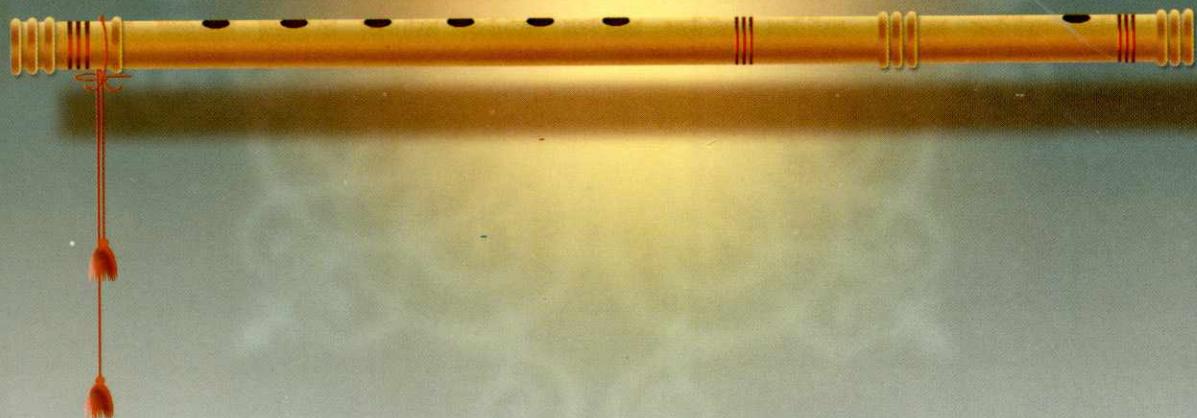

गीतासोपानम्

द्वितीयभागः

संस्कृतभारती
देहली

भवताम् अध्ययनस्य अनुकूलतायै संस्कृतभारत्या
सञ्चीकृताः सन्ति अन्येऽपि बहवः ग्रन्थाः । यथा -

भाषाभ्यासाय -

- ▶ अभ्यासपुस्तकम् ▶ विभक्तिवल्लरी ▶ शतुशानजन्तमअरी ▶ अभ्यासदर्शिनी
- ▶ सम्भाषणसोपानम् ▶ कालबोधिनी ▶ णत्वणिजन्तम् ▶ सन्देशसंस्कृतम्
- ▶ सम्भाषणसंस्कृतम् (ध्वनिमुद्रिकासहितम्) ▶ प्रयोगः (ध्वनिमुद्रिकासहितम्)

भाषाज्ञानवर्धनाय -

- ▶ समासः ▶ सन्धिः ▶ कारकम् ▶ शुद्धिकौमुदी ▶ भाषापाकः ▶ इड्व्यवस्था

विचारशक्तिवर्धनाय -

- ▶ परिष्कारः ▶ संस्कृतभारती ▶ परिवर्तनम् ▶ सङ्क्षणम्
- ▶ उत्तिष्ठत मा स्वप्त ▶ सप्तदशी ▶ पूर्णाङ्गं प्रति ▶ ज्ञानदीपिः

संस्कारवर्धनाय -

- ▶ सुगन्धः ▶ पञ्चतन्त्रकथाः ▶ शृण्वन्तु कथाम् एकाम्
- ▶ प्रेरणादीपः ▶ हे मनः ! समाश्वसितु

प्रेरणावर्धनाय -

- ▶ Pride of India (आङ्ग्लभाषया) ▶ भारतीयविज्ञानपरम्परा
- ▶ भुवमानीता भगवद्गाषा ▶ युगावतारः ।

मनोविनोदाय भाषाभ्यासाय च -

- ▶ सार्थः ▶ धर्मश्रीः ▶ ऋणविमुक्तिः ।

अभिनयाय -

- ▶ नवरूपकम् ▶ कविकोपकलापः ▶ जागरूको भव ।

श्रवणसुखाय भाषाभ्यासाय च ध्वनिमुद्रिकाः -

- ▶ गीतसंस्कृतम् ▶ गेयसंस्कृतम् ▶ शिशुसंस्कृतम् ▶ हितोपदेशकथाः
- ▶ श्रीकृष्णजननम् ▶ संस्कृतोज्जीवनम् ।

पुरतकानि ध्वनिमुद्रिकाश्च प्राप्तुं भवतां केन्द्रसंयोजकरय सम्पर्कं कुर्वन्तु ।

ऋतासोपानम्

द्वितीयभागः

संस्कृतभारती
नवदेहली

प्रकाशनम्
संस्कृतभारती
मातामन्दिरगली, झण्डेवाला
नवदेहली - 110 055

© प्रकाशकस्य एव

मुख्यपुस्तकविनायासः	- सुधाकर दर्बे
आन्तरसञ्ज्ञता	- शान्तला
साहाय्यम्	- महालक्ष्मीः, हरिणाक्षी, शिवकुमारः
प्रथममुद्रणम्	- मार्च, 2009
प्रतिकृतयः	- 10, 000
मूल्यम्	- रु. 150/-
मुद्रणम्	- प्रिण्टेक् इंटरनेशनल, बी. 36, डि.एस.आय.डि.सि कोम्प्लेक्स, झिलमिल इण्डस्ट्रियल एरिया नई दिल्ली - 98
ISBN	- 978-81-87276-45-2

GEETASOPAANAM (DVITEEYABHAAGAH)

A text book to learn Samskrit through Bhagavadgeetaa written by various authors.

Publisher - Samskrita Bharati, Mata Mandir Gali, Jhandewala, New Delhi - 110 055. Ph. - (011) 23517689.

Website - www.samskrita-bharati.org

Pages - 194+6 First Print - March - 2009

Printed at : Printech International, B-36, DSIDC Complex, Jhilmill Industrial Area New Delhi-98

गीतासोपानम्

द्वितीयभागः

मार्गदर्शकसमितिः

चमू कृष्णशास्त्री

डा. चान्दकिरण सलूजा

सम्पादकसमितिः

डा. विश्वासः

डा. को. न. पद्मकुमारः

प. नन्दकुमारः

दोर्बल प्रभाकरशर्मा

रामकृष्णः तद्वलसे

डा. सञ्जीवकुमाररायः

श्रीरामः

को. रणजित्

मुरलीकृष्णः

सुधीष्टकुमारमिश्रः

सचीनः कठाळे

साहाय्यम्

नरेन्द्रः

हिमाञ्जयः पालीवालः

जयप्रकाशः गौतमः

प्रतापसिंहः

संस्कृतभारती

नवदेहली

प्रियबन्धवः !

भगवतः श्रीकृष्णस्य मुखपद्मात् विनिःसृता श्रीमद्भगवद्गीता भारतीयसंस्कृते: सारसर्वस्वभूता अस्ति । ‘गीता अध्येतव्या’ इति सर्वस्य अपि जनस्य इच्छा भवति एव । भगवता कृष्णोन गीता उक्ता अस्ति संस्कृतभाषया । संस्कृतज्ञानाभावे गीतायाः अवगमनं क्लेशाय एव । अतः गीतायाः माध्यमेनैव संस्कृतभाषायाः अभ्यासः यथा कर्तुं शक्यते तादृशः कश्चन पाठ्यक्रमः संस्कृतभारत्या कल्पितः अस्ति, यस्य च प्रथमभागः अस्ति एतत् गीतासोपानं नाम । तस्य गीतासोपानस्य द्वितीयभागः एषः ।

गीतायाः आधारेण सोपानक्रमेण भवतां संस्कृतभाषाज्ञानवर्धनाय कौशलविकासाय च अत्रत्याः पाठाः सञ्जीकृताः सन्ति । अत्र प्रत्येकं पाठबिन्दोः उपस्थापनाय अभ्यासाय च गीतासम्बन्धीनि महाभारतसम्बन्धीनि वा वाक्यानि एव अधिकतया स्वीकृतानि सन्ति । पाठानां शीर्षकेषु अपि यावच्छक्यं गीतायां प्रयुक्तानि तत्तत्पाठबिन्दुसहितानि वाक्यानि एव उपयुक्तानि सन्ति । प्रतिपाठम् आरम्भे दत्तां सूचनां सावधानतया पठन्तु । ततः भवतां शिक्षकस्य मार्गदर्शनम् अनुसृत्य ताः तथैव पालयन्तु । आरम्भदिनेषु उच्चैः पठनं महते लाभाय भवति । अतः यत्र यत्र ‘उच्चैः पठत’ इति सूचना दत्ता अस्ति तत्र सर्वत्र अवश्यम् उच्चैः पठन्तु । ‘वाक्यानि वदत’ इति यत्र सूचना अस्ति तत्र निस्सङ्गकोचतया तानि वाक्यानि वदन्तु । यदि भवतां देवनागरीलिप्याः अधिकः अभ्यासः नास्ति तर्हि तदर्थं संस्कृतभारत्या प्रकाशितानि अन्यानि पुस्तकानि स्वीकृत्य अभ्यासं कर्तुं शक्नुवन्ति । तादृशानाम् अन्येषां बहूनां पुस्तकानां विवरणाय भवतां केन्द्रशिक्षकं संयोजकं वा विचारयन्तु । पाठेषु अभ्यासेषु यदि यत्र कुत्रापि भवतां संशयः भवति तर्हि निस्सङ्गकोचतया भवतां शिक्षकं पृष्ठ्वा मार्गदर्शनं प्राप्नुवन्तु । प्रतिदिनं संस्कृताभ्यासाय स्वत्पं समयं रक्षन्तु, तस्मिन् समये तदेव कार्यं कुर्वन्तु । तेन भवताम् अध्ययनं व्यवस्थितं भविष्यति ।

भवतां संस्कृताध्ययनं सफलं भवतु । गीताचार्यः सर्वान् अनुगृह्णातु इति आशास्य विरम्यते ।
शुभं भवतु ।

— सम्पादकः

अनुक्रमणिका

पाठसंख्या	पाठः	पृष्ठसंख्या
1.	कोऽन्योऽस्ति सदूशो मया (उपपदविभक्तयः)	1
2.	आख्याहि मे को भवान् (हलन्तपुंलिङ्गशब्दाः – प्रथमाविभक्तिः)	8
3.	अहं वर्षं निगृह्णामि (हलन्तस्त्रीलिङ्गा-नपुंसकलिङ्गशब्दाः)	13
4.	प्रयलाद्यतमानस्तु..... (हलन्तशब्दाः द्वितीया-तृतीया-चतुर्थीविभक्तयः)	18
5.	धीरस्तत्र न मुह्यति (हलन्तशब्दाः पञ्चमी-षष्ठी- सप्तमीविभक्तयः)	25
6.	न विकम्पितुमर्हति (हलन्तशब्दाः – सप्तसु विभक्तिषु)	32
7.	जहि शत्रुं महाबाहो (विशेषणविशेष्यभावः)	37
8.	गहना कर्मणो गतिः (सर्वनामशब्दाः)	49
9.	श्रद्धावान् लभते ज्ञानम् (सर्वनामशब्दाः)	55
10.	गणनां कुर्मः (सङ्ख्यासु लिङ्गभेदः)	60
11.	अस्माकं तु विशिष्टा ये (पूरणप्रत्ययान्ताः)	69
12.	कश्चित् यतति सिद्धये (चित्-चन-प्रयोगः)	77
13.	सागरतीरविहारः (आत्मनेपदिनः धातवः – लृदलकारः)	85
14.	स्वर्धमः आचरितः भवति (सम्भावनार्थे विधिलिङ्गलकारः)	91

15. परस्परं भावयन्तः (विश्वर्थे विधिलिङ्गलकारः)	97
16. धीरमाता विदुला (आत्मनेपदिनः धातवः – लङ्गलकारः विधिलिङ्गलकारश्च)	101
17. यदि गीतां न अपटिष्ठम् ..... (लृङ्गलकारस्य प्रयोगः)	108
18. संस्कृतिः संस्कृताश्रिता (कर्मणिप्रयोगः – वर्तमानकाले)	116
19. त्यक्ताहङ्करेण भारहितेन भूयते (भावे प्रयोगः – वर्तमानकाले)	128
20. भीष एव अभिरक्ष्यताम् (कर्मणि / भावेप्रयोगः – लोट्टलकारः)	134
21. परेषां दुःखं स्वदुःखम् (कर्मणि / भावेप्रयोगः – लङ्गलकारः)	142
22. अस्माभिः साहाय्यं क्रियेत (कर्मणि / भावेप्रयोगः – लिङ्गलकारः)	146
23. लोकहितं मम करणीयम् (तव्यत्-अनीयर्-प्रत्ययौ)	150
24. कुर्वन्नपि न लिप्यते (शतृप्रत्ययान्तानां प्रयोगः)	158
25. श्रद्धाधानाः मत्परमाः (शानच्चप्रत्ययान्तानां प्रयोगः)	169

परिशिष्टम्

उत्तराणि

1 कोऽन्योऽस्ति सदृशो मया

एतत् सम्भाषणम् उच्चैः पठत, अवगच्छत च -

उपपदविभक्तयः

रमेशः - भोः ! भवान् कुत्र गच्छति ?

महेशः - देवालयं प्रति गच्छामि ।

रमेशः - भवता सह कः आगच्छति ?

महेशः - मया सह मम पुत्रः आगच्छति ।

रमेशः - मया सह तु वयसा भवतः पुत्रेण सदृशः मम पुत्रः गोविन्दः अपि अस्ति ।

महेशः - मम पुत्रः मित्रैः विना कुत्रापि न गच्छति ।

रमेशः - भवान् इतः देवालयम् एव गच्छति किम् ?

महेशः - न, अहम् आदौ देवालयं न गच्छामि । ततः पूर्वम् आपणं गच्छामि ।

रमेशः - अस्तु, आपणं गच्छामः ।

चिन्मयः - मह्यं मधुरं क्रीणातु ।

महेशः - वत्स ! देवालयगमनसमये मधुरं मास्तु ।

चिन्मयः - मधुरम् आवश्यकमेव ..... । (रोदिति)

महेशः - पुत्रक ! रोदनेन अलम् । देवदर्शनात् परं मधुरं स्वीकुर्मः । अस्तु, गच्छामः तावत् ।

अवधेयम्

गीतासोपानस्य प्रथमभागे वयं सह, विना, पुरतः इत्येतादृशानां पदानां
प्रयोगं ज्ञातवन्तः । तेषां प्रयोगे का विभक्तिः भवति इत्यपि ज्ञातवन्तः ।
अस्मिन् पाठे अन्येषां केषाज्जित् पदानां प्रयोगं जानीमः ।

1. प्रति - सज्जयः धृतराष्ट्रं प्रति अवदत् ।
अर्जुनः कौरवसेनां प्रति सद्केतं कृतवान् ।
छात्रः गुरुं प्रति पृष्ठवान् ।
‘प्रति’ इति पदस्य योगे द्वितीयाविभक्तिः भवति ।
2. धिक् - धिक् त्वाम् ।
धिक् कौरवान् ।
धिक् पापिनम् ।
‘धिक्’ इति पदस्य योगे द्वितीयाविभक्तिः भवति ।
3. अलम् - अलं विषादेन ।
अलं कुदृष्ट्या ।
अलं कार्पण्येन ।
(सूचना - ‘अलम्’ इति पर्याप्त्यर्थे अपि प्रयुज्यते, तत्र तु चतुर्थीविभक्तिः एव भवति ।
उदा- भीमः दुर्योधनाय अलम् । भीमः दुर्योधनस्य निग्रहणे समर्थः इत्यर्थः ।)
4. सदृश - मया सदृशः अन्यः कः अस्ति ?
द्रौपद्या सदृशी महिला विरला ।
कुरुक्षेत्रं नरकेण सदृशं जातम् ।
ज्ञानवानपि स्वस्याः प्रकृतेः सदृशं चेष्टते । (3.33)
तुल्यार्थकस्य सदृशशब्दस्य योगे तृतीयाविभक्तिः भवति ।
(षष्ठीविभक्तिः अपि भवति - उदा - कालिदासस्य सदृशः कविः अन्यः नास्ति ।)
5. क्रते - संस्कृतात् क्रते गीतायाः मूलार्थः न ज्ञायते ।
कृष्णात् क्रते पाण्डवानां विजयः असाध्यः ।
धर्मात् क्रते धर्मराजः न जीवति ।
‘क्रते’ इति पदस्य योगे पञ्चमीविभक्तिः भवति । (विना इत्यस्य यः अर्थः सः एव अर्थः क्रते
इत्यस्यापि ।)

6. विना - ज्ञानं विना जीवनं कष्टकरम् ।
ज्ञानेन विना जीवनं कष्टकरम् ।
ज्ञानात् विना जीवनं कष्टकरम् ।

'विना' इति पदस्य योगे द्वितीयातृतीयाविभक्ती भवतः इति जानीमः । तस्य योगे पञ्चमीविभक्तिः अपि भवतीति विशेषः ।

7. पूर्वं पर - बुद्धेः परः परमात्मा । युद्धात् पूर्वं कृष्णः सम्धिनिमित्तं गच्छति ।
युद्धात् परं दुःखं भवति । साहस्र्ययोगात् पूर्वम् अर्जुनविषादयोगः ।
ध्यानात् परं शान्तिः प्राप्यते । गीतोपदेशात् परम् अर्जुनः युद्धार्थम् उत्सहते ।
विश्वरूपदर्शनात् पूर्वम् अर्जुनः दिवृक्षुः आसीत् । विश्वरूपदर्शनात् परम् अर्जुनः भीतः ।
पूर्वं, परम् एतयोः पदयोः योगे पञ्चमीविभक्तिः भवति ।

अध्यासः

1. यथोदाहरणं कोष्ठकस्यैः शब्दैः वाक्यानि रचयत -

वैराग्यम्, कामः, द्वन्द्वम्, संशयः, अर्धम्:, मोहः, अशान्तिः, युद्धम्, अश्रद्धा,
अज्ञानम्, निद्रा, प्रमादः, क्रोधः, दुःखम्, भीतिः, आलस्यम्, ईर्ष्या, अहङ्कारः

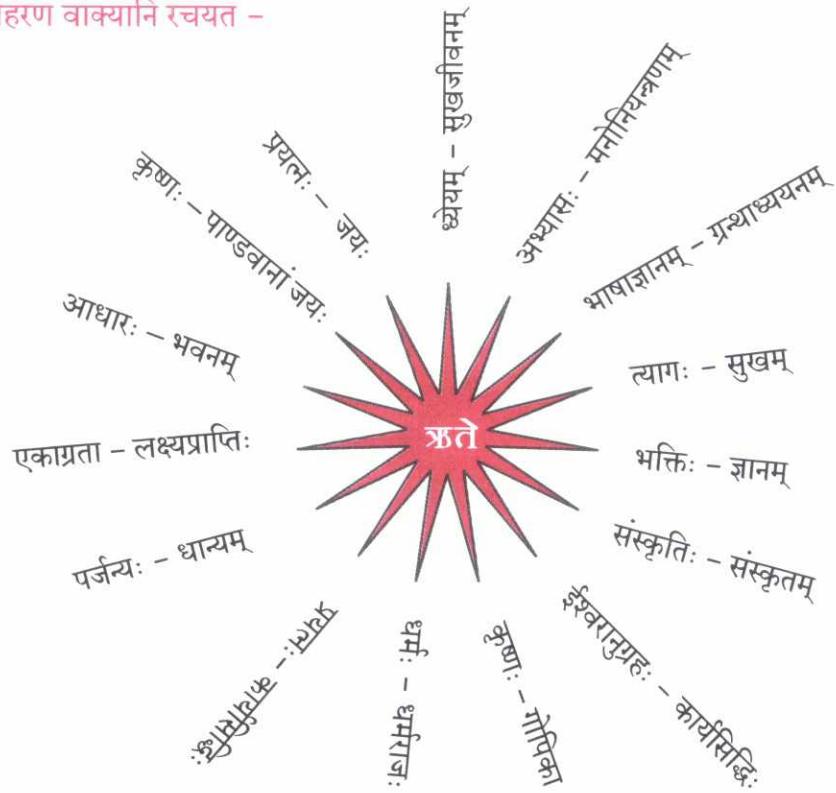
रजनी अभ्यासपुस्तके आचार्यस्य उपदेशं लिखति । तस्याः साहाय्यं कुरुत -

उदा - आचार्यः उक्तवान् यत्

1. अलं क्रोधेन ।	2. .....
3.	4. .....
5.	6. .....
7.	8. .....
9.	10. .....
11.	12. .....
13.	14. .....
15.	16. .....
17.	18. .....

2. यथोदाहरणं वाक्यानि रचयत -

उदा. त्यागात् ऋते सुखं नास्ति ।

1. ....
  2. ....
  3. ....
  4. ....
  5. ....
  6. ....
  7. ....
  8. ....

9. .....
10. .....
11. .....
12. .....
13. .....
14. .....

3. उदाहरणं दृष्ट्वा कोष्ठकस्थैः पदैः कः कस्मात् पूर्वः / परः इति लिखत -

परः

युधिष्ठिरः भीमः अर्जुनः नकुलः सहदेवः

पूर्वः

उदा - युधिष्ठिरः भीमात् पूर्वः ।

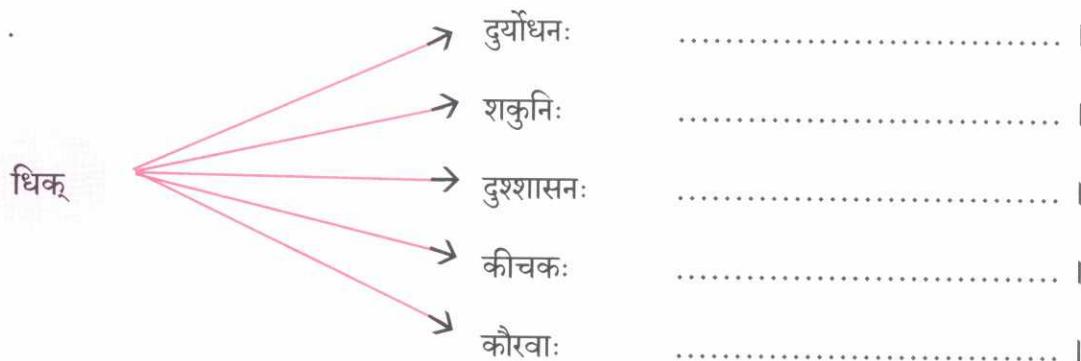
1.		1.	
2.		2.	
3.		3.	
4.		4.	

भीमः युधिष्ठिरात् परः ।

एतस्य साहाय्येन यथोदाहरणं वाक्यानि रचयत -

उदा - धिक् दुर्योधनम् ।

5. 'सदूश' शब्दस्य प्रयोगेण वाक्यानि वदत -

कृष्णः	ज्ञानी
युधिष्ठिरः	धर्मिष्ठः
भीष्मः	दृढप्रतिज्ञः
कर्णः	दाता
गीतामृतं	तत्त्वम्
विश्वरूपं	दृश्यम्
आशा	पाशः
तृप्तिः	सम्पत्
अर्जुनः	धनुर्धरः

कश्चन बालकः स्वमनसि विचारं करोति -

उदा. कृष्णे न सदूशः ज्ञानी कः अस्ति ?

1. .... |
2. .... |
3. .... |
4. .... |

5. .....
6. .....
7. .....
8. .....

6. कोष्ठकस्थं शब्दं चित्वा तस्य उचितेन रूपेण रिक्तस्थानं पूर्यत -

प्रति, धिक्, अलम्, सदृशः, ऋते, विना, पूर्वः, परम्

1. एषः सौन्दर्ये मन्मथेन ..... ।
2. दुःखात् ..... सुखं भवति ।
3. नेत्राभ्यां ..... दर्शनं न भवति ।
4. कृष्णः अर्जुनं ..... अवदत् ।
5. ..... विस्तरेण ।
6. ..... दुर्योधनम् ।
7. भीमात् ..... युधिष्ठिरः ।
8. ज्ञानात् ..... सुखं नास्ति ।

एतान् गीताश्लोकान् परिशीलयत -

कामात्मानः स्वर्गपरा जन्मकर्मफलप्रदाम् ।

क्रियाविशेषबहुलां भोगैश्वर्यगतिं प्रति ॥2.43॥

न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते ।

तत्स्वयं योगसंसिद्धः कालेनात्मनि विन्दति ॥4.38॥

आद्योऽभिजनवानस्मि कोऽन्योऽस्ति सदृशो मया ।

यक्ष्ये दास्यामि मोदिष्य इत्यज्ञानविमोहिताः ॥16.15॥

2 आख्याहि मे को भवान् ?

एतत् सम्बाषणम् उच्चैः पठत, अवगच्छत च -

हलन्तपुंलिङ्गशब्दाः
(प्रथमाविभक्तिः)

- सुधामा   - श्रीमन् ! अहं भवतः शिक्षार्थी भवितुम् इच्छामि ।
- हरिरामत्रिपाठी - अस्तु सुधामन् ! किम् अध्येतुम् इच्छसि ?
- सुधामा   - भगवद्गीताम् अध्येतुम् इच्छामि ।
- हरिरामत्रिपाठी - भगवद्गीतायाः एव अध्ययनं किमर्थम् ?
- सुधामा   - यद्यपि अहम् एकत्र अधिकारी, अपरत्र समाजसेवी अपि । अतः अहं गीताध्ययने आसक्तिमान् अस्मि ।
- हरिरामत्रिपाठी - योगिना कृष्णेन उक्तां गीतां भवान् इतः पूर्वम् अधीतवान् वा ?
- सुधामा   - आम्, अन्ये केचन एतस्मिन् विषये उत्साहिनः सुहृदः मम परिचिताः सन्ति । तेषु एकः अनुभवशाली वणिक्, त्रयः कुशलिनः भिषजः, अन्ये च मम सहोदयोगिनः अधिकारिणः ।
- हरिरामत्रिपाठी - एतादृशाः शिक्षार्थिनः निरन्तरं कक्ष्याम् आगमिष्यन्ति वा ?
- सुधामा   - आम् ! निश्चयेन आगमिष्यन्ति, यतः मम सर्वे सुहृदः परिश्रमिणः, उत्साहिनः, गीतानुरागिणः च ।
- हरिरामत्रिपाठी - महान् सन्तोषः जातः । भवतां सर्वेषां गीताकक्ष्यां प्रति स्वागतम् ।
- सुधामा   - अस्तु, महोदय ! पुनर्मिलाव ।
- हरिरामत्रिपाठी - पुनर्मिलाव ।

अस्मिन् पाठे अस्माभिः पठिताः शब्दाः एतादृशाः सन्ति - शिक्षार्थी, भिषक्, वर्णिक्, अधिकारी, सुधामा, अनुभवशाली, कुशली, महान्, समाजसेवी, उत्साही । एतेषां प्रतिपदिकं वर्णक्रमः च एवं भवति -

शब्दः	प्रतिपदिकम्	वर्णक्रमः
योगी	योगिन्	य + ओ + ग् + इ + न्
कर्म	कर्मन्	क् + अ + र् + म् + अ + न्
वचः	वचस्	व् + अ + च् + अ + स्
भिषक्	भिषज्	भ् + इ + ष् + अ + ज्
सुहृत्	सुहृद्	स् + उ + ह् + ऋ + द्
विपश्चित्	विपश्चित्	व् + इ + प् + अ + श् + च् + इ + त्
आत्मा	आत्मन्	आ + त् + म् + अ + न्
त्वक्	त्वच्	त् + व् + अ + च्
वाक्	वाच्	व् + आ + च्
वर्त्म	वर्त्मन्	व् + अ + र् + त् + म् + अ + न्

हलन्तशब्दानां बहुवचनरूपं दृष्ट्वा अपि प्रतिपदिकस्य अन्तनिर्धारणं कर्तुं शक्नुमः । यथा -

प्रतिपदिकम्	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	अन्तः
योगिन्	योगी	योगिनौ	योगिनः	नकारः
वचस्	वचः	वचसी	वचांसि	सकारः
सुहृद्	सुहृद्	सुहृदौ	सुहृदः	दकारः
वाच्	वाक्	वाचौ	वाचः	चकारः
भिषज्	भिषक्	भिषजौ	भिषजः	जकारः
महान्	महान्	महान्तौ	महान्तः	तकारः

एतेषां प्रतिपदिकानाम् अन्तिमः वर्णः व्यञ्जनम् अस्ति । व्यञ्जनानां हल् इति नाम । अतः एते हलन्ताः शब्दाः इति उच्यन्ते । (हल् अन्ते यस्य सः हलन्तः ।)

1. अथः पदरज्जिनां केचन हलन्तशब्दाः निहिताः सन्ति । तान् एकत्र कुरुत -

पदरज्जिनी

शु	भि	ष	क्	*	दौ	ह	सु	आ
भ	*	श्वे	त्	णि	नः	*	णौ	द
ना	म	जि	त	गि	व	मि	न्	र्श
म	श्व	गो	भा	व	श्र	*	म	स
वि	स्वा	श	*	रि	स्त्र	*	श्री	मा
मी	अं	उ	प	ने	त्र	धा	री	ज
ए	का	की	रा	मा	य	ण	री	से
उ	त्सा	हि	नौ	*	न्	हा	म	वी
अ	नु	भ	व	शा	ली	व	णि	क्

1. भिषक्

2. .....

3. .....

4. .....

5. .....

6. .....

7. .....

8. .....

9. .....

10. .....

11. .....

12. .....

13. .....

14. .....

15. .....

16. .....

2. हलन्तशब्दानां प्रथमाविभक्तिरूपाणि उदाहरणे दर्शितानि सन्ति । यथोदाहरणम् अन्येषां शब्दानां प्रथमाविभक्तिरूपाणि लिखत -

प्रातिपदिकम्	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
श्रीमन्	श्रीमान्	श्रीमन्तौ	श्रीमन्तः
वणिज्	वणिक्	.....	.....
सुहृद्	.....	.....	.....
पथिन्	पथा:	.....	.....
ऋत्विज्	.....	ऋत्विजौ	.....
आत्मन्	आत्मा	.....	.....
भीमकर्मन्	.....	.....	भीमकर्माणः
योगिन्	.....	योगिनौ	.....
विद्वास्	.....	.....	विद्वांसः

अक्ष्यासः

३. यथोदाहरणम् एकवचनवाक्यं बहुवचनवाक्यत्वेन बहुवचनवाक्यम् एकवचनवाक्यत्वेन वा परिवर्तयत -

एकवचनम्

यथा - वणिक् विक्रयणं करोति ।

१. योगी कर्म करोति ।

२. ..... ।

३. स संन्यासी च योगी च ।

४. ..... ।

५. ..... ।

६. अनन्यभाक् मां भजते ।

७. ..... ।

बहुवचनम्

वणिजः विक्रयणं कुर्वन्ति ।

..... ।

पण्डिताः समदर्शिनः ।

..... ।

ते महात्मानः सुदुर्लभाः ।

ते वेदविदः ।

..... ।

ज्ञेयाः ते नित्यसंन्यासिनः ।

एतत् सुभाषितं सावधानतया उच्चैः पठत -

पापान्निवारयति योजयते हिताय
गुह्यं निगृहति गुणान्नकटीकरोति ।
आपदगतं च न जहाति ददाति काले
सम्मित्रलक्षणमिदं प्रवदन्ति सन्तः ॥

४. कोष्ठके सुहृदः लक्षणानि सद्गृहीतानि सन्ति । तानि यथोदाहरणं ‘सुहृद्’ शब्दस्य प्रथमाविभक्तिरूपाणि उपयुज्य वाक्येषु लिखत -

एकवचनवाक्यानि

उदा. १. सुहृद् पापात् निवारयति ।

२. ..... ।

३. ..... ।

४. ..... ।

५. ..... ।

६. ..... ।

१. पापात् निवारयति ।

२. हिताय योजयति ।

३. गुह्यं निगृहति ।

४. गुणान् प्रकटीकरोति ।

५. आपदगतं न जहाति ।

६. काले ददाति ।

बहुवचनवाक्यानि

१. सुहृदः पापात् निवारयन्ति ।

२. ..... ।

३. ..... ।

४. ..... ।

५. ..... जहाति ।

६. ..... ददाति ।

5. एतं श्लोकं सावधानतया उच्चैः पठत -

नागुणी गुणिनं वेत्ति गुणी गुणिषु मत्सरी ।

गुणी च गुणरागी च विरलः सरलो जनः ॥

स्थूलाक्षरैः लिखितानां शब्दानां प्रातिपदिकरूपाणि अथः लिखत -

1. .... 2. .... 3. .... 4. .... 5. ....

6. श्लोकस्य आधारेण प्रश्नानाम् उत्तराणि लिखत -

1. गुणिनं कः न वेत्ति ?

उत्तरम् - .....

2. गुणी गुणिषु कीदृशः भवति ?

उत्तरम् - .....

3. कीदृशः जनः विरलः सरलश्च भवति ?

उत्तरम् - .....

7. एतान् गीताश्लोकान् परिशीलयत -

ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतम् ।

ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमधिना ॥4.24॥

वासांसि जीर्णानि यथा विहाय नवानि गृह्णाति नरोऽपराणि ।

तथा शरीराणि विहाय जीर्णान्यात्यानि संयाति नवानि देही ॥2.22॥

योगी युज्जीत सततमात्मानं रहसि स्थितः ।

एकाकी यतचित्तात्मा निराशीरपरिग्रहः ॥6.10॥

चञ्चलं हि मनः कृष्ण प्रमाथि बलवद्दुष्टम् ।

तस्याहं निग्रहं मन्ये वायोरिव सुदुष्करम् ॥6.34॥

(एतेषु गीताश्लोकेषु स्थितान् हलन्तशब्दान् जानीत ।)

एतं पाठम् उच्चैः पठत, अवगच्छत च -

हलन्तस्त्रीलिङ्गानपुंसकलिङ्गाशब्दाः
(प्रथमाविभक्तिः)

ग्रीष्मकालस्य अनन्तरं
वर्षाकालः आगच्छति ।
आकाशे सूर्यम् आच्छाद्य
मेघमाला: इतस्ततः
विहरन्ति । तदा कृषकाणां
मनांसि संहृष्टानि भवन्ति ।
यदा वृष्टिः भवति तदा
भगवतः आशिषः इव
जलबिन्दवः भुवि निपतन्ति ।
वियति तडितः प्रकाशने ।
मेघः नितरां गर्जन्ति । दिक्षु
विदिक्षु उत्पन्नं प्रकम्पनम्
अनुभवैकवेद्यं भवति । तदा मयूराः केकारवं कुर्वन्तः मुदा नृत्यन्ति । सरितः सरांसि च नवाभसा पूर्णानि
भवन्ति । बालाः वृष्टिजले महता उत्साहेन क्रीडारताः भवन्ति । यदा आकाशे इन्द्रधनुः प्रत्यक्षं भवति तदा
तेषां चक्षुषिं प्रकाशितानि भवन्ति । मनांसि च हर्षेण प्रफुल्लानि भवन्ति । कृषकाः क्षेत्राणि कृष्ट्वा बीजानि
वपन्ति । क्रमेण सत्यसम्पद् वर्धते ।

परं यदा अतिवृष्टिः भवति तदा महती विपद् सञ्जायते । सरितां तीरेषु विद्यमानानि लघूनि गृहाणि जले
निमग्नानि भवन्ति । पशुपक्षिणः, लघवः प्राणिनः च प्रियन्ते । एवमेव अनावृष्ट्या अपि आपदः सम्भवन्ति ।
तदा जलस्य अभावेन सरितः शुष्ट्यन्ति । वृक्षाः विनश्यन्ति । कृषिकर्म असाध्यं भवति । कृषिं विना
धान्योत्पत्तिः एव न भवति । प्राणधारणवस्तूनाम् अभावेन जनाः क्लेशम् अनुभवन्ति । क्रमशः जीवनम् एव
दुस्सहं भवति ।

अतिवृष्टेः अनावृष्टेः च मूलं मानवः एव । घनविपिनानाम् अनियन्त्रितनाशनेन पर्यावरणम् असन्तुलितं
भवति । यन्नागारेभ्यः निस्सरतां विषमयपदार्थानां मेलनेन जलस्रोतांसि प्रदूषितानि भवन्ति । पर्यावरणप्रदूषणेन
ऋतूनां गतिविगतयः परिवर्तिताः भवन्ति । तेन समग्रमपि जगत् परिवर्तते ।

अतः पर्यावरणसंरक्षणे वयं बद्धादराः भवेम ।

पठत, अवगच्छत च -

प्रातिपदिकम्	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	अन्तः
वाच् (स्त्री.)	वाक्	वाचौ	वाचः	चकारान्तः
सरित् (स्त्री.)	सरित्	सरितौ	सरितः	तकारान्तः
तडित् (स्त्री.)	तडित्	तडितौ	तडितः	„
विद्युत् (स्त्री.)	विद्युत्	विद्युतौ	विद्युतः	„
जगत् (नपुं.)	जगत्	जगती	जगन्ति	„
वियत् (नपुं.)	वियत्	वियती	वियन्ति	„
विपद् (स्त्री.)	विपद् - त्	विपदौ	विपदः	दकारान्तः
आपद् (स्त्री.)	आपद् - त्	आपदौ	आपदः	„
सम्पद् (स्त्री.)	सम्पद् - त्	सम्पदौ	सम्पदः	„
परिषद् (स्त्री.)	परिषद् - त्	परिषदौ	परिषदः	„
नामन् (नपुं.)	नाम	नामनी	नामानि	नकारान्तः
कर्मन् (नपुं.)	कर्म	कर्मणी	कर्मणि	„
दिश् (स्त्री.)	दिक्	दिशौ	दिशः	शकारान्तः
आशिष् (स्त्री.)	आशीः	आशिषौ	आशिषः	षकारान्तः
धनुष् (नपुं.)	धनुः	धनुषी	धनूषि	„
चक्षुष् (नपुं.)	चक्षुः	चक्षुषी	चक्षुंषि	„
मनस् (नपुं.)	मनः	मनसी	मनांसि	सकारान्तः
सरस् (नपुं.)	सरः	सरसी	सरांसि	„
स्रोतस् (नपुं.)	स्रोतः	स्रोतसी	स्रोतांसि	„

अध्यासः

1. रिक्तस्थानानि पूर्यत -

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
1. विद्युत्	विद्युतौ	विद्युतः
2. आशीः	.....	आशिषः
3.	.....	स्रोतांसि
4.	दिशौ	.....
5. चक्षुः	.....	चक्षूषि
6.	परिषदौ	.....
7. कर्म	.....	.....
8.	मनसी	.....
9.	.....	सरितः
10. जगत्	.....	.....
11. आपत्	.....	.....

2. आवरणे दत्तानां शब्दानाम् आधारेण रिक्तस्थानानि पूर्यत -

उदा. सरितौ (सरित) प्रवहतः ।

1. अर्जुनस्य	स्वयं शब्दं करोति ।	(धनुष्)
2. गीतायाः	अमृतसदृशानि ।	(वचस्)
3. कृष्णस्य	अर्जुनः जयं प्रापोति ।	(आशिष्)
4.	उद्गेगकारिण्यौ ।	(सम्पद्, विपद्)
5.	हंसैः शोभन्ते ।	(सरस्)
6. भगवान् अर्जुनाय दिव्ये	दत्ते ।	(चक्षुष्)
7. कृष्णस्य मानुषं रूपं दृष्ट्वा अर्जुनः	संवृत्तः ।	(सचेतस्)
8. योगी	कुशलः ।	(कर्मन्)

3. पाठस्य आधारेण एतेषां प्रश्नानाम् उत्तराणि लिखत -

1. कानि नवाभ्सा पूर्णानि भवन्ति ?

..... |

2. अनावृष्ट्या का: सम्भवन्ति ?

..... |

3. पर्यावरणप्रदूषणेन किं परिवर्तते ?

..... |

4. जलस्य अभावेन का: शुष्ट्वन्ति ?

..... |

5. वियति का: प्रकाशन्ते ?

..... |

6. अतिवृष्ट्या किं सञ्जायते ?

..... |

7. विषमयपदार्थानां मेलनेन कानि प्रदूषितानि भवन्ति ?

..... |

8. बीजानां वपनेन का वर्धते ?

..... |

9. जलबिन्दवः भुवि कथं निपतन्ति ?

..... |

10. अनावृष्ट्या किम् असाध्यं भवति ?

..... |

4. यथोदाहरणं रेखालेखनेन उचितं शब्दत्रयं योजयत -

प्रातिपदिकम्
आशिष्
दिश्
सरित्
सम्पद्
वाक्
आपद्

बहुवचनरूपम्
सरितः
सम्पदः
आपदः
आशिषः
दिशः
वाचः

अन्तः
षकारान्तः
शकारान्तः
चकारान्तः
दकारान्तः
तकारान्तः
दकारान्तः

एतौ श्लोकौ उच्चैः पठत -

दशकूपसमा वापी दशवापीसमो हृदः ।
दशहृदसमः पुत्रो दशपुत्रसमो द्रुमः ॥

एका वापी दशकूपैः समा भवति । एकः हृदः दशवापीभिः समः भवति । एकः पुत्रः दशहृदैः समः भवति । किन्तु एकः वृक्षः तादृशैः दशपुत्रैः समः भवति ।

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी ।
देशोऽयं क्षोभरहितः सज्जनाः सन्तु निर्भयाः ॥

उचिते काले वृष्टिः भवतु । भूमिः सस्यशालिनी भवतु । देशे कोऽपि क्षोभः मा भवतु । सज्जनाः निर्भयाः भवन्तु ।

सूक्तिः - हितं मनोहारि च दुर्लभं वचः ।

विशेषः

अमरकोषः

संस्कृतस्य कोषसाहित्यम् अतिविपुलं महत्तरं च । अमरकोषः, मेदिनीकोषः, एकाक्षरकोषः, यादवकोषः, राजनिधण्टुः, वैजयन्तीकोषः - इत्यादयः बहवः कोषग्रन्थाः अद्य उपलब्धन्ते । एतेषु सर्वादरणीयः सर्वसम्मतश्च भवति अमरसिंहविरचितः 'नामलिङ्गानुशासनं' नाम कोषः । अमरकोषः इत्येव अस्य प्रसिद्धिः । पद्यमये अस्मिन् कोषे त्रीणि काण्डानि 25 वर्गाश्च सन्ति ।

अमरकोषस्य कानिचित् पद्यानि अत्र दीयन्ते -

- 1) शम्पाशतहदाहादिन्यैरावत्यः क्षणप्रभा ।
तडित्सौदामनी विद्युच्चञ्चला चपला अपि ॥

शम्पा, शतहदा, हादिनी, ऐरावती, क्षणप्रभा, तडित्, सौदामनी, विद्युत्, चञ्चला, चपला - इति 10 नामानि विद्युतः ।

- 2) अथ नदी सरित्
तरदिग्णणी शैवलिनी तटिनी हादिनी धुनी ।
स्रोतस्विनी द्वीपवती स्वन्ती निमग्नापगा ॥

नदी, सरित्, तरदिग्णणी, शैवलिनी, तटिनी, हादिनी, धुनी, स्रोतस्विनी, द्वीपवती, स्वन्ती, निमग्ना, आपगा - इति 12 नामानि नद्याः । एते सर्वेऽपि स्त्रीलिङ्गशब्दाः ।

4 प्रयत्नाद्यतमानस्तु

हलन्तशब्दः

(द्वितीया - तृतीया - चतुर्थीविभक्तयः)

एतां कथाम् उच्चैः पठत, अवगच्छत च -

पुरा आन्ध्रप्रदेशे देवशर्मा नाम कश्चन
धीमान् ब्राह्मणः आसीत् । तस्य एकः एव
पुत्रः । देवशर्मा पुत्रस्य मल्लिनाथः इति नाम
कृतवान् । पिता सर्वशास्त्रविद् विद्वान् च
आसीत्, किन्तु पुत्रः मल्लिनाथः तु अलसः
निरक्षरश्च । पुत्रं कथमपि बुद्धिमन्तं,
शास्त्रविद्वान्सं च कर्तुं देवशर्मा महान्तं
प्रयासं कृतवान् । पुत्रं पाठयितुम् अन्यान् विदुषः नियोजितवान् अपि । तथापि मल्लिनाथः किमपि नैव
अधीतवान् ।

कालः गतः । मल्लिनाथः वयसा वपुषा च युवा सञ्जातः । क्याचित् विदुष्या कन्यया सह तस्य
विवाहः प्रवृत्तः ।

एकदा मल्लिनाथः श्वशुरगृहं गन्तुम् उद्युक्तः आसीत् । तदा तस्य पिता ‘शास्त्रविद्विः श्यालैः मूर्खः
मम पुत्रः उपहसितः भविष्यति’ इति विचार्य तं बहुधा उपदिष्टवान् । ततः मल्लिनाथः श्वशुरगृहं प्राप्नोत् ।
तत्र द्वित्रैः दिनैः एव श्यालैः ज्ञातं यत् आवृत्तः निरक्षरः अस्ति इति । ते कठोरवाग्भिः मल्लिनाथं
परिहसितवन्तः । तेषां परिहासवचांसि श्रोतुम् अशक्ता मल्लिनाथस्य पल्ली पत्या सह स्वगृहं प्रति प्रस्थितवती ।

मार्गमध्ये कुत्रचित् मल्लिनाथः पन्थानम् उभयतः स्थितान् पलाशशाखिनः दृष्टवान् । तेषु मनोहराणि
पुष्पाणि विकसितानि आसन् । तानि दृष्टवा सः नितरां तुष्टः अभवत् । पुष्पदर्शनेन तुष्टं परिं पल्ली उक्तवती
- “आम्, पलाशकुसुमं मनोहारि एव । परम् अविद्यावन्तं भवन्तं यथा तथैव निर्गन्धम् इदं
पलाशपुष्पमपि जनाः निष्प्रयोजनं मन्यन्ते” इति । पत्न्याः तया वाचा मल्लिनाथः जागरितः अभवत् ।
स्वस्य अज्ञानविषये सः लज्जाम् अन्वभवत् । ततः सः शास्त्रसम्पदं कथमपि उपार्जितुं मनसा निश्चितवान् ।
पर्णी स्वगृहं प्रापय्य ज्ञानार्जनाय वाराणसीम् अगच्छत् च ।

मल्लिनाथः तत्र कञ्चित् यशस्विनं, सर्वशास्त्रविदं पण्डितम् उपगत्य आत्मानं शिक्षितुम् अयाचत ।
तस्य विनयेन, सौम्यया वाचा च आकृष्टः सः करुणार्द्धमनः पण्डितः तं स्वगृहं नीत्वा पाठयितुम् आरब्धवान् ।
“प्रतिदिनं भवती भोजने तस्मै किञ्चित् निष्पतैलम् अपि परिवेषयतु । यस्मिन् दिने सः निष्पतैलस्य

तिक्तत्वम् अनुभवति तदा मां सूचयतु” इति सः पलीम् आदिशत् । सा तथैव कृतवती । अध्ययने एव दत्तचित्तः मल्लिनाथः कदापि भोजने रुचिं न लक्षितवान् ।

मल्लिनाथः महान्तं कालं तत्र यापितवान् । वेदान्, उपनिषदः, इतरशास्त्राणि च महता परिश्रमेण अधीतवान् । एकदा सः गुरुपल्नीं पृष्ठवान् – “अम्ब ! अद्य भोजने कथमपि निम्बतैलं पतितम् अस्ति इति प्रतीयते । कथम् एतत् सञ्जातम् ?” इति । ततः सः भोजनं परिसमाप्य गतवान् ।

गुरुपल्नी सर्वं वृत्तान्तं पतिं न्यवेदयत् । सः नितरां तुष्टः अभवत् । सः मल्लिनाथम् आहूय – “वत्स ! अद्य तव अध्ययनं समाप्तिं गतम् । वस्तुतः प्रतिदिनमपि तव भोजने निम्बतैलं परिविष्टम् । परन्तु अध्ययने एव दत्तचित्तः त्वं भोजनस्य रुचिम् एव न लक्षितवान्, एतावन्ति वर्षाणि । तादृशी अध्ययनमग्नता आसीत् तव । त्वम् अद्य पण्डितः असि । त्वां सर्वे अङ्गीकुर्वन्ति । विद्यार्जनाय, यशसे च बहवः विद्यार्थिनः त्वाम् उपगमिष्यन्ति । इतःपरं त्वं स्वगृहं गन्तुम् अहंसि” इति उक्तवान् ।

मल्लिनाथः महान्तम् आनन्दम् अनुभूतवान् । सः तस्मै महाज्ञानिने गुरवे दक्षिणां प्रदाय ततः आशिषः च लब्ध्वा प्रतिनिवृत्तः । ततः सः विविधशास्त्रविदः बहून् विदुषः वादे पराजित्य पारितोषिकाणि प्राप्य श्वशुरगृहं गतवान् । श्यालान् श्वशुरं चापि पराजित्य पत्न्या सह सुखेन जीवनं यापितवान् ।

गच्छता कालेन सः बहून् ग्रन्थान् रचितवान् । अयमेव मल्लिनाथः कालिदासस्य कृतीनां पञ्चमहाकाव्यानां च टीकाः अरचयत् ।

सूक्ष्मितः - सोत्साहानां नास्त्यसाध्यं नराणाम् ।

पठत, अवगच्छत च -

पुंलिङ्गशब्दाः

धीमत् (तकारान्तः)

द्वितीयाविभक्तिः	धीमन्तम्	धीमन्तौ	धीमतः
तृतीयाविभक्तिः	धीमता	धीमद्भ्याम्	धीमद्भिः
चतुर्थीविभक्तिः	धीमते	धीमद्भ्याम्	धीमद्भयः

पथिन् (नकारान्तः)

द्वितीयाविभक्तिः	पन्थानम्	पन्थानौ	पथः
तृतीयाविभक्तिः	पथा	पथिभ्याम्	पथिभिः
चतुर्थीविभक्तिः	पथे	पथिभ्याम्	पथिभ्यः

आत्मन् (नकारात्मः)

द्वितीयाविभक्तिः
तृतीयाविभक्तिः
चतुर्थीविभक्तिः

आत्मानम्	आत्मानौ	आत्मनः
आत्मना	आत्मभ्याम्	आत्मभिः
आत्मने	आत्मभ्याम्	आत्मभ्यः

ज्ञानिन् (नकारात्मः)

द्वितीयाविभक्तिः
तृतीयाविभक्तिः
चतुर्थीविभक्तिः

ज्ञानिनम्	ज्ञानिनौ	ज्ञानिनः
ज्ञानिना	ज्ञानिभ्याम्	ज्ञानिभिः
ज्ञानिने	ज्ञानिभ्याम्	ज्ञानिभ्यः

सुहृद् (दकारात्मः)

द्वितीयाविभक्तिः
तृतीयाविभक्तिः
चतुर्थीविभक्तिः

सुहृदम्	सुहृदौ	सुहृदः
सुहृदा	सुहृदभ्याम्	सुहृद्भिः
सुहृदे	सुहृदभ्याम्	सुहृदभ्यः

स्त्रीलिङ्गशब्दाः

सम्पद् (दकारात्मः)

द्वितीयाविभक्तिः
तृतीयाविभक्तिः
चतुर्थीविभक्तिः

सम्पदम्	सम्पदौ	सम्पदः
सम्पदा	सम्पदभ्याम्	सम्पद्भिः
सम्पदे	सम्पदभ्याम्	सम्पदभ्यः

वाच् (चकारात्मः)

द्वितीयाविभक्तिः
तृतीयाविभक्तिः
चतुर्थीविभक्तिः

वाचम्	वाचौ	वाचः
वाचा	वाच्याम्	वाच्यिः
वाचे	वाच्याम्	वाच्यः

आशिष् (षकारात्मः)

द्वितीयाविभक्तिः
तृतीयाविभक्तिः
चतुर्थीविभक्तिः

आशिषम्	आशिषौ	आशिषः
आशिषा	आशीर्भाम्	आशीर्भिः
आशिषे	आशीर्भाम्	आशीर्भ्यः

नपुंसक लिङ्गशब्दाः

मनस् (सकारातः)		
द्वितीयाविभक्तिः	मनः	मनसी
तृतीयाविभक्तिः	मनसा	मनोभ्याम्
चतुर्थीविभक्तिः	मनसे	मनोभ्याम्
धनुष् (षकारातः)		
द्वितीयाविभक्तिः	धनुः	धनुषी
तृतीयाविभक्तिः	धनुषा	धनुर्भाम्
चतुर्थीविभक्तिः	धनुषे	धनुर्भाम्

अश्यासः

1. यथोदाहरणं रिक्तस्थानानि पूर्यत -

प्रातिपदिकम्	शब्दः
उदा - धीमन्तम्	(द्वितीयाविभक्तिः, एकवचनम्)
1. विद्वांसम्	.....
2. बुद्धिमतः	.....
3. ज्ञानिनौ	.....
4. सुहृदिः	.....
5. विपदे	.....
6. जलमुर्भाम्	.....
7. मनसा	.....
8. वपुर्भ्यः	.....
9. धनुषी	.....
10. कर्मणा	.....
11. पन्थानम्	.....
12. यशसे	.....

2. आवरणे रिक्तस्थानानि पूर्यत । ततः तान् शब्दान् एकवचन-द्विवचन-बहुवचनक्रमेण लिखत -

प्रातिपदिकम् ए.व. द्वि.व. ब.व.

उदा-	परिषद्	परिषदम्	परिषदौ	परिषदः	(परिषदौ / परिषदः / परिषदम्)
1.	आपद्	.....	.....	.....	(आपदा / ..... / .....
2.	कर्मन्	.....	.....	.....	(..... / ..... / कर्म)
3.	ज्ञानिन्	.....	.....	.....	(..... / ..... / ज्ञानिने)
4.	विद्युत्	.....	.....	.....	(विद्युता / ..... / .....
5.	चक्षुष्	.....	.....	.....	(..... / ..... / चक्षुर्भिः)
6.	स्रोतस्	.....	.....	.....	(स्रोतसा / ..... / .....
7.	नामन्	.....	.....	.....	(नामे / ..... / .....
8.	शाखिन्	.....	.....	.....	(..... / शाखिभिः / .....
9.	योगिन्	.....	.....	.....	(योगिनः / ..... / .....
10.	जगत्	.....	.....	.....	(..... / ..... / जगन्ति)
11.	सरस्	.....	.....	.....	(सरांसि / ..... / .....
12.	आशीष्	.....	.....	.....	(आशीर्भ्यः / ..... / .....

3. रेखादिकतशब्दानां समानार्थकशब्दान् पाठभागात् चित्वा लिखत -

1. पिता सर्वशास्त्रनिपुणः पण्डितः च आसीत् ।

..... |

2. पुत्रं बुद्धियुक्तं, शास्त्रविज्ञं च कर्तुम् अधिकं प्रयासं कृतवान् ।

..... |

3. तं पाठयितुम् अन्यान् पण्डितान् नियोजितवान् ।

..... |

4. मल्लिनाथः शरीरेण शरीरेण च युवकः सञ्जातः ।

5. शास्त्रविज्ञैः श्यालैः मम पुत्रः उपहसितः भविष्यति ।

6. परिहासवचनानि श्रोतुम् अशक्ता सा स्वगृहं प्रति प्रस्थितवती ।

7. सः मार्गम् उभयतः पलाशवृक्षान् अपश्यत् ।

8. यशोयुक्तं सर्वशास्त्रनिपुणं पण्डितम् उपगत्य स्वं शिक्षितुम् अयाचत ।

9. पत्न्याः वाण्या मल्लिनाथः जागरितः अभवत् ।

10. सः महापण्डिताय गुरवे दक्षिणां प्रदाय प्रतिनिवृत्तः ।

4. एतेषां प्रश्नानाम् उत्तराणि लिखत -

1. मल्लिनाथः कस्य पुत्रः आसीत् ?

2. पलाशपुष्पदर्शनेन सन्तुष्टं मल्लिनाथं पत्नी किम् उक्तवती ?

3. मल्लिनाथः अध्ययनार्थं कुत्र गतवान् ?

4. मल्लिनाथः कथं जागरितः अभवत् ?

..... |
5. मल्लिनाथः केषां टीकाः रचितवान् ?

..... |

5. एतौ गीताश्लोकौ पठत, अत्र प्रयुक्तान् हलन्तशब्दान् परिशीलयत च -

किरीटिनं गदिनं चक्रहस्तमिच्छामि त्वां द्रष्टुमहं तथैव ।
तेनैव रूपेण चतुर्भुजेन सहस्रबाहो भव विश्वमूर्ते ॥11.46॥

प्रशान्तमनसं ह्येनं योगिनं सुखमुत्तमम् ।
उपैति शान्तरजसं ब्रह्मभूतमकल्पषम् ॥6.27॥

6. भगवद् गीतायाः तृतीयाध्याये अधोनिर्दिष्टसंख्याकेषु श्लोकेषु स्थितान् हलन्तशब्दान् परिशीलयत -

6, 7, 11, 19, 20, 29, 32, 37, 39, 40, 41

सूक्तिः - उद्योगिनं पुरुषसिंहमुपैति लक्ष्मीः ।

अमरकोषः

3) ब्राह्मी तु भारती भाषा गीर्वाण्वाणी सरस्वती ।

व्याहार उक्तिर्लिपिं भाषितं वचनं वचः ॥

ब्राह्मी, भारती, भाषा, गीः, वाग्, वाणी, सरस्वती, व्याहारः, उक्तिः, लिपिं, भाषितं, वचनं, वचः - इति 13 नामानि भाषायाः ।

4) विद्वान् विपश्चिद्वोषज्ञः सन्सुधीः कोविदो बुधः ।

धीरो मनिषी ज्ञः प्राज्ञः सद्भ्यावान् पण्डितः कविः ॥

धीमान्सूरि: कृती कृष्टिलब्धवर्णो विचक्षणः ।

दूरदर्शी दीर्घदर्शी श्रोत्रियश्छान्दसौ समौ ॥

विद्वान्, विपश्चित्, दोषज्ञः, सन्, सुधीः, कोविदः, बुधः, धीरः, मनिषी, ज्ञः, प्राज्ञः, संख्यावान्, पण्डितः, कविः, धीमान्, सूरि: कृती, कृष्टिः, लब्धवर्णः, विचक्षणः, दूरदर्शी, दीर्घदर्शी - इत्येतानि 22 नामानि पण्डितस्य ।

5 धीरस्तत्र न मुह्यति

हलन्तशब्दः

(पञ्चमी-षष्ठी-सप्तमीविभक्तयः)

(नद्यां निमज्जतोः बालयोः प्राणरक्षणं कृतवतः छात्रस्य सत्यजितः सम्माननसमारम्भः प्रवर्तमानः अस्ति । दूरदर्शनेन प्रसार्यमाणः सः कार्यक्रमः एवम् अस्ति । एतम् उच्चैः पठत, अवगच्छत च ।)

अध्यक्षः - सर्वेभ्यः नमः ।

महत्यां विपदि समागतायाम् आत्मनः प्राणान् तृणीकृत्य सरितः जले निमज्जन्तौ बालकौ रक्षितवतः सत्यजितः सम्माननाय वयम् अस्यां संसदि समागताः स्मः ।

अयं धीरः बालकः प्रधानमन्त्रिणः मुख्यमन्त्रिणः च धीरतापुरस्कारान् प्राप्तवान् अस्ति । एतत् अस्माकं सर्वेषाम् अभिमानास्पदम् अस्ति । एतादृशानां विवेकिनां, धीमतां, धैर्यवतां बालानां द्वारा एव देशस्य यशः जगति प्रसृतं भविष्यति । प्रवृत्तां घटनां सत्यजितः मुखात् एव वयम् इदानीं श्रोष्यामः ।

सत्यजित् - सर्वेषां विदुषां चरणकमलयोः मम नमस्काराः ।

तस्मिन् दिने विरामः आसीत् । अतः अहं क्रीडितुं सुहृदां दर्शनाय स्वगृहतः गच्छन् आसम् । सरितः तीरेण गच्छतः मम मनसि ‘किञ्चित् कालं सरिति तरामि । तदनन्तरं सुहृदां दर्शनाय गच्छामि’ इति विचारः उत्पन्नः । तरणार्थम् उद्युक्तः अहं किञ्चिदग्रे कस्यचित् तरोः अथः कानिचन वस्त्राणि दृष्टवान् । अहं परितः अवलोकितवान् । परन्तु न कोऽपि तत्र आसीत् । पुनरपि सरिति दृष्टिं प्रसारितवान् अहं किञ्चिदग्रे सरितः प्रवाहे मज्जन्तौ बालकौ दृष्टवान् । निमेषं यावत् स्तब्धः अभवम् । ततः सरितः गभीरतां, विपदः कठिनताम्, आत्मनः दौर्बल्यं च विस्मृत्य अहं सरिति कूर्दितवान् । शीघ्रं तीर्त्वा एकं बालकं

शिरसि गृहीतवान् । तथा अपरं बालकम् आत्मनः स्कन्धे कृत्वा समग्रां शक्तिं संहृत्य अहं
कथमपि सरितः तीरम् आगतवान् । यावत् तीरं प्राप्नवं तावता मम बोधः विनष्टः आसीत् ।
जागरितः अहम् उच्चैः आकुश्य सर्वान् आहृतवान् । ये विपदि पतिताः भवन्ति ते केऽपि वा
भवन्तु, रक्षणीयाः एव । तत्र आपदः काठिन्यम् आत्मनः हितं वा यदि चिन्तयामः तर्हि
पश्चात् दुःखम् अनुभोक्तव्यं भवति इति मम विश्वासः । धन्यवादः ।

- अध्यक्षः - इदानीं सत्यजितः सम्माननं करोति अस्य नगरस्य भिषजां प्रमुखः नरेन्द्रमहोदयः ।
नरेन्द्रः - सत्यजितः मुखात् एव सर्वं वयं श्रुतवन्तः । कस्यापि जनस्य महत्त्वं वाचः माधुर्येण सम्पदः
राशिना वा न, अपि तु कर्मणः प्रभावेण एव सिध्यति । विवेकिनः, प्रतिभाशालिनः
गुणिनः अस्य बालस्य चरितं सर्वेषाम् आदर्शः भवतु । धन्यवादः ।

पठत अवगच्छत च -

पुंलिङ्गशब्दाः

धीमत् (तकारान्तः)

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
धीमतः	धीमद्याम्	धीमद्भ्यः
धीमतः	धीमतोः	धीमताम्
धीमति	धीमतोः	धीमत्सु

गुणिन् (नकारान्तः)

पञ्चमीविभक्तिः	गुणिनः	गुणिभ्याम्	गुणिभ्यः
षष्ठीविभक्तिः	गुणिनः	गुणिनोः	गुणिनाम्
सप्तमीविभक्तिः	गुणिनि	गुणिनोः	गुणिषु

सुहृद् (दकारान्तः)

पञ्चमीविभक्तिः	सुहृदः	सुहृद्याम्	सुहृद्यः
षष्ठीविभक्तिः	सुहृदः	सुहृदोः	सुहृदाम्
सप्तमीविभक्तिः	सुहृदि	सुहृदोः	सुहृत्सु

विद्वस् (सकारान्तः)

पञ्चमीविभक्तिः	विदुषः	विद्वद्भ्याम्	विद्वद्भ्यः
षष्ठीविभक्तिः	विदुषः	विदुषोः	विदुषाम्
सप्तमीविभक्तिः	विदुषि	विदुषोः	विद्वत्सु

स्त्रीलिङ्गशब्दाः

विपद् (दकारान्तः)

पञ्चमीविभक्तिः	विपदः	विपद्भ्याम्	विपद्भ्यः
षष्ठीविभक्तिः	विपदः	विपदोः	विपदाम्
सप्तमीविभक्तिः	विपदि	विपदोः	विपत्सु

सरित् (तकारान्तः)

पञ्चमीविभक्तिः	सरितः	सरिद्भ्याम्	सरिद्भ्यः
षष्ठीविभक्तिः	सरितः	सरितोः	सरिताम्
सप्तमीविभक्तिः	सरिति	सरितोः	सरित्सु

वाच् (चकारान्तः)

पञ्चमीविभक्तिः	वाचः	वाभ्याम्	वाभ्यः
षष्ठीविभक्तिः	वाचः	वाचोः	वाचाम्
सप्तमीविभक्तिः	वाचि	वाचोः	वाक्षु

नपुंसकलिङ्गशब्दाः

जगत् (तकारान्तः)

पञ्चमीविभक्तिः	जगतः	जगद्भ्याम्	जगद्भ्यः
षष्ठीविभक्तिः	जगतः	जगतोः	जगताम्
सप्तमीविभक्तिः	जगति	जगतोः	जगत्सु

वपुष् (षकारान्तः)

पञ्चमीविभक्तिः

वपुषः

वपुर्भाम्

वपुर्यः

षष्ठीविभक्तिः

वपुषः

वपुषोः

वपुषाम्

सप्तमीविभक्तिः

वपुषि

वपुषोः

वपुषु

शिरस् (सकारान्तः)

पञ्चमीविभक्तिः

शिरसः

शिरोभ्याम्

शिरोभ्यः

षष्ठीविभक्तिः

शिरसः

शिरसोः

शिरसाम्

सप्तमीविभक्तिः

शिरसि

शिरसोः

शिरस्सु

अध्यायः**१. निर्देशानुसारं लिखत -****प्रातिपदिकम्**

एवं परिवर्तयत ।

उदा - मन्त्री मन्त्रिन्

१. कर्म	.....	षष्ठी-एकवचनम्	.....
२. चेतसा	.....	सप्तमी-बहुवचनम्	.....
३. आकादिक्षभ्यः	.....	षष्ठी-एकवचनम्	.....
४. देहिनः	.....	षष्ठी-बहुवचनम्	.....
५. अनन्यगामिनि	.....	पञ्चमी-द्विवचनम्	.....
६. आत्मनि	.....	सप्तमी-बहुवचनम्	.....
७. विपदा	.....	षष्ठी-द्विवचनम्	.....
८. शिरसि	.....	सप्तमी-बहुवचनम्	.....
९. विवेकी	.....	पञ्चमी-एकवचनम्	.....

2. सूचनानुसारं रूपाणि लिखत -

प्रातिपदिकम्	विभक्तिः	एकव.	द्विव.	ब.व.
1. स्रोतस्	षष्ठी	.....	.....	.....
2. वयस्	पञ्चमी	.....	.....	.....
3. विद्वस्	सप्तमी	.....	.....	.....
4. ज्ञानिन्	पञ्चमी	.....	.....	.....
5. उपनिषद्	षष्ठी	.....	.....	.....
6. पुरुजित्	सप्तमी	.....	.....	.....
7. वेदवित्	पञ्चमी	.....	.....	.....
8. आशिष्	सप्तमी	.....	.....	.....
9. वाच्	षष्ठी	.....	.....	.....
10. पथिन्	सप्तमी	.....	.....	.....

3. अधोरैखादिकतं शब्दम् अधिकृत्य एतेषाम् उत्तराणां प्रश्नवाक्यानि लिखत -

1. <u>आत्मा</u> अन्यत् शरीरं धरति ।	कः अन्यत् शरीरं धरति ?
2. <u>वचसि</u> शुद्धता अस्ति ।	.....
3. <u>अव्यवसायिनां</u> बुद्ध्यः अनन्ताः ।	.....
4. <u>ज्ञानचक्षुषः</u> पश्यन्ति ।	.....
5. वयं <u>सुखिनः</u> स्याम ।	.....
6. नराः जीर्णानि <u>वासांसि</u> विहाय नवानि धरन्ति ।	.....
7. <u>देही</u> नित्यम् अवध्यः ।	.....
8. धर्मसमूद्धेताः <u>अर्जुनः</u> पृच्छति ।	.....
9. माधवः <u>पाण्डवश्च</u> महति स्यन्दने स्थितौ ।	.....

4. शुद्धस्य सप्तमीविभक्तिरूपस्य पुरतः ✓ चिह्नं लिखत -

यथा -	गुणिन्	गुणिनि	☒	गुणीनि	☐	गुणीनि	☐
1.	धीमत्	धीमती	☐	धीमति	☐	धिमति	☐
2.	सुहृद्	सुहृत्सू	☐	सुहृत्सु	☐	सुहृत्सु	☐
3.	विपद्	विपत्सु	☐	विपत्सु	☐	विपत्सु	☐
4.	सरित्	सरीति	☐	सरीती	☐	सरिति	☐
5.	वाच्	वाक्षू	☐	वाक्षु	☐	वाक्षु	☐
6.	जगत्	जगति	☐	जगती	☐	जगिति	☐
7.	वपुष्	वपुष्टु	☐	वपुष्टु	☐	वपुषु	☐
8.	शिरस्	शिरिसी	☐	शिरसी	☐	शिरसि	☐
9.	सरस्	सरस्सु	☐	सरत्सु	☐	सरसु	☐
10.	आत्मन्	आत्मेषु	☐	आत्मासु	☐	आत्मसु	☐

5. एतेषां प्रश्नानाम् उत्तरं लिखत -

1. दूरदर्शने कस्य सम्माननसमारम्भः प्रवर्तते ?

..... |

2. सत्यजित् कस्मात् धीरतापुरस्कारान् प्राप्तवान् ?

..... |

3. सः सरितः प्रवाहे कौ दृष्टवान् ?

..... |

4. कः सत्यजितः सम्मानं कृतवान् ?

..... |

5. कथं महत्त्वं सिध्यति ?

..... |

6. एतेषु गीतावाक्येषु प्रयुक्तानां हलन्तशब्दानां लिङ्गं विभक्तिं च निर्दिशत -

1. यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यम् ।	(18.5)
2. स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानवः ।	(18.46)
3. कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवैः गुणैः ।	(18.41)
4. सर्वकर्माणि चेतसा मयि संन्यस्य मच्चितः सततं भव ।	(18.57)
5. अफलाकादिक्षभिः यः यज्ञः क्रियते स सात्त्विकः ।	(17.11)
6. रजः देहिनं कर्मसङ्गेन निबध्नाति ।	(14.7)
7. छन्दोभिः बहुधा गीतम् ।	(13.4)
8. नान्यगामिना चेतसा अनुचिन्तयन् दिव्यं परमं पुरुषं याति ।	(8.8)
9. असंयतात्मना योगः दुष्टापः इति मे मतिः ।	(6.36)
10. यतता वश्यात्मना तु योगः अवाप्तुं शक्यः ।	(6.36)
11. कर्म हि अकर्मणः ज्यायः ।	(3.8)
12. ब्रह्म ज्योतिषामपि ज्योतिः तमसः परं च भवति ।	(13.17)
13. ब्रह्मवित् ब्रह्मणि स्थितः प्रियं प्राप्य न प्रहस्येत् ।	(5.20)
14. यः मनः हृदि निरुद्ध्य आत्मनः प्राणं मूर्ध्णि आधाय ॐ इति एकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन् देहं त्यजति सः परमां गतिं याति ।	(8.13)

1.	6. ....
2.	7. ....
3.	8. ....
4.	9. ....
5.	10. ....
11.	13. ....
12.	14. ....

सूक्तिः - आत्मैव ह्यात्मनो बन्धुः आत्मैव रिपुरात्मनः ।

6 न विकम्पितुमर्हसि

हलन्तशब्दाः
(सप्तसु विभक्तिषु)

एतां कथाम् उच्चैः पठत,
अवगच्छत च -

कस्मिंश्चित् राज्ये कश्चन राजा
आसीत् । सः नीतिमान्,
शास्त्रविद्, धार्मिकश्च आसीत् ।
तस्य यशः सर्वत्र प्रसृतम् आसीत् ।
तस्य कश्चन मन्त्री अपि आसीत् ।
सः विद्वान्, विवेकी, श्रद्धावान्
च आसीत् । ज्ञानिनः तस्य
उपदेशम् अनुसृत्य राजा राज्यं पालयति स्म । तस्य प्रजाजनाः गुणिनः धर्मनिष्ठाः कर्मशूराश्च आसन् ।
कृषकाः, वणिजः, भिषजः, शिल्पिनः, कुविन्दाः, चर्मकाराः सर्वेऽपि धर्मानुसारेण निजकर्माणि निर्वाजं
निर्वहन्ति स्म । अत एव सर्वसम्पदा अनुगृहीतम् आसीत् तत् राज्यम् । सरितः, सरांसि च जलपूर्णानि
भवन्ति स्म । फलपूर्णेषु शाखिषु पक्षिणः महत्या मुदा विहरन्ति स्म । सर्वदिशः अपि जनाः तत् राज्यम्
आगच्छन्ति स्म । ते तत्र रम्याणि भवनानि निर्माय तृप्तमनसा निवसन्ति स्म ।

अथ कदाचित् शत्रुः युद्धार्थम् आगतवान् । अकस्मात् प्रवृत्ते युद्धे अयं राजा पराजितः अभवत् । सः
मन्त्रिणा साकं कथचित् नगरं परित्यज्य किञ्चन वनं प्राप्तवान् । कण्टकयुक्तेषु पथिषु अश्मसु वा
पादरक्षां विना सञ्चलितुम् अक्षमः सः क्षुधया पिपासया च पीडितः कस्यचित् सरसः तीरे उपविष्टवान् ।
घोरायाम् आपदि अपि आत्मनः हितं परित्यज्य अनुगतं मन्त्रिणं दृष्ट्वा अश्रौणि मुञ्चन् सः अवदत् -
“भोः मन्त्रिन् ! मम राज्यं नष्टम् । सर्वाः सम्पदः नष्टाः । महत् कष्टम् आपत्तिम् । इतः परम् अहं जीवितुं
न इच्छामि । कथमपि मरिष्यामि एव” इति ।

दीनं विलपनं राजानं दृष्ट्वा मन्त्री तं सान्त्वयन् उक्तवान् - “राजन् ! अलं दुःखेन । राज्यं विनष्टम्
इति भवान् मा चिन्तयतु । धीमत्तः गते शोकं न कुर्वन्ति । ते वर्तमानम् एव चिन्तयन्ति । परिश्रेमेण
कर्मणा ते अभीष्टं साधयन्ति । अतः दुःखार्तः मा भवतु । विनष्टस्य राज्यस्य पुनः प्राप्तये उपायं चिन्तयाव ।

यः अस्माकं शत्रुः राजा अस्ति तस्यापि वैरिणः वर्तन्ते । तैः वैरिभिः सख्यं विधाय पुनरपि युद्धं करिष्यामः । नष्टं राज्यं पुनः न लप्स्यते इति कः अत्र निश्चयः ? भगवतः कृपया भवान् राज्यं, सम्पदः यशश्च विना विलम्बं प्राप्यति । चिन्तां मा करोतु” इति ।

मन्त्रिणः सान्त्वनवचसा तुष्टः राजा दुःखं परित्यज्य उदतिष्ठत् । अन्यैः राजभिः सख्यं विधाय पुनरपि युद्धं कृतवान् । स्वीयं राज्यं प्रतिप्राप्तवान् । साहाय्यकृदध्यः राजध्यः प्रभूतम् उपायनादिकं दत्त्वा तान् तोषितवान् । मन्त्रिणा सह सुखेन चिरं राज्यपालनं च कृतवान् ।

अभ्यासः

1. तत्त्वाद्व्याकं गीताश्लोकं परिशील्य कोष्ठकात् युक्तं रूपं चित्वा रिक्तस्थानं पूर्यत -

1. .... आत्मानम् उद्धरेत् ।	(आत्मा / आत्मने / आत्मना)	(6.5)
2. इमे देहाः ..... ।	(अन्तवन्तः / अन्तवान् / अन्तः)	(2.18)
3. योगः ..... कौशलम् ।	(कर्मसु / कर्मेषु / कर्मः)	(2.50)
4. .... शान्तिः नास्ति ।	(अभावे / अभावेषु / अभावयतः)	(2.66)
5. यः इन्द्रियाणि ..... नियम्य आरभते सः विशिष्यते ।	(मनेन / मनांसि / मनसा)	(3.17)
6. ये ..... मे मतं नानुतिष्ठन्ति तान् -	(अभ्यसूयन्तः / अभ्यसूयत / अभ्यसूयताः)	(3.32)
..... नष्टान् विद्धि ।	(अचेतसः / अचेतांसि / अचेतेषु)	(3.32)
7. .... ज्ञानं नित्यवैरिणा कामेन आवृतं भवति ।	(ज्ञानिनः / ज्ञानिने / ज्ञानिनाय)	(3.39)
8. प्रकृतिसम्भवाः गुणाः अव्ययं ..... निबध्नन्ति) (देहिनः / देहिषु / देहिनम्)	(14.15)	
9. सर्वस्य चाहं ..... सन्निविष्टः ।	(हृदि / हृदेषु / हृदिषु)	(15.15)
10. .... यद्यानं दीयते तत् सात्त्विकम् । (अनुपकारिणे / अनुपकारिणाय / अनुपकारिणेषु)	(17.20)	
11. अज्ञानसंभूतं संशयं ..... छिन्धि ।	(ज्ञानासिना / ज्ञानासेना / ज्ञानासीना)	(4.42)
12. .... अस्प्यक्षरम् ।	(गिराम् / गिरेः / गिरस्य)	(10.25)
13. आन्मैव ..... रिपुः ।	(आत्मस्य / आत्मानस्य / आत्मनः)	(6.5)
14. बहूनां ..... अन्ते ज्ञानवान् मां प्रपद्यते ।	(जन्मस्य / जन्मनस्य / जन्मनाम्)	(7.19)

2. अर्धवाक्यद्वयं योजयित्वा एकं वाक्यं लिखत -

1.	पृच्छामि मां	सर्वकिल्बिषैः मुच्यन्ते ।	3.13
2.	नरः यथा नवानि वासांसि गृह्णाति	एषः वः इष्टकामधुक् अस्तु ।	3.10
3.	कर्मण्येवाधिकारः ते	आत्मानम् उद्धरेत् ।	6.5
4.	आत्मना	धर्मसम्मूढचेताः ।	2.7
5.	यज्ञेन प्रसविष्यध्वम्	देही तथा नवानि शरीरणि संयाति ।	2.22
6.	यज्ञशिष्टाशिनः सन्तः	मा फलेषु कदाचन ।	2.47
7.	मम वर्त्मनुवर्तन्ते	कर्मसाङ्घिनां बुद्धिभेदं न जनयेत् ।	3.26
8.	युक्तः विद्वान्	कृत्स्नविद् न विचालयेत् ।	3.29
9.	अकृत्स्नविदः मन्दान्	परधर्मः भयावहः ।	3.35
10.	स्वधर्मे निधनं श्रेयः	मनुष्याः पार्थ सर्वशः ।	3.23
11.	पापानं प्रजहि ह्येन	ज्ञानविज्ञाननाशनम् ।	3.41
12.	इमम् अव्ययं योगं	यः वेति सः मामेति ।	4.09
13.	जन्म कर्म च मे दिव्यं	अहं विवस्वते प्रोक्तवान् ।	4.01
14.	समिद्धः अग्निः	आत्मशुद्धये कर्म कुर्वन्ति ।	5.11
15.	योगिनः सद्गं त्यक्त्वा	एधांसि भस्मसात्कुरुते ।	4.37

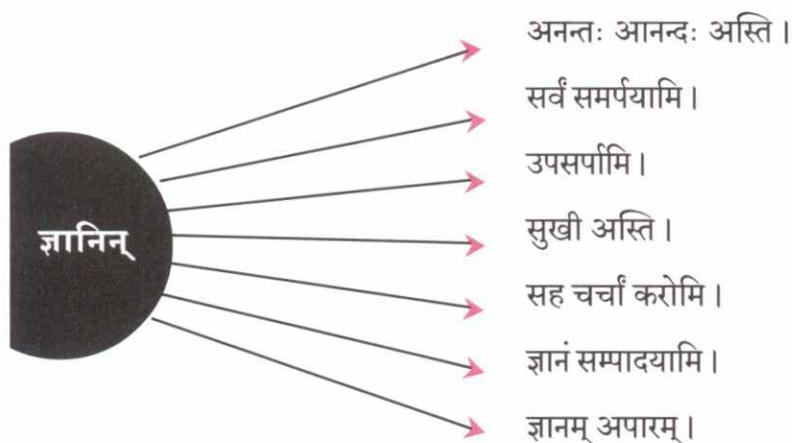
यथा - 1. पृच्छामि त्वां धर्मसम्मूढचेताः ।

2. .....
3. .....
4. .....
5. .....
6. .....
7. .....
8. .....
9. .....
10. .....
11. .....

- 12. .....
- 13. .....
- 14. .....
- 15. .....

3. ज्ञानिशब्दस्य उचितानि रूपाणि प्रयुज्य एतानि वाक्यानि रिक्तस्थाने लिखत -

यथा -

- 1. ज्ञानी सुखी अस्ति ।
- 2. .....
- 3. .....
- 4. .....
- 5. .....
- 6. .....
- 7. .....

4. उपनिषद्-शब्दस्य उचितानि रूपाणि प्रयुज्य एतानि वाक्यानि रिक्तस्थाने लिखत -

आत्मज्ञानम् अस्ति ।

यथा -

1. उपनिषद् ऋषिभिः प्रकटिता ।
2. .....
3. .....
4. .....
5. .....
6. .....
7. .....

5. पाठस्य आधारेण एतत् कथनं शुद्धम् उत अशुद्धम् इति आवरणे चिह्नं कुरुत -

1. राजा नीतिमान् आसीत् । (✓)
2. मन्त्री अविवेकी आसीत् । ( )
3. राज्यं सर्वसम्पदा अनुगृहीतम् आसीत् । ( )
4. सर्वदिशः अपि जनाः तत्र आगच्छन्ति स्म । ( )
5. राजा अकस्मात् प्रवृत्ते युद्धे जयं प्राप्तवान् । ( )
6. परिश्रमेण कर्मणा धीमन्तः अभीष्टं साधयन्ति । ( )
7. महत् कष्टम् आपतितम् इति मन्त्री अवदत् । ( )
8. राजा मन्त्रिणं प्रति सान्त्वनवचांसि उक्तवान् । ( )
9. राजा मन्त्रिणा सह सुखेन राज्यपालनं कृतवान् । ( )
10. आपदि मन्त्री राजानं त्यक्तवान् । ( )

7 जहि शत्रुं महाबाहो

विशेषणविशेषभावः

एतां घटनाम् उच्चैः पठत, अवगच्छत च -

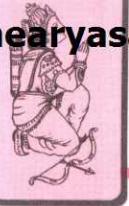
बहूनां दुर्गाणां विजेता शिवराजः स्वकीयं बलं
वर्धयति स्म | तस्य उग्रतेजसां दलपतीनां प्रकाशमानाः
खडगाः सर्वासु दिक्षु स्वातन्त्र्याय परिभ्रमन्ति स्म |
स्वामिभक्ताः शिवराजसैनिकाः सूचितेषु दुर्गेषु व्याघ्रवत्
आक्राम्यन्ति स्म | तेषां बलवद्धिः प्रहरैः विर्धमीयाणां
मनोबलं प्रतिक्षणं क्षीयते स्म |

शिवराजस्य पदे पदे वर्धमानं सामर्थ्यं दमयितुम्
आदिलशाहस्य सेनापतिः अफजलखानः प्रतिज्ञाम्
अकरोत् | तदनन्तरम् एव सः महतीं सज्जताम्
आरब्धवान् | न केवलं तावत्, अपि तु शिवराजं कपटस्नेहेन
मारयितुं निश्चयं कृतवान् |

ततः अफजलखानः निश्चिन्तेन मनसा शिवराजम्
आक्रान्तुं तुळजापुरं प्रति प्रस्थितः | निबिडं जावळीवनं ससैन्यं प्रविश्य पर्वतमूषिकस्य शिवराजस्य
ग्रहणं तु दुष्करम् एव | तर्हि का गतिः ? सन्धे: व्याजेन शिवराजस्य आह्वानं करणीयम् | तेन अग्रिमं कार्यं
सुकरं भवेत् इति खानः चिन्तितवान् | सः दूतमुखेन शिवराजेन मेलितुम् इच्छां प्रदर्शितवान् |

राजनीतिज्ञः शिवराजः अपि वयोवृद्धं, ज्ञानवृद्धं गोपीनाथर्वं राजदूतरूपेण खानं प्रति प्रेषितवान् |
सः गत्वा निवेदितवान् - “खानर्वं ! भवान् अस्मदीयं महाराजं सन्ध्यर्थम् आहूतवान् इति परमा
दयालुता | भवतः पराक्रमः अग्नितुल्यः | तैनैव अखिलस्य भूमण्डलस्य शोभा वर्धिता अस्ति |
किन्तु अत्र आगन्तुं तस्य महत् भयं वर्तते | अतः भवान् एव जावळीप्रदेशं समागत्य महाराजाय अभयं
दातुम् अर्हति ।” दूतस्य तथाविधं कातरं वचनं श्रुत्वा खानः जावळीप्रदेशे मेलनम् अङ्गीकृतवान् |
ससैन्यं प्रस्थितः सः प्रतापदुर्गात् किञ्चित् दूरे शिबिरं स्थापितवान् | शिवखानयोः मेलनस्थानं शिबिरात्
दूरे उत्तुङ्गास्य दुर्गस्य अधः एकस्मिन् पटगुहे निश्चितम् |

रात्रिः अतीता | सूर्योदयः जातः | भवानीभक्तः शिवराजः लौहमयं दृढं कवचं, तीक्ष्णानि
व्याघ्रनखानि, रक्तं शिरस्नाणं, तीक्ष्णं कृपाणं च धृत्वा अफजलेन मेलितुं प्रस्थितः | आगतं शिवराजं
दृष्ट्वा अफजलः प्रसन्नः अभवत् | सः स्वस्थानात् सहसा उत्थितः | एषः शिवराजः अबुधः अस्ति
इति चिन्तयन् सः तं विविधानि मधुराणि वचनानि उक्तवान् | धीरः शिवराजः अपि तस्य छलयुक्तवचनानि

अवगतवान् । अफजलः समक्षं स्थितं शिवराजम् आलिङ्गितुं दीर्घो हस्तौ प्रसारितवान् । अफजलः स्थूलः, उन्नतः च । राक्षसदेहस्य अफजलस्य पुरतः शिवराजः वामनः दृश्यते स्म । घोरमुखः खानः सुदर्शनं शिवराजं झटिति आलिङ्गितवान् । शिवराजस्य शिरः अफजलस्य विशालम् उरः अस्पृशत् । दुष्टाशयः खानः सपदि शत्रुकर्षणं शिवराजं कण्ठे गृहीत्वा, गुप्तरूपेण स्थापितया छुरिकया धातयितुं विफलं प्रयत्नं कृतवान् । शिवराजस्य केवलं कवचं छिन्नं जातम् । विद्युद्वेगः शिवराजः अपि स्वकीयेन दीर्घेण कृपाणेन खानस्य उदरं विदारितवान् । 'हतोऽहं, वज्ज्वितोऽहम्' इति उच्चैः क्रन्दनं मूर्तिभञ्जकः खानः छिन्नः वृक्षः इव भूमौ पतितः । भृशं पीडितः गतप्रभः सः क्षणार्थेन मृतः । चिरप्रवृद्धं पापं शान्तम् अभवत् ।

नैकदुर्गविजेतारं धर्मकण्टकनाशकम् ।

वन्देऽहं शिवराजं तं खानोदरविदारकम् ॥

पठत, अवगच्छत च -

सुन्दरः कृष्णः ।

उन्नतम् आसनम् ।

मुग्धा बालिका ।

अत्र सुन्दरत्वम्, उत्तमत्वं, मुग्धत्वं च विशेषताः सन्ति । विशेषतां यत् पदं सूचयति तत् विशेषणम् । सुन्दरः, उन्नतं, मुग्धा - इत्येतानि विशेषणानि । यस्य विशेषता उच्चते तत् पदं विशेष्यम् । (कृष्णः, आसनम्, बालिका - इत्येतानि विशेष्याणि ।)

यथा -

विशेषणम्
विशालम्
महती
तीक्ष्णः
वीरः
गहनम्
अजः

विशेष्यम्
सैन्यम्
अक्षौहिणी
शरः
क्षत्रियः
वनम्
आत्मा

विशेषणम्
भयावहः
प्रसिद्धा
योगेश्वरः
धनुर्धरः
मोहिनी
समम्

विशेष्यम्
परधर्मः
गीता
कृष्णः
पार्थः
प्रकृतिः
ब्रह्म

अध्यासः

1. यथोदाहरणं विशेषणविशेष्ययोः अद्कनं कुरुत -

उदा -

	विशेषणम्	विशेष्यम्
ध्रुवा नीतिः ।	ध्रुवा	नीतिः
1. परमं वचः ।	.....	.....
2. सहजं कर्म ।	.....	.....
3. महती चमूः ।	.....	.....
4. महारथः द्रुपदः ।	.....	.....
5. विक्रान्तः अभिमन्युः ।	.....	.....
6. प्रियः नरः ।	.....	.....
7. शूरः सैनिकः ।	.....	.....
8. ऐश्वरं रूपम् ।	.....	.....
9. दिव्यं चक्षुः ।	.....	.....
10. दिव्यः शड्खः ।	.....	.....
11. कृशा महिला ।	.....	.....
12. अनन्तः आकाशः ।	.....	.....

अवधेयम्

विशेषणस्य विशेषस्य च सम्बन्धः एव विशेषणविशेष्यभावः। अस्मिन् पाठे स्थूलाक्षरैः मुद्रितानां शब्दानां विशेषणविशेष्यभावः अस्ति । यथा - बहूनां दुर्गाणाम्, सर्वासु दिक्षु, स्वकीयं बलम् ।

गीताया: एतेषु वाक्येषु विशेषणविशेष्यभावं परिशीलयत -

1. व्यवस्थितान् धार्तराष्ट्रान् ।	2. शस्त्रपाणयः धार्तराष्ट्रः ।
3. प्रवृत्ते शस्त्रसम्पाते ।	4. प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ।
5. कुलधर्मः सनातनाः ।	6. उभयोः सेनयोः ।
7. धर्मे नष्टे ।	8. कृत्स्नं कुलम् ।
9. गहना गतिः ।	10. त्रिषु लोकेषु ।
11. विषीदन्तम् अर्जुनम् ।	12. अचला श्रद्धा ।
13. मानुषीं तनुम् ।	14. महानुभावान् गुरुन् ।

अवधेयम्

विशेषणविशेष्यभावविषये स्मर्तव्याः केचन अंशाः सन्ति ।

1. प्रायः विशेषणवाचकानां शब्दानां प्रयोगः त्रिषु लिङ्गेषु अपि भवति ।

यथा -

विशेषणम्	पुंलिङ्गम्	स्त्रीलिङ्गम्	नपुंसकलिङ्गम्
उत्तम	उत्तमः	उत्तमा	उत्तमम्
सुन्दर	सुन्दरः	सुन्दरी	सुन्दरम्
समीचीन	समीचीनः	समीचीना	समीचीनम्

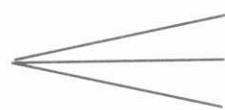
2. विशेष्यवाचकशब्दस्य यत् लिङ्गं तदेव लिङ्गं विशेषणवाचकशब्दस्य अपि भवति ।

यथा - समीचीनः बालकः ।	महान् सन्तोषः ।
समीचीना बालिका ।	महती श्रान्तिः ।
समीचीनं पुस्तकम् ।	महत् दुःखम् ।

अभ्यासः

2. विशेष्यस्य लिङ्गम् अनुसृत्य विशेषणस्य प्रयोगं कुरुत -

दिव्य

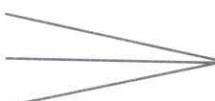
शद्धखः	-	दिव्यः शद्धखः ।
गदा	-	दिव्या गदा ।
चक्रम्	-	दिव्यं चक्रम् ।

अनुजः - .....

भगिनी - .....

मित्रम् - .....

प्रिय

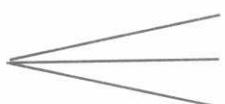

पुरुषः - .....

गीता - .....

शास्त्रम् - .....

प्रसिद्ध

त्यागः - .....
कौशलम् - .....
सिद्धिः - .....

महत्

श्रेष्ठ

गणः - .....
शक्तिः - .....
कार्यम् - .....

अवधेयम्

3. विशेषस्य यत् वचनं तदेव वचनं विशेषणस्य अपि भवति ।

यथा - एकवचनम्

दिव्यः रथः ।

विशालं क्षेत्रम् ।

विशिष्टा रीतिः ।

द्विवचनम्

दिव्यौ रथौ ।

विशाले क्षेत्रे ।

विशिष्टे रीती ।

बहुवचनम्

दिव्याः रथाः ।

विशालानि क्षेत्राणि

विशिष्टाः रीतयः ।

3. विशेषस्य वचनम् अनुसृत्य विशेषणस्य प्रयोगं कुरुत -

1. शूरः सैनिकः ।	शूरौ सैनिकौ ।	शूराः सैनिकाः ।	(शूर)
2. .... मित्रम् ।	..... मित्रे ।	..... मित्राणि ।	(आत्मीय)
3. .... पाण्डवः ।	..... पाण्डवौ ।	..... पाण्डवाः ।	(प्रिय)
4. .... गुरुः ।	..... गुरुः ।	..... गुरवः ।	(पूज्य)
5. .... कपिः ।	..... कपी ।	..... कपयः ।	(चटुल)
6. .... वाणी ।	..... वाण्यौ ।	..... वाण्यः ।	(मधुर)
7. .... शत्रुः ।	..... शत्रूः ।	..... शत्रवः ।	(क्रूर)
8. .... कथा ।	..... कथे ।	..... कथाः ।	(महत)
9. .... कर्ता ।	..... कर्तारौ ।	..... कर्तारः ।	(श्रेष्ठ)
10. .... ऋषिः ।	..... ऋषी ।	..... ऋषयः ।	(प्रसिद्ध)

अवधेयम्

4. विशेषस्य या विभक्तिः सा एव विभक्तिः विशेषणस्य अपि भवति ।

यथा -

पुंलिङ्गे

प्रथमा	- श्रेष्ठः युवकः अस्ति ।	द्वितीया	- श्रेष्ठं युवकम् अभिनन्दामः ।
तृतीया	- श्रेष्ठेन युवकेन सह चर्चा करोति ।	चतुर्थी	- श्रेष्ठाय युवकाय उपायनं दद्यः ।
पञ्चमी	- श्रेष्ठात् युवकात् नीतिकथां शृणुमः ।	षष्ठी	- श्रेष्ठस्य युवकस्य विचाराः उदात्ताः सन्ति ।
सप्तमी	- श्रेष्ठे युवके जनाः स्निह्यन्ति ।		

स्त्रीलिङ्गे

प्रथमा	- श्रेष्ठा धेनुः चरति ।	द्वितीया	- श्रेष्ठां धेनुं चारयतु ।
तृतीया	- श्रेष्ठ्या धेन्वा सह वत्सः चरति ।	चतुर्थी	- श्रेष्ठायै धेन्वै तृणं ददाति ।
पञ्चमी	- श्रेष्ठायाः धेन्वा: क्षीरं लभ्यते ।	षष्ठी	- श्रेष्ठायाः धेन्वाः वर्णः कपिलः अस्ति ।
सप्तमी	- श्रेष्ठायां धेन्वां विशिष्टाः गुणाः सन्ति ।		

नपुंसकलिङ्गे

प्रथमा	- श्रेष्ठं कार्यं तत् ।	द्वितीया	- श्रेष्ठं कार्यं करोतु ।
तृतीया	- श्रेष्ठेन कार्येण एव यशः भवति ।	चतुर्थी	- श्रेष्ठाय कार्याय समयं दद्यः ।
पञ्चमी	- श्रेष्ठात् कार्यात् मा विरमतु ।	षष्ठी	- श्रेष्ठस्य कार्यस्य सत्कलं भवत्येव ।
सप्तमी	- श्रेष्ठे कार्ये रताः भवामः ।		

4. यथोदाहरणं विभिन्नविभक्तिषु विशेषणविशेषभावस्य (एकवचने) अभ्यासं कुरुत -

प्राचीन

प्रथमाविभक्तिः

प्राचीनः

देवालय (पुंलिङ्गे)

देवालयः

द्वितीयाविभक्तिः

.....

.....

तृतीयाविभक्तिः

.....

.....

चतुर्थीविभक्तिः

.....

.....

पञ्चमीविभक्तिः

.....

.....

षष्ठीविभक्तिः

.....

.....

सप्तमीविभक्तिः

.....

.....

प्राचीन	नगरी । (स्त्रीलिङ्गे)	प्राचीन	भवनम् । (नपुंसकलिङ्गे)
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....

5. यथोदाहरणम् उचितेन विभक्तिरूपेण वाक्यनिर्माणं कुरुत -

उदा -

1. विनीतः सञ्जयः अस्ति । तं धृतराष्ट्रः वदति ।

विनीतं सञ्जयं धृतराष्ट्रः वदति ।

2. उन्नतः शाखी अस्ति । कपि: तम् आरोहति ।

3. तीक्ष्णाः इष्वः सन्ति । योधाः तैः प्रतियोत्स्यते ।

4. शान्तः आत्मा अस्ति । तस्मिन् चैतन्यं प्रकाशते ।

5. अक्षयं तूणीरम् अस्ति । तस्मात् शरं स्वीकरोति ।

6. महत् स्यन्दनम् अस्ति । तेन गच्छति ।

7. अद्वेष्टा भक्तः अस्ति । ईश्वरः तम् इच्छति ।

8. दिव्यं चक्षुः अस्ति । पार्थः तेन विश्वरूपं दृष्टवान् ।

9. महती निशा अस्ति । तस्यां संयमी जागर्ति ।

10. श्रेष्ठा नारी अस्ति । तस्याः नाम पाञ्चाली ।

11. पतिव्रताः स्त्रियः सन्ति । तासु श्रीः भवति ।

12. धीमान् योगी अस्ति । तस्मिन् कुशलता भवति ।

13. सेवातत्पराः शिष्याः सन्ति । तेभ्यः तत्त्वदर्शिनः ज्ञानं यच्छन्ति ।

14. शुश्रूः अर्जुनः । तस्मै कृष्णः ज्ञानं दत्तवान् ।

15. आसुरी योनिः अस्ति । तस्यां मूढाः जन्म प्राप्नुवन्ति ।

16. सूर्यवंशप्रभवः इक्ष्वाकुः अस्ति । तस्मै मनुः योगम् अब्रवीत् ।

17. सात्त्विकं तपः अस्ति । तस्मिन् निरतः भव ।

18. अहङ्कारिणी व्यक्तिः अस्ति । तस्यां शान्तिः न भवति ।

19. विशुद्धा बुद्धिः अस्ति । तया आत्मनियन्त्रणं करणीयम् ।

20. सः उन्नतः वृक्षः । तस्मात् फलं पतति ।

6. विशेषस्य विभक्त्यनुगुणं विशेषणस्य अपि विभक्तिं वचनं च परिवर्त्य लिखत -

अर्जुनः	दिव्य	शदूखं धमति ।
	दुष्ट	योधान् मारयति ।
	ज्येष्ठ	अग्रजात् आशीर्वादं प्राप्नोति ।
	ज्ञानिन्	भीष्माय जलं ददाति ।
	चक्रिन्	कृष्णं नमति ।
	स्वकीय	पुत्रं स्मरति ।
	तीक्ष्ण	शरेण हन्ति ।
	निपुण	कृष्णे विश्वसिति ।
	धर्म्य	कर्म आचरति ।
	आत्मीय	बन्धुभ्यः भीतः ।
	महत्	स्यन्दने तिष्ठति ।
	विपरित	निमित्तानि पश्यति ।
	अवस्थित	बन्धून् समीक्षते ।
	दिव्य	चक्षुषा पश्यति ।
	देववर	कृष्णास्य प्रकृतिं न जानाति ।
	प्रसन्न	भगवतः अनुग्रहं प्राप्नोत् ।

उदा - अर्जुनः दिव्यं शदूखं धमति ।

1. .....
2. .....
3. .....
4. .....
5. .....
6. .....
7. .....
8. .....
9. .....

10. .... |
11. .... |
12. .... |
13. .... |
14. .... |
15. .... |

7. उचितं विशेषणविशेष्यभावसहितं शब्दद्वयं योजयत -

1. परम्	चेतसा	.....
2. महति	त्रीन्	.....
3. भजतां	नारायणे	.....
4. नात्यगामिना	धनञ्जयः	.....
5. भगवता	स्यन्दने	.....
6. हृष्टरोमा	चक्रिणम्	.....
7. किरीटिनम्	भक्तानाम्	.....
8. तान्	ब्रह्म	.....

8. मञ्जूषायाः उचितानि विशेषणपदानि चित्वा रिक्तस्थानं पूरयत -

1. ईश्वरः	सर्वभूतानि मायया भ्रामयति ।	(यन्त्रारूढाः, यन्त्रारूढानि, यन्त्रारूढैः)
2. त्वं	शिष्येण व्यूढां सेनां पश्य ।	(धीमते, धीमान्, धीमता)
3.	हयैः युक्ते स्यन्दने माधवः तिष्ठति ।	(श्वेताः, श्वेते, श्वेतैः)
4.	इन्द्रियाणि मनः हरन्ति ।	(प्रमाथि, प्रमाथिनी, प्रमाथीनि)
5. विद्वान्	अज्ञानां बुद्धिभेदं न जनयेत् ।	(कर्मसद्गिनाम्, कर्मसद्गिनः, कर्मसद्गिनोः)
6. अहं	योगं विवस्वते प्रोक्तवान् ।	(इमम्, इयम्, इमे)
7. योगिनः	इन्द्रियैः अपि कर्म कुर्वन्ति ।	(केवलेन, केवलाभ्याम्, केवलैः)
8.	ऋषयः ब्रह्मनिर्वाणं लभन्ते ।	(क्षीणकल्पः, क्षीणकल्पौ, क्षीणकल्पाः)
9. योगी	देशे आसनं प्रतिष्ठाय योगं युज्ज्यात् ।	(शुचि, शुचौ, शुची)
10. मनः	अस्ति ।	(बलवान्, बलवत्, बलवतः)

9. कोष्ठकस्थानि विशेषणपदानि क्रमशः उपयुज्य विशेष्यपदानां लिङ्गवचनविभक्त्यनुगुणं वाक्यानि पूरयत -

1. .... अपि जना: सम्भूय ..... कार्यं साधयितुं शक्नुवन्ति । (दुर्बल - महत्)
2. परीक्षायां ..... छात्रा: उत्तीर्णा: भवन्ति । ..... अनुत्तीर्णा: भवन्ति । (श्रद्धावत् - अलस)
3. भवन्तः ..... मार्गेण गच्छन्तु , न तु ..... मार्गेण । (क्रज्ञ - वक्र)
4. ..... वृक्षेषु ..... कुसुमानि शोभन्ते । (दृढ़ - मृदु)
5. भारतं ..... राष्ट्रम् । नेपालं ..... राष्ट्रम् । (विशाल - लघु)
6. भवन्तः ..... जनेभ्यः दूरे तिष्ठन्तु; ..... जनेभ्यः न । (दुष्ट - साधु)
7. हे भगवन् ! ..... शक्तिं यच्छतु ; येन ..... अपि कार्यं साधयेयम् । (तादृश - सर्व)
8. ..... दण्डं कर्तयामि चेत् ..... दण्डौ सिद्ध्यतः । (दीर्घ - हस्त)
9. वृष्टौ कदाचित् ..... वृक्षाणां पतनं भवति । ..... न भवति । (उन्त - वामन)
10. ..... बालिकाभिः सह क्रीडतु, न तु ..... सह । (विनीत - अविनीत)
11. स्वातन्त्र्यसङ्गामे ..... , ... युवकाः प्राणार्पणं कृतवन्तः । (बहु - धीर)
12. ..... गुरुवः ..... छात्रैः सह शास्त्रचर्चा कुर्वन्ति । (दक्ष - धीमत्)
13. वयं ..... परिश्रमं कृत्वा संस्कृतभाषां ..... विश्वे प्रसारयामः । (महत् - समग्र)
14. सः ..... लताभ्यः ..... पुष्पाणि चिनोति । (कोमल - मनोहर)
15. ..... जनानां किमपि असाध्यं नास्ति । (महत्)
16. भवत्यः आपणं गत्वा ..... , ... च लेखनीः क्रीणन्तु । (सुन्दर - समीचीन)

10. मञ्जूषायाः उचितानि विशेषणपदानि चित्वा कथां पूरयत -

विपुलम्	निष्ठुरः	उनते	घोरम्	समग्रम्	महत्याम्
दीनाम्	महती	परमः	लघूनि	अतीव	श्रेष्ठम्
मृतस्य	सर्वान्	दध्म्	आर्द्रम्	घोराणि	विस्मयावहम्
दुःखितस्य	धन्यम्	उनतस्य	सर्वे		

कश्चन ..... व्याधः आसीत् । सः ..... वनं गत्वा जालेन पक्षिणः गृहीत्वा तान् विक्रीय जीवति स्म । एकदा सः ..... जालं प्रसार्य पक्षिणां ग्रहणं करोति स्म । तावता ..... वृष्टिः सञ्जाता । ..... अरण्यं जलमयम् अभवत् । ..... जीविनः आसन्नमरणाः अभवन् । व्याधः कस्यचन ..... वृक्षस्य अधः उपविष्ट्वान् । तस्मिन् ..... वृक्षे कश्चन कपोतः पल्या सह वसति स्म ।

व्याधस्य ..... अवस्थां दृष्ट्वा कपोती भर्तर्म् अवदत् - 'भोः ! एषः व्याधः .....
आपदि स्थितः अस्ति । शरणागतानां रक्षणम् अस्माकं कर्तव्यम् । सः एव ..... धर्मः । अतः
भवान् ..... व्याधस्य रक्षणं करोतु ।'

कपोत्या प्रेरितः कपोतः कुतश्चित् ..... काष्ठानि आनीय अग्निं प्रज्वाल्य व्याधस्य शीतबाधां
निवारितवान् । व्याधस्य ..... बुभुक्षा आसीत् । सः कपोतं भक्ष्यपदार्थम् अयाचत । अतिथीनां सल्कारं
..... धर्मं मत्वा कपोतः अग्नौ पतित्वा मरणं प्राप्तवान् । व्याधः ..... कपोतस्य
..... मांसं खादित्वा बुभुक्षां निवारितवान् । तस्य मनः ..... अभवत् । सः .....
पक्षिणः मोचितवान् । भर्तृविहीनं जीवनं व्यर्थं मत्वा कपोती अपि अग्नौ पतित्वा मरणं प्राप्तवती ।

एतद् ..... दृश्यं दृष्ट्वा सः व्याधः स्वस्य ..... पापानि स्मरन् जन्म .....
कर्तुम् इच्छन् अग्नौ आत्माहुतिं कृतवान् ।

शत्रावच्युचितं कार्यम् आतिथ्यं गृहमागते ।
छेतुः पाश्वर्गतां छायां नोपसंहरते द्रुमः ॥

विशेषः

लौकिकन्यायाः

प्रस्तुतं कमपि विषयं स्पष्टीकर्तुं संस्कृतसाहित्ये लौकिकन्यायानां प्रयोगः क्रियते । एतादृशाः शताधिकाः
न्यायाः शास्त्रेषु काव्येषु च तत्र तत्र प्रयुक्ताः दृश्यन्ते ।

1. अन्धपरम्परान्यायः:

यदा कोऽपि जनः स्वबुद्ध्या अविचार्य अन्धः इव अयेषाम् अनुकरणं करोति तदा एषः न्यायः
प्रयुज्यते । सः न चिन्तयति यत् एतत् अनुकरणं स्वम् अन्धकारं प्रति नयति ।

2. अरुन्धतीदर्शनन्यायः:

यः अरुन्धतीनामकं तारकं प्रदर्शयितुम् इच्छति सः पूर्वम् अरुन्धत्याः समीपस्थं स्थूलम् अमुख्यं
तारकं निर्दिशति । पश्चात् अरुन्धतीं ग्राहयति । एवं यदा सूक्ष्मः पदार्थः स्थूलेन पदार्थेन निर्दिश्यते
तदा एषः न्यायः प्रयुज्यते ।

3. स्थालीपुलाकन्यायः:

यः ओदनं पचति सः ओदनः पक्वः न वा इति ज्ञातुं स्थात्यां विद्यमानेभ्यः पुलाककणेभ्यः कमपि
एकं सद्गृह्ण्य परीक्षते । एकस्य कणस्य परीक्षणेन एव सर्वस्य ज्ञानं भवति । अत्र प्रत्येकं कणस्य
परीक्षणस्य आवश्यकता न भवति । एवं परीक्षणविषयकीं व्यक्तिं निर्देष्टुम् एषः न्यायः प्रयुज्यते ।

8 गहना कर्मणो गतिः

सर्वनामशब्दाः

एतां कथाम् उच्चैः पठत, अवगच्छत च -

महाभारतयुद्धं परिसमाप्तम् । भीष्मः
शरशश्यायाम् आसीत् । सर्वः युद्धपरिसरः
गजाश्वनरजीवानां मृतशरीरैः भूयिष्ठः आसीत् ।
तस्मिन् युद्धे मृतानां शरीराणि दृष्ट्वा चिन्ताकुलः
आसीत् युधिष्ठिरः । सः अनुजैः सह भीष्मस्य
सन्लिधिं गतवान् । तं नमस्कृत्य उक्तवान् -
“पितामह ! अस्य सर्वस्य विनाशस्य कारणम्
अहमेव ननु ? भवतः अस्याः दुर्दशायाः
कारणमपि अहमेव खलु ? न जानामि अहं
कीदृशीं दुर्गतिं प्राप्यामि” इति ।

तदा तं सान्त्वयन् भीष्मः अवदत् -

“वत्स ! अस्य सर्वस्य कारणं त्वं नैव । इमे ते
बान्धवाः स्वस्य स्वस्य पुराकृतस्य कर्मणः फलम् अनुभवन्ति” इति । किन्तु युधिष्ठिरः समाहितः नाभवत् ।
तं पुनरपि बोधयन् भीष्मः तस्य निर्दर्शनरूपेण इमां कथां श्रावितवान् ।

पुरा गौतमी नाम काचित् तपस्विनी महिला आसीत् । तस्याः अतिप्रियः एकः एव पुत्रः । कदाचित्
कश्चन सर्पः तं पुत्रम् अदशत् । तेन सः बालः अचेतनः जातः । अर्जुनकः नाम व्याधः एतद् दृष्ट्वा झटिति
स्नायुपाशेन तं सर्प बद्ध्वा गौतम्याः समीपम् आनीतवान् । उक्तवान् च - “मात ! अयं दुष्टसर्पः तव
पुत्रम् अमारयत् । किम् अहम् एतम् अग्नौ क्षिपानि, उत खण्डशः करवाणि ? अथवा वद, अन्येन केन
प्रकारेण एनं दण्डयानि” इति ।

तदा गौतमी अवदत् - “हे सौम्य ! त्यज इमं सर्पम्, यतः अस्मिन् सर्पे मारितेऽपि मृतः मम पुत्रः
जीवितः न भविष्यति” इति ।

किन्तु व्याधः तत् अनद्यनीकुर्वन् पुनः पुनः सर्प मारयितुं तस्याः अनुमतिम् अयाचत । गौतमी तु तस्मै
अनुमतिं न अददात् । गौतमी-व्याधयोः सम्भाषणं श्रुत्वा सः सर्पः मनुष्यभाषया अवदत् - “हे अर्जुनक !
अहं बालम् अदशं यत् तत्र मम न कोऽपि दोषः । मृत्योः बलात् एव मया इदं कार्यं कृतम्” इति ।

तदा व्याधः अवदत् - “तथापि अस्य बालस्य दशनं तु त्वया एव कृतम् । अतः त्वं वध्यः एव”

इति । सर्पः अवदत् - “अहं मृत्योः प्रेरणया एव अस्य बालस्य हनने कर्ता अभवम् । वास्तविकं कारणं तु मृत्युः एव” इति ।

तदा मृत्युः एव तत्र उपस्थितः अभवत् । सः अवदत् - “हे सर्प ! नात्र अहं कारणम्, न वा त्वम् । कालः अत्र कारणम् । यतः तेन प्रेरितः अहं त्वां प्रेरितवान् । यथा वायुः आकाशे स्थितान् मेघान् आकर्षति, विकर्षति च तद्वदेव कालः अपि अस्मान् सर्वान् आकर्षति, विकर्षति च । तेनैव कालेन जगत् इदं सृज्यते, संहियते वा । एवं सति यदि अत्र दोषः स्यात् तर्हि सः कालस्यैव, न तु मम” इति ।

तत् श्रुत्वा कालः एव तत्र उपस्थितः अभवत् । सः अवदत् - “हे व्याध ! तस्य बालस्य मरणे न अयं पन्नगः, न एषः मृत्युः, न वा अहं कारणीभूताः । कारणं तु अनेन कृतं कर्म एव ।

यदनेन कृतं कर्म तेनायं निधनं गतः ।

विनाशहेतुः कर्मस्य सर्वे कर्मवशा वयम् ॥

छायातपौ इव कर्म कर्ता च नित्यसम्बद्धौ भवतः” इति ।

सर्वम् एतत् श्रुत्वा गौतमी अवदत् - “मम पुत्रस्य मरणकारणम् एषु न कोऽपि अस्ति । मम पुत्रः स्वीयकर्मणां फलेन मृत्युं प्राप्तवान् अस्ति । ममापि तादृशकर्म एव स्यात् येन एतस्य मृत्युः समभवत् । अतः कालः मृत्युः च स्वस्थानं गच्छताम् । त्वमपि सर्पम् एतं परित्यज” इति ।

एतां कथां श्रावयित्वा भीष्मः अकथयत् - “राजन ! सर्वेऽपि स्वकर्मणां फलं प्राप्नुवन्ति इति ज्ञानेन गौतम्याः शोकः परिसमाप्तः । अत्रापि तथैव । त्वया दुर्योधनेन वा न किमपि अपराद्धम् । सर्वेऽपि इमे स्वकर्मणः फलम् अनुभवन्ति । अहमपि अनुभवामि । सर्वे कर्मवशाः वयम् । अतः शोकं मा कुरु” इति । भीष्मस्य वचनैः युधिष्ठिरः समाहितः अभवत् ।

एतानि वाक्यानि सावधानतया उच्चैः पठत -

इदम् एकं गुरुकुलम् अस्ति ।

अयम् आचार्यः अस्ति ।

इमम् आचार्यं शिष्याः प्रणमन्ति ।

अनेन आचार्येण सह शास्त्रचर्चा कुर्वन्ति ।

अस्मै आचार्याय फलानि यच्छन्ति ।

अस्मात् आचार्यात् विविधविद्याः प्राप्नुवन्ति ।

अस्य आचार्यस्य नाम विश्वविख्यातम् अस्ति ।

अस्मिन् आचार्ये बहवः सद्गुणाः सन्ति ।

☞ एतानि रूपाणि पठत - (यत्र शेषं ‘पुंलिङ्गवत्’ इति लिखितम् अस्ति तत्र पुंलिङ्गरूपाणि दृष्ट्वा रिक्तस्थानानि पूरयत ।)

‘इदम्’ शब्दः (पुंलिङ्गरूपाणि)

प्रथमाविभक्तिः
द्वितीयाविभक्तिः
तृतीयाविभक्तिः
चतुर्थीविभक्तिः
पञ्चमीविभक्तिः
षष्ठीविभक्तिः
सप्तमीविभक्तिः

अयम्	इमौ	इमे
इमम्	इमौ	इमान्
अनेन	आभ्याम्	एभिः
अस्मै	आभ्याम्	एभ्यः
अस्मात्	आभ्याम्	एभ्यः
अस्य	अनयोः	एषाम्
अस्मिन्	अनयोः	एषु

‘इदम्’ शब्दः (नपुंसकलिङ्गरूपाणि)

प्रथमाविभक्तिः
द्वितीयाविभक्तिः
तृतीयाविभक्तिः
चतुर्थीविभक्तिः
पञ्चमीविभक्तिः
षष्ठीविभक्तिः
सप्तमीविभक्तिः

इदम्	इमे	इमानि
इदम्	इमे	इमानि
.....	.....	.....
पुंलिङ्गवत्	पुंलिङ्गवत्	पुंलिङ्गवत्
पुंलिङ्गं पुं	पुंलिङ्गं पुं	पुंलिङ्गं पुं
शेषं	शेषं	शेषं

अवधेयम्

सर्व, अन्य, तद्, एतद्, यद्, इदम्, किम्, अस्मद्, युष्मद्, भवत् - इत्यादयः शब्दाः
सर्वनामशब्दाः इति उच्यन्ते । सर्वनामशब्दाः विशेषणानि भवन्ति । एतेषु बहूनां
विभक्तिरूपाणि, तेषां प्रयोगं च गीतासोपानस्य प्रथमभागे भवन्तः ज्ञातवन्तः ।
अस्मिन् पाठे विशेषतया ‘इदम्’ शब्दस्य प्रयोगः कृतः अस्ति ।

अश्यासः

1. अधः कानिचन वाक्यानि सन्ति । तेषु अधोरेखादिकतं शब्दम् उद्दिश्य 'किम्' शब्दस्य उचितानि रूपाणि उपयुज्य प्रश्नवाक्यानि लिखत -

1. कृष्णः सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापितवान् ।

.....?

2. पण्डिताः गतासून् अगतासून् च न अनुशोचन्ति ।

.....?

3. उल्बेन गर्भः आवृतः ।

.....?

4. हरिः पार्थाय ऐश्वरं रूपं दर्शयामास ।

.....?

5. तपस्विभ्यः योगी अधिकः ।

.....?

6. जातस्य मृत्युः ध्रुवः ।

.....?

7. अर्जुनः विषादेन रथोपस्थे उपाविशत् ।

.....?

8. कत्याणकृत् दुर्गतिं न गच्छति ।

.....?

2. 'किम्' शब्दस्य नपुंसकलिङ्गरूपाणि स्मृत्वा लिखत -

प्रथमाविभक्तिः	किम्	के	कानि
द्वितीयाविभक्तिः	.....	के	.....
तृतीयाविभक्तिः	.....	.....	.....
चतुर्थीविभक्तिः	कस्मै	.....	.....
पञ्चमीविभक्तिः	.....	काभ्याम्	.....
षष्ठीविभक्तिः	.....	.....	केषाम्
सप्तमीविभक्तिः	कस्मिन्	.....	.....

3. यथोदाहरणम् ‘एतद्’शब्दस्य ‘तद्’शब्दस्य वा उचितरूपैः रिक्तस्थानानि पूरयत -

तद् एतद्	<p>एतद् भवनं सुन्दरम् अस्ति ।</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. .... भगवद्गीता पुस्तिका सुन्दरी अस्ति । 2. .... ग्रन्थस्य कर्ता वेदव्यासः । 3. .... गीतायाः अध्ययनेन शान्तिः लभ्यते । 4. .... योगम् अहं विवस्वते प्रोक्तवान् । 5. .... लोके द्विविधा निष्ठा भवति । 6. .... योगेषु जनानां श्रद्धा अस्ति । 7. .... महद्ब्रह्मणि अहं गर्भ दधामि । 8. .... अर्जुनदुर्योधनाभ्यां भीष्मः उपदेशं कृतवान् । 9. .... देहे अहं देवान् पश्यामि । 10. .... उपदेशान् अहम् उक्तवान् । 11. .... पाण्डवेषु कृष्णः स्थिर्याति । 12. .... अध्यायं पठ । 13. .... अध्याये योग्यः विचारः अस्ति । 14. .... दिवसे तत् ज्ञातवान् । 15. .... ज्ञात्वा कार्यं कुरु ।
-------------------------------	---

4. अधः काचित् कथा दत्ता अस्ति । तत्र मध्ये मध्ये कानिचित् स्थानानि रिक्तानि सन्ति । ‘तद्’शब्दस्य उचितैः पुंलिङ्गारूपैः तानि स्थानानि पूरयत -

सः कश्चन संन्यासी । प्रतिदिनं समुद्रतीरे उपविश्य ध्यानकरणं ..... संन्यासिनः अभ्यासः ।
..... समये सागरपक्षिणः तत्र आगत्य ध्यानमग्नं ..... परितः डयन्ते स्म । केचन पक्षिणः ..... संन्यासिनः स्कन्धयोः उपविश्यापि क्रीडन्ति स्म । संन्यासिनः तु ..... पक्षिणां विषये अवधानम् एव नासीत् ।

कदाचित् कश्चन युवा तत्र आगतवान् । ..... संन्यासिनं नमस्कृत्य उक्तवान् - “स्वामिन् ! भवन्तं परितः तावन्तः समुद्रपक्षिणः क्रीडन्ति खलु ! ..... पक्षिषु एकं पक्षिणं गृहीत्वा मह्यं ददातु” इति । संन्यासी “अस्तु” इति उक्तवान् । ..... ध्यानार्थम् उपविष्टवान् च । परन्तु अहो

आश्चर्यम् ! ..... दिने एकः अपि पक्षी ..... संन्यासिनः समीपं न आगतः । सर्वेऽपि ..... संन्यासिनः भीताः इव दूरे एव डयन्ते स्म । ..... संन्यासिने क्रुद्धन्तः इव ते दूरे एव स्थिताः । ..... पक्षिणां व्यवहारं दृष्ट्वा संन्यासी नितरां विस्मितः अभवत् । ततः ‘यदि मम मनसि दुर्भाविनाः भवन्ति तर्हि ..... पक्षिणः मम समीपं नागच्छन्ति’ इति सः ज्ञातवान् ।

एतत् सम्भाषणं पठत -

(पर्यटकः – अनन्तगणेशपद्मनाभाः, मार्गदर्शकः रङ्गनाथः च ।)

पर्यटकः – नमो नमः । वयं कुरुक्षेत्रं द्रष्टुम् इच्छामः ।

मार्गदर्शकः – अहं भवतः सर्वान् नयामि । मया सह आगच्छन्तु ।

पर्यटकः – अत्र वयं प्रथमं किं पश्यामः ?

मार्गदर्शकः – प्रथमं वयं ब्रह्मसरोवरं गच्छामः । तत् बहु सुन्दरं विशालञ्च स्थानम् । इदमस्ति गीता-उपदेशस्थानम् ।

पर्यटकः – एतस्य वैशिष्ठ्यं किम् ?

दिग्दर्शकः – गीतोपदेशस्य साक्षिभूतः वटवृक्षः एषः अत्र अस्ति । एतस्य स्थानस्य नाम ज्योतिःसरः ।

पर्यटकः – भवान् अस्मान् भीष्मकुण्डं नयति वा ?

दिग्दर्शकः – अधुना तत्रैव भवद्धिः सह अहम् आगच्छामि । पितामहः भीष्मः युद्धसमाप्त्यनन्तरं युधिष्ठिरम् अत्र उपदिष्टवान् । अस्माकं सर्वेषाम् एतत् श्रद्धाकेन्द्रम् ।

पर्यटकः – एतत् किं मन्दिरम् ?

दिग्दर्शकः – एतस्य मन्दिरस्य नाम स्थाणुमन्दिरम् । एतस्मिन् एव मन्दिरे युद्धात् पूर्वं पाण्डवाः पूजां कृतवन्तः । एतदस्ति भद्रकालीमन्दिरम् ।

पर्यटकः – अहो, धन्या: स्मः कुरुक्षेत्रस्य दर्शनेन ।

एतं गीताश्लोकं पठत । अत्र प्रयुक्तानि सर्वानामानि जानीत -

यस्य नाहड्कृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ।

हत्वापि स इमान् लोकान् हन्ति न निबध्यते ॥18.17॥

सूक्तिः – स सुहृद् व्यसने यः स्यात् ।

9 श्रद्धावान् लभते ज्ञानम्

एतं पाठम् उच्चैः पठत -

सर्वनामशब्दाः (स्त्रीलिङ्गे)

भगवद्गीतायां भगवान् श्रीकृष्णः श्रद्धां सम्यक् विवृतवान् अस्ति । इयं च सात्त्विकी, राजसी तामसी इति त्रिविधा । इमां सात्त्विकीं श्रद्धाम् आपन्नाः जनाः देवान् यजन्ते । अस्याः राजस्याः श्रद्धायाः उपासकाः यक्षरक्षांसि भजन्ते । तामस्याः अस्याः आराधकाः प्रेतान् भूतगणान् च सेवन्ते ।

आहारविषयेऽपि तत्र इयमेव रीतिः । तस्याः सात्त्विक्या श्रद्धायाः उपासकाः उत्साहवर्धकं चित्तप्रसादकरं, प्रीतिकरम् आहारं सेवन्ते । राजस्या तया युक्ता: दुःखशोकप्रदान् कटवम्ललवणात्युष्णान् आहारान् सेवन्ते । एतया तामस्या श्रद्धया युक्ताश्च यातयामे गतरसे दुर्गन्ध्ययुते च आहारे प्रीतिमन्तः भवन्ति ।

आसां श्रद्धानां विभागेन वयं मनुष्याणां स्वभावं सम्यक् अवज्ञातुं शक्नुमः ।

तपसि अपि अस्याः श्रद्धायाः त्रैविध्यम् अस्ति । तया परया श्रद्धया युक्ताः अफलाकादिक्षणः भवन्ति । ते सात्त्विकाः इत्युच्यन्ते । द्वितीयायाम् अस्यां राजसश्रद्धायाम् अन्तर्भूताः जनाः सत्कार-मान-पूजार्थं तपः आचरन्ति । तामसीं श्रद्धाम् उपाश्रिताः तु तमोरूपया आत्मपीडया अन्येषां नाशार्थं तपः कुर्वन्ति । एवम् एषा श्रद्धा त्रिविधा वर्तते । तद्विषये कृष्णस्य उक्तिः एषा ।

त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा ।

सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु ॥ 17.2॥

सत्त्वानुरूपा सर्वस्य श्रद्धा भवति भारत ।

श्रद्धामयोऽयं पुरुषो यो यच्छूद्धः स एव सः ॥ 17.3॥

एतानि वाक्यानि सावधानतया उच्चैः पठत -

इयं मम भगिनी ।
इयं महाविद्यालये अध्यापिका अस्ति ।
इमाम् अहम् आचार्ये इति आह्वायामि ।
अनया लिखितानि चित्राणि सुन्दराणि सन्ति ।
अस्यै रसगोलकम् अत्यन्तं रोचते ।
अस्याः छात्राः बिभृति ।
अस्याः प्रियनाटकम् उत्तररामचरितम् ।
अस्यां मम महान् आदरः ।

‘इदम्’शब्दः (स्त्रीलिङ्गरूपाणि)

प्रथमाविभक्तिः
द्वितीयाविभक्तिः
तृतीयाविभक्तिः
चतुर्थीविभक्तिः
पञ्चमीविभक्तिः
षष्ठीविभक्तिः
सप्तमीविभक्तिः

इयम्	इमे	इमाः
इमाम्	इमे	इमाः
अनया	आभ्याम्	आभिः
अस्यै	आभ्याम्	आभ्यः
अस्याः	आभ्याम्	आभ्यः
अस्याः	अनयोः	आसाम्
अस्याम्	अनयोः	आसु

अध्यासः

1. यथोदाहरणम् एतद्-तदशब्दयोः स्त्रीलिङ्गरूपैः रिक्तस्थानानि पूरयत-

उदा - (तत्) तस्यां ब्राह्म्यां स्थित्यां स्थितप्रज्ञः न मुह्यति ।

1. (एतत्) ..... सात्त्विक्या बुद्ध्या युक्तः बन्धं मोक्षं च वेति ।
2. (तत्) ..... तामस्या धृत्या दुर्मेधाः मोहादिकं न विमुच्चति ।
3. (एतत्) ..... मायां भक्ताः तरन्ति ।
4. (तत्) ..... मायया अपहृतज्ञानाः आसुं भावम् आश्रयन्ति ।

5. भगवतः सानिध्येन (इयम्) ..... प्रकृत्या जगत् सृज्यते ।
6. (एतत्) ..... दैवीसम्पदा मोक्षः प्राप्यते ।
7. (एतत्) ..... राजविद्या स्त्रियः अपि मोक्षं प्राप्नु शक्नुवन्ति ।
8. (तत्) ..... युद्धवार्ता श्रुत्वा धृतराष्ट्रः कुतूहली अभवत् ।
9. (एतत्) ..... निश्चयात्मिकायै बुद्ध्यै प्रयत्नः करणीयः ।
10. (तत्) ..... युद्धवीच्याः धूलिः उदगच्छति ।
11. कृष्णस्य (एतत्) ..... अपेक्षां विमृश्य अर्जुनः निर्णयं स्वीकृतवान् ।
12. भोगे विद्यमानायाः (एतत्) ..... प्रीतेः कारणात् दुःखम् अनुभवन्ति जनाः ।
13. (एतत्) ..... गीतामातरम् अनुसरन्तु ।
14. (तत्) ..... जीवनवृत्या जीवनम् आनन्दमयं भवेत् ।
2. अधः कतिचन वाक्यानि सन्ति । तेषु अधोरेखादिकतं शब्दम् उद्दिश्य 'किम्' शब्दस्य स्त्रीलिङ्गारूपाणि उपयुज्य प्रश्नवाक्यानि लिखत -
1. सीता जनकपुत्री आसीत् ।   सीता का आसीत् ?
  2. जनकः भूमौ सीतां प्राप्तवान् ।
..... ?
  3. सीतया सह रामस्य विवाहः अभवत् ।
..... ?
  4. हनुमान् सीतायै अद्गुलीयकं दत्तवान् ।
..... ?
  5. रामः सीतायाः ऋते एकवर्षम् अवसत् ।
..... ?
  6. सीतायाः प्रियः श्रीरामः ।
..... ?
  7. सीतायाम् आदर्शनारीगुणाः सन्ति ।
..... ?

3. प्रथमवाक्ये प्रयुक्तस्य सर्वनामशब्दस्य एव उचितं रूपं द्वितीये वाक्ये रिक्तस्थाने लिखत -

1. इदं महाभारतम् । अस्मिन् भगवदगीता वर्तते । (जस्मिन्, जस्याम्, तस्य)
2. ताः कपाटिकाः । ..... कपाटिकासु व्याख्यानग्रन्थाः सन्ति । (एतासु, एतासाम्, तासु)
3. तौ विजयिनौ । ..... विजयिभ्यां भगवदगीतां ददातु । (एताभ्याम्, ताभ्याम्, तेभ्यः)
4. इमे ज्ञानिनः । ..... ज्ञानिनः भगवान् इच्छति । (एतान्, इमौ, इमान्)
5. सा भगवदगीता । ..... 18 अध्यायेषु 700 श्लोकाः सन्ति । (तस्मिन्, तस्याम्, एतस्याम्)
6. एते यज्ञाः । ..... यज्ञेषु जपयज्ञः श्रेष्ठः । (एतेषु, तेषु, एषु)
7. तत् विश्वरूपम् । ..... विश्वरूपात् अर्जुनः भीतः अभवत् । (तस्मात्, एतस्मात्, तस्याः)
8. इमे सम्पदौ । ..... सम्पदोः दैवी सम्पत् मोक्षाय भवति । (अनयोः, एतयोः, एतासाम्)
9. अर्जुनः वदति ‘ते मम बाध्यवाः । ..... बाध्यवान् अहं न हनिष्यामि ।’ (एतान्, इमान्, तान्)
10. इदं शास्त्रम् । ..... शास्त्रे उक्तम् अनुसृत्य जीवनीयम् । (एतस्मिन्, अस्मिन्, तस्मिन्)
11. ताः धेनवः । ..... धेनुषु एका धेनुः कपिला अस्ति । (तासु, एतासु, तेषु)
12. एषः अतपस्कः । ..... अतपस्काय गीताशास्त्रं न दातव्यम् । (अस्मै, एतस्मै, एतस्यै)
13. तानि पुष्ट्याणि । ..... पुष्टेभ्यः उत्तमं भगवते अर्पयतु । (ताभ्यः, तेभ्यः, एभ्यः)
14. इमे त्रयः गुणाः । ..... त्रिभिः गुणैः विमुक्ताः ब्रह्मज्ञानं प्राप्नुवन्ति । (ताभिः, एभिः, आभिः)
15. ते वेदाः । ..... वेदानां भगवान् सामवेदः अस्ति । (तासाम्, तेषाम्, एषाम्)
16. इमानि इन्द्रियाणि । ..... इन्द्रियेभ्यः परं मनः । (एभ्यः, एताभ्यः, आभ्यः)
17. इमाः भगवतः विभूतयः । भगवान् ..... विभूतिभ्यः भिन्नः अपि अस्ति । (आभ्यः, एभ्यः, ताभ्यः)
18. अयं योगमार्गः । ..... योगमार्गेण भगवन्तं प्राप्नुं शक्यते । (एतेन, अनेन, अनया)
19. इमे निष्ठे स्तः । ..... निष्ठयोः अन्यतरयोः मोक्षं प्राप्नुवन्ति । (एनयोः, अनयोः, आवयोः)
20. एताः त्रैविद्याः । ..... विद्यानाम् आचरणेन पुण्यप्राप्तिः भवति । (आसाम्, तासाम्, एतासाम्)
21. एतौ क्षराक्षरौ पुरुषौ । ..... पुरुषाभ्यां सह लोकः प्रवर्तते । (आभ्याम्, एताभ्याम्, आवाभ्याम्)
22. इयं माया । ..... मायां तरन्ति भक्ताः । (एतम्, एताम्, इमाम्)
23. सत्त्वं, रजः, तमः इमे भावाः । ..... भावैः लोकः मोहितः अस्ति । (एभिः, ताभिः, आभिः)
24. गीताकक्ष्या तत्र प्रचलति । ..... कक्ष्यां गमिष्यामि । (तस्मिन्, ताम्, तम्)
25. भगवदुक्तयः अमृततुल्याः सन्ति । ..... अहं सङ्घृण्हामि । (तान्, तानि, ताः)

अथः दत्तान् गीताश्लोकान् पठत, सर्वनामशब्दान् च परिशीलयत -

इदं शरीरं कौन्तेय क्षेत्रमित्यभिधीयते ।
एतद्यो वेत्ति तं प्राहुः क्षेत्रज्ञ इति तद्विदः ॥13.1॥

तत्क्षेत्रं यच्च यादृक्वच यद्विकारि यतश्च यत् ।
स च यो यत्प्रभावश्च तत्समासेन मे शृणु ॥13.3॥

सर्वयोनिषु कौन्तेय मूर्तयः सम्भवन्ति याः ।
तासां ब्रह्म महद्योनिरहं बीजप्रदः पिता ॥14.4॥

कर्मण्यकर्म यः पश्येदकर्मणि च कर्म यः ।
स बुद्धिमान्मनुष्येषु स युक्तः कृत्स्नकर्मकृत् ॥4.18॥

स्थितप्रज्ञस्य का भाषा समाधिस्थस्य केशव ।
स्थितधीः किं प्रभाषेत किमासीत ब्रजेत किम् ॥12.54॥

एषा तेऽभिहिता साङ्ख्ये बुद्धिर्योगे त्विमां शृणु ।
बुद्ध्या युक्तो यया पार्थ कर्मबन्धं प्रहास्यसि ॥12.39॥

न त्वेवाहं जातु नासं न त्वं नेमे जनाधिपाः ।
न चैव न भविष्यामः सर्वे वयमतः परम् ॥12.12॥

सूक्तिः - क्रियासिद्धिः सत्त्वे भवति महतां नोपकरणे ।

विशेषः

प्रष्टेतिका

- 1) वृक्षाग्रवासी न च पक्षिराजः त्रिनेत्रधारी न च शूलपाणिः ।
त्वग्वस्त्रधारी न च सिद्धयोगी जलं च बिभ्रन्त घटो न मेघः ॥
एषः वृक्षस्य उपरि निवसति, किन्तु पक्षी न । एतस्य त्रीणि नेत्राणि सत्ति, किन्तु एषः न शिवः । एषः त्वग्वस्त्रं धरति, किन्तु न योगी । एषः जलं धरति, किन्तु न घटः, न वा जलधरः मेघः । एषः कः ?
- 2) अपदो दूरगामी च साक्षरो न च पण्डितः ।
अमुखः स्फुटवक्ता च यो जानाति स पण्डितः ॥
एतस्य पादौ न स्तः, परन्तु एषः दूरं गच्छति । अस्मिन् अक्षराणि भवन्ति, परन्तु न अयं पण्डितः । अस्य मुखमेव नास्ति, तथापि एषः विषयं सम्यक् निवेदयति । अयं कः इति यः जानाति सः पण्डितः ।

10 गणनां कुर्मः

सद्ख्यासु लिङ्गभेदः
(विशेषणविशेष्यभावः)

पुलिङ्गे

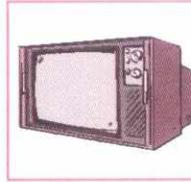
एकः बालकः ।

स्त्रीलिङ्गे

एका बालिका ।

नपुंसकलिङ्गे

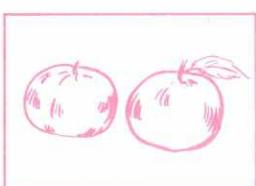
एकं दूरदर्शनम् ।

द्वौ युवकौ ।

द्वै महिले ।

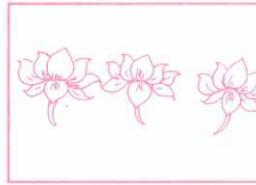
द्वे फले ।

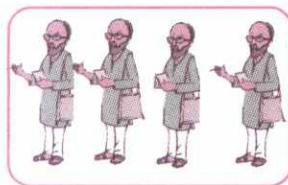
त्रयः छात्राः ।

तिसः नर्तक्यः ।

त्रीणि पुष्पाणि ।

चत्वारः पत्रकाराः ।

चतस्रः कूप्यः ।

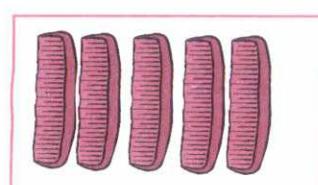
चत्वारि छत्राणि ।

पञ्च वैद्या� ।

पञ्च द्रोण्यः ।

पञ्च कङ्कतानि

पठत अवगच्छत च -

प्राप्तिपदिकम्		पुलिङ्गो		स्त्रीलिङ्गो		नपुंसकलिङ्गो	
एक	एकः	एका	एकम्	द्वि	द्वौ	द्वे	द्वे
त्रि	त्रयः	तिसः	त्रीणि	चतुर्	चत्वारः	चतसः	चत्वारि
पञ्चन्	पञ्च	पञ्च	पञ्च	षष्	षट्	षट्	षट्
सप्तन्	सप्त	सप्त	सप्त	अष्टन्	अष्ट	अष्ट	अष्ट
नवन्	नव	नव	नव	दशन्	दश	दश	दश

अवधेयम्

- एकं, द्वे, त्रीणि, चत्वारि - इत्यादयः सद्ग्रन्थावाचकशब्दाः अपि विशेषणानि भवन्ति ।
- एकं, द्वे, त्रीणि, चत्वारि - इत्येतेषां चतुर्णाम् एव त्रिषु लिङ्गोषु भिन्नानि रूपाणि भवन्ति । ततः अग्रे त्रिषु अपि लिङ्गोषु समानं रूपं भवति ।
- पञ्च इत्यतः आरभ्य नवदशपर्यन्तं सद्ग्रन्थावाचकशब्दाः नित्यबहुवचनान्ताः भवन्ति ।
- ‘अष्टन्’ शब्दस्य अष्टौ इति रूपद्वयं भवति ।
- विंशतितः नवनवतिपर्यन्तं सर्वेऽपि सद्ग्रन्थावाचकशब्दाः एकवचनान्ताः स्त्रीलिङ्गाश्च भवन्ति ।
- ‘शतम्’ शब्दः नपुंसकः पुंलिङ्गाश्च ।

पठत अवाच्छता -

प्रथमाविभक्तिः
द्वितीयाविभक्तिः
‘एक’ शब्दः तृतीयाविभक्तिः
चतुर्थाविभक्तिः
पञ्चमीविभक्तिः
षष्ठीविभक्तिः
सप्तमीविभक्तिः

पुंलिङ्गो	स्त्रीलिङ्गो	नपुंसकलिङ्गो
एकः	एका	एकम्
एकम्	एकाम्	एकम्
एकेन	एक्या	.....
एकस्मै	एकस्यै	.....
एकस्मात्	एकस्याः	.....
एकस्य	एकस्याः	.....
एकस्मिन्	एकस्याम्	.....

पुंलिङ्गो	स्त्रीलिङ्गो	नपुंसकलिङ्गो
द्वौ	द्वे	द्वे
द्वौ	द्वे	द्वे
द्वाभ्याम्	*	*
द्वाभ्याम्	पुंलिङ्गावत्	पुंलिङ्गावत्
द्वाभ्याम्	शेषः	शेषः
द्वयोः	पुंलिङ्गावत्	पुंलिङ्गावत्
द्वयोः	शेषः	शेषः

प्रथमाविभक्तिः
द्वितीयाविभक्तिः
तृतीयाविभक्तिः **‘द्वि’ शब्दः**
चतुर्थाविभक्तिः
पञ्चमीविभक्तिः
षष्ठीविभक्तिः
सप्तमीविभक्तिः

प्रथमाविभक्तिः
द्वितीयाविभक्तिः
‘त्रि’ शब्दः तृतीयाविभक्तिः
चतुर्थाविभक्तिः
पञ्चमीविभक्तिः
षष्ठीविभक्तिः
सप्तमीविभक्तिः

पुंलिङ्गो	स्त्रीलिङ्गो	नपुंसकलिङ्गो
त्रयः	तिसः	त्रीणि
त्रीन्	तिसः	त्रीणि
त्रिभिः	तिसृभिः	*
त्रिभ्यः	तिसृभ्यः	.....
त्रिभ्यः	तिसृभ्यः	.....
त्रयाणाम्	तिसृणाम्	शेषः
त्रिषु	तिसृषु	.....

पुंलिङ्गे	स्त्रीलिङ्गे	नपुंसकलिङ्गे
चत्वारः	चतस्रः	चत्वारि
चतुरः	चतस्रः	चत्वारि
चतुर्भिः	चतस्रभिः	*
चतुर्थ्यः	चतस्रभ्यः	पुंलिङ्गवत्
चतुर्थ्यः	चतस्रभ्यः	पुंलिङ्गवत्
चतुर्णाम्	चतस्रणाम्	शेष
चतुर्षु	चतस्रषु	.....

प्रथमाविभक्तिः
द्वितीयाविभक्तिः
तृतीयाविभक्तिः
चतुर्थाविभक्तिः
पञ्चमीविभक्तिः
षष्ठीविभक्तिः
सप्तमीविभक्तिः

‘चतुर्’ शब्दः

पुंलिङ्गे	स्त्रीलिङ्गे	नपुंसकलिङ्गे
पञ्च	*	*
पञ्च	.....	.....
पञ्चभिः	पञ्चवत्	पुंलिङ्गवत्
पञ्चभ्यः	पञ्चवत्	पुंलिङ्गवत्
पञ्चभ्यः	पञ्चवत्	पुंलिङ्गवत्
पञ्चानाम्	शेष	शेष
पञ्चसु	.....	.....

* यत्र ‘पुंलिङ्गवत्’ इति लिखितम् अस्ति तत्र पुंलिङ्गरूपाणि दृष्ट्वा रिक्तस्थानानि पूर्यत -

आश्यासः

1. कश्चन गीताशिबिरे भागं गृहीतवान् । तेन तस्य जीवने परिवर्तनं भवति ।
ततः सः कं कं निर्णयं करोति इति अत्र लिखितमस्ति । तत्र ‘एक’ शब्दस्य
उचितरूपाणां साहाय्येन रिक्तस्थानानि पूर्यत -

प्रतिदिनं गीतायाः ..... अध्यायं पठामि । ..... श्लोकस्य कण्ठपाठं करोमि ।
प्रतिमासं ..... जनाय गीतापुस्तकं ददामि । ..... जनेन सह वा गीताविषये
चर्चा करोमि । गीताजयन्त्याः ..... दिनात् पूर्वं सर्वत्र गीतासन्देशं प्रसारयामि ।
वर्षे ..... सप्ताहे गीताशिक्षणे भागं वहामि । अहम् ..... एव चेदपि
गीताकक्ष्यां सञ्चालयामि ।

एकेन
एकस्य
एकः
एकस्मै
एकम्
एकस्मात्
एकस्मिन्

2. आवरणे विद्यमानं तत्तसद्व्याकं गीताश्लोकम् अवलोक्य सद्व्यावाचकशब्दानाम् उचितरूपैः
यथोदाहरणं रिक्तस्थानं पूर्यत -

1. हे सहस्रबाहो ! त्वं पुनः चतुर्भिः भुजैः युतं रूपं स्वीकुरु । (11.46)
2. ..... कार्याणि मनीषिणां पावनानि । (18.5)
3. ..... कर्मचोदनाः भवन्ति । (18.18)
4. ..... श्रद्धाभिः उपेत एव मनुष्यः । (17.2)
5. अस्मिन् लोके आसुरः, दैवः इति ..... भूतसगौ स्तः । (16.6)
6. कामः, क्रोधः लोभः इत्येतानि ..... नरकस्य द्वाराणि । (16.21)
7. असुरगुणसमपन्नाः, अहङ्काराः, बलं, दर्पः, कामः, क्रोधः इति ..... दोषैः माम् आत्मपरदेहेषु
प्रद्विष्टन्ति । (16.18)
8. एषः लोकः क्षरः अक्षरः इति ..... पुरुषाभ्यां युतः अस्ति । (15.16)
9. ..... गुणाः भवन्ति, सत्त्वं, रजः.तमः इति । (14.5)
10. अस्मिन् लोके कर्मयोगः, ज्ञानयोगः च इति ..... निष्ठे स्तः । (3.3)
11. अप्रकाशः, अप्रवृत्तिः, प्रमादः, मोहः, च इति ..... तामसलक्षणानि । (14.13)
12. ..... इन्द्रियैः; कायः, मनः बुद्धिः इति ..... साधनैश्च योगिनः आत्मशुद्धये कर्म
कुर्वन्ति । (5.11)
13. इन्द्रियार्थं ..... रागद्वेषौ व्यवस्थितौ । (3.34)

3. विशेष्यम् अनुसृत्य विशेषणस्य सद्व्यावाचकशब्दस्य उचितेन रूपेण रिक्तस्थानं पूर्यत -

1. एका (1) गायिका गायति ।
2. ..... (3) वानराः क्रीडन्ति ।
3. ..... (2) पुस्तके स्तः ।
4. ..... (5) सेवकाः सन्ति ।
5. ..... (5) कमलानि सन्ति ।
6. ..... (1) पुष्पं पतति ।
7. ..... (3) धेनवः चरन्ति ।
8. ..... (5) मार्जलाः धावन्ति ।
9. ..... (2) लेखन्यौ स्तः ।
10. ..... (4) उपवेदाः सन्ति ।
11. ता: ..... (3) कन्दुकानि क्रीणन्ति ।
12. ..... (1) वृद्धः गच्छति ।
13. सः ..... (5) फलानि चिनोति ।
14. ..... (2) युवकौ क्रीडतः ।
15. ते ..... (4) उत्पीठिकाः स्थापयन्ति ।
16. ..... (8) आसन्दाः सन्ति ।
17. वर्णकारः ..... (7) वर्णान् लेपयति ।
18. ..... (10) अद्गुल्यः सन्ति ।

19. ....(6) महाविद्यालयाः विद्यन्ते । 20. .... (9) रसाः सन्ति ।

4. कोष्ठके विद्यमानानि पदानि चित्वा रिक्तस्थानेषु योजयत -

1. अद्य मम गृहं प्रति त्रयः अतिथयः आगताः ।
2. तस्मिन् ग्रामे ..... संस्कृतगृहाणि सन्ति ।
3. भवान् ..... हस्ताभ्यां मा खादतु ।
4. ..... मासेषु चैत्रः प्रथमः ।
5. ..... लतायाम् एव पुष्पाणि सन्ति ।
6. ..... नर्तकीनां नृत्यं पश्य ।
7. ..... काव्यानां लेखनेन सः विख्यातः ।
8. सः राजा ..... वीरैः सह युद्धं कृतवान् ।
9. ..... ग्रामेभ्यः जनाः आगतवन्तः ।
10. ..... बालिकाभ्यः पारितोषिकं दत्तवान् ।
11. भारतस्य यशः ..... दिक्षु व्याप्तम् अस्ति ।
12. सा आपणतः ..... लेखनीः क्रीणाति ।

एकस्यां
षड्भ्यः
दशभिः
तिसृणां
त्रयः
चतसृषु
द्वाभ्यां
चतसृभ्यः
चत्वारि
द्वादशसु
पञ्चानां
तिसः

5. आवरणे विद्यमानसङ्ख्यानुगुणं रिक्तस्थानं पूर्यत -

एकस्मिन् (1) ग्रामे ..... (4) युवकाः आसन् । ते ..... (4) अपि विविधशास्त्राणि जानन्ति स्म । तेषु ..... (4) युवकेषु ..... (1) युवकं विहाय अन्ये ..... (3) युवकाः मूर्खाः आसन् । कदाचित् ते ..... (1) वनमार्गेण गच्छन्ति स्म । तदा ..... (1) वृक्षस्य अधः ..... (1) सिंहस्य मृतशरीरं दृष्टवन्तः ।

मृतं सिंहं दृष्ट्वा ..... (4) युवकेषु ..... (1) युवकः उक्तवान् - “मित्राणि अस्माकं शास्त्रज्ञानस्य परीक्षणार्थम् उत्तमः अवसरः प्राप्तः । वयं मन्त्रशक्तिप्रयोगेण एनं मृतं सिंहं सजीवं कारयामः” इति ।

तत् श्रुत्वा ..... (2) युवकौ तस्य वचनम् अद्यगीकृतवन्तौ । परन्तु बुद्धिमान् युवकः तेषां निर्णयं न अद्यगीकृतवान् । सः तान् ..... (3) अपि सुहृदः उक्तवान् - “भोः, कृपया एनं सिंहं मा जीवयन्तु । यदा सः प्राणान् धारयति तदा अस्मान् ..... (4) अपि मारयति । अतः एतम् उद्यमं

परित्यजनु” इति ।

परन्तु ..... (3) अपि मूर्खाः तस्य वचनं न श्रुतवन्तः । ते सिंहं जीवयितुम् आरभन्त । तदा
बुद्धिमान् युवकः समीपस्थम् ..... (1) वृक्षम् आरुह्य उपविष्टवान् । ततः तेषां ..... (3)
युवकानां मन्त्रप्रयोगेण सिंहः प्राणान् अधरत् । नितरां बुभुक्षितः सः झटिति एव तान् ..... (3) अपि
युवकान् अमारयत् ।

6. कोष्ठके कानिचन पदानि सन्ति । तेषु भवतां गृहे कानि कानि कति सन्तीति लिखत -

भ्रातरः, भगिन्यः, प्रकोष्ठाः, व्यजनानि, आसन्दाः, अजाः, धेनवः, कुक्कुटाः, वृषभाः,
पुस्तकानि, दण्डदीपाः, द्रोण्यः, द्वाराणि, वातायनानि, दर्व्यः, आच्छादकानि, घट्यः, स्यूताः

उदा - मम गृहे षोडश आसन्दाः सन्ति ।

1. .... |
2. .... |
3. .... |
4. .... |
5. .... |
6. .... |
7. .... |
8. .... |
9. .... |
10. .... |
11. .... |
12. .... |
13. .... |
14. .... |
15. .... |

संख्यावाचकशब्दसहितानि एतानि सुभाषितानि पठत अवगच्छत च -

एक एव खगो मानी वने वसति चातकः ।

पिपासितो वा म्रियते याचते वा पुरन्दरम् ॥

वने वसत्सु पक्षिषु चातकपक्षी अत्यन्तं स्वाभिमानी । सः जलार्थं भगवन्तम् इन्द्रमेव याचते, न तु अन्यं कमपि । पिपासया मरणावस्थामेव प्राप्नुयात् चेदपि सः इन्द्रात् अन्यं न याचते ।

विद्या शस्त्रं च शास्त्रं च द्वे विद्ये प्रतिपत्तये ।

आद्या हास्याय वृद्धत्वे द्वितीयाद्रियते सदा ॥

यत् किमपि कार्यं साधयितुं शस्त्रं शास्त्रं चेति विद्याद्वयं वर्तते । प्रथमा शस्त्रविद्या वार्धक्ये हास्यास्पदं भवति । परं द्वितीया शास्त्रविद्या सदैव गौरवास्पदं भवति ।

पृथिव्यां त्रीणि रत्नानि जलमनं सुभाषितम् ।

मूढैः पाषाणखण्डेषु रत्नसंज्ञा विधीयते ॥

जगति भूमौ जलम् अनं सुभाषितं चेति त्रीणि रत्नानि सन्ति । किन्तु मूढाः जनाः पाषाणखण्डान् एव रत्नानि मन्यन्ते ।

अभिवादनशीलस्य नित्यं वृद्धोपसेविनः ।

चत्वारि तस्य वर्धन्ते आयुर्विद्या यशो बलम् ॥

ज्येष्ठानाम् अभिवादनस्य स्वभावः यस्य अस्ति, यः वयोवृद्धानां ज्ञानवृद्धानां च सेवनं करोति तस्य आयुः, विद्या, यशः बलं चेति एतानि चत्वारि वर्धन्ते ।

पञ्चभिः सह गन्तव्यं स्थातव्यं पञ्चभिः सह ।

पञ्चभिः सह वक्तव्यं न दुःखं पञ्चभिः सह ॥

बुद्धिमता जनेन पञ्चभिः जनैः सह गमनं करणीयम् । पञ्चभिः (बहुभिः) जनैः सह स्थातव्यं, वक्तव्यं च । एवं पञ्चभिः (बहुभिः) सह जीवनेन कदापि दुःखं न भवति ।

उद्यमः साहसं धैर्यं बुद्धिः शक्तिः पराक्रमः ।

षडेते यत्र वर्तन्ते तत्र देवः सहायकृत् ॥

परिश्रमः, साहसं, धैर्यं, बुद्धिः, शक्तिः पराक्रमः इत्येते षड् गुणाः यत्र सन्ति तत्र ईश्वरः साहाय्यं करोति ।

उरसा शिरसा दृष्ट्या मनसा वचसा तथा ।

पद्भ्यां कराभ्यां कर्णाभ्यां प्रणामोऽष्टाङ्गा उच्यते ॥

वक्षःस्थलेन, मस्तकेन, दृष्ट्या, मनसा, वाचा, पादाभ्यां, हस्ताभ्यां कण्ठिभ्यां च क्रियमाणः नमस्कारः
साष्टाङ्गनमस्कारः इति कथ्यते ।

एतेषु गीताश्लोकेषु संख्यावाचकशब्दानां प्रयोगं परिशीलयत ।

यत्साङ्ग्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते ।

एकं साङ्ग्यं च योगं च यः पश्यति स पश्यति ॥5.5॥

द्वौ भूतसर्गाँ लोकेऽस्मिन्दैव आसुर एव च ।

दैवो विस्तरशः प्रोक्त आसुरं पार्थ मे शृणु ॥16.6॥

त्रिभिर्गुणमयैर्भविरेभिः सर्वमिदं जगत् ।

मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययम् ॥7.13॥

चतुर्विधा भजन्ते मां जनाः सुकृतिनोऽर्जुन ।

आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ ॥7.16॥

पञ्चैतानि महाबाहो कारणानि निबोध मे ।

साङ्ग्ये कृतान्ते प्रोक्तानि सिद्ध्ये सर्वकर्मणाम् ॥18.13॥

अग्निज्यौतिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम् ।

तत्र प्रयाता गच्छन्ति ब्रह्म ब्रह्मविदो जनाः ॥18.24॥

महर्षयः सप्त पूर्वे चत्वारो मनवस्तथा ।

मद्भावा मानसा जाता येषां लोक इमाः प्रजाः ॥10.6॥

भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ।

अहङ्कार इतीयं मे भिन्नाप्रकृतिरष्ट्था ॥7.4॥

सर्वकर्माणि मनसा सन्यस्यास्ते सुखं वशी ।

नवद्वारे पुरे देही नैव कुर्वन्ति कारयन् ॥13.6॥

महाभूतान्यहङ्कारो बुद्धिरव्यक्तमेव च ।

इन्द्रियाणि दशैकं च पञ्च चेन्द्रियगोचराः ॥13.5॥

सूक्तिः - मनः एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः ।

11 अस्माकं तु विशिष्टा ये

पूरणप्रत्ययान्तः:

एतत् सम्भाषणम् उच्चैः पठत,
अवगच्छत च -

- सुधा - भगिनि ! किं कुर्वती
अस्ति भवती ?
- वसुधा - अहम् एकां दिनदर्शिकां
रचयन्ती अस्मि ।
- सुधा - भोः ! अधुना विपण्यां
विविधाः दिनदर्शिकाः
लभ्यन्ते खलु ? पुनः
निर्माणं किर्मर्थम् ?
- वसुधा - एषा किञ्चित् भिन्ना अस्ति । अस्यां सर्वे भारतीयाः उत्सवाः, महापुरुषाणां जन्मतिथयः
ऐतिहासिकमुहूर्तश्च उल्लिखिताः सन्ति । तेन राष्ट्रस्य विषये ज्ञानं सुकरं भवेत् ।
- सुधा - अतीव शोभनम् । भवती तत् दर्शयतु तावत् ।
- वसुधा - ततः पूर्वं भवत्याः परीक्षां करोमि । भवती मम प्रश्नानाम् उत्तरं वदेत् ।
- सुधा - अस्तु ।
- वसुधा - स्वातन्त्र्यदिनोत्सवः कदा भवति ?
- सुधा - कः न जानाति भोः ? अगस्तमासस्य पञ्चदशे दिनाङ्के ।
- वसुधा - सुधे ! तर्हि गणेशोत्सवः कदा ?
- सुधा - चतुर्थ्या तिथौ इति जानामि । किन्तु मासं तु न स्मरामि ।
- वसुधा - भवतु, अहमेव वदामि । भाद्रपदमासस्य शुक्लपक्षे चतुर्थ्या तिथौ गणेशोत्सवः ।
- सुधा - अस्तु । कः तृतीयः प्रश्नः ?
- वसुधा - छत्रपतेः शिवराजस्य जन्म फाल्गुनमासस्य द्वितीयायां तिथौ, उत तृतीयायां तिथौ ?
- सुधा - तृतीयायां तिथौ एव, न तु द्वितीयायां तिथौ ।
- वसुधा - समीचीनम् उत्तरम् उक्तवती भवती । तर्हि एतद् वदतु, वयं नवरात्रोत्सवं कदा आचरामः ?

- सुधा - आश्वयुजमासस्य शुक्लपक्षे प्रथमायाः तिथेः आरभ्य नवमीं तिथिं यावद् नवरात्रम् आचरामः । तत्र अष्टमी तिथिः ‘दुर्गाष्टमी’ इति, नवमी तिथिः ‘महानवमी’ इति, दशमी तिथिः ‘विजयदशमी’ इति च विख्याताः ।
- वसुधा - किमर्थं दशमीं तिथिं विजयदशमीं वदन्ति ?
- सुधा - दशम्यां तिथौ एव दुर्गादेवी महिषासुरं हतवती । अतः देव्याः विजयकारणात् दशमीं तिथिं तथा वदामः । एतावता भवती मां प्रश्नैः पीडितवती । इदानीम् अहमपि किञ्चित् पृच्छामि ।
- वसुधा - पृच्छतु तावत् ।
- सुधा - चैत्रमासस्य प्रथमायाः तिथेः वैशिष्ठ्यं किम् ?
- वसुधा - चैत्रमासस्य प्रथमायां तिथौ एव ‘युगादिपर्व’ भवति ।
- सुधा - सखि ! आषाढमासस्य चतुर्दश्यां तिथौ कोऽपि विशेषः अस्ति किम् ?
- वसुधा - चतुर्दश्याः तिथेः विषये मम ज्ञानं नास्ति । परन्तु आषाढमासस्य पूर्णिमायाम् एव ‘व्यासजयन्ती’ इति जानामि । ‘गुरुपूर्णिमा’ इत्येव तस्याः प्रसिद्धिः । अस्तु भगिनि ! भवती अपि दिनदर्शिकायाः निर्मणे साहाय्यं करोति किम् ?
- सुधा - निश्चयेन करोमि । वदतु, मया किं करणीयम् ?
- वसुधा - भवती एतानि पत्राणि गृह्णातु । प्रथमे पत्रे उत्सवानाम् आवलिः अस्ति । द्वितीये पत्रे महापुरुषाणां जन्मतिथयः लिखिताः सन्ति । तृतीयं पत्रम् इदानीं न आवश्यकम् । तत् पाश्वे स्थापयतु ।
- सुधा - तथैव करोमि ।
- वसुधा - भवती प्रथमं पत्रं द्वितीयं पत्रं च दृष्ट्वा कस्यां तिथौ कस्मिन् दिनाङ्के च किं भवति इति सूचयतु । अहं लिखामि ।
- सुधा - अस्तु, एप्रिलमासस्य चतुर्दशे दिनाङ्के अम्बेडकरजयन्ती भवति । श्रावणमासस्य कृष्णपक्षस्य अष्टम्यां तिथौ श्रीकृष्णजयन्ती भवति । तस्मिन्नेव मासे पूर्णिमायां संस्कृतदिनमपि भवति । भगिनि ! श्वः द्वादशः दिनाङ्कः खलु, मम परीक्षाः आरप्स्यन्ते । मया पठनीयम् अस्ति । अतः गच्छानि किम् ?
- वसुधा - भवतु, भवती सम्यक् पठतु । पुनः कदा आगमनं भवेत् भवत्याः ?
- सुधा - षोडशे दिनाङ्के आगमिष्यामि । यतः पञ्चदशं दिनाङ्कं यावत् मम परीक्षाः भविष्यन्ति ।
- वसुधा - अस्तु, पुनर्मिलाव ।

पठत, अवगच्छत च -

पूरणप्रत्ययान्ता:

सङ्ख्या	पुंलिङ्गे	स्त्रीलिङ्गे	नपुंसकलिङ्गे
1	प्रथमः	प्रथमा	प्रथमम्
2	द्वितीयः	द्वितीया	द्वितीयम्
3	तृतीयः	तृतीया	तृतीयम्
4	चतुर्थः	चतुर्थी	चतुर्थम्
5	पञ्चमः	पञ्चमी	पञ्चमम्
6	षष्ठः	षष्ठी	षष्ठम्
7	सप्तमः	सप्तमी	सप्तमम्
8	अष्टमः	अष्टमी	अष्टमम्
9	नवमः	नवमी	नवमम्
10	दशमः	दशमी	दशमम्
11	एकादशः	एकादशी	एकादशम्
12	द्वादशः	द्वादशी	द्वादशम्
13	त्रयोदशः	त्रयोदशी	त्रयोदशम्
14	चतुर्दशः	चतुर्दशी	चतुर्दशम्
15	पञ्चदशः	पञ्चदशी	पञ्चदशम्
16	षोडशः	षोडशी	षोडशम्
17	सप्तदशः	सप्तदशी	सप्तदशम्
18	अष्टादशः	अष्टादशी	अष्टादशम्
19	नवदशः	नवदशी	नवदशम्
20	विंशतिमः	विंशतिमी	विंशतिमम्
30	त्रिंशतिमः	त्रिंशतिमी	त्रिंशतिमम्
40	चत्वारिंशतिमः	चत्वारिंशतिमी	चत्वारिंशतिमम्
50	पञ्चाशतिमः	पञ्चाशतिमी	पञ्चाशतिमम्
60	षष्ठितिमः	षष्ठितिमी	षष्ठितिमम्
70	सप्ततिमः	सप्ततिमी	सप्ततिमम्
80	अशीतिमः	अशीतिमी	अशीतिमम्
90	नवतिमः	नवतिमी	नवतिमम्
100	शततिमः	शततिमी	शततिमम्

अवधेयम्

- प्रथमः, द्वितीयः, तृतीयः - इत्यादयः पूरणप्रत्ययान्ताः इति उच्चन्ते ।
(एकं, द्वे, त्रीणि - इत्यादयः तु सङ्ख्याः इत्युच्चन्ते ।)
- विंशतिः अग्रे विंशः, विंशतिमः, एकविंशः, एकविंशतिमः - चेति रूपद्वयं भवति । परन्तु अत्र एकमेव रूपं निर्दिष्टम् अस्ति ।

अभ्यासः

1. कोष्ठकस्थसङ्ख्यायाः पूरणप्रत्ययान्तं रूपं लिखत -

पुंलिङ्गे	स्त्रीलिङ्गे	नपुंसकलिङ्गे	
उदा. त्रयोदशः	त्रयोदशी	त्रयोदशम्	(13)
1.	.....	.....	(4)
2.	.....	.....	(6)
3.	.....	.....	(17)
4.	.....	.....	(20)
5.	.....	.....	(26)
6.	.....	.....	(65)
7.	.....	.....	(59)
8.	.....	.....	(71)
9.	.....	.....	(90)
10.	.....	.....	(25)
11.	.....	.....	(73)
12.	.....	.....	(37)
13.	.....	.....	(48)
14.	.....	.....	(22)
15	.....	.....	(34)
16.	.....	.....	(82)
17.	.....	.....	(40)

2. कौरवपाण्डवाः बाल्ये वीट्या क्रीडितवतः । क्रीडासम्बद्धानि कानिचनवाक्यानि अत्र सन्ति । तानि वाक्यानि यथोदाहरणं पूरणप्रत्ययान्तेन पूरयत - (वीटा = गुल्ली-डण्डा)

1. क्रीडारभे पाण्डवेषु (1) प्रथमः युधिष्ठिरः वीटां कौरवेषु (3) त्रुतीयाय दुश्शासनाय सम्प्रेषितवान् ।
2. पाण्डवेषु (2) ..... भीमः वीटां कौरवेषु (1) ..... दुर्योधनाय सम्प्रेषितवान् ।
3. कौरवेषु (2) ..... युयुत्सुः वीटां पाण्डवेषु (4) ..... नकुलाय सम्प्रेषितवान् ।
4. पाण्डवेषु (5) ..... सहदेवः वीटां कौरवेषु (4) ..... दुस्सहाय सम्प्रेषितवान् ।
5. पाण्डवेषु (3) ..... अर्जुनः वीटां कौरवेषु (5) ..... दुशशलाय सम्प्रेषितवान् ।
6. कौरवेषु (25) ..... चित्राक्षः वीटां कौरवेषु (50) ..... चित्रायुधाय सम्प्रेषितवान् ।
7. कौरवेषु (74) ..... आदित्यकेतुः वीटां कौरवेषु (98) ..... कनकध्वजाय सम्प्रेषितवान् ।
8. कौरवेषु (55) ..... दृढक्षत्रः वीटां कौरवेषु (71) ..... सुहस्ताय सम्प्रेषितवान् ।

3. वर्षे प्रतिमासम् अपि कानिचन विशेषदिनानि भवन्ति । अत्र तादृशानि कानिचन दिनानि निर्दिष्टानि सन्ति । तानि कदा भवन्ति इति यथोदाहरणं वाक्यरूपेण लिखत -

1. जनवरिमासः	- 12 विवेकानन्दजयन्ती	2. जनवरिमासः - 26 गणतन्त्रदिनम्
3. मार्चमासः	- 1 विश्ववनितादिनम्	4. एप्रिलमासः - 14 अम्बेडकरजयन्ती
5. मई मासः	- 1 विश्वकार्मिकदिनम्	6. जुलैमासः - 5 विश्वपर्यावरणदिनम्
7. सप्तम्बरमासः	- 5 अध्यापकदिनम्	8. नवम्बरमासः - 14 बालदिनम्

उदा - 1. जनवरिमासस्य द्वादशे दिनाङ्के विवेकानन्दजयन्ती भवति ।

2. ..... |
3. ..... |
4. ..... |
5. ..... |
6. ..... |
7. ..... |
8. ..... |

4. अधः प्रधानमन्त्रिणः प्रवासयोजना दत्ता अस्ति । एतस्याः आधारेण सः कस्मिन् दिनाङ्के कुत्र भविष्यति इति लिखत -

1 - देहलीतः प्रस्थानम्	2 - लखनऊनगरम्	4 - पटनानगरम्
7 - गुवाहाटीनगरम्	9 - कोलकाता	10 - भुवनेश्वरम्
12 - भाग्यनगरम्	14 - चेन्नैनगरम्	17 - तिरुवनन्तपुरम्
19 - बेंगलूरुनगरम्	20 - मुम्बईनगरम्	22 - भोपालम्
24 - कर्णावती	29 - चण्डीगढ़	30 - श्रीनगरम्

उदा - 1. प्रधानमन्त्री प्रथमे दिनाङ्के देहलीतः प्रस्थानं करोति ।

2. सः द्वितीयदिनाङ्के लखनऊनगरे भविष्यति ।

3. .... |

4. .... |

5. .... |

6. .... |

7. .... |

8. .... |

9. .... |

10. .... |

11. .... |

12. .... |

13. .... |

14. .... |

15. .... |

5. महाभारतयुद्धे कदा कः केन हतः इति अत्र सूचितम् अस्ति । यथोदाहरणं वाक्यानि रचयत -

1. (1) श्वेतः - भीष्मः प्रथमे दिने श्वेतः भीष्मेण हतः ।

2. (2) शक्रदेवः - भीमः ..... |

3. (4) गजसेना - भीमः ..... |

4. (5) सात्यके: 10 पुत्राः - भूरिश्रवा: ..... |

5. (7) शद्धवः - द्रोणः	.....
6. (8) इरावान् - अलम्बुषः	.....
7. (10) भीष्मः - अर्जुनः	..... पातितः
8. (13) अभिमन्युः - दौशशासनिः	..... हतः
9. (14) जयद्रथः - अर्जुनः	.....
10. (14) भूरिश्रवा: - सात्यकिः	.....
11. (15) द्रोणः - धृष्टद्युम्नः	.....
12. (17) कर्णः - अर्जुनः	.....

6. क्रीडाक्षेत्रं परितः वृक्षाः सन्ति । द्वौ वानरौ वृक्षात् वृक्षं गच्छन्तौ क्रीडतः । तौ कतमवृक्षात् कतमं वृक्षं गच्छतः इति अधः सूचितम् अस्ति । उचितेन पदेन वाक्यानि पूर्यत -

प्रथमः वानरः

(1) ⇒ (2) ⇒ (3) ⇒ (4) ⇒ (5) ⇒ (6) ⇒ (7) ⇒ (8) ⇒ (9) ⇒ (10) ⇒ (11)

द्वितीयः वानरः

(25) ⇒ (24) ⇒ (23) ⇒ (22) ⇒ (21) ⇒ (20) ⇒ (19) ⇒ (18) ⇒
(17) ⇒ (16) ⇒ (15)

1. प्रथमः वानरः प्रथमात् वृक्षात् द्वितीयं वृक्षं गच्छति ।

2.	.....
3.	.....
4.	.....
5.	.....
6.	.....
7.	.....
8.	.....
9.	.....
10.	.....
11. द्वितीयः वानरः	.....
12.	.....
13.	.....

14.	.....
15.	.....
16.	.....
17.	.....
18.	.....
19.	.....
20.	.....

एतत् गणेशस्तोत्रम् उच्चैः पठत । अत्र प्रयुक्तानि पूरणप्रत्ययान्तरूपाणि च जानीत -

प्रथमं वक्रतुण्डं च एकदन्तं द्वितीयकम् ।
तृतीयं कृष्णपिङ्गाक्षं गजवक्त्रं चतुर्थकम् ॥
लम्बोदरं पञ्चमं च षष्ठं विकटमेव च ।
सप्तमं विघ्नराजं च धूम्रवर्णं तथाष्टकम् ॥
नवमं भालचन्द्रं च दशमं तु विनायकम् ।
एकादशं गणपतिं द्वादशं तु गजाननम् ॥
द्वादशैतानि नामानि त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नरः ।
न च विघ्नभयं तस्य सर्वसिद्धिकरं परम् ॥

एतत् सुभाषितम् उच्चैः पठत -

प्रथमे नार्जिता विद्या द्वितीये नार्जितं धनम् ।
तृतीये नार्जितं पुण्यं चतुर्थे किं करिष्यति ॥

जीवनस्य प्रथमे भागे भवता विद्या न सम्पादिता । द्वितीये भागे धनं न सम्पादितम् । तृतीये भागे पुण्यं न सम्पादितम् । एवं चेत् चतुर्थे भागे किं वा करिष्यति ?

अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम् ।
 विविधाश्च पृथक्वेष्टा दैवं चैवात्र पञ्चमम् ॥18.14॥

सूक्ति: - वज्रादपि हि वीराणां चित्तरत्नमखण्डितम् ।

एतां कथाम् उच्चैः पठत, अवगच्छत च -

चित्-चन - प्रयोगः

कस्मिंश्चित् ग्रामे कश्चन
आश्रमः आसीत् । तत्र कश्चन
गुरुः निवसति । तस्य दश शिष्याः
आसन् । आश्रमसमीपे एव
काचित् नदी प्रवहति स्म ।

कदाचित् गुरुः कैश्चित्
शिष्यैः सह नौकाया कञ्चित् देशं
प्रति प्रस्थितवान् आसीत् ।
गमनसमये एते पुरतः
कुतश्चित् आगच्छन्तीं
काञ्चित् नौकां दृष्टवन्तः ।

तस्यां नौकायां बहवः जनाः आसन् । यदा एते दृष्टवन्तः तदा एव सा नौका अकस्मात् कञ्चित् शिलां
घट्टयित्वा भग्ना अभवत् । नौकायां स्थिताः सर्वे नद्याम् अपतन् । केचन मृताः । अन्ये केचन कथञ्चित्
रक्षां प्राप्तवन्तः च ।

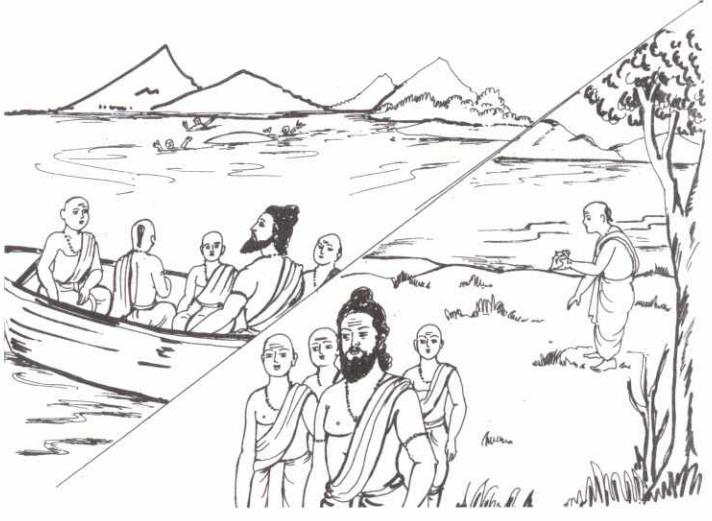
तद् दृश्यं दृष्ट्वा गुरुः शिष्यान् उक्तवान् - “नौकायां कश्चन दुष्टः आसीत्, तस्य एकस्य कारणतः
एषा दुर्घटना सम्भूता । निर्भाग्याः केचन मृत्युमुखं प्रविष्टवन्तः, अन्ये केचन मृतप्रायाश्च सञ्जाताः”
इति ।

गुरोः वचनं श्रुत्वा सर्वे शिष्याः आशर्चर्येण तं पृष्ठवन्तः - “गुरो ! तेषु कश्चित् दुष्टः स्यात् नाम, परन्तु
एकस्य दुष्टस्य कारणेन निरपराधैः अन्यैः अपि मरणं प्राप्तव्यम् इत्येतद् कथं समीचीनं भवेत्?” इति ।

गुरुः किञ्चिदपि न उक्तवान् । स्वल्पसमयानन्तरं ते अन्यत् तीरं प्राप्तवन्तः । सर्वे अग्रे गच्छन्तः
आसन् । तदा केनचित् शिष्येण सिकतासु निमग्नः कश्चन शङ्खः दृष्टः । सः कथञ्चित् तं गृहीत्वा
इतस्ततः भ्रामितवान् । शङ्खस्य अन्तः काश्चन पिपीलिकाः आसन् । तासु काचित् पिपीलिका तस्य
हस्तम् अदशत् । तदा सः शिष्यः तीव्रवेदनाम् अनुभूय क्रोधेन तं शङ्खं नद्यां क्षिप्तवान् । सर्वाः पिपीलिकाः
मृताः अभवन् ।

तदा गुरुः शिष्यान् उक्तवान् - “भोः शिष्याः ! पश्यन्तु, काचित् पिपीलिका एतम् अदशत्, किन्तु
तस्याः कारणतः सर्वाः अपि पिपीलिकाः एतेन जले पातिताः । एवमेव एकः दुष्टः भवति चेदपि तस्य
प्रभावः तं परितः स्थितानां निरपराधानां सज्जनानाम् उपरि अपि भवति” इति ।

गुरोः वचनं श्रुत्वा सर्वे विस्मिताः अभवन् ।

अभ्यासः

1. पाठे स्थूलाक्षरैः मुद्रितान् शब्दान् चित्वा अधः लिखत -

1.	2.	3. ....
4.	5.	6. ....
7.	8.	9. ....
10.	11.	12. ....
13.	14.	15. ....
16.	17.	18. ....
19.	20.	21. ....
22.	23.	24. ....

एते सर्वेऽपि शब्दाः अनिश्चितार्थकाः सन्ति ।

अवधेयम्

‘किम्’ इति शब्दः प्रश्नार्थकः । तस्य रूपैः सह चित्, चन योजनेन अनिश्चितार्थकत्वं सिद्ध्यति ।

उदा - 1. काचित् गच्छति । (अत्र का गच्छति इति निश्चयः नास्ति ।)

2. कश्चन अभिनयति । (अत्र कः अभिनयति इति निश्चयः नास्ति ।)

3. शिशिरः केनचित् सह क्रीडति । (अत्र केन सह क्रीडति इति निश्चयः नास्ति ।)

- एतादृशः अर्थः अनिश्चितार्थः ।

एतानि रूपाणि पठत -

पुंलिङ्गे

प्रथमाविभक्तिः

कश्चित्

कैचित्

द्वितीयाविभक्तिः

कञ्चित्

काञ्चित्

तृतीयाविभक्तिः

केनचित्

कैश्चित्

चतुर्थीविभक्तिः

कस्मैचित्

केभ्यश्चित्

पञ्चमीविभक्तिः

कस्माच्चित्

केभ्यश्चित्

षष्ठीविभक्तिः

कस्यचित्

केषाच्चित्

सप्तमीविभक्तिः

कस्मिंश्चित्

केषुचित्

2. पुंलिङ्गरूपाणि दृष्ट्वा रिक्तस्थानानि पूरयत -

नपुसकलिङ्गे

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
किञ्चित्	केचित्	कानिचित्
किञ्चित्	केचित्	कानिचित्
.....	.....	.....
तु	तिलिङ्गवान्	तिलिङ्गवान्
तु	तिलिङ्गवान्	तिलिङ्गवान्
तु	तिलिङ्गवान्	तिलिङ्गवान्
.....	.....	.....
.....	.....	.....

स्त्रीलिङ्गो

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
काचित्	केचित्	काश्चित्
काज्ञित्	केचित्	काश्चित्
कयाचित्	काभ्याज्ञित्	काभ्यश्चित्
कस्यैचित्	काभ्याज्ञित्	काभ्यश्चित्
कस्याश्चित्	काभ्याज्ञित्	काभ्यश्चित्
कस्याश्चित्	कयोश्चित्	कासाज्ञित्
कस्याज्ञित्	कयोश्चित्	कासुचित्

अवधेयम्

→ कश्चित् , काचित् , किञ्चित् - इत्यादयः सर्वेऽपि विशेषणत्वेन उपयुज्यन्ते । अतः ते सर्वे विशेष्यस्य लिङ्गां वचनं विभक्तिं च अनुसरन्ति ।

- यथा -
1. सः कश्चित् बालकः ।
  2. काचित् महिला गच्छति ।
  3. तत्र किञ्चित् पुस्तकम् अस्ति ।
  4. ह्यः कश्चित् अतिथिः आगतवान् ।
  5. गुरुः कांश्चित् छात्रान् पाठयन् अस्ति ।
  6. वृद्धः केनचित् दण्डेन चलति ।
  7. माता कस्मैचित् भिक्षुकाय भोजनं दत्तवती ।
  8. मम भगिनी कयाचित् सख्या सह महाविद्यालयं गतवती ।
  9. कस्माच्चित् आपणात् वस्तूनि आनीतानि ।
  10. कस्मिंश्चित् वित्तकोषे सः उद्योगी अस्ति ।

3. वलयतः उचितं शब्दं चित्वा रिक्तस्थानानि पूरयत -

कस्मिंश्चित्, कस्मैचित्, कश्चित्, केषुचित्, कश्चन,
कानिचित्, केभ्यश्चित्, कञ्चित्, कैश्चित्, कस्याश्चित्
कस्यचित्, केचित्, केनचित्, काश्चन

1. प्रभुः ..... अपि जनस्य पापं सुकृतं वा नादते ।
2. कल्याणकृत् ..... दुर्गतिं न गच्छति ।
3. ..... जनाः फलाकाङ्क्षया कर्मणि कुर्वन्ति ।
4. मनुष्याणां सहस्रेषु ..... जनेन सिद्धये प्रयत्यते ।
5. गीताशास्त्रं ..... अपि अशुश्रूषवे न वाच्यम् ।
6. भवतः ..... अपि कर्मणि सद्गः मास्तु ।
7. भगवतः ..... वाक्येषु अर्जुनस्य भ्रमः जातः ।
8. आत्मा न ..... हन्ति । तथा न ..... आत्मा हन्यते ।
9. भगवतः चतुर्भुजरूपं वेदैः वा तपसा दानेन वा द्रष्टुं ..... जनैः न शक्यम् ।
10. अर्जुनः भगवतः ..... विभूतीः श्रुतवान् ।
11. गीतायाः ..... वाक्यानि अत्यन्तं मनोहारीणि एव ।
12. धीराः ..... कर्मणः न व्यतिचलन्ति ।

एते सुभाषिते उच्चैः पठत -

न कश्चित् कस्यचिन्मित्रं न कश्चित् कस्यचिद्रिपुः ।
कारणेन हि जायन्ते मित्राणि रिपवस्तथा ॥

लोके कोऽपि जनः सहजतया अन्यस्य कस्यचित् मित्रं न भवति । शत्रुः अपि न भवति । किमपि
कारणम् अस्ति चेदेव जनाः मित्राणि शत्रवः वा भवन्ति ।

केचिदज्ञानतो नष्टाः केचिन्नष्टाः प्रमादतः ।
केचिज्ञानावलेपेन केचिन्नष्टैस्तु नाशिताः ॥

लोके केचन अज्ञानेन नष्टाः भवन्ति । अये केचन प्रमादकारणेन नष्टाः भवन्ति । पुनः केचन अहं
जानामि इति गर्वेण नष्टाः भवन्ति । एवं नष्टाः जनाः अन्यान् कांश्चित् नाशयन्ति अपि । अतः ते एतैः
नाशिताः भवन्ति ।

अवधेयम्

→ चित् - चन - इत्येतयोः अर्थभेदः कोऽपि नास्ति ।

कश्चित् - कश्चन - इत्येतयोः अर्थः समानः । एवम् इतरत्र अपि ।

1. आपणतः कानिचित् पत्राणि आनयामि । - आपणतः कानिचन पत्राणि आनयामि ।

2. केषुचित् नगरेषु जलाभावः अस्ति । - केषुचन नगरेषु जलाभावः अस्ति ।

3. परिश्रमिणः केचित् एव उत्तीर्णः भवन्ति । - परिश्रमिणः केचन एव उत्तीर्णः भवन्ति ।

4. कोष्ठकस्य साहाय्येन यथोदाहरणं वाक्यानि योजयत -

कासाज्जित्
कस्याज्जित्
कानिचित्
कश्चित्
कासुचित्
केचित्
केचन
केषुचित्
केनचित्

पण्डितः गीताव्याख्यानं कुर्वन्ति ।
मार्गेण मनोनिग्रहः करणीयः ।
अध्यायेषु अधिकाः श्लोकाः सन्ति ।
यतिः भगवन्तं प्राप्नोति ।
भीताः प्राज्जलयः गृणन्ति ।
गीतासु भगवदगीता प्रसिद्धा ।
प्रकृतिस्थानि कारणानि सर्वान् चालयन्ति ।
कथायां गीतामाहात्म्यं पठितवान् ।
प्रकृतीनां परिष्कारः अशक्यः ।

अवधेयम्

→ किं शब्दस्य रूपैः सह यथा तथैव कुत्र, कति, कदा, कुतः, कथम् - इत्येतैः प्रश्नवाचकैः सह अपि चित् - चन योजयितुं शक्यते । तेषाम् अपि अनिश्चयार्थकत्वमेव ।

यथा -

1. सः जह्नामदूरवाणीं कुत्रचित् पातितवान् ।
2. आत्मा कदाचित् न जायते न प्रियते ।
3. जीवने कष्टानि भवन्त्येव । कथञ्चित् स्वकार्यं समाजकार्यञ्च साधनीयम् ।
4. सर्वस्यापि कतिचित् जन्मानि भवन्ति ।
5. कुतश्चित् वार्ता श्रुता मया । कुतः इति न स्मरामि ।

5. कोष्टकस्य साहाय्येन यथोदाहरणम् अनेकानि वाक्यानि रचयत -

उमा	कञ्चित् / कञ्चन काश्चित् / काश्चन कानिचित् / कानिचन काञ्चित् / काञ्चन किञ्चित् / किञ्चन कांश्चित् / कांशचन	पुस्तकानि ग्रन्थान् पत्रिकाः श्लोकम् कविताम् काव्यम्	अपठत् अपठम्
-----	---	---	----------------

यथा - उमा कञ्चित् श्लोकम् अपठत्।

1.		7.	
2.		8.	
3.		9.	
4.		10.	
5.		11.	
6.		12.	

6. तत्संख्याकं गीताश्लोकं परिशील्य रिक्तस्थानम् उचितैः चित् / चन प्रत्यययुक्तशब्दैः पूर्यत -

- आश्चर्यवत् पश्यति ..... एनम् आश्चर्यवत् वदति तथैव चान्यः | (2.29)
- आश्चर्यवत् च एनम् अन्यः शृणोति । श्रुत्वा अपि एनं वेद न चैव ..... | (2.29)
- न हि ..... क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् । | (3.5)
- नादते ..... पापं न चैव सुकृतं विभुः । | (5.15)
- न हि कल्याणकृत् ..... दुर्गतिं तात गच्छति । | (6.40)
- मनुष्याणां सहस्रेषु ..... यतति सिद्धये । | (7.3)
- यतताम् अपि सिद्धानां ..... मां वेत्ति तत्त्वतः । | (7.3)
- अमी हि त्वां सुरसङ्घा विशन्ति ..... भीताः प्राज्जलयोः गृणन्ति । | (11.21)
- ..... विलग्ना दशानान्तरेषु । | (11.27)
- ध्यानेन आत्मनि पश्यन्ति ..... आत्मनम् आत्मना । | (13.24)
- हे पार्थ ! मे त्रिषु लोकेषु ..... कर्तव्यं नास्ति । | (3.22)

7. आवरणे विद्यमानेषु रूपेषु उचितेन रूपेण रिक्तस्थानं पूरयत -

1. केचन छात्राः सर्वदा जल्पन्ति । (कानिचन, कश्चन, केचन)
2. .... नाटकस्य सारांशं वद । (कस्याश्चित्, कस्यचित्, केषाज्ज्वित्)
3. शीघ्रं गच्छ, ... आपणात् पुस्तकम् आनय । (कस्माच्चित्, कस्याश्चित्, कस्यचित्)
4. ..... अभिनेत्राः अभिमानिनः तत्र सम्मिलिताः । (काचित्, कस्याश्चित्, कस्यचित्)
5. ..... विद्यालयेषु चतुराः बालाः पठन्ति । (कासुचित्, कस्मिंश्चित्, केषुचित्)
6. ..... भारतीयाः वैज्ञानिकाः जगत्प्रसिद्धाः सन्ति । (केचित्, काश्चित्, कानिचित्)
7. प्रधानमन्त्री ..... मन्त्रिभिः सह समालोचयति । (काभिश्चित्, कैश्चित्, केनचित्)
8. माधुरी ..... वित्तकोषे अधिकारिणी अस्ति । (कस्मिंश्चित्, कस्याज्ज्वित्, केषुचित्)
9. राष्ट्राध्यक्षः ..... क्रीडकाय पारितोषिकं प्रददाति । (कस्यैचित्, कस्मैचित्, कयाचित्)
10. अहं ..... नर्तकीः अभिनन्दामि । (काश्चित्, कैश्चित्, काज्ज्वित्)

8. चित् चन - उपयुज्य कृतानि वाक्यानि परिशीलयत -

1. अर्जुनः काज्ज्वित् अनिर्वचनीयां भीतिम् अवाप्तवान् ।
2. अर्जुनः कृष्णं कांश्चन प्रश्नान् पृष्ठवान् ।
3. किञ्चित् अपि कार्यं करोमि इति तत्त्ववित् न मन्यते ।
4. केनचित् प्रकारेण कृष्णः अर्जुनं युद्धे प्रेरितवान् ।
5. परमेश्वरः न कस्यचित् जीवस्य पापम् आदत्ते ।
6. परमात्मा केषाज्ज्वन जनानां ज्ञानं प्रकाशयति ।
7. तत्त्वज्ञानं विना कस्यचिदपि जनस्य मुक्तिः न भवति ।
8. चतुर्विधेषु भक्तेषु केचन आर्ताः जिज्ञासवः, केचन अर्थार्थिनः, केचन ज्ञानिनः च ।
9. सहस्रे मनुष्येषु कश्चित् जनः एव सिद्धये यतते ।
10. कल्याणकृत् कश्चित् दुर्गतिं न गच्छति ।

एतानि सुभाषितानि उच्चैः पठत -

पर्यन्तो लभ्यते भूमे: समुद्रस्य गिरेरपि ।
न कथञ्चिवन्महीपस्य चित्तान्तः केनचित् क्वचित् ॥

भूमे: सीमा का इति द्रष्टुं शक्यते । समुद्रस्य पर्वतस्य वा अपि सीमा ज्ञातुं शक्यते । परन्तु राजः (अधिकारे स्थितस्य) मनसि किम् अस्ति इति केनापि कथमपि ज्ञातुं नैव शक्यते ।

मिथ्यारूपं न सन्दर्श्य केनचित् कर्हिचित् क्वचित् ।
यथार्थेऽवगते सद्यो दुर्गतिस्तस्य जायते ॥

केनापि जनेन कदापि कुत्रापि च स्वीयं रूपम् आच्छाद्य मिथ्यारूपं न दर्शनीयम् । यतः यदा तत् मिथ्यारूपम् अन्वैः अवगतं भवति तदा अस्य दुर्गतिः एव भवति ।

न कश्चिदपि जानाति किं कस्य श्वो भविष्यति ।
अतः श्वः करणीयानि कुर्यादद्यैव बुद्धिमान् ॥

कस्यापि जनस्य श्वः किं भविष्यति इति कोऽपि न जानाति । अतः बुद्धिमान् जनः श्वः करणीयानि कार्याणि अद्यैव कृत्वा समापयेत् ।

न जायते प्रियते वा कदाचिन्नायं भूत्वा भविता वा न भूयः ।
अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥२.२०॥

नादते कस्यचित्पापं न चैव सुकृतं विभुः ।
अज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जन्तवः ॥५.१५॥

सूक्तिः - असतां सङ्गदोषेण साधवो यान्ति विक्रियाम् ।

विशेषः

चाटुश्लोकः

अद्याष्टमीति नवमीति चतुर्दशीति ज्योतिष्ठवाचोपवसन्ति भक्त्या ।
अहो श्रुतेस्तत्त्वमसीति वाक्यं न विश्वसन्तीत्यद्भुतमेतदेव ॥

‘अद्य अष्टमी, अतः भोजनं न क्रियते’ ‘अद्य नवमी, अतः उपवासः’ ‘चतुर्दशी कारणतः उपवासः क्रियते मया’ - इत्यादीनि वचनानि बहुधा श्रूयन्ते लोके । तादृशेषु दिनेषु उपवासस्य आचरणात् पुण्यमिति ज्योतिषिकैः यदुक्तं तत्र विश्वसन्तः जनाः एवं व्यवहरन्ति । किन्तु ‘तत्त्वमसि’ प्रभृतिषु वाक्येषु जनाः विश्वासं न कुर्वन्ति । बाह्याचरणे अधिकश्रद्धा, तत्त्वे अश्रद्धा च लोकस्य स्वभावः भवति प्रायः ।

13 सागरतीरविहारः

आत्मनेपदिनः धातवः
लृदलकारः

विनीतः 'श्वः अहं किं करिष्यामि'
इति चिन्तयन् अस्ति । तस्य वाक्यानि
उच्चैः पठत -

'श्वः रविवासरः । सायम् अहं सागरतीरं गमिष्यामि । तत्र गोपालः मां प्रतीक्षिष्यते । सायद्वाकाले
सागरशोभा नितरां वर्धिष्यते । बहवः जनाः तत्र वर्तिष्यन्ते । सर्वेऽपि सागरसौन्दर्यम् आस्वदिष्यन्ते ।'

आकाशे चन्द्रः प्रकाशिष्यते, नक्षत्राणि द्योतिष्यन्ते । तदा सूर्यः सागरे गाहिष्यते । सः रक्तवर्णेन
शोभिष्यते । सः पक्वं फलम् इव भासिष्यते । आवां तं सानन्दं लोकिष्यावहे । सर्वे जनाः अपि
लोकिष्यन्ते । क्रीडारताः बालाः तत्र वर्तिष्यन्ते । तेषां चेष्टाः वीक्षिष्यावहे । तैः साकं भृशं मोदिष्यावहे ।
रात्रिं यावत् तत्रैव रंस्यावहे ....।'

८ पठत जानीत च -

लट्टलकारः	लृदलकारः	लट्टलकारः	लृदलकारः
वर्धते	वर्धिष्यते	द्योतते	द्योतिष्यते
वर्तते	वर्तिष्यते	भासते	भासिष्यते
शोभते	शोभिष्यते	ईक्षते	ईक्षिष्यते
लोकते	लोकिष्यते	स्वदते	स्वदिष्यते
मोदते	मोदिष्यते	कम्पते	कम्पिष्यते

आत्मनेपदिनां धातूनां लृटलकारे रूपाणि एवं भवन्ति -

'वन्द्'धातुः

प्रथमपुरुषः

मध्यमपुरुषः

उत्तमपुरुषः

वन्दिष्यते

वन्दिष्यसे

वन्दिष्ये

वन्दिष्येते

वन्दिष्येथे

वन्दिष्यावहे

वन्दिष्यन्ते

वन्दिष्यध्वे

वन्दिष्यामहे

कानिचन विशिष्टरूपाणि -

मन् - मन्यते - मंस्यते । वृत् - वर्तते - वर्तिष्यते । शीढ् - शेते - शयिष्यते ।

क्रीण् - क्रीणीते, क्रेष्यते । कृज् - कुरुते, करिष्यते । ईक्ष् - ईक्षते, ईक्षिष्यते ।

पद् - पद्यते, पत्स्यते । भुज् - भुइक्ते, भोक्ष्यते । भास् - भासते, भासिष्यते ।

अभ्यासः

1. रिक्तस्थानानि पूर्यत -

लभते (लभ्)	लप्स्यते	.....	लप्स्यन्ते
युध्यते (युध्)	लप्स्ये	लप्स्यावहे	.....
योत्स्यते (योत्स्य)	योत्स्यते	.....	.....
योत्स्यसे	.....	.....	.....
योत्स्ये	.....	.....	.....
कम्पते (कम्प)	.....	कम्पिष्यते	.....
.....	.....	.....	कम्पिष्यध्वे
जायते (जन्)	जनिष्यते	.....	.....
.....	.....	.....	.....
जनिष्ये	.....	जनिष्येथे	.....
यज्यते (यज्)	यक्ष्यते	.....	.....
.....	.....	.....	.....
यक्ष्ये	.....	.....	.....

2. अधः दत्तानां क्रियापदानां भविष्यत्कालरूपाणि उपयुज्य पाश्वे दत्तानां कर्तृवाचकशब्दानां योजनेन
वाक्यानि रचयत -

सः
ते
एताः
तौ
अहम्
वयम्
आवाम्
त्वम्
यूयम्

वन्दते, कुरुते, चेष्टते, लभते, रमते, अशनुते,
वर्तते, आरभते, युध्यते

उदा -

1. सः वन्दिष्यते ।	2. ते वन्दिष्यन्ते ।
3.	4. ....
5.	6. ....
7.	8. ....
9.	10. ....
11.	12. ....
13.	14. ....
15.	16. ....
17.	18. ....
19.	20. ....
21.	22. ....
23.	24. ....
25.	26. ....
27.	28. ....
29.	30. ....

3. पाठाधारितानाम् अधोलिखितानां प्रश्नानाम् उत्तराणि पूर्णवाक्येन लिखत -

1. गोपालः सागरतीरे किं करिष्यते ?

..... |

2. किं सायद्वकाले सागरशोभा वर्धिष्यते ?

आम्, ... |

3. किं सर्वे सागरसौन्दर्यम् आस्वदिष्यन्ते ?

..... |

4. किं चन्द्रः आकाशे प्रकाशिष्यते ?

..... |

5. किं सायद्वकाले सूर्यः सागरे गाहिष्यते ?

..... |

6. सायद्वकाले आकाशे कः रक्तवर्णेन शोभिष्यते ?

..... |

7. सागरतीरे रात्रिं यावत् कौ रंस्येते ?

..... |

8. सागरतीरे कीदृशाः बालाः वर्तिष्यन्ते ?

..... |

9. सायद्वकाले पक्वं फलम् इव कः भासिष्यते ?

..... |

10. किं द्वे मित्रे सागरतीरे मोदिष्येते ?

..... |

4. निम्नलिखितेषु वाक्येषु लृद्दलकारस्य रूपाणि प्रयुज्य वाक्यानि लिखत -

1. ब्रह्म चन्द्रं भासयते । .....
2. असंयमिनः आग्रहः वर्धते । .....
3. ज्ञानी सर्वदा आनन्दं लभते । .....
4. अर्जुनस्य हस्तात् गाण्डीवं संसते । .....
5. विश्वरूपं दृष्ट्वा पार्थः कम्पते । .....
6. जिज्ञासवः गुरुन् सेवन्ते । .....
7. भक्ताः भगवति रमन्ते । .....
8. सर्वे जनाः स्वप्रकृत्यनुसारं चेष्टन्ते । .....
9. आर्ताः देवध्यानं कुर्वते । .....
10. आत्मा कदापि न जायते । .....
11. ज्ञानं सर्वपापानि भस्मसात्कुरुते । .....
12. नवद्वारे पुरे देही किमपि अकुर्वन् आस्ते । .....
13. साधुः अनन्यभाक् ईश्वरं भजते । .....
14. युवकः भगवद्गीतां क्रीणीते । .....
15. तामसाः अर्धम् धर्मम् इति मन्यन्ते । .....

5. यथानिर्दिष्टं परिवर्त्य लिखत -

1. सा गीतां क्रेष्यते । ..... | (उत्तमपुरुषे)
2. अर्जुनः कृष्णस्य वचनं करिष्यते । ..... | (मध्यमपुरुषे)
3. धृतराष्टः राजभवने वर्तिष्यते । ..... | (उत्तमपुरुषे)
4. आवां ज्ञानिनां चेष्टाः वीक्षिष्यावहे । ..... | (प्रथमपुरुषे एकवचनम्)
5. भक्ताः सदा ईश्वरं भक्ष्यन्ते । ..... | (एकवचने)

6. त्वं युध्यस्व । ..... । (द्विवचने)
7. युवां नगरं प्रपत्येथे । ..... । (उत्तमपुरुषे)
8. आवां मस्यावहे । ..... । (बहुवचने)
9. ताराः शोभिष्ठन्ते । ..... । (द्विवचने)
10. त्वं मोदिष्यसे । ..... । (प्रथमपुरुषे)

हतो वा प्राप्यसि स्वर्गं जित्वा वा भोक्ष्यसे महीम् ।
तस्मादुत्तिष्ठ कौन्तेय युद्धाय कृतनिश्चयः ॥२.३७॥

लौकिकज्ञायाः

4. काकतालीयन्यायः

कश्चित् काकः यदा तालवृक्षस्य समीपम् आगच्छत् । तदा एव तस्मात् वृक्षात् पक्वं फलं अधः न्यपतत् । काकः तच्च फलं खादित्वा सनुष्टः अभवत् । एवम् अकस्मादेव अविचिन्तिरूपेण घटनाद्वयं प्रवर्तते तदा एषः न्यायः प्रयुज्यते ।

5. घट्कुटीप्रभातन्यायः

कथ्यते यत् शकटवान् वणिक् कश्चन करं दातुं न इच्छति स्म । राजमार्गेण गमनेन तत्र घट्कुट्यां तिष्ठदूर्भ्यः अधिकारिश्यः करः दातव्यः भवति इति चिन्तयित्वा सः तं मार्गं परिहरन् केनचित् दुर्गमेण मार्गेण रात्रौ प्रस्थितः । किन्तु इतस्ततः अटन् सः दौर्भाग्येन प्रभाते घट्कुटीसमीपम् एव आगत्य अतिष्ठत् । विवशः सः करं दत्तवान् । कार्यं परिहर्तुम् इच्छायां सत्याम् अपि तत् अन्ततो गत्वा यदा अवशं करणीयं भवति तदा एषः न्यायः प्रयुज्यते ।

14 स्वर्धमः आचरितः भवति

विधिलिङ्गलकारः
सम्भावनार्थे

(नकुलसहदेवौ युद्धशिबिरे रात्रौ सम्भाषणं कुरुतः)

- सहदेवः - भोः भ्रातः ! श्वः युद्धस्य पञ्चमं दिनम् ।
- नकुलः - आम्, भ्रातः ! अद्यावधि पञ्चलक्षाधिकाः सैनिकाः वीरगतिं प्राप्तवन्तः ।
- सहदेवः - श्वः किं किं भवेत् इति चिन्तयामि । कः युद्धारम्भं कुर्यात् ?
- नकुलः - तत् तु सेनापतिः निश्चिनुयात् । भवान् केन सह युद्धं कुर्यात् ?
- सहदेवः - ये पुरतः आगच्छेयुः तैः सह कुर्याम् । अस्माकं व्यूहरचना कथं स्यात् ?
- नकुलः - प्रायः द्वौ व्यूहौ भवेताम् इति चिन्तयामि । आवां नेतृत्वं वहेव ।
- सहदेवः - आम् ! आत्मानं परितः अश्वदलं स्थापयेव ।
- नकुलः - कदाचित् पितामहः भीष्मः रणतन्त्रं परिवर्तयेत् । कौरवाः युगपत् सर्वत्र आपतेयुः ।
- सहदेवः - चिन्ता न करणीया । कृष्णः तत्परिहारोपायं चिन्तयेत् ।
- नकुलः - कृष्णार्जुनौ श्वः अन्यत्र गच्छेताम् । आवाभ्यां सह भ्राता भीमः तिष्ठेत् ।
- सहदेवः - तदपि उत्तमेव । भीमं दृष्ट्वा कौरववीराः भीत्या धावेयुः ।
- नकुलः - युद्धे वयं जयेम, अथवा ते जयेयुः, किं तेन ? अस्माभिस्तु स्वर्धमः आचरितः भवति ।
- सहदेवः - आम् । तथैव कुर्मः ।

अवधेयम्

उपरिलिखितेषु वाक्येषु सम्भावना अस्ति । कदाचित् प्रायः, अथवा इत्यादिपदानि सम्भावनां प्रदर्शयन्ति । ‘सम्भावना’ (ऊहा) इत्यर्थे विधिलिङ्गलकारस्य प्रयोगः क्रियते । उपरितनानि स्थूलाक्षरैः मुद्रितानि सर्वाणि विधिलिङ्ग-लकारस्य रूपाणि ।

एतान् श्लोकान् पठत । एतेषु प्रयुक्तानि विधिलिङ्गलकाराणि परिशीलयत ।

निहत्य धार्तराष्ट्रानः का प्रीतिः स्याज्जनार्दन ।

पापमेवाश्रयेदस्मान् हत्वैतानाततायिनः ॥1.36॥

तस्मान्नार्हा वयं हन्तुं धार्तराष्ट्रान् स्वबान्धवान् ।

स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव ॥1.37॥

यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः ।

धार्तराष्ट्रा रणे हन्युस्तम्भे क्षेमतरं भवेत् ॥1.46॥

गुरुनहत्वा हि महानुभावान् श्रेयो भोक्तुं भैक्ष्यमपीह लोके ।

हत्वार्थकामांस्तु गुरुनिहैव भुज्जीय भोगानुधिरप्रदिग्धान् ॥2.5॥

न चैतद्विद्यः कतरन्नो गरीयो यद्वा जयेम यदि वा नो जयेयुः ।

यानेव हत्वा न जिजीविषामस्तेऽवस्थिताः प्रमुखे धार्तराष्ट्राः ॥2.6॥

अध्यासः

1. एतानि उदाहरणवाक्यानि परिशीलयत, लिखत च यत् अत्र सन्देहः अस्ति, उत न इति ।

1. प्रायः अद्य वृष्टिः न भवेत् ।	सन्देहः अस्ति ।
2. कदाचित् मम प्राप्ते: पूर्वमेव ते गच्छेयुः ।	.....
3. यदि यानं शीघ्रं गच्छेत् तर्हि समये प्राप्नुयाम् एव ।	.....
4. सम्भवतः कक्ष्यायां श्वः गणितपाठः भवेत् ।	.....
5. कदाचित् परीक्षा अस्मिन् मासे एव भवेत् ।	.....

6. कदाचित् विद्युत् गता स्यात् । .....
7. सर्वे खादन्ति । .....
8. सर्वे पश्येयुः । .....
9. अहं सर्वं न जानामि । .....
10. अहं सर्वं न जानीयाम् । .....

परस्मैपदिनां धातूनां विधिलिङ्गलकारे रूपाणि एवं भवन्ति -

‘पठ’धातुः

प्रथमपुरुषः	पठेत्	पठेताम्	पठेयुः
मध्यमपुरुषः	पठे:	पठेतम्	पठेत्
उत्तमपुरुषः	पठेयम्	पठेव	पठेम्

एवमेव लिखति, नयति, गच्छति, तिष्ठति, पृच्छति, खादति, पश्यति, इच्छति, वदति, पतति, पिबति, हसति, क्रीडति, चलति – इत्यादीनां विधिलिङ्गरूपाणि भवन्ति ।

अभ्यासः

2. रिक्तस्थानानि पूरयत -

प्रथमपुरुषः

एकवचनम्	बहुवचनम्
---------	----------

गच्छति

गच्छेत्

गच्छेयुः

पृच्छति

.....

.....

नयति

.....

.....

नमति

.....

.....

वदति

.....

.....

खादति

.....

.....

इच्छति

.....

.....

स्मरति

.....

.....

उत्तमपुरुषः

एकवचनम्	बहुवचनम्
---------	----------

गच्छेयम्

गच्छेम्

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

अवधेयम्

केषाज्ज्वित् धातूनां रूपाणि भिन्नानि भवन्ति -

यथा -

‘ग्रह’धातुः	गृलीयात् गृलीया: गृलीयाम्	गृलीयाताम् गृलीयातम् गृलीयाव	गृलीयुः गृलीयात गृलीयाम्
-------------	---------------------------------	------------------------------------	--------------------------------

एवमेव बधाति, जानाति, क्रीणाति, प्रीणाति, अशनाति - इत्यादीनां रूपाणि भवन्ति ।

‘शक्’धातुः	शक्नुयात् शक्नुया: शक्नुयाम्	शक्नुयाताम् शक्नुयातम् शक्नुयाव	शक्नुयुः शक्नुयात शक्नुयाम्
------------	------------------------------------	---------------------------------------	-----------------------------------

एवमेव चिनोति, आप्नोति, शृणोति, तनोति - इत्यादीनां रूपाणि भवन्ति ।

‘कृज्’धातुः

कुर्यात्	कुर्याताम्	कुर्युः
कुर्याः	कुर्यातम्	कुर्यात्
कुर्याम्	कुर्याव	कुर्याम्

‘दा’धातुः

दद्यात्	दद्याताम्	दद्युः
दद्याः	दद्यातम्	दद्यात्
दद्याम्	दद्याव	दद्याम्

3. अधोलिखितानि वाक्यानि सम्भावनारूपेण परिवर्त्य लिखत -

1. मम मित्रम् आगच्छति । ..... |
2. सः पत्रं लिखति । ..... |
3. अतिथयः प्रश्नान् पृच्छन्ति । ..... |
4. आवां त्वाम् आह्वयावः । ..... |
5. सः श्वः चिन्तां करिष्यति । ..... |
6. वयं प्रीत्या वार्तालापं कुर्मः । ..... |
7. सर्वे आगन्तु न शक्नुवन्ति । ..... |
8. तौ दम्पती न आगमिष्यतः । ..... |
9. भवत्या: बहूनि कार्याणि भवन्ति । ..... |
10. अनेन मम साहाय्यं भवति । ..... |

4. उदाहरणानुसारं रिक्तस्थानानि पूर्यत -

क्रीणाति	क्रीणीयात्	क्रीणीयुः	क्रीणीयाम्	क्रीणीयाम्
गृह्णाति	.....	.....	.....	.....
अश्नाति	.....	.....	.....	.....
जानाति	.....	.....	.....	.....
बधाति	.....	.....	.....	.....
शक्नोति	शक्नुयात्	शक्नुयुः	शक्नुयाम्	शक्नुयाम्
तनोति	.....	.....	.....	.....
शृणोति	.....	.....	.....	.....
प्राप्नोति	.....	.....	.....	.....
चिन्तयति	चिन्तयेत्	चिन्तयेयुः	चिन्तयेयम्	चिन्तयेम्
गणयति	.....	.....	.....	.....
मार्जयति	.....	.....	.....	.....
कथयति	.....	.....	.....	.....

5. कस्यचिदपि धातोः विधिलिङ्गलकाररूपाणि उपयुज्य यथोदाहरणं वाक्यानि रचयत -

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
सः	सः कुर्यात् ।	तौ कुर्याताम् ।
सा	.....	.....
एषः	.....	.....
एषा	.....	.....
भवान्	.....	.....
भवती	.....	.....
अयं	.....	.....
इयं	.....	.....
त्वं	.....	.....
अहम्	अहं शक्नुयाम् ।	.....

6. युष्माकं गृहे उत्सवः अस्ति । सर्वे मिलित्वा कार्यं करिष्यन्ति । ‘कः / का’ किं कुर्यात् इति पञ्च वाक्यानि लिखत -

1. .... |
2. .... |
3. .... |
4. .... |
5. .... |

7. अथः लिखितानि वाक्यानि ‘कदाचित्, प्रायः, श्वः, यदि’ – इत्यादीनां पदानां प्रयोगेण सम्भावनार्थे परिवर्त्य लिखत -

1. अद्य रमेशः आगच्छति ।	कदाचित् अद्य रमेशः आगच्छेत् ।
2. सः आगत्य करोति ।	.....
3. त्वं मित्रगृहं गत्वा फलानि खादसि ।	.....
4. वयं तत्र न तिष्ठामः ।	.....
5. बालकाः अत्र क्रीडन्ति ।	.....
6. जनाः किं कुर्वन्ति ?	..... ?
7. सा आगच्छति, त्वमपि आगच्छसि ।	.....
8. कार्यं समाप्य यूयं खादथ ।	.....
9. भवन्तः पुस्तकालयं गत्वा लिखन्ति ।	.....
10. गृहे के के तिष्ठन्ति ?	..... ?

8. विधिलिङ्गक्रियापदानां प्रयोगेण अथः लिखितं संवादं पूर्यत-

श्यामः -	किम् अद्य भवती तत्र गमिष्यति ?
विजिता -	कदाचित् .....
श्यामः -	किं भवती कार्यं शीघ्रं करोति ?
विजिता -	प्रायः शीघ्रम् एव .....
श्यामः -	प्रायः अहमपि शीघ्रं कार्यं .....
विजिता -	किं त्वं विद्यालये क्रीडिष्यसि ?
श्यामः -	यदा विद्यालयं ..... (गम) तदा .....

सूक्तिः - क्षणशः कणशश्चैव विद्याम् अर्थं च साधयेत् ।

विधिलिङ्गलकारः
विद्यर्थे

एतत् दूरवाणीसम्भाषणम् उच्चैः पठत -

- वरदा - हरि: ओम्, शारदा खलु ?
- शारदा - आम् । वदतु, कः विशेषः ?
- वरदा - सर्वं कुशलम् । भवती किमर्थं ह्यस्तनं मेलनं न आगतवती ?
- शारदा - क्षम्यताम् । मया अन्यत्र गन्तव्यम् आपतितम् । अतः एव नागतवती । मेलने के के निर्णयाः कृताः ?
- वरदा - प्रायः सर्वाणि कार्याणि चिन्तितानि । उत्तरदायित्वानि अपि निश्चितानि ।
- शरदा - भगिनि, कस्यै किम् उत्तरदायित्वं दत्तम् ?
- वरदा - सभाकार्यं नलिनी पश्येत् । तस्याः साहाय्यार्थं तिसः भवेयुः । अतिथीनां व्यवस्थां रेवती निर्वहेत् । गद्या तस्याः साहाय्यं कुर्यात् । लतिका शुभा च पानजलं वितरेताम् । कार्यक्रमं सञ्चालनं लक्ष्मीः कुर्यात् ।
- शारदा - भगिनि, वैयक्तिकगीतं का गायेत् ?
- वरदा - गायत्री वैयक्तिकगीतं गायेत् । विजया स्वागतं विदिता धन्यवादं च व्याहरेताम् ।
- शारदा - वरदे, अहं किं कुर्याम् ?
- वरदा - भवती प्रचारकार्यं कुर्यात् । सर्वेभ्यः पत्रं लिखेत् । सर्वान् अपि आह्वयेत् । पत्रिकाभ्यः वार्ताम् अपि दद्यात् । यतः कार्यक्रमः भविष्यति इति सर्वेऽपि जानीयुः किल ....।
- शारदा - अन्यत् किं किं कुर्याम् ?
- वरदा - कार्यक्रमविवरणपत्रं सिद्धं कुर्यात् । तत्र दोषाः न स्युः ।
- शारदा - अस्तु, तथैव करिष्यामि ।
- वरदा - पुनः भवती गीतामपि सूचयेत् । यतः प्रार्थनां सा गायेत् । सा ह्यः नागता आसीत् ।
- शारदा - भवतु, अवश्यं सूचयामि ।
- वरदा - भवती समये एव आगच्छेत् । वयं सर्वाः अपि मिलित्वा कार्यक्रमं सम्यक् कुर्याम् ।
- शारदा - निश्चयेन । धन्यवादः ।

अवधेयम्

वधिलिङ्गलकारस्य सम्भावना इव विधिः (आज्ञा) इत्यर्थे अपि प्रयोगः भवति ।

- यथा -
1. भवान् श्वः समये प्राप्नुयात् ।	2. सर्वेऽपि गृहपाठान् अवश्यं लिखेयुः ।
3. छात्रः अध्यापकान् न उपहसेत् ।	4. सेवकाः कार्यं कुर्यात् ।
5. भवती अद्य एव दूरवाणीं कुर्यात् ।	6. वयं कार्यक्रमं सम्यक् कुर्याम् ।

अभ्यासः

1. अत्र मञ्जूषायां क्रियापदानि लिखितानि सन्ति । ततः विधिलङ्घिलकारस्य क्रियापदानि एव चित्वा रिक्तस्थानेषु लिखत -

चलति, अचलत, पठेताम्, पठेम, नस्यति, अशक्नोत, शक्नुयात्, कुर्वन्तु,
कुर्युः, शक्नुयाताम्, गृह्णीयुः, क्रीणाति, क्रीणीयात्, पठानि, पृच्छेयम्, प्रानुयात्,
गणयेः, क्रीडेम, चलेताम्, दद्यात्, शृणोति, शृणुयात्, कुर्वः, कुर्याव, शक्नुयाम्

2. रमेशः श्वः जन्तुशालां गमिष्यति । अद्य सः कीदूर्शीं कल्पनां करोति इति कोष्ठकसाहाय्येन वाक्यानि लिखत-

मयूरः नृत्यति ।	वानराः विहरन्ति ।	सिंहाः गर्जन्ति ।
पिकः कूजति ।	अश्वः धावति ।	गजौ क्रीडतः ।
शुकाः वदन्ति ।	राजहंसः तरति ।	शशाः धावन्ति ।
बकौ गृह्णीतः ।	उष्ट्रः चर्वति ।	व्याघ्रः गर्जति ।
कच्छपः चलति ।	अजगराः गिलन्ति ।	मीनाः तरन्ति ।

1. मयूरः नृत्येत् ।	2.....	3.....
4.....	5.....	6.....
7.....	8.....	9.....
10.....	11.....	12.....
13	14.....	15.....

३. लट्टुपाणां स्थाने विधिलिङ्गपाणि योजयित्वा वाक्यानि रचयत -

उदा - छात्रः गृहपाठं लिखति ।

1. भवती काव्यं पठति ।
  2. बालः क्षीरं पिबति ।
  3. सः नगरं गच्छति ।
  4. ते नाटकं पश्यन्ति ।
  5. एताः नृत्यं कुर्वन्ति ।
  6. वयं ज्ञानं सम्पादयामः ।
  7. जनाः उद्याने विहरन्ति ।
  8. बालिकाः कलहं न कुर्वन्ति ।
  9. भवन्तः सर्वं जानन्ति ।
  10. छात्राः वृष्टौ क्रीडन्ति ।
  11. अहं देवं नमामि ।
  12. सर्वे कर्मनिरताः भवन्ति ।
  13. त्वं पुस्तकं क्रीणासि ।
  14. वयम् अप्रियं न वदामः ।
  15. अहं गुरोः वाक्यं स्मरामि ।
  16. के कार्याणि कुर्वन्ति ?
  17. मातरः पुत्रान् लालयन्ति ।
  18. वयं सज्जनैः सह वसामः ।
  19. त्वं सद्घीतं शृणोषि ।
  20. गुरुः शिष्यान् उपदिशति ।
  21. यूयं समाजसेवां कुरुथ ।
  22. वैद्यः रोगिणं पश्यति ।
  23. युवत्यः लेखनीः क्रीणन्ति ।
  24. भवान् गीतं लिखति ।
  25. ता� श्लोकान् वदन्ति ।

छात्रः गृहपाठं लिखेत् ।

4. तत्संख्याकान् गीताश्लोकान् परिशील्य कीदृशस्य तपसः आचरणाय कः किं कुर्यात् इति आवरणे स्थितस्य धातोः विधिलिङ्गलकाररूपेण निर्दिशत -

- क. शारीरतपसः आचरणाय जनः - ||17.14||
1. देवद्विजगुप्राज्ञान् ..... | (पूज)
  2. शौचम् आर्जवं च ..... | (आ+चर्)
  3. हिंसा न ..... | (कृ)
  4. ब्रह्मचर्यं ..... | (रक्ष)
- ख. वाङ्मयतपसः आचरणाय जनाः - ||17.15||
1. अनुद्वेगकरं वाक्यं ..... | (वद्)
  2. सत्यं प्रियहितं च वाक्यं ..... | (ब्रू)
  3. स्वाध्यायाभ्यसनं ..... | (कृ)
- ग. मानसतपसः आचरणाय अहम् - ||17.16||
1. मनः प्रसादं ..... | (प्र+आप)
  2. सौम्यत्वं ..... , ... | (आप्)
  3. मौनं ..... | (पाल)
  4. आत्मविनिग्रहं ..... | (कृ)
  5. भावसंशुद्धिं ..... | (रक्ष)

इ एतेषु गीताश्लोकेषु प्रयुक्तानि विधिलिङ्गलकाररूपाणि परिशीलयत -

शनैः शनैरुपरमेत् बुद्ध्या धृतिगृहीतया ।

आत्मसंस्थं मनः कृत्वा न किञ्चिदपि चिन्तयेत् ॥ 6.25॥

यतो यतो निश्चरति मनश्चञ्चलमस्थिरम् ।

ततस्ततो नियम्यैतदात्मन्येव वशं नयेत् ॥ 6.26॥

न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसङ्गिनाम् ।

जोषयेत्सर्वकर्माणि विद्वान्युक्तः समाचरन् ॥ 13.26॥

एतां कथाम् उच्चैः पठत -

आत्मनेपदिनः धातवः
(लङ्घलकारः विधिलङ्घलकारश्च)

सौवीरदेशे सञ्जयः नाम राजा अवर्तत । तस्य पिता वृद्धक्षत्रः । माता च विदुला ।

कदाचित् सञ्जयस्य समीपराज्यस्थेन सिन्धुराजेन सह युद्धं प्रावर्तत । यद्यपि सञ्जयः भृशम् अयुध्यत तथापि तस्य सैन्यं पराजयम् अलभत । बहवः सैनिकाः अग्नियन्त । भीतः सञ्जयः प्राणान् रक्षितुं ततः पलायत । राजभवनम् आगतः सः अन्तःपुरं प्राप्य निरुत्साहतया अशेत ।

रणाङ्गणात् आगतं पुत्रं विदुला दूरात् एव अलोकत । पश्चात् सा पुत्रस्य निकटं गत्वा अब्रूत - “सञ्जय ! भवादूशं भीरुं पुत्रं प्राप्य अहं नितरां लज्जे । भवान् यावज्जीवं युध्येत इति चिन्तनं मम मनसि अवर्तत । परं भवान् भीरुः इव पलायितः । पुत्र ! त्वं वीरक्षत्रियकुले अजायथा : । पलायनं न ते भूषणम् । अतः इदानीम् एव युद्धक्षेत्रं प्रतिनिवर्तस्व । ‘मुहूर्त ज्वलितं श्रेयः, न तु धूमायितं चिरम्’ इति वाक्यं स्मर । पराक्रमेण युध्यस्व” इति ।

तदा सञ्जयः - “अम्ब ! शत्रुसैन्यम् अस्माकं सैन्यस्य अपेक्षया बृहत् शक्तियुक्तं च अस्ति । अतः एव वयं पराजयामहि । अग्रे बृहतः सैन्यस्य सङ्घाहं कृत्वा विजयं लप्स्ये । अद्य यदि तत्र गच्छेयं तर्हि अवश्यम् एव मियेय” इति अवदत् ।

विदुला पुत्रस्य वचनं निराकुरुत । सा पुनरपि - “पुत्र ! भवान् युद्धे विजयेत, न वा । चिन्तां मा करोतु । युद्धक्षेत्रं गच्छतु । राजानं भवन्तं पलायितं दृष्ट्वा सैनिकाः किं कुर्वार्न् ? ते किद्कर्तव्यताविमूढाः

जायेरन् । अतः भवान् आदौ विकीर्णस्य सैन्यस्य एकत्रीकरणं कुर्वति । सिन्धुराजस्य सैन्ये विद्यमानान् दोषान् लोपान् च जानीयात् । तस्य शत्रवः राजानः ये सन्ति तान् अपि आह्वयेत् । तदनन्तरं तेन सह युध्येत । भवान् अवश्यं विजयेत्” इति तं प्रोत्साहितवती ।

मातुः वचनेन सञ्जयः जागरितः । सः असामान्यं धैर्यम् अलभत । तस्य उत्साहः अवर्धत । सः उत्थाय मातरं प्रणम्य - “अम्ब ! धीरमातुः भवत्या वचनैः अहं नूतनः मनुष्यः अजाये । मम पराक्रमं लोकताम् । अद्य अवश्यं विजयं लभेय” इति उक्त्वा युद्धार्थं प्रातिष्ठित ।

सञ्जयः मातृवचनानुसारेण शीघ्रमेव सैन्यं सज्जीकृत्य इटिति शत्रोः सैन्यस्य उपरि आक्रमणम् अकुरुत । विजयोन्मत्तः सिन्धुराजः तस्य सैनिकाः च एतेन आक्रमणेन व्यस्मयन्त । सञ्जयस्य सैनिकाः अपूर्वशौर्येण अयुध्यन्त । विजयम् अलभन्त च ।

विजयश्रीलालितं पुत्रं विदुला यथोचितं स्वागतीकृतवती ।

एतस्मिन् पाठे स्थूलाक्षरैः मुद्रितानि क्रियापदानि अत्र संगृहीत -

एतानि सर्वाणि लङ्घकारस्य विधिलिङ्घकारस्य वा रूपाणि ।

आत्मनेपदिनां धातूनां लङ्घकारे रूपाणि एवं भवन्ति -

‘वृध्’धातुः

अवर्धत	अवर्धेताम्	अवर्धन्त	अलभत	अलभेताम्	अलभन्त
अवर्धथा:	अवर्धेथाम्	अवर्धध्वम्	अलभथा:	अलभेथाम्	अलभध्वम्
अवर्धे	अवर्धावहि	अवर्धामहि	अलभे	अलभावहि	अलभामहि

‘लभ्’धातुः

विधिलिङ्गलकारे रूपाणि एवं भवन्ति -

वर्धेत	वर्धेयाताम्	वर्धेन	लभेत	लभेयाताम्	लभेन्
वर्धेथा:	वर्धेयाथाम्	वर्धेष्वम्	लभेथा:	लभेयाथाम्	लभेष्वम्
वर्धेय	वर्धेवहि	वर्धेमहि	लभेय	लभेवहि	लभेमहि

एतानि रूपाणि सावधानतया उच्चैः पठत -

लट्टलकारः   लङ्गलकारः   विधिलिङ्गलकारः

वर्तते	अवर्तत	वर्तेत
लभते	अलभत	लभेत
जायते	अजायत	जायेत
शोभते	अशोभत	शोभेत
कम्पते	अकम्पत	कम्पेत
विद्यते	अविद्यत	विद्येत
प्रार्थयते	प्रार्थयत	प्रार्थयेत
उत्पद्यते	उदपद्यत	उत्पद्येत
रमते	अरमत	रमेत
विजयते	व्यजयत	विजयेत

अभ्यासः

1. सूचनानुसारेण अथः दत्तानां धातूनां रूपाणि लिखत पठत च -

i

प्रथमपुरुषः	अशोभत	.....	.....
मध्यमपुरुषः	.....	.....	.....
उत्तमपुरुषः	.....	.....	.....

शोभते
लङ्ग

ii

सेवते
विधिलिङ्ग

प्रथमपुरुषः	सेवेत	.....	.....
मध्यमपुरुषः	.....	.....	.....
उत्तमपुरुषः	.....	.....	.....

iii

प्रथमपुरुषः	.....	.....	.....
मध्यमपुरुषः	.....	.....	.....
उत्तमपुरुषः	.....	.....	.....

लभते
विधिलिङ्

iv

रमते
लङ्

प्रथमपुरुषः	.....	.....	.....
मध्यमपुरुषः	.....	.....	.....
उत्तमपुरुषः	.....	.....	.....

v

प्रथमपुरुषः	.....	.....	.....
मध्यमपुरुषः	.....	.....	.....
उत्तमपुरुषः	.....	.....	.....

मोदते
लङ्

vi

जायते
विधिलिङ्

प्रथमपुरुषः	.....	.....	.....
मध्यमपुरुषः	.....	.....	.....
उत्तमपुरुषः	.....	.....	.....

2. एतेषु वाक्येषु प्रयुक्तानां लट्ठलकाररूपाणां स्थाने लङ्गलकाररूपाणि उपयुज्य वाक्यानि पुनः लिखत -
यथा -

छात्राः संस्कृतेन भाषन्ते ।

छात्राः संस्कृतेन अभाषन्त ।

1. त्वं लज्जसे । ..... |
2. असतः भावः न विद्यते । ..... |
3. मनसः निग्रहं सुदुष्करं मन्ये । ..... |
4. श्रद्धावान् ज्ञानं लभते । ..... |

5. त्वं प्रज्ञावादान् भाषसे ।	.....
6. युवाम् एतं हतं मन्येथे ।	.....
7. सर्वे विस्मिताः त्वां वीक्षन्ते ।	.....
8. यूयं श्रद्धयान्विताः यजध्वे ।	.....
9. वयं घोरं तपामहे ।	.....
10. आवाम् ईश्वरं भजावहे ।	.....
11. सर्वेऽपि स्वर्कर्म कुर्वते ।	.....
12. मानवः देवम् अभ्यर्च्य सिद्धिं लभते ।	.....
13. भवन्तः कृष्णं भजन्ते ।	.....
14. आत्मकारणात् पचन्तः अघं भुज्जते ।	.....
15. मनुष्याः भगवतः वर्त्म अनुवर्तन्ते ।	.....

3. अधः दत्तानि वाक्यानि परिशीलयत, तेषाम् इतरवचनयुक्तानि वाक्यानि रचयत -

यथा - सः अभाषत ।	तौ अभाषेताम् ।	ते अभाषन्त ।
1. वयम् अवन्दामहि ।	.....	.....
2. युवकौ अकम्पेताम् ।	.....	.....
3. त्वम् असहथाः ।	.....	.....
4. बालिकाः अवर्धन्त ।	.....	.....
5. युवाम् अशोभेथाम् ।	.....	.....
6. अहम् ऐक्षे ।	.....	.....
7. यूयम् असेवध्वम् ।	.....	.....
8. भवान् अलभत ।	.....	.....
9. आवाम् अमन्यावहि ।	.....	.....
10. भवत्यः अरमन्त ।	.....	.....

4. अधः दत्तानि वाक्यानि विधिलिङ्गवाक्यत्वेन परिवर्तयत -

यथा -	1. छात्राः धार्मिकशिक्षां लभन्ते ।	..... लभेन् ।
	2. वयं राष्ट्रहिताय यतामहे ।	.....

3. यूयं कदापि न स्पर्धधे । .....
4. शत्रवः भीत्या पलायन्ते । .....
5. त्वं परीक्षायां विजयसे । .....

5. अत्र गुणत्रयात्मकस्य आहारस्य आवलिः दत्ता अस्ति । तस्याः आधारेण सेव, भुज, कृ, लभ – इत्येतेषां धातूनां विधिलिङ्गपाणि योजयित्वा यथोदाहरणं वाक्यानि लिखत –

आहारः		
सात्त्विकः	राजसः	तामसः
आयुर्वर्धनः	कटुः	यातयामः
सत्त्ववर्धनः	आम्लः	गतरसः
बलवर्धनः	लवणः	पूतियुक्तः
आरोग्यवर्धनः	अत्युष्णः	पर्युषितः
सुखवर्धनः	तीक्ष्णः	उच्छिष्टः
प्रीतिवर्धनः	रुक्षः	अमेघः

1. सः आरोग्यवर्धनम् आहारं सेवेत ।	11. सात्त्विकः .....
2. तौ प्रीतिवर्धनं भोजनं लभेयाताम् ।	12. भवान् .....
3. अहं	13. भवती .....
4. सज्जनाः	14. एतौ .....
5. वयं	15. भवन्तः .....
6. त्वं	16. तौ .....
7. ताः	17. सा .....
8. युवां	18. अहं .....
9. आवां	19. योगिनः .....
10. यूयं	20. वयं .....

एते सुभाषिते पठत -

१. गते शोकं न कुर्वीत भविष्यं नैव चिन्तयेत् ।

वर्तमानेषु कालेषु वर्तयन्ति विचक्षणाः ॥

बुद्धिमता पुरुषेण गतः विषयः न चिन्तनीयः । भविष्यतः विषयेऽपि न चिन्तनीयम् । तेन वर्तमानकालविषये
एव चिन्तनीयं, व्यवहर्तव्यं च ।

श्वः कार्यमद्यकुर्वीत पूर्वाह्ने चापराह्निकम् ।

न हि प्रतीक्षते मृत्युः कृतमद्य न वा कृतम् ॥

श्वः करणीयं कार्यं बुद्धिमान् अद्यैव कुर्यात् । अपराह्ने करणीयं कार्यं पूर्वाह्ने एव कुर्यात् । यतः मृत्युः
अनेन एतत् कार्यं कृतमस्ति न वा इति न प्रतीक्षते ।

योगी युज्जीत सततमात्मानं रहसि स्थितः ।

एकाकी यतचित्तात्मा निराशीरपरिग्रहः ॥६.१०॥

नात्युच्छ्रितं नातिनीचं चैलाजिनकुशोत्तरम् ।

तत्रैकाग्रं मनः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः ॥६.११॥

विशेषः

चाटुश्लोकः

किं वाससेत्यत्र विचारणीयं वासः प्रधानं खलु योग्यतायाः ।

पीताम्बरं वीक्ष्य ददौ स्वकन्यां चर्माम्बरं वीक्ष्य विषं समुद्रः ॥

वस्त्रेण किम् ? इति विषये चिन्तनीयं किञ्चित् अस्ति । वस्त्रं योग्यतायाः निर्णयं
भवति । भगवान् विष्णुः पीताम्बरधारी अस्ति इति तं दृष्ट्वा समुद्राजः तस्मै पुत्रीं
लक्ष्मीं दत्तवान् । शिवः तु चर्माम्बरधारी । तं दृष्ट्वा समुद्राजः तस्मै विषं दत्तवान् !

17. यदि गीतां न अपठिष्यं ....

एतत् सम्भाषणम् उच्चैः पठत -

लृद्दलकारः

- आचार्यः - विजय ! गीतोपदेशस्य कारणं जानासि किम् ?
- शिष्यः - आम् । जानामि । अर्जुनस्य विषादः तत्र कारणम् । अर्जुनः यदि विषादविष्टः न अभविष्यत् तर्हि कृष्णः गीतां न उपादेक्ष्यत् ।
- मीनाक्षी - किन्तु अर्जुनः विषादं कथम् अनुभूतवान् ?
- आचार्यः - अर्जुनः युद्धपरिणामे स्वस्य अधिकारसम्बन्धं स्थापितवान्, अतः विषादः जातः । यदि सः कर्मण्येव स्वाधिकारम् अस्थापयिष्यत् तर्हि तस्य विषादः न अभविष्यत् ।
- विजयः - अस्तु । यदि अर्जुनः एतत् युद्धम् अधर्मविरुद्धम् इति विचिन्त्य अयोत्स्यत तर्हि तस्य विषादः न अभविष्यत् ।
- मीनाक्षी - अवश्यं खलु ! अर्जुनः आदौ न चिन्तितवान् यत् धर्मकार्यं न अभविष्यत् चेत् अहं गाण्डीवचालनकौशलं श्रीकृष्णस्य सानिध्यं च न प्राप्यम् इति ।
- आचार्यः - सः युद्धभूमौ एव विषादग्रस्तः अभवत् । यदि विषादरहितः अभविष्यत् तर्हि गीतोपदेशस्य अवसरः न अभविष्यत् ।
- विजयः - मोहग्रस्तः धनञ्जयः हृषीकेशं प्रार्थयत यत् मम साहाय्यं करोतु ।
- आचार्यः - तदा श्रीकृष्णः कुरुक्षेत्रे अष्टादशाध्यायिनीं गीताम् उपादिशत् ।
- विजयः - उपदेशं श्रुत्वा अर्जुनस्य मोहः नष्टः, सृतिः लब्धा ।
- मीनाक्षी - परिणामतः नष्टमोहः अर्जुनः युद्धाय असनन्द्यत ।
- आचार्यः - अर्थात् यदि कृष्णः अर्जुनं न उपादेक्ष्यत् तर्हि: सः अयोत्स्यत । पाण्डवाः नैव अजेष्यन् ।
- विजयः - न वा वयं गीतारूपम् अमूल्यनिधिं अलप्यामहि ।
- मीनाक्षी - अहं यदि गीतां न अपठिष्यं तर्हि जगतः वास्तविकस्वरूपं न अज्ञास्यम् ।
- आचार्यः - न केवलं तत्, अस्य उपनिषत्सारामृतस्य आस्वादनात् एव वयं वज्जिताः अभविष्याम ।

पठत अवगच्छत च -

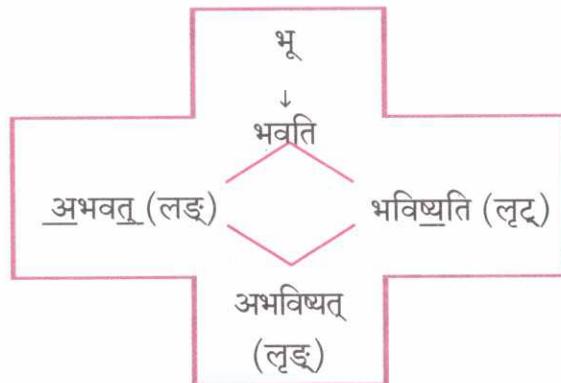
1. अर्जुनेन सह यदि श्रीकृष्णः न अभविष्यत् तर्हि सः युद्धं न अकरिष्यत् ।
2. अर्जुनः यदि रणाङ्गात् पलायिष्यत तर्हि इतिहासः तम् अनिन्दिष्यत् ।
3. पाण्डवाः अज्ञातवासे वासांसि अभिधानानि च यदि न पर्यवर्तयिष्यन् तर्हि तेषाम् अभिज्ञानम्

अभविष्यत् ।

4. श्रीकृष्णः स्थिरमतिः इति न अवदिष्यत् तर्हि अर्जुनस्य मतिः स्थिरा न अभविष्यत् ।
5. श्रीकृष्णः यदि अर्जुनस्य सारथिः न अभविष्यत् तर्हि जनाः तं ‘पार्थसारथिः’ इति न समबोधयिष्यन् ।
6. अर्जुनः श्रीकृष्णस्य वचनं श्रुत्वा यदि शीघ्रमेव तृप्तिं प्राप्स्यत् तर्हि श्रीकृष्णः विस्तरेण गीतां न अवदिष्यत् ।
7. कौरवाः श्रीकृष्णस्य शान्तिप्रस्तावम् अद्यग्यकरिष्यन् तर्हि पाण्डवाः न अयोत्स्यन्त ।
8. महाभारतयुद्धं न अभविष्यत् चेत् गीतोपदेशः न अभविष्यत् ।
9. धर्मराजः द्यूतेन न अक्रीडिष्यत् चेत् पाण्डवाः वनं न अगमिष्यन् ।

सावधानं पश्यत, जानीत च -

परस्मैपदिधातूनां लृङ्घलकारे रूपाणि एवं भवन्ति -

‘भू’धातुः

अभविष्यत्	अभविष्यताम्	अभविष्यन्
अभविष्यः	अभविष्यतम्	अभविष्यत
अभविष्यम्	अभविष्याव	अभविष्याम

आत्मनेपदिधातूनां लृङ्घलकारे रूपाणि एवं भवन्ति -

‘वन्द’धातुः

अवन्दिष्यत	अवन्दिष्येताम्	अवन्दिष्यन्त
अवन्दिष्यथा:	अवन्दिष्येथाम्	अवन्दिष्यध्वम्
अवन्दिष्ये	अवन्दिष्यावहि	अवन्दिष्यामहि

अवधानपूर्वक पठत -

1. विजयः यदि मार्गनियमं पर्यपालयिष्यत् तर्हि दुर्घटना न अभिष्यत् ।
2. हनुमान् सञ्जीवनीं न आनेष्यत् चेत् रामलक्ष्मणौ संज्ञां न प्राप्यताम् ।
3. मिहिरः वैद्यस्य सूचनाम् अवागमिष्यत् चेत् शीघ्रं स्वस्थः अभिष्यत् ।
4. अहं तत्र उपावेक्ष्यं चेत् युतकं मलिनम् अभिष्यत् ।
5. भीमः यदि दुर्योधनं वक्षसि एव प्राहरिष्यत् तर्हि पराजेष्यत ।
6. आवां समये आगमिष्याव चेत् मोदकम् अपि प्राप्याव ।
7. यात्रिका: यदि पराक्रमं प्रादर्शयिष्यन् तर्हि शत्रवः विमानं न अपाहरिष्यन् ।
8. सरोवरः अशोक्यत् चेत् मृगाः न्यवर्तिष्यन्ते ।

एतेषु वाक्येषु उपसर्गसहितानां धातूनां लृङ्गकाररूपाणि स्थूलाक्षरैः मुद्रितानि सन्ति ।

पठत जानीत च -

उपसर्गसहितक्रिया:	लड़रूपाणि	लृङ्गरूपाणि
अपगच्छति	अप + अगच्छत् अपागच्छत्	अपागमिष्यत्
परिहरति	परि + अहरत् पर्यहरत्	पर्यहरिष्यत्
आनयति	आ + अनयत् आनयत्	आनेष्यत्
आगच्छति	आ + अगच्छत् आगच्छत्	आगमिष्यत्
प्रतिवदति	प्रति + अवदत् प्रत्यवदत्	प्रत्यवदिष्यत्
अनुकरोति	अनु + अकरोत् अन्वकरोत्	अन्वकरिष्यत्
प्रविशति	प्र + अविशत् प्राविशत्	प्रावेक्ष्यत्
उत्तिष्ठति	उत् + अतिष्ठत् उदत्तिष्ठत्	उदस्थास्यत्
विहरति	वि + अहरत् व्यहरत्	व्यहरिष्यत्
प्रार्थयते	प्र + आर्थयत् प्रार्थयत्	प्रार्थयिष्यत्
निर्गच्छति	निर् + अगच्छत् निरगच्छत्	निरगमिष्यत्
उपदिशति	उप + अदिशत् उपादिशत्	उपादेक्ष्यत्
विराजते	वि + अराजत् व्यराजत्	व्यराजिष्यत्
व्यवहरति	वि + अव + अहरत् व्यवाहरत्	व्यवाहरिष्यत्

विशेषः -

स्वीकरोति	- स्वी + अकरिष्यत् → स्वकरिष्यत्
अद्गीकरोति	- अद्गी + अकरिष्यत् → अदग्यकरिष्यत्

अभ्यासः

1. यथोदाहरणं लृहप्रयोगेण वाक्यानि लिखत -

उदा - परशुरामः शप्तवान् । कर्णः धनुर्विद्यां विस्मृतवान् ।

परशुरामः यदि न अशस्यत् तर्हि कर्णः धनुर्विद्यां न व्यस्मरिष्यत् ।

1. अर्जुनः धनुर्विद्यायाः अभ्यासं कृतवान् । धनुधरी इति ख्यातः अभवत् ।

2. एकलव्यः अद्गुष्ठं दत्तवान् । गुरुभक्तः इति प्रसिद्धः अभवत् ।

3. कर्णः सर्वान् दानेन तोषितवान् । दानवीरः इति ख्यातिं प्राप्तवान् ।

4. श्रीकृष्णः ब्रजं विहाय अगच्छत् । द्वारकायां राज्यम् अरचयत् ।

5. पाण्डवाः द्यूतेन क्रीडितवन्तः । सर्वदा पराजयं प्राप्तवन्तः ।

6. मुनिः शापं ददाति । दुष्टन्तः शकुन्तलां विस्मरति ।

7. बालिकाः गीतां न अन्वगायन् । गीता कण्ठस्था न अभवत् ।

2. कोष्ठके लिखितानि पदानि चित्वा वाक्यानि पूरयत -

अभविष्यत्	अगमिष्यत्	अन्वकरिष्यन्	अकरिष्यत्
प्राप्यत्	उदतरिष्यत्	अलप्स्यत	व्यस्मरिष्यत्

ललितः विद्यालयं न गतवान् । सः प्रतिदिनं विद्यालयम् अगमिष्यत् चेत् सम्यक् अध्ययनम् ..... ।

सम्यक् अध्ययनम् ..... चेत् परीक्षां निःशङ्कम् ..... । परीक्षाम् ..... ।

चेत् उच्चशिक्षणम् ..... । उच्चशिक्षणम् ..... चेत्

विवेकं ..... । विवेकं ..... चेत् निरन्तरं राष्ट्रसेवाम् ..... । निरन्तरं
राष्ट्रसेवाम् ..... चेत् लोकस्य हितम् ..... । लोकः चिरकालं तं न ..... ।
तस्मात् ललितस्य जीवनयात्रा सफला ..... ।

३. वाक्ये प्रयुक्तानां लट्टरूपाणां स्थाने लृद्धरूपाणि उपयुज्य वाक्यानि पुनः लिखत -

उदा - विद्युत् भवति, दीपः ज्वलति ।

यदि विद्युत् अभविष्टत् तर्हि दीपः अज्जलिष्टत् ।

1. छात्राः भवन्ति, शिक्षकः पाठयति ।
  2. कोषे धनम् अस्ति, फलं क्रीणामि ।
  3. उत्साहः अस्ति, भवान् लक्ष्यं प्राप्नोति ।
  4. विरामः अस्ति, भवती नाटकं पश्यति ।
  5. भवतः वचनं सत्यम् अस्ति, अद्गीकरोमि ।
  6. वृक्षाः उन्ताः भवन्ति, पतन्ति ।
  7. सः सम्यक् कार्यं करोति, निर्वाचने जयति ।
  8. भवान् कम्बलं धरति, शैत्यं न बाधते ।
  9. जलं भवति, तडागः शुष्कः न भवति ।
  10. अनिलः आलस्यं त्यजति, सुखम् अनुभवति ।

एतानि वाक्यानि सावधानतया परिशीलयत -

सकर्मकाः अकर्मकाः च धातवः

सकर्मकाः

कर्तृपदम् कर्मपदम्	क्रियापदम्
लेखकः ग्रन्थं	पठति । (पठ)
सैनिकः देशं	रक्षति । (रक्ष)
अतिथिः भोजनं	करोति । (कृ)
भक्तः देवम्	अर्चति । (अर्च)
भवती दूरदर्शनं	पश्यति । (दृश)
सः सर्वं	जानाति । (ज्ञा)
धेनुः तृणं	खादति । (खाद्)
बालः विषयं	स्मरति । (स्मृ)

अकर्मकाः

कर्तृपदम्	क्रियापदम्
शिक्षकः	अस्ति । (अस)
बाला	हसति । (हस)
मयूरः	नृत्यति । (नृत्)
शिशुः	क्रीडति । (क्रीड)
हरिणः	धावति । (धाव)
भीरुः	रोदिति । (रुद्)
शुकः	डयते । (डी)
सस्यं	वर्धते । (वृध)

अवधेयम्

- ८ उपरितनवाक्येषु प्रयुक्ताः पठ, रक्ष, कृ – इत्यादयः धातवः सकर्मकाः, यतः एतेषां कर्म सम्भवति ।
- ९ अपरस्मिन् भागे विद्यमानेषु वाक्येषु प्रयुक्ताः अस, हस, नृत् – इत्यादयः धातवः अकर्मकाः, यतः एतेषां धातूनां कर्म न सम्भवति ।
- १० केषां धातूनां कर्म सम्भवति केषां च कर्म न सम्भवति इत्यस्य ज्ञानाय कश्चन क्रमः अनुसर्तव्यः भवति ।
  - i. प्रथमतया क्रियापदम् उच्चारणीयम् । यथा – पठति ।
  - ii. तदनन्तरं कर्तृसहितं क्रियापदम् उच्चारणीयम् । यथा – लेखकः पठति ।
  - iii. कर्तृक्रिययोः मध्ये द्वितीयाविभक्तिसम्बद्धः कं / कां / किम् इति प्रश्नः करणीयः ।
यथा – लेखकः कं / कां / किं पठति ?
लेखकः ग्रन्थं / पत्रिकां / रामायणं पठति ।
अत्र उत्तरं प्राप्यते, अतः ‘पठ’धातुः सकर्मकः ।
  - iv. प्रश्नकरणानन्तरं यदि उत्तरं प्राप्यते तर्हि धातुः सकर्मकः इति निश्चेतुं शक्यते ।
  - v. पूर्वतनक्रमेणैव प्रश्नकरणानन्तरं यदि उत्तरं न प्राप्यते तर्हि धातुः अकर्मकः इति निश्चेतुं शक्यम् ।
यथा – क) अस्ति । ख) शिक्षकः अस्ति । ग) शिक्षकः कं / कां / किम् अस्ति ?
शिक्षकः ..... अस्ति । अत्र उत्तरं न प्राप्यते, अतः ‘अस’धातुः अकर्मकः ।

अध्यासः

4. यथानिर्देशं धातुः सकर्मकः उत अकर्मकः इति लिखत -

क्रियापदम्	कर्तृसहितक्रियापदम्	कर्तृसहितक्रियामुद्दिश्य प्रश्नः	उत्तरमस्ति उत न	सकर्मकः / अकर्मकः
इच्छति	बालः इच्छति	बालः कं / कां / किम् इच्छति	अस्ति	सकर्मकः
वर्धते	बालः वर्धते	बालः कं / कां / किं वर्धते	नास्ति	अकर्मकः
वन्दते	.....	.....	.....	.....
उपविशति	.....	.....	.....	.....
लभते	.....	.....	.....	.....
शृणोति	.....	.....	.....	.....
सहते	.....	.....	.....	.....
क्रीणाति	.....	.....	.....	.....
पतति	.....	.....	.....	.....
कम्पते	.....	.....	.....	.....
श्लाघते	.....	.....	.....	.....

5. यथोदाहरणं वाक्यं सकर्मकवाक्यम् उत अकर्मकवाक्यम् इति आवरणे लिखत -

उदा - सः वदति ।	(सकर्मकवाक्यम्)	बालकः पतति ।	(अकर्मकवाक्यम्)
1. बालः क्षिपति ।	(.....)	2. दीपः ज्वलति ।	(.....)
3. योधः गृह्णाति ।	(.....)	4. सज्जनः त्यजति ।	(.....)
5. मार्जारः गच्छति ।	(.....)	6. नदी प्रवहति ।	(.....)
7. सः शक्नोति ।	(.....)	8. कर्मकरः क्षालयति ।	(.....)
9. आनन्दः भवति ।	(.....)	10. मशकः दशति ।	(.....)
11. अहं मन्ये ।	(.....)	12. चोरः पलायते ।	(.....)
13. सा वसति ।	(.....)	14. भवान् पिबति ।	(.....)
15. मूर्खः निन्दति	(.....)	16. रथः तिष्ठति ।	(.....)
17. भवती खिद्यते ।	(.....)	18. पक्षी चिनोति ।	(.....)
19. मेघः वर्षति ।	(.....)	20. चित्रं शोभते ।	(.....)

एतानि वाक्यानि सावधानतया परिशीलयत -

द्विकर्मकाः धातवः

1. भिक्षुकः धनिकं धनं याचति । (याच्)
2. अध्यापकः छात्रं प्रश्नं पृच्छति । (प्रच्छ)
3. पितामहः पौत्रं कथां वदति । (वद)
4. सेवकः आसनं प्रकोष्ठं नयति । (नी)
5. कर्मकरः पेटिकाम् आपणं वहति । (वह)

अवधेयम्

- याच्, प्रच्छ, वद- इत्येतादृशाः उपरितनवाक्येषु प्रयुक्ताः धातवः द्विकर्मकाः, यतः एतेषां कर्मद्वयं सम्भवति ।
- द्विकर्मकप्रयोगे एकं कर्म प्रधानम्, अपरं च गौणं भवति ।

गौणं कर्म - यस्य कर्मणः अन्यविभक्तिप्राप्तिसम्भावना अस्ति तत् गौणं कर्म इति ज्ञातुं शक्यते ।
यथा - भिक्षुकः धनिकं धनं याचति - इत्यत्र धनिककर्मणः धनिकात् इति पञ्चमीविभक्तिः
अपि भवितुम् अर्हति । अतः अत्र धनिकः गौणं कर्म भवति ।

प्रधानं कर्म - यस्य कर्मणः सर्वदा कर्मत्वम् एव भवति यत्र च अन्यविभक्तेः प्रयोगस्य सम्भावना
नास्ति तत् प्रधानं कर्म ।

यथा - 'भिक्षुकः धनिकं धनं याचति' इत्यस्मिन् वाक्ये धनम् इत्यस्य सर्वदा 'कर्मत्वम्' एव
भवति । अतः तत्र द्वितीयाविभक्तिः एव भवति ।

- द्विकर्मकाः धातवः षोडश सन्ति । तेषां लट्ठलकारे प्रथमपुरुषैकवचनरूपाणि एवं भवन्ति -

1. दोग्धि (दुह)	2. याचति (याच्)	3. पचति (पच्)
4. दण्डयति (दण्ड)	5. रुणद्धि (रुध्)	6. पृच्छति (प्रच्छ)
7. चिनोति (चि)	8. ब्रवीति (ब्रू)	9. शास्ति (शास्)
10. जयति (जि)	11. मध्नाति(मन्थ)	12. मुण्णाति (मुष)
13. नयति (नी)	14. हरति (हृ)	15. कर्षति (कृष)
16. वहति (वह)		

- एवं धातवः सकर्मकाः, अकर्मकाः द्विकर्मकाः इति त्रिधा भवन्ति ।

सूक्तिः - बहुविघ्नास्तु सदा कल्याणसिद्ध्यः ।

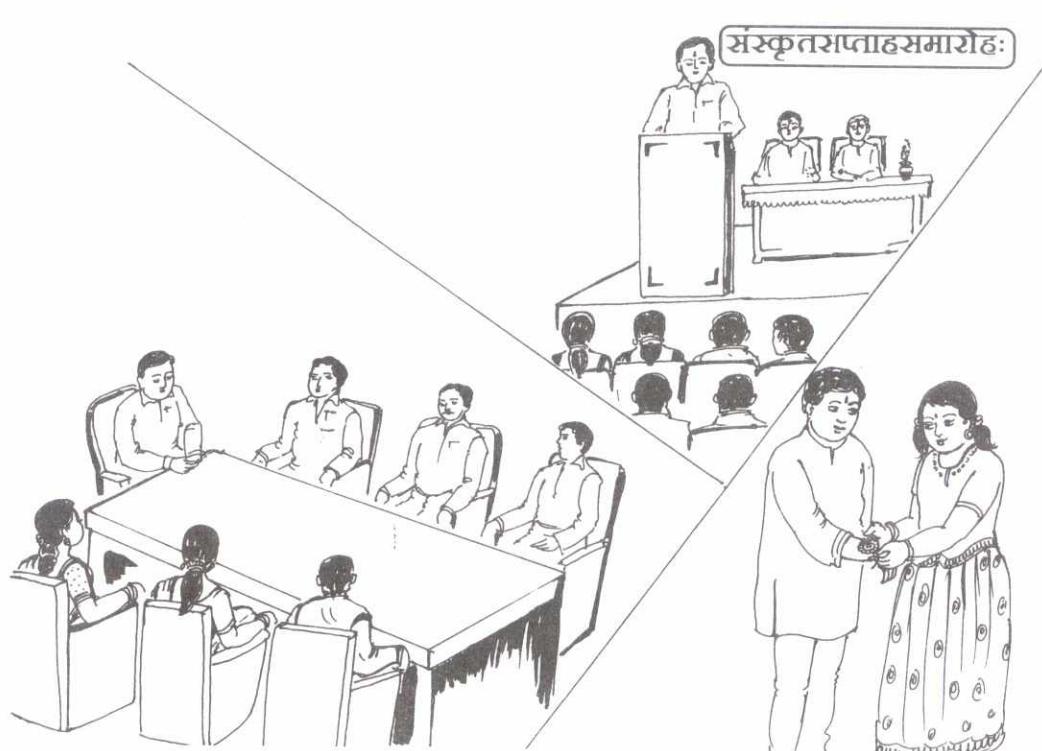

18 संस्कृतः संस्कृताश्रिता

एतत् सम्भाषणम् उच्चैः पठत -

कर्मणिप्रयोगः
(वर्तमानकाले)

(कश्चन प्रधानाचार्यः । संस्कृतकार्यक्रमेषु महती आसक्तिः तस्य । सः विद्यालये अध्यापकानाम् एकां गोष्ठीम् आहूय कार्यक्रमाणां सन्दर्भे चर्चा करोति ।)

प्रधानाचार्यः - संस्कृतसप्ताहस्य आचरणावसरे अस्माभिः प्रतिवर्षं बहवः कार्यक्रमाः क्रियन्ते ।
अस्मिन् वर्षे अपि कार्यक्रमाः क्रियन्ते खलु ?

राजेन्द्रः - निश्चयेन श्रीमन् ! अस्मिन् वर्षे प्रथमदिनस्य कार्यक्रमाय पञ्चमवर्गस्य छात्राः सज्जीकृताः ।
विद्यालयस्य पुरतः मार्गे स्थित्वा तैः सर्वेषां ललाटे तिलकं धार्यते, संस्कृतसप्ताहस्य
शुभाशयाः उच्यन्ते ।

प्रधानाचार्यः - समीचीनम् एतत् । अभयवर्य ! भवता किं चिन्त्यते ?

- अभयः - द्वितीये दिने मया गीतस्थार्धा आयोज्यते ।
- प्रधानाचार्यः - तस्मिन् कार्यक्रमे कैः कैः भागः गृह्णते ?
- अभयः - षष्ठ्वर्गस्य छात्रैः समूहगीतं प्रस्तूयते ।
- श्वेता - सप्तमवर्गस्य छात्रैः देशभक्तिगीतं गीयते ।
- प्रधानाचार्यः - तृतीये दिने संस्कृतभारत्याः विज्ञानप्रदर्शनी आयोज्यते खलु ?
- अभयः - आं श्रीमन् !
- गौरवः - चतुर्थे दिने तु श्रावणपूर्णिमा । अतः सर्वैः परस्परं रक्षासूत्रं बध्यते । पञ्चमे दिने अष्टमवर्गस्य छात्रैः तत्र तत्र वीथीनाटकं प्रदर्श्यते ।
- पट्टकजा - षष्ठे दिने सर्वैः छात्रैः शोभायात्रा क्रियते । तदर्थं केन वस्तूनि सङ्गृह्यन्ते ? केन फलकानि लिख्यन्ते ? केन कुत्र नेतृत्वं विधीयते इत्येवं सर्वं निश्चेतव्यम् ।
- प्रधानाचार्यः - साधु ! साधु ! यदि सर्वैः मिलित्वा निश्चीयते तर्हि .....
- सर्वे - आम्, अस्माभिः तथैव क्रियते ।
- प्रधानाचार्यः - समग्रकार्यक्रमः केन निरुह्यते ?
- राजेन्द्रः - मया ।
- अभयः - मया मञ्चः अलङ्कृयते ।
- गौरवः - मया सर्वाणि अपेक्षितानि वस्तूनि आनीयन्ते ।
- पट्टकजा, श्वेता - आवाख्यां कार्यक्रमार्थं छात्राः सज्जीक्रियन्ते ।
- पट्टकजा - गीतानां रागसंयोजनाय नृत्यनिर्देशनाय च सद्गीतशिक्षिकया साहाय्यं क्रियते किम् ?
- प्रधानाचार्यः - निश्चयेन क्रियते । संस्कृतकार्यक्रमाय तस्याम् अपि महान् उत्साहः दृश्यते एव । तदर्थं मया सा सूच्यते । अस्माभिः सर्वैः ज्ञायते एव यत् संस्कृतसप्ताहस्य अन्तिमे दिने अस्माकं विद्यालयस्य वार्षिकोत्सवः अपि । तस्मात् सर्वैभवं कार्यक्रमः आचर्यते । अद्यत्वे संस्कृतेन कृताः कार्यक्रमाः जनैः श्लाघ्यन्ते । प्रमुखेभ्यः अभिभावकेभ्यः सर्वेभ्यः संस्कृतानुरागिभ्यः च मया आमन्त्रणं प्रेष्यते । केचन प्रतिष्ठिताः अपि विशेषेण आहूयन्ते । तेषां पुरतः चिताः सांस्कृतिककार्यक्रमाः प्रस्तूयन्ते । अन्ते च पुरस्काराः प्रदीयन्ते । प्रतीकचिह्नानि प्रमाणपत्राणि च वितीर्यन्ते । वयं सर्वे सम्भूय संस्कृतसप्ताहम् आचराम । कार्यक्रमं यशस्विनं च कुर्याम ।

☞ एतानि वाक्यानि सावधानतया उच्चैः पठत -

छात्रेण श्लोकः पठ्यते ।
बालेन चाकलेहः खाद्यते ।
मया फलरसः पीयते ।
तेन भिक्षा त्यज्यते ।
अस्माभिः देवः अर्च्यते ।
नेत्रा देशः रक्ष्यते ।
युष्माभिः सत्कार्यं क्रियते ।
भवद्धिः चोरः ताड्यते ।
कविना गीतं रच्यते ।
भवत्या कार्यक्रमः अवलोक्यते ।

अध्यापकेन ग्रन्थः लिख्यते ।
सुधया फलानि इष्यन्ते ।
मित्रेण लेखन्यः नीयन्ते ।
दुर्जनैः सज्जनाः निन्द्यन्ते ।
त्वया कथाः उच्यन्ते ।
रजकैः वस्त्राणि क्षाल्यन्ते ।
भवता पत्रिकाः स्थाप्यन्ते ।
बालेन विषयाः ज्ञायन्ते ।
सर्वैः नियमाः पाल्यन्ते ।
भवतीभिः स्पर्धाः आयोज्यन्ते ।

☞ पूर्वम् अस्माभिः पठितानि वाक्यानि एतादुशानि -

बालः पाठं पठति ।
अहं कार्यं करोमि ।
त्वं मन्त्रान् स्मरसि ।

छात्रः विषयं जानाति ।
वयं देवं नमामः ।
यूयं विद्यालयं गच्छथ ।

☞ एतानि वाक्यानि परिशीलयत -

कर्तरिप्रयोगः
बालः पाषाणं क्षिपति ।
सेवकः धनम् इच्छति ।
सा शाटिकां क्षालयति ।
अहं लेखनीं नयामि ।
बालिका: प्रश्नं लिखन्ति ।
भवान् घटीः पश्यति ।
त्वम् आसन्दान् मार्जयसि ।
वयम् आपणं गच्छामः ।

कर्मणिप्रयोगः
बालेन पाषाणः क्षिप्यते ।
सेवकेन धनम् इष्यते ।
तया शाटिका क्षाल्यते ।
मया लेखनी नीयते ।
बालिकाभिः प्रश्नः लिख्यते ।
भवता घट्यः दृश्यन्ते ।
त्वया आसन्दाः मार्ज्यन्ते ।
अस्माभिः आपणः गम्यते ।

अवधेयम्

८ कर्तरिप्रयोगसम्बद्धवाक्यानां परिशीलनानन्तरं वयं कर्तरिप्रयोगस्य नियमान् एवं संग्रहीतुं शक्नुमः -

i. कर्तरिप्रयोगे कर्तृपदं प्रथमाविभक्त्यन्तं भवति ।

यथा - ‘छात्रः श्लोकं पठति’ इत्यत्र छात्रः इति कर्तृपदं प्रथमाविभक्त्यन्तम् अस्ति ।

ii. कर्तरिप्रयोगे कर्मपदं (यदि भवति तर्हि) द्वितीयाविभक्त्यन्तं भवति ।

यथा - ‘लेखकः ग्रन्थं लिखति’ इत्यत्र ग्रन्थम् इति द्वितीयाविभक्त्यन्तम् अस्ति ।

iii. कर्तरिप्रयोगे कर्तुः क्रियापदस्य च वचनसम्बन्धः पुरुषसम्बन्धः च भवति । (कर्तृपदम् एकवचनान्तं चेत् क्रियापदम् अपि एकवचनान्तं भवति । कर्तृपदं द्विवचनान्तं बहुवचनान्तं वा चेत् क्रियापदम् अपि द्विवचनान्तं बहुवचनान्तं वा भवति । कर्तारम् अनुसृत्य प्रथमपुरुषस्य मध्यमपुरुषस्य उत्तमपुरुषस्य वा क्रियापदस्य प्रयोगः भवति ।)

यथा - ↓ ↓

क) छात्रः श्लोकं पठति । (वचनसम्बन्धः) ख) सः कार्यं करोति । (पुरुषसम्बन्धः)	त्वं कार्यं करोषि । (पुरुषसम्बन्धः)
छात्रौ श्लोकं पठतः । (वचनसम्बन्धः)	
छात्राः श्लोकं पठन्ति । (वचनसम्बन्धः)	अहं कार्यं करोमि । (पुरुषसम्बन्धः)

एते अंशाः अस्माभिः पूर्वमपि परिशीलिताः स्युः एव ।

९ एवमेव कर्मणिप्रयोगसम्बद्धवाक्यानि परिशील्य वयं कर्मणिप्रयोगस्य नियमान् एवं संग्रहीतुं शक्नुमः -

i. कर्मणिप्रयोगे कर्तृपदं तृतीयाविभक्त्यन्तं भवति ।

ii. कर्मणिप्रयोगे कर्मपदं प्रथमाविभक्त्यन्तं भवति ।

iii. कर्मणिप्रयोगे कर्मणः क्रियापदस्य च वचनसम्बन्धः पुरुषसम्बन्धः च भवति । (कर्मपदम् एकवचनान्तं चेत् क्रियापदम् अपि एकवचनान्तं भवति । कर्मपदं द्विवचनान्तं बहुवचनान्तं वा चेत् क्रियापदम् अपि द्विवचनान्तं बहुवचनान्तं वा भवति । कर्म अनुसृत्य प्रथमपुरुषस्य मध्यमपुरुषस्य उत्तमपुरुषस्य वा क्रियापदस्य प्रयोगः भवति ।)

यथा - क)	बालकेन	चाकलेहः	खाद्यते ।	(वचनसम्बन्धः)
	बालकेन	चाकलेहौ	खाद्यते ।	(वचनसम्बन्धः)
	बालकेन	चाकलेहाः	खाद्यन्ते ।	(वचनसम्बन्धः)

ख)	बालकेन	सः	ताङ्गते।	(पुरुषसम्बन्धः)
	बालकेन	त्वं	ताङ्गसे।	(पुरुषसम्बन्धः)
	बालकेन	अहं	ताङ्गे।	(पुरुषसम्बन्धः)

अवधेयम्

वचनसम्बन्धः पुरुषसम्बन्धः च

कर्तरिप्रयोगः

बालकः	श्लोकं (द्वि.वि.)	पठति
-------	-------------------	------

कर्तृपदम्	कर्मपदम्	क्रियापदम्
-----------	----------	------------

कर्मणिप्रयोगः

बालकेन (तृ.वि.)	श्लोकः (प्र.वि.)	पद्यते →	धातुः + य + ते
-----------------	------------------	----------	----------------

वचनसम्बन्धः पुरुषसम्बन्धः च

→ कर्मणिप्रयोगे वाक्यानि एवं भवन्ति -

प्रथमपुरुषः	बालेन सः दृश्यते।	बालेन तौ दृश्येते।	बालेन ते दृश्यन्ते।
मध्यमपुरुषः	बालेन त्वं दृश्यसे।	बालेन युवां दृश्येथे।	बालेन यूयं दृश्यध्वे।
उत्तमपुरुषः	बालेन अहं दृश्ये।	बालेन आवां दृश्यावहे।	बालेन वयं दृश्यामहे।

अवधेयम्

कर्तीरिप्रयोगे

परस्मैपदी	पठति
आत्मनेपदी	सेवते

कर्मणिप्रयोगे

पद + य + ते
सेव + य + ते

- उपरि दत्तेषु धातुरूपेषु परस्मैपदिनाम् अन्ते 'ति' इति, आत्मनेपदिनाम् अन्ते 'ते' इति च अस्ति ।
- कर्मणि प्रयोगे तु उभयविधानाम् अपि धातूनाम् अन्ते 'ते' इति आत्मनेपदिरूपमेव भवति ।
- कर्मणिप्रयोगे धातोः अनन्तरं 'य' इति श्रूयते ।

अभ्यासः

1. अधः क्रियापदैः सह मूलधातवः अपि निर्दिष्टाः सन्ति । तेषां यथानिर्देशं कर्मणि रूपं लिखत-

पठति (पठ)	पद् + य +ते	पठ्यते
जपति (जप्)	.....	.....
आपोति (आप्)	.....	.....
पश्यति (पृश्)	.....	.....
जानाति (ज्ञा)	.....	.....
इच्छति (इष्)	.....	.....
जिग्रति (ग्रा)	.....	.....
सहते (सह)	.....	.....
वन्दते (वन्द्)	.....	.....
सेवते (सेव)	.....	.....
वीक्षते (वि+ईक्ष्)	.....	.....
लभते (लभ्)	.....	.....

2. अधस्तनकर्तरिप्रयोगवाक्यानि कर्मणिप्रयोगवाक्यत्वेन परिवर्त्य लिखत -

कर्तरिप्रयोगः

कर्मणिप्रयोगः

उदा - 1. अर्जुनः प्रश्नं पृच्छति । (पृच्छ)	अर्जुनेन प्रश्नः पृच्छ्यते ।
2. वैश्वानरः अनं पचति । (पच्)	.....
3. सः राज्यं न इच्छति । (इष्)	.....
4. एषः विषयं जानाति । (ज्ञा)	.....
5. अभिमन्तुः सन्देशं प्रेषयति । (प्रेष्)	.....
6. यज्ञः पापं क्षालयति । (क्षाल्)	.....
7. अहं कथां शृणोमि । (श्रु)	.....
8. सः हतं मन्यते । (मन्)	.....
9. क्षत्रियः युद्धं लभते । (लभ्)	.....

10. कृष्णः मार्गं सूचयति । (सूच्) .....
11. शिष्यः गुरुं सेवते । (सेव्) .....
12. सैनिकः शत्रुं ताडयति । (ताड) .....
13. केशवः विभूतियोगं कथयति । (कथ) .....
14. रथी सैन्यम् आलोकते । (आ+लोक्) .....
15. जनाः इन्द्रजालं वीक्षते । (वि+ईक्ष) .....
16. कृष्णः भक्तान् इच्छति । (इष्) .....
17. तामसगुणयुक्तः अकार्यं करोति । (कृ) .....
18. धूमः वह्निम् आवृणोति । (आ+वृ) .....
19. भीष्मः शङ्खं धमति । (ध्मा) .....
20. सर्वः कर्मफलम् अनुभवति । (अनु+भू) .....

अवधेयम्

धातुः व्यञ्जनान्तः चेत् यकारयोजनेन कर्मणिरूपं सिद्ध्यति ।

यथा - रक्षति - रक्ष्यते (रक्ष् + य + ते)

खादति - खाद्यते (खाद् + य + ते)

येषां धातूनां कर्तीरप्रयोगे 'य' दृश्यते तेषां धातूनां कर्मणिप्रयोगे एकः एव 'य'कारः दृश्यते ।

यथा - क्षालयति - क्षाल्यते

सूचयति - सूच्यते

अधस्तनवाक्यानि सावधानतया पठत -

कर्तीरप्रयोगः

- सः दुर्गुणं त्यजति । (त्यज्)
- कार्यकर्ता गीतं गायति । (गा)
- अहम् आप्नरसं पिबामि । (पा)
- सौचिकः वस्त्रं माति । (मा)

कर्मणि प्रयोगः

- तेन दुर्गुणः त्यज्यते ।
- कार्यकर्त्रा गीतं गीयते ।
- मया आप्नरसः पीयते ।
- सौचिकेन वस्त्रं मीयते ।

अश्यासः

‘आ’कारान्तानां धातूनां कर्मणिप्रयोगे ‘ई’ इति भवति । यथा – दा –दी, पा –पी

3. यथोदाहरणं यथोचितधातुरूपेण रिक्तस्थानानि पूर्यत -

उदा – सर्वे उपहारान् ददति । (दा)

नायकः नेतृत्वं विदधाति (वि+धा)

सर्वैः उपहाराः दीयन्ते ।

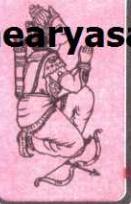
नायकेन नेतृत्वं विधीयते ।

1.	गायकेन	गीतं (गा) गीते गीतानि	गीयते । गीयते । गीयन्ते ।
2.	कुभकारेण	घटः (निर्+मा) घटौ घटाः	....
3.	सम्पादकेन	पत्रिका (दा) पत्रिके पत्रिकाः	....
4.	तेन	कार्यं (वि+धा) कार्ये कार्याणि	....
5.	संन्यासिना	वस्तु (जहाति, हा) वस्तुनी वस्तूनि	....

विशेषक्रियापदानि

* कर्तरि कर्मणि च प्रथमपुरुषस्य एकवचनरूपम् उच्चैः पठत -

धातुः	कर्तरि	कर्मणि	धातुः	कर्तरि	कर्मणि
जि	जयति	जीयते	क्रि	क्रीणाति	क्रीयते
चि	चिनोति	चीयते	नी	नयति	नीयते
अधि+इ	अधीते	अधीयते	कृ	करोति	क्रियते
श्रु	शृणोति	श्रूयते	धृ	धरति	ध्रियते
स्तु	स्तौति	स्तूयते	वृ	वृणोति	ब्रियते
ध्वै	ध्वायति	ध्वायते	तृ	तरति	तीयते
घ्रा	जिघ्रति	घ्रायते	ध्मा	धमति	ध्यायते

अवधेयम्

- ☞ ‘इ’कारान्तानाम् ‘उ’कारान्तानां च धातूनां कर्मणि प्रयोगे दीर्घं रूपं भवति ।
यथा- जि - जीयते स्तु - स्तूयते
- ☞ ईकारान्तानाम्, ऊकारान्तानां च धातूनां कर्मणि प्रयोगे दीर्घं रूपं भवति ।
यथा - नी - नीयते धू - धूयते
- ☞ ऋकारान्तस्य धातोः ‘रि’, ‘कृ॒कारन्तस्य ‘ई॒र्’ ऐकारान्तस्य ‘आ’ इति च प्रायः भवति ।
यथा - कृ - क्रियते तृ॒ - तीयते , ध्वै॒ - ध्वायते ।

अभ्यासः

4. अधस्तनवाक्यानि कर्मणिवाक्यत्वेन परिवर्तयत -

कर्तरिप्रयोगः

1. रक्षकः शत्रून् जयति ।
2. भक्ता पुष्टाणि चिनोति ।
3. शिक्षिका ग्रन्थम् अधीते ।
4. अधिकारी विचारान् शृणोति ।
5. सा लेखनीं क्रीणाति ।
6. सेवकः स्यूतान् नयति ।
7. सचिवाः कार्यं कुर्वन्ति ।
8. बालिकाः वस्त्राणि धरन्ति ।
9. वरः कन्यां वृणोति ।
10. सैनिकः नदीं तरति ।
11. भक्तः देवं ध्वायति ।
12. भाषणकारः विषयं प्रस्तौति ।
13. वयं गीतानि शृणुमः ।
14. यूयं सत्कार्यं कुरुथ ।
15. यतिः भगवन्तं स्तौति ।

कर्मणिप्रयोगः

रक्षकेण शत्रवः जीयन्ते ।	.....
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	

अवधेयम्

यदि धातोः आरभे वा दृश्यते तर्हि तस्य 'उ' इति परिवर्तनं भवति ।

यथा -

(क)	वद्	वदति	उद्यते	व् → उ	
	वच्	वक्ति	उच्यते	व् → उ	
	वप्	वपति	उयते	व् → उ	
	वह्	वहति	उह्यते	व् → उ	
(ख)	(आ) ह्वे	आह्वयति	आहूयते	दीर्घः भवति ।	

अभ्यासः

5. यथोचितेन कर्मणिप्रयोगेण रिक्तस्थानानि पूरयत -

	वद्	वच्	आ + ह्वे
सः	.....	उच्यते	.....
तौ	उद्यते	.....	.....
ते	.....	.....	आहूयन्ते
त्वम्	.....	उच्यसे	.....
युवाम्	.....	.....	.....
यूयम्	उद्यध्वे	.....	आहूयध्वे
अहम्	.....	उच्ये	.....
आवाम्	उद्यावहे	.....	.....
वयम्	.....	.....	आहूयामहे

6. कोष्टकस्थैः यथोचितैः कर्मपदैः रिक्तस्थानानि पूरयत -

उपायनानि, जलम्, देशः, बीजानि, भारः, सेवकाः, त्वम्,
पुष्टम्, अहम्, प्रकृतिः, आभूषणानि, देवः, यूयम्, तृणम्

1. बालेन	घ्रायते ।	2. कर्मकरेण	उहाते ।
3. कृषकेण	उप्यन्ते ।	4. मित्रेण	दीयन्ते ।
5. अतिथिना	पीयते ।	6. दुष्टेण	निन्द्ये ।
7. महिलया	क्रीयन्ते ।	8. भगिन्या	प्रेष्यध्वे ।
9. कविना	वर्णते ।	10. अधिकारिणा	सूच्यन्ते ।
11. सैनिकेन	रक्ष्यते ।	12. पित्रा	आहूयसे ।
13. धेनुभिः	चर्वते ।	14. मया	वन्द्यते

एतानि सुभाषितानि उच्चैः पठत -

1. एकोऽहमसहायोऽहं कृशोऽहमपरिच्छदः ।
स्वप्नेऽयेवं विधा चिन्ता मृगेन्द्रस्य न जायते ॥

अहम् एकः एव अस्मि, मम साहाय्यकः कोऽपि नास्ति, अहं कृशः अस्मि, साधनं किमपि नास्ति -
इत्येतादुशी चिन्ता सिंहस्य स्वप्नेऽपि न भवति ।

2. गम्यते यदि मृगेन्द्रमन्दिरं लभ्यते करिकपोलमौक्तिकम् ।
जम्बुकालयगतेन लभ्यते वत्सपुच्छखुरचर्मखण्डनम् ॥

यदि सिंहस्य गुहा गम्यते तर्हि तत्र गजानां गणस्थलात् प्राप्तं मौक्तिकं लभ्यते । यदि शृगालस्य आवासः
गम्यते तर्हि तत्र तु तेन मारितस्य वत्सस्य पुच्छखुरचर्मदीनां खण्डाः लभ्यन्ते ।

3. अल्पानामपि वस्तूनां संहतिः कार्यसाधिका ।
तृणैररभ्यते रज्जुः तया नागोऽपि बध्यते ॥

अल्पानि अपि वस्तूनि यदि एकत्रिताः क्रियन्ते तर्हि महत् कार्यमपि साधयितुं शक्यते । तृणानि यदि
विशकलितानि भवन्ति तर्हि तानि अतीव दुर्बलानि । तथापि तानि यदि एकत्रीकृत्य रज्जुरूपेण क्रियन्ते तर्हि
तया रज्ज्वा गजस्य अपि बन्धनं कर्तुं शक्यते ।

एतानि गीतावाक्यानि उच्चैः पठत -

1. इदं शरीरं कौन्तेय क्षेत्रमित्यभिधीयते ।	13.01
2. कार्यकरणकर्तृत्वे हेतुः प्रकृतिरुच्यते । पुरुषः सुखदुःखानां भोकृत्वे हेतुरुच्यते ।	13.20
3. यस्मिन्स्थितो न दुःखेन गुरुणा अपि विचाल्यते ।	6.22
4. क्रियते बहुलायासं तद्राजसमुदाहृतम् ।	18.24
5. ब्रह्मचर्यम् अहिंसा च शारीरं तप उच्यते ।	17.14
6. स्वाध्यायाभ्यसनं चैव वाङ्मयं तप उच्यते ।	17.15
7. भावसंशुद्धिरित्येतत् तपो मानसम् उच्यते ।	17.16
8. असमूढः स मर्त्येषु सर्वपापैः प्रमुच्यते ।	10.03
9. अव्यक्ता हि गतिर्दुःखं देहवद्धिरवाप्यते ।	12.05
10. लिप्यते न स पापेन ।	5.10
11. परया प्रकृत्या जगत् धायते ।	7.05
12. न हन्यते हन्यमाने शरीरे ।	2.20

7. उपरितनवक्येषु कर्मणि रूपाणि सन्ति । तानि चित्वा यथोदाहरणं वाक्यानि लिखत -

1. अभिधीयते - हिमालयः नगाधिराजः इत्यभिधीयते ।
2. .....
3. .....
4. .....
5. .....
6. .....
7. .....
8. .....
9. .....
10. .....
11. .....
12. .....

सूक्तिः - आपत्काले च कष्टे च नोत्साहस्यज्यते बुधैः ।

19 त्यक्ताहङ्कारेण भाररहितेन भूयते

एतां कथां सावधानतया उच्चैः पठत अवगच्छत च -

भावेप्रयोगः
(वर्तमानकाले)

एकः काकः । तेन आकाशे डीयते । तेन सह अन्यैः अपि पक्षिभिः
डीयते । तैः एकत्र मांसखण्डः दृश्यते । मांसखण्डं मुखेन गृहीत्वा काकेन
पलाव्यते । अनुक्षणं तस्य पृष्ठतः अन्यैः काकैः गृध्रैः च धाव्यते ।
मांसखण्डं रक्षितुम् अनेन काकेन ततोऽपि उपरि डीयते । काकैः गृध्रैः
चापि स्वस्य श्रान्तताम् अपरिगण्य तस्य पृष्ठतः डीयते ।

अनेन काकेन तु कम्यते । तस्मात् काकस्य
मुखात् मांसखण्डेन पत्यते । अथः पतिं मांसखण्डं

ग्रहीतुम् अन्यैः काकैः गृध्रैश्च धाव्यते ।

तदा काकेन अन्यपक्षिभ्यः मुक्तेन भूयते । तेन
ज्ञायते यत् अधुना मया स्वतन्त्रेण भूयते इति ।

मांसखण्डेन इव अस्मासु अपि अहङ्कारेण भूयते । यदि सः
अहङ्कारः त्यक्तः भवति तर्हि जीवनेन भाररहितेन भूयते । मुक्तेन
काकेन गगनसौन्दर्यं यथा द्रष्टुं शक्यते तथैव अस्माभिः अपि
जीवनसौन्दर्यं द्रष्टुं शक्यते ।

एतानि वाक्यानि सावधानतया उच्चैः पठत -

काकेन आकाशे डीयते ।

तेन धाव्यते ।

गाण्डीवेन स्वस्यते ।

मम सन्तोषेण भूयते ।

वृक्षैः कम्यते ।

पार्थेन खिद्यते ।

कन्दुकेन पत्यते ।

पुष्पेण विकस्यते ।

योधैः युद्ध्यते ।

सूर्येण प्रकाश्यते ।

शुनकैः भष्यते ।

अश्वेन स्थीयते ।

एतेषु वाक्येषु प्रयुक्ताः सर्वेऽपि अकर्मकाः धातवः सन्ति ।

अकर्मकधातूनां कर्तरिप्रयोगः भावेप्रयोगस्च सम्भवतः ।

यथा –

छात्रः उपविशति ।	छात्रेण उपविश्यते ।
एते उत्तिष्ठन्ति ।	एतैः उत्थीयते ।
शिशुः रोदिति ।	शिशुना रुद्यते ।
भगिनी हसति ।	भगिन्या हस्यते ।
नर्तक्यः नृत्यन्ति ।	नर्तकीभिः नृत्यते ।

अवधेयम्

एतेषां वाक्यानां परिशीलनानन्तरं वयं भावेप्रयोगस्य नियमान् एवं संग्रहीतुं शक्नुमः –

i. भावेप्रयोगे कर्तृपदं तृतीयाविभक्त्यन्तं भवति ।

ii. भावेप्रयोगे कर्मपदं न भवति ।

iii. भावेप्रयोगे क्रियापदं सर्वदा प्रथमपुरुष-एकवचनान्तमेव भवति ।

यथा – पत्यते, धाव्यते । (पत्येते, धाव्येते – इत्यादीनां रूपाणां प्रयोगः कदापि न सम्भवति ।

एवमेव मध्यमपुरुषस्य उत्तमपुरुषस्य च अपि न सम्भवति ।)

अध्यासः

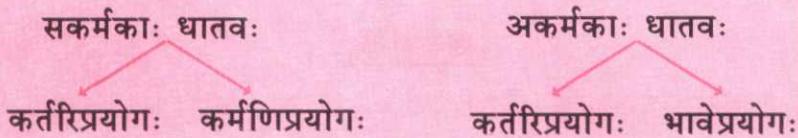
1. एतानि वाक्यानि भावेप्रयोगे परिवर्त्यत –

कर्तरिप्रयोगः	भावे प्रयोगः
1. पुष्टं विकसति ।	पुष्टेण विकस्यते ।
2. शिशवः रुदन्ति ।	..... ।
3. बालः उत्तिष्ठति ।	..... ।
4. जनाः उपविशन्ति ।	..... ।
5. सः कुप्यति ।	..... ।
6. शुनकाः भषन्ति ।	..... ।
7. त्वं खिद्यसे ।	..... ।
8. उन्मत्ताः हसन्ति ।	..... ।

9. सिंहः गर्जति ।	.....
10. दीपाः ज्वलन्ति ।	.....
11. नर्तकी नृत्यति ।	.....
12. महिलाः लज्जन्ते ।	.....
13. पापं क्षयति ।	.....
14. गद्या वहति ।	.....
15. आरक्षकाः वसन्ति ।	.....
16. सस्यं वर्धते ।	.....
17. वयं तिष्ठामः ।	.....
18. शाखाः कम्पन्ते ।	.....
19. चित्रं शोभते ।	.....
20. पर्यटकाः भ्रमन्ति ।	.....

अवधेयम्

प्रयोगपरिवर्तनसन्दर्भे अवधातव्याः केचन अंशाः सन्ति । यथा –

प्रयोगपरिवर्तनसन्दर्भे कर्तुपदस्य कर्मपदस्य क्रियापदस्य च रूपेषु परिवर्तनं भवति । परन्तु वाक्ये स्थितानाम् अन्येषां शब्दानां परिवर्तनं न भवति ।

यथा –

सुरेशः प्रतिदिनं सायङ्काले गृहे पाठं पठति ।

एतस्य कर्मणि प्रयोगः यथा – सुरेशेन सायङ्काले गृहे पाठः पठ्यते ।

अत्र प्रतिदिनं सायङ्काले गृहे – इत्येतेषां रूपाणां परिवर्तनं न जातम् । तानि रूपाणि कर्तरिप्रयोगे कर्मणिप्रयोगे च समानानि एव । एवमेव भावेप्रयोगे अपि ।

2. उपरितनान् अंशान् मनसि निधाय अधः लिखितायाः कथायाः कर्मणि भावे वा प्रयोगपरिवर्तनं कुरुत -
1. एकः संन्यासी अस्ति ।
  2. सः भिक्षाटनं कृत्वा जीवति ।
  3. प्रतिदिनं प्रभाते एव सः प्रतिष्ठते ।
  4. सः सर्वदा सन्तुष्टः भवति ।
  5. कदाचित् सः भिक्षाटने किमपि न प्राप्नोति ।
  6. तथापि न शोचति न किमपि काङ्क्षति ।
  7. एवं सः सर्वदा एकभावेन तिष्ठति ।
  8. निन्दायां प्रशंसायां वा सः समानः एव भवति ।
  9. सुखं दुःखं च तं न प्रभावयति ।
  10. सः भगवतः आराधनां करोति ।
  11. सः भगवतः अतीव प्रियः अस्ति ।
  12. सः ध्यायति चेत् भगवन्तमेव ।
  13. सः पश्यति चेत् भगवन्तमेव ।
  14. सः भावयति चेत् भगवन्तमेव ।
  15. एवं सः सर्वदा सर्वत्र सर्वथा भगवन्मयः वर्तते ।

आ. प्रयोगपरिवर्तनसन्दर्भे कर्तृपदस्य कर्मपदस्य वा विशेषणानि सन्ति चेत् तेषां रूपाणामपि विभक्ति - परिवर्तनं भवति ।

यथा - कुशलः लेखकः उत्तमां कथां लिखति ।

एतस्य वाक्यस्य कर्मणिप्रयोगः एवं भवति -

कुशलेन लेखकेन उत्तमा कथा लिख्यते ।

अत्र विशेषणानामपि परिवर्तनं विशेष्यानुगुणं भवति ।

अध्यासः

3. एतेषां वाक्यानां प्रयोगपरिवर्तनं यथोदाहरणं कुरुत -

उदा - कृष्णः आदित्यानां विष्णुः अस्ति ।

कृष्णेन आदित्यानां विष्णुना भूयते ।

ज्योतिषां	रविः	.....
वेदानां	सामवेदः	.....
नक्षत्राणां	शशी	.....
इन्द्रियाणां	मनः	.....
भूतानां	चेतना	.....
सरसां	सागरः	.....
सर्ववृक्षाणाम् अश्वत्थः		.....
कृष्णः	पक्षिणां वैनतेयः	अस्ति ।
	आयुधानां वज्रम्	.....
	स्रोतसां जाह्ववी	.....
	अक्षराणाम् अकारः	.....
	छन्दसां गायत्री	.....
	ज्ञानवतां ज्ञानम्	.....
	सत्त्ववतां सत्त्वम्	.....

4. कर्मणिप्रयोगेण भावेप्रयोगेण च लिखिताम् एतां कथां पठित्वा कर्तरिप्रयोगेण परिवर्तयत -

1. एकेन मोहाविष्टेन भूयते ।
2. तेन समचित्तेन न भूयते ।
3. तेन कर्मफलं प्राधान्येन चिन्त्यते ।
4. एकदा तेन एकः गुरुः प्राप्यते ।
5. गुरुणा उपदेशः क्रियते ।
6. एतस्य मनसि प्रश्नैः उद्भूयते ।
7. बहुभिः गीतायाः उदाहरणैः गुरुणा सः बोध्यते ।
8. तेनापि मध्ये मध्ये जिज्ञासा प्रकट्यते ।
9. अन्ततो गत्वा तेन सत्त्वम् एकत्वं च अवगम्यते ।
10. तदनुसारेण आचरणस्य निश्चयः क्रियते ।
11. तेन सन्तुष्टेन जीवनं क्रियते ।
12. अयैः तस्य जीवनम् अवलोक्यते ।
13. तेन तत्त्वं बोध्यते ।
14. सर्वैः एतत् इष्यते ।
15. एतैः स्वजीवने तदाचरितुं प्रयत्नः विधीयते ।
16. एवं तेन सार्थकं जीवनं क्रियते ।

सूक्तिः - जितक्रोधेन सर्वं हि जगदेतद्विजीयते ।

20 भीष्म एवाभिरक्ष्यताम्

एतत् सम्भाषणम् उच्चैः पठत -

कर्मणि - भावे - प्रयोगः
लोटलकारः

- दुर्योधनः - आचार्य ! प्रणामः । कृपया उत्थीयताम् । शीघ्रं समुत्थीयताम् । सूर्योदयः समासनः ।
- द्रोणः - वत्स ! भवता सावधानेन भूयताम् । त्वरया किमपि न क्रियताम् ।
- दुर्योधनः - गुरुवर्य ! कथं मया सावधानेन भूयताम् ? आतङ्कवता मया किमपि क्रियताम् एव खलु ?
- द्रोणः - वत्स ! जानामि भवतः परिस्थितिम् । वत्सेन दुःशासनेन अपि सन्निहितेन भूयतां खलु ।
- दुर्योधनः - एषः वत्सः दुःशासनः उपस्थितः एव अस्ति ।
- दुःशासनः - आचार्य ! वन्दे ।
- दुर्योधनः - आदिश्यताम् । अनन्तरं किं क्रियताम् इति ।
- द्रोणः - श्रूयताम् । प्रथमं सर्वसैन्याधिपः सर्वसेनासंरक्षकः भीष्मपितामहः प्रबोध्यताम् ।
- दुर्योधनः - अस्तु । तत्र भवतां स्नानानुष्ठानादिकं शीघ्रं परिसमाप्यताम् । तत्र भवतः साहाय्यार्थं दुःशासनेन अत्र एव स्थीयताम् । वत्स ! भवता अत्र एव भूयताम् । अनुष्ठानानन्तरम् आचार्यः रणक्षेत्रम् आनीयताम् ।
- दुःशासनः - अस्तु !
- द्रोणः - वत्स । ततः पूर्वं भवता गत्वा कर्णः उच्यतां मम पूर्वसूचनानुसारं व्यूहः विरच्यताम् इति, अश्वाः गजाः रथाः, पदातयः सर्वे सैनिकाः च यथास्थानं स्थाप्यन्ताम् इति, अहम् अनन्तरं तत्रैव दृश्यै इति । यदि अपेक्षये भवानेव स्वयं साहाय्यकत्वेन स्वीक्रियताम् इति च ।
- दुर्योधनः - अस्तु । (इति गतः)
सर्वे भीष्मः द्रोणः कर्णः कृपः दुर्योधनः दुश्शासनश्च रणाङ्गाणे स्थिताः ।
- कर्णः - आचार्य ! प्रणमामि ।

- द्रोणः - वत्स ! यशोवता समेध्यताम् ।
- भीष्मः - आचार्य ! ममापि एष नमस्कारः ।
- द्रोणः - पितामह ! मया एव ननु भवान् अभिवाद्यताम् ।
- भीष्मः - मया एव अभिवाद्यताम् । अथवा आवाभ्याम् आवाम् अन्योन्यम् अभिवन्द्यावहै ।
- द्रोणः - अस्तु । आवाभ्यां परस्परं हस्ताः गृह्णन्ताम् ।
- दुर्योधनः - आचार्य ! आगम्यताम् अत्र । प्रियमित्रेण कर्णेन भवतः सूचनाम् अनुसृत्य व्यूहः रचितः । इदार्णि वीक्ष्यताम् ।
- कर्णः - महाशय ! रथाः यत्र स्थाप्यन्ताम् इति सूचिताः तत्र स्थापिताः । इमे गजाः, इमे अश्वाः, एते पदातयः च अवलोक्यन्ताम् ।
- द्रोणः - अस्तु । व्यूहपत्रं पठ्यताम् । मम उत्तरीयं किञ्चित् उन्नीयताम् ।
- दुर्योधनः - आचार्य ! तव धीमता शिष्येण धृष्टद्युमेन व्यूढा चमूः दृश्यताम् । अत्र महेष्वासाः शूराः भीमार्जुनसमाः सन्ति ।
- कर्णः - सखे ! परेषां विषये चिन्ता त्यज्यतां भवता । अस्माकं जनाः नायकाः गण्यन्ताम् ।
- दुर्योधनः - द्विजोत्तम ! मम सैन्यस्य नायकाः एते ।
- द्रोणः - अस्तु । श्राव्यन्ताम् ।
- दुर्योधनः - भवान्, भीष्मः, कृपः, अश्वत्थामा, विकर्णः, भूरिश्वाः, एते कर्णादियः, अन्ये अपि मदर्थे त्यक्तजीविताः..... ।
- भीष्मः - प्रतिहतम् अमद्गलम् । जीवितानि न त्यज्यन्ताम् ।
- दुर्योधनः - आचार्य ! अनेन भीष्माभिरक्षितेन अस्माकं बलेन पर्याप्तेन न भूयते । तेन भीमाभिरक्षितेन पाण्डवानां सैन्येन पर्याप्तेन भूयते इति मन्ये ।
- भीष्मः - वत्स ! सातड्कहृदयेन भवता अवाच्यम् उच्यते ।
- दुर्योधनः - आचार्य ! एतेन वृद्धेन पितामहेन किमपि चिन्त्यतां नाम । भवद्भिः सर्वैः यथाभागं यथास्थानम् अवस्थितैः भूयताम् ।
- द्रोणः - वत्स ! भीष्मस्य रक्षणम् एव अस्माकम् मुख्यम् ।
- दुर्योधनः - अस्तु ! अयं भीष्मः एव सर्वैः अभिरक्ष्यताम् ।
- भीष्मः - वत्स ! मा भीयताम् । अहं खलु भीष्मः नामा क्रियया च । दृश्यतां श्रूयतां च हा हा हा ! (शद्गवं धमति)
- सर्वे - भीष्मः अभिरक्ष्यताम् । भीष्मः अभिरक्ष्यताम् । भीष्मेण जीयताम् ।

एतानि वाक्यानि सावधानतया उच्चैः पठत -

कर्तरिप्रयोगः:

1. भवान् हृदयदौर्बल्यं त्यजतु ।
2. त्वं चमूं पश्य ।
3. भक्ताः देवम् एव शरणं गच्छन्तु ।
4. सर्वे सततं कर्म समाचरन्तु ।
5. त्वं परमं वचः शृणु ।
6. भवन्तः भीष्मम् एव अभिरक्षन्तु ।
7. कोऽपि विषयान् न ध्यायतु ।
8. यूयं फलेच्छां विना कार्याणि कुरुत ।
9. सर्वे स्वर्धर्मम् अनुतिष्ठन्तु ।
10. त्वं मम ऐश्वरं रूपं वीक्षस्व ।

कर्मणिप्रयोगः:

- भवता हृदयदौर्बल्यं त्यज्यताम् ।
- त्वया चमूः दृश्यताम् ।
- भक्तैः देवः एव शरणं गम्यताम् ।
- सर्वैः सततं कर्म समाचर्यताम् ।
- त्वया परमं वचः श्रूयताम् ।
- भवद्दिः भीष्मः एव अभिरक्ष्यताम् ।
- केनापि विषयाः न ध्यायन्ताम् ।
- युष्माभिः फलेच्छां विना कार्याणि क्रियन्ताम् ।
- सर्वैः स्वर्धर्मः अनुष्ठीयताम् ।
- त्वया मम ऐश्वरं रूपं वीक्ष्यताम् ।

एतानि वाक्यानि सावधानं परिशीलयत -

कर्तरिप्रयोगः:

1. त्वम् उत्तिष्ठ ।
2. सैनिकाः युध्यन्ताम् ।
3. यूयम् उपविशत ।
4. रथाः चरन्तु ।
5. बुधाः भोगेषु न रमन्ताम् ।
6. त्वं निमित्तमात्रं भव ।
7. यूयं भोगेषु न रमध्वम् ।
8. सर्वे योगार्थं यत्नाम् ।
9. भवान् कदापि न खिद्यताम् ।
10. यूयं मिथ्याचाराः मा भवत ।

भावेप्रयोगः:

- त्वया उत्थीयताम् ।
- सैनिकैः युध्यताम् ।
- युष्माभिः उपविश्यताम् ।
- रथैः चर्यताम् ।
- बुधैः भोगेषु न रम्यताम् ।
- त्वया निमित्तमात्रेण भूयताम् ।
- युष्माभिः भोगेषु न रम्यताम् ।
- सर्वैः योगार्थं यत्यताम् ।
- भवता कदापि न खिद्यताम् ।
- युष्माभिः मिथ्याचारैः मा भूयताम् ।

आश्चर्यासः

1. यथोदाहरणं रिक्तस्थाननि पूरयत -

कर्तरि	कर्मणि	कर्तरि	कर्मणि
रक्षतु	रक्ष्यताम्	लभताम्	लभ्यताम्
नयतु	.....	सेवताम्	.....
ऊहताम्	.....	ददातु	.....
बन्दताम्	.....	वदतु	.....
ईक्षताम्	.....	शृणोतु	.....
सहताम्	.....	जानातु	.....
आहृयतु	.....	आलोकताम्	.....
गायतु	.....	अपेक्षताम्	.....
कर्तरि	भावे	कर्तरि	भावे
वर्धताम्	वृध्यताम्	वर्तताम्	.....
रमताम्	.....	शोभताम्	.....
कम्पताम्	.....	शेताम्	शय्यताम्

2. यथोदाहरणं रिक्तस्थाननि पूरयत -

पश्यतु	दृश्यताम् दृश्यस्व दृश्यै	दृश्येताम् दृश्येथाम् दृश्यावहै	दृश्यन्ताम् दृश्यध्वम् दृश्यामहै
जानातु	ज्ञायताम्	....	....
वदतु	उद्यताम्	....	....
लभताम्	लभ्यताम्	....	....

3. यथोदाहरणं कर्मणि परिवर्तयत -

उदा - सेवकः भारं वहतु ।	सेवकेन भारः उह्यताम् ।
1. सारथिः रथं स्थापयतु ।	.....
2. भक्तः देवं ध्यायतु ।	.....
3. योधाः शश्खनादं शृण्वन्तु ।	.....
4. भवान् कामभोगान् न समीहताम् ।	.....
5. भवन्तः परमां गतिं प्रयान्तु ।	.....
6. छात्रः पाठौ पठतु ।	छात्रेण पाठौ पठ्येताम् ।
7. सः अश्वौ पश्यतु ।	.....
8. त्वं युद्धं कुरु ।	.....
9. सेनापतिः सेनां नयतु ।	.....
10. यूयं लोकसङ्ग्रहं कुरुत ।	.....
11. मुमुक्षुः अशोच्याय न ददातु ।	.....
12. त्वं क्षेत्रज्ञं भगवन्तं जानीहि ।	.....
13. बुधः तत्वं जानातु ।	.....
14. यूयं राज्यं भुद्धध्वम् ।	.....
15. अग्रजः अनुजौ नयतु ।	.....
16. धर्मनिष्ठाः जयं लभन्ताम् ।	.....
17. भवन्तः देशं सेवन्ताम् ।	.....
18. दुर्योधनः आचार्यम् अनुसङ्गच्छताम् ।	.....
19. यूयं कदापि अर्धर्म न कुरुध्वम् ।	.....
20. सैनिकाः युद्धक्षेत्रं वीक्षन्ताम् ।	.....
21. सर्वे मनः अभ्यासेन गृह्णन्तु ।	.....
22. यूयं स्वधर्मं चरत ।	.....
23. सर्वे धृतिं विन्दन्तु ।	.....
24. अर्जुन ! त्वं मयि मरुतः पश्य ।	.....

25. ज्ञानवान् भगवन्तं प्रपद्यताम् ।	.....
26. श्रद्धावन्तः ज्ञानं लभन्ताम् ।	.....
27. त्वं मम प्रकृतिं विद्धि ।	.....
28. युवां सत्यं वदतम् ।	.....
29. भवन्तः गीतां शृण्वन्तु ।	.....
30. भवती भ्रातृन् उपदिशतु ।	.....
31. यूयं विश्वमार्यं कुरुध्वम् ।	.....

4. एतानि वाक्यानि भावे परिवर्तयत-

उदा - 1. त्वं मन्मनाः भव ।

2. जगत् विपरिवर्तते ।
3. योगी न मुह्यतु ।
4. कोऽपि अशुचौ नरके न पततु ।
5. कदापि अर्धमः न अभिवर्धताम् ।
6. सर्वे ज्ञानवर्धनाय प्रयतन्ताम् ।
7. भवन्तः स्वधर्मचरणे रमन्ताम् ।
8. कस्यापि कर्मणि सक्तिः न जायताम् ।
9. वयं देशहिताय यतामहै ।
10. संस्कृतिप्रवाहकं संस्कृतं विराजताम् ।

5. अधः दत्तेषु वाक्येषु दोषान् परिहरत-

उदा - यूयं कर्मणि क्रियन्ताम् ।

2. तैः यशः लभताम् ।
3. पाण्डवाः राज्यं भुज्यताम् ।
4. केनापि स्वधर्मं न त्यज्यताम् ।
5. युष्माभिः संसारवृक्षस्य फलं न भुज्जताम् ।

त्वया मन्मनसा भूयताम् ।

- .....|
- .....|
- .....|
- .....|
- .....|
- .....|
- .....|
- .....|
- .....|
- .....|

युष्माभिः कर्मणि क्रियन्ताम् ।

- .....|
- .....|
- .....|
- .....|
- .....|

6. भवन्तः तान् वीक्ष्यन्ताम् । .....
7. सर्वैः आत्मना आत्मानम् उद्धियताम् । .....
8. भवद्धिः श्रेयः आप्नुताम् । .....
9. योधैः विजयं प्राप्यताम् । .....
10. भारतस्य यशः वृद्ध्यताम् । .....

6. एतानि कर्तरिवाक्यानि यथोदाहरणं कर्मणि भावे वा परिवर्त्य वदत - (भवद्धिः पाठारभे पठिते सम्भाषणे तानि एव वाक्यानि सन्ति ।)

1. भवन्तः भीष्मम् अभिरक्षन्तु ।
भवद्धिः भीष्मः अभिरक्ष्यताम् ।
2. कृपया भवान् उत्तिष्ठतु ।
3. भवान् त्वरया किमपि न करोतु ।
4. वत्सः दुश्शासनः सन्निहितः भवतु ।
5. भवन्तः स्नाननुष्टानादिकं शीघ्रं परिसमापयन्तु ।
6. भवन्तः आचार्यं रणक्षेत्रम् आनयन्तु ।
7. भवान् अत्र भवतु ।
8. भवान् गत्वा कर्णं वदतु मम पूर्वं सूचनानुसारं व्यूहं स्थानं स्थापयन्तु ।
9. भवन्तः अश्वान् रथान्, पदानीम्, सर्वान् सैनिकान् च यथा स्थानं स्थापयन्तु ।
10. भवन्तः इमान् गजान्, इमान् अश्वान् एतान् पदातीन् अवलोकताम् ।
11. भीष्माभिरक्षितम् अस्माकं सैन्यं पर्याप्तं न भवति ।
12. भवन्तः सर्वे यथास्थानम् उपस्थिताः भवन्तु ।
13. भीष्मः जयतु ।

14. धीमान् शिष्यः धृष्टद्युमः व्यूढां चमूं पश्यतु ।
  15. भवान् परेषां विषये चिन्तां त्यजतु ।
  16. मम उत्तरीयं किञ्चित् उन्नयतु ।
  17. भवान् व्यूहपत्रं पठतु ।
  18. भवान् जनान् गणयतु ।
  19. भवान् समेधताम् ।
  20. भवान् सावधानेन भवतु ।
7. एतत् गीतम् उच्चैः पठत, अत्र प्रयुक्तानि कर्मणि / भावे लोटलकाररूपाणि जानीत च -

सादरं समीयताम्

सादरं समीयतां वन्दना विधीयताम्

श्रद्धया स्वमातृभूसमर्चना विधीयताम् ॥

आपदो भवन्तु वा विद्युतो लसन्तु वा
आयुधानि भूरिशोऽपि मस्तके पतन्तु वा ।
धीरता न हीयतां वीरता विधीयताम्
निर्भयेन चेतसा पदं पुरो निधीयताम् ॥ ॥ सादरम् ॥

प्राणदायिनी इयं त्राणदायिनी इयम्
शक्तिमुक्तिभक्तिदा सुधाप्रदायिनी इयम् ।
एतदीयवन्दने सेवनेऽभिनन्दने
साभिमानमात्मनो जीवनं प्रदीयताम् ॥ ॥ सादरम् ॥
- वासुदेवद्विवेदी शास्त्री

सूक्तः - पदं हि सर्वत्र गुणैर्विधीयते ।

21 परेषां दुःखं स्वदुःखम्

एतां कथाम् उच्चैः पठत -

कर्मणि-भावे -प्रयोगः
लङ्घलकारः

कस्मिंश्चित् ग्रामे काचित् वृद्धा पुत्रेण सह निवसति स्म । मातापुत्रौ उभौ अपि दयापरौ । लघुगृहे एव आसीत् तयोः वासः । कदाचित् वृद्धा रूणा जाता । औषधस्य निर्माणाय तया लोध्रवृक्षस्य त्वक् ऐष्वत् । तया पुत्रः आहूयत । स्वीया अपेक्षा असूच्यत च ।

पुत्रेण वनम् अगम्यत । बहुत्र अन्विष्य अन्ते तेन लोध्रवृक्षः अदृश्यत । तेन परशुना लोध्रत्वचः अकृत्यन्त । ताः सर्वाः सद्गृह्य गृहम् आनीय मात्रे अदीयन्त । मात्रा लोध्रत्वचा औषधम् अक्रियत । तस्य सेवनेन सा शीघ्रमेव रोगमुक्ता जाता ।

पुनः कदाचित् तया पुत्रस्य रक्तरञ्जितं श्वेतवस्त्रम् आलोक्यत । तया आतङ्केन पुत्रः अपृच्छ्यत - “वत्स ! भवतः श्वेतवस्त्रं कथं रक्तमयं सज्जातम् ?” इति । पुत्रेण न किमपि अकथ्यत । तेन तृष्णीम् अस्थीयत । तदा मात्रा सानुरोधम् अपृच्छ्यत - “पुत्र ! किं जातम् ? उच्यताम्” इति ।

तदा पुत्रेण अकथ्यत - “अम्ब ! तस्मिन् दिने लोध्रवृक्षस्य छेदनसमये मम मनसि विचारः उत्पन्नः यत् त्वचः निष्कासनसमये तेन वृक्षेण कियती वेदना अनुभूता स्यात् ? यद्यपि तेन वक्तुं न शक्यते, तथापि वेदना स्यादेव इति । अद्य मया निश्चितं यत् वृक्षस्य कीदृशी वेदना जाता स्यात् इति मया ज्ञातव्यम् इति । अतः मया मम शरीरस्य किञ्चित् चर्म अकर्त्यत । ततः रक्तप्रवाहः आरब्धः । तेन मम श्वेतवस्त्रं रक्तरञ्जितं जातम्” इति ।

पुत्रस्य वचनेन मात्रा नितराम् अतुष्यत । तस्याः नेत्रे सजले जाते । पुत्रस्य दयागुणं ज्ञात्वा अतीव प्रसन्नतया तया सः गाढम् आलिङ्ग्यत ।

अत्र प्रदत्तानि वाक्यानि सावधानतया पठत -

पुत्रेण वनम् अगम्यत ।
तेन लोध्रत्वचः अकृत्यन्त ।
मात्रा औषधम् अक्रियत ।
बालैः पाठः अपर्यत ।
तया कथा अलिङ्ग्यत ।
एताभिः नाटके अदृश्येताम् ।
भवद्धिः उत्तराणि औद्यन्त ।

एतानि सर्वाणि कर्मणि ‘लङ्घ’ लकाररूपाणि सन्ति ।

वृक्षैः अवृथ्यत ।
बालैः उच्चैः अहस्यत ।
सस्यैः अकम्प्यत ।
तेन तल्पे अशय्यत ।
वृक्षात् पर्णैः अपत्यत ।

एतानि सर्वाणि भावेलङ्काररूपाणि सन्ति ।

☞ एतानि वाक्यानि परिशीलयत -

1. हृषीकेशः गुडाकेशम् अब्रवीत् ।
2. भीष्मः शरान् अमुञ्चत् ।
3. युक्ताः शान्तिम् आपुवन् ।
4. अज्ञानं जन्तून् आवृणोत् ।
5. गीतोपदेशेन अर्जुनः स्मृतिम् अलभत् ।
6. मुमुक्षवः जरामरणमोक्षाय अयतन्त ।
7. भगवान् भक्तानां योगक्षेमम् अवहत् ।
8. क्रष्णः ब्रह्मनिर्वाणम् अलभन्त ।

कर्तरि

1. सैनिकाः अयुध्यन्त ।
2. मूढाः अज्ञानेन अमुह्यन्त ।
3. हस्तात् गाण्डीवम् असंसत ।
4. शिबिरे सैनिकाः अशेरन् ।
5. अर्जुनः रथे उपाविशत् ।

1. हृषीकेशेन गुडाकेशः औच्यत ।
2. भीष्मेण शराः अमुञ्चन्त ।
3. युक्तैः शान्तिः आप्यत ।
4. अज्ञानेन जन्तवः आत्रियन्त ।
5. गीतोपदेशेन अर्जुनेन स्मृतिः अलभ्यत ।
6. मुमुक्षुभिः जरामरणमोक्षाय अयत्यत ।
7. भगवता भक्तानां योगक्षेमम् औह्यत ।
8. क्रष्णभिः ब्रह्मनिर्वाणम् अलभ्यत ।

भावे

1. सैनिकैः अयुध्यत ।
2. मूढैः अज्ञानेन अमुह्यत ।
3. हस्तात् गाण्डीवेन अस्स्यत ।
4. शिबिरे सैनिकैः अशय्यत ।
5. अर्जुनेन रथे उपाविश्यत ।

☞ कर्मणि भावे च लङ्काररूपाणि -

‘कृ’धातुः -

अक्रियत	अक्रियेताम्	अक्रियन्त
अक्रियथा:	अक्रियेथाम्	अक्रियध्वम्
अक्रिये	अक्रियावहि	अक्रियामहि

अवधेयम्

'रम्'धातुः

अरम्यत	अरम्येताम्	अरम्यन्त
अरम्यथा:	अरम्येथाम्	अरम्यध्वम्
अरम्ये	अरम्यावहि	अरम्यामहि

अश्यासः

1. यथोदाहरणम् अत्र निर्दिष्टानां क्रियापदानां रूपाणि लिखत -

विन्द्यते	- अविन्द्यत
उद्यते	- .....
उद्यते	- .....
स्थीयते	- .....
कम्प्यते	- .....
उपास्यते	- .....
काङ्क्ष्यते	- .....
विद्यते	- .....
पठ्यते	- .....
क्रियते	- .....
दृश्यते	- .....

2. अत्र दत्तानि कर्तरिवाक्यानि कर्मणिवाक्यत्वेन परिवर्तयत -

1. पार्थः गीताम् अशृणोत् ।	1. पार्थेन गीता अश्रूयत ।
2. मनुः इक्ष्वाकुम् अब्रवीत् ।	.....
3. वयं भगवतः वर्त्म अन्वर्तमाहि ।	.....
4. त्वं श्रेयः अवाप्नोः ।	.....
5. गणेशः महाभारतम् अलिखत् ।	.....
6. भक्तः गीताम् अपठत् ।	.....

7. सः सत्कार्यम् अकरोत् ।	.....
8. अर्जुनः विश्वरूपम् अपश्यत् ।	.....
9. युधिष्ठिरः भीष्मम् अनमत् ।	.....
10. सैनिकाः कुरुक्षेत्रम् अगच्छन् ।	.....
11. कर्णः कवचकुण्डलम् अयच्छत् ।	.....
12. अर्जुनः कुरुक्षेत्रे सम्बन्धिनः ऐक्षत ।	.....
13. भीमः दुर्योधनम् आह्वयत् ।	.....
14. धर्मराजः एकदा व्याजेन असत्यम् अवदत् ।	.....
3. आवरणे दत्तेषु रूपेषु उचितं चित्वा वाक्यं रचयत, तस्य वाक्यस्य कर्तरिवाक्यम् अपि लिखत -	
1. कृष्णोन अर्जुनः औद्यत ।	(अवद्यत, औद्यत, अवदत)
2. अश्वैः रणाङ्गाणे	(अधावत, अधावत, अधाव्यत)
3. योगिभिः ध्यानम्	(अक्रियत, अकुरुत, अक्रीयत)
4. भगवता विश्वरूपम्	(अदृश्यत, अदर्श्यत, अपश्यत)
5. पार्थेन गीतामृतम्	(अपीयत, अपिबत्, अपिब्यत)
6. अस्माभिः श्लोकाः	(अस्मियन्त, अस्मरत्, अस्मर्यन्त)
7. शङ्खघोषेण धार्तराष्ट्राणां हृदयानि	(अविदारयन्, व्यदार्यन्त, व्यदारयन्)
8. माधवेन स्यन्दने	(अतिष्ठन्, अतिष्ठयत, अस्थीयत)

एतस्मिन् गीताश्लोके प्रयुक्तं लङ्घकाररूपं जानीत -

ततः शङ्खाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ।
सहसैवाभ्यहन्यन्त स शब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥1.13॥

सूक्तिः - जितक्रोधेन सर्वं हि जगदेतद्विजीयते ।

22 अस्माभिः साहाय्यं क्रियेत.....

कर्मणि- भावे -प्रयोगः
लिङ्गलकारे

एतत् सम्भाषणम् उच्चैः पठत -

- गणेशः - अयि भोः, अत्र सन्ति वा भवन्तः ? बहुकालाद् आरभ्य अन्विष्यामि । भवद्धिः अत्र भूयेत इति न ऊहितं मया ।
- नरेशः - अहो गणेश ! कदा देहलीम् आगतः भवान् ?
- गणेशः - अद्य प्रातः एव ।
- माला - गणेशः किमर्थम् अस्मान् अन्विष्यति ?
- गीता - मया कथं वा ज्ञायेत ? तमेव पृच्छतु ।
- माला - गणेश ! भवान् किमर्थम् अस्मान् अन्विष्टवान् ?
- गणेशः - भवद्धिः ज्ञायेत एव । अमितस्य पितुः अपघातः जातः इति ।
- सर्वे - आम्, ह्यः एव तत् ज्ञातम् । तदर्थम् एव वयम् अत्र सम्मिलिताः ।
- गणेशः - अत्र सम्मेलनेन किं वा जायेत ? अमितस्य पिता दृश्येत चेत् वरं खलु !
- नरेन्द्रः - तस्य पितुः अपघातः सामान्यः न । वैद्यानाम् अभिप्रायः श्रूयते यत् तस्य पादौ निश्चलौ जातौ स्तः, अतः कदाचित् पादौ कर्त्त्येयाताम् ।
- गणेशः - यदि तस्य पादौ कर्त्त्येयातां तर्हि लोकयानं तेन कथं चाल्येत ?
- नरेशः - तत् तु नैव शक्येत ।
- माला - सर्वकारेण अमितस्य अग्रजा लिपिकापदे नियोज्येत ।
- गीता - चालकपदे कदाचित् अमितः एव नियोजयितुं शक्येत ।
- नरेशः - तदर्थम् अमितस्य अपेक्षितेन वयसा भूयेत खलु ।
- माला - तावता तस्य अम्बया उद्योगः अङ्गीक्रियेत । अथवा तावत्पर्यन्तम् उद्योगः रक्षणीयः इति सर्वकाराय तया प्रार्थनापत्रं दीयेत ।
- गीता - तावत्पर्यन्तम् एतस्य गृहसदस्यैः कष्टानि अपि अनुभूयेरन् ।
- गणेशः - अतः अस्माभिः साहाय्यं क्रियेत चेत् ..... ।
- सर्वे - तत् कथम् ?
- गणेशः - यदि अस्माभिः सभूय सायं विशेषवर्गाः सञ्चाल्येरन् तर्हि पञ्चषसहस्ररूप्यकाणि तु प्रायेरन् एव । आवर्ष वर्गान् सञ्चाल्य अमितस्य मात्रे यदि धनं दीयेत तर्हि निश्चयेन तैः कष्टं न अनुभूयेत ।
- नरेशः - अस्माभिः निश्चयेन एवं कर्तुं शक्येत ।

गणेशः - अस्तु । इदानीं वयं तस्य पितरं द्रष्टुं गच्छाम किम् ?

सर्वे - निश्चयेन गच्छाम ।

(सर्वे चिकित्सालयं गच्छन्ति ।)

अस्मिन् सम्भाषणे स्थूलाक्षरैः मुद्रितानि विधिलिङ्गलकारस्य कर्मणि भावे च रूपाणि सन्ति ।

॥ एतानि वाक्यानि सावधानतया परिशीलयत -

कर्तारिप्रयोगः

1. क्षत्रियःयुद्धं कुर्यात् ।
2. पण्डिताः गतासून् अगतासून् च न अनुशोचेयुः ।
3. सर्वेऽपि स्वर्धर्मम् आचरेयुः ।
4. सैनिकः शत्रून् जयेत् ।
5. सारथयः रथान् चालयेयुः ।
6. भवान् ज्ञानं विन्देत् ।
7. आत्मना आत्मानम् उद्धरेत् ।
8. योगी आत्मानं युज्जीत ।
9. योगी आत्मविशुद्धये योगं युज्ज्यात् ।
10. सर्वः गीतां पठेत् ।
11. योगी आत्मानम् आत्मनि पश्येत् ।
12. भवन्तः सर्वमपि अर्पणभावेन कुर्युः ।
13. भक्तः भगवति बुद्धिं निवेशयेत् ।
14. सर्वः कामादित्रयं त्यजेत् ।

कर्तारिप्रयोगः

1. वयं सुखिनः स्याम ।
2. योगी मत्परः आसीत ।
3. साधकः बुद्ध्या शनैः इन्द्रियेभ्यः उपरमेत् ।
4. पण्डितः समदर्शी भवेत् ।
5. कोऽपि अशुचौ नरके न पतेत् ।

कर्मणिप्रयोगः

1. क्षत्रियेण युद्धं क्रियेत ।
2. पण्डितैः गतासवः अगतासवः च न अनुशोच्येन् ।
3. सर्वैः अपि स्वर्धर्मः आचर्येत ।
4. सैनिकेन शत्रवः जीयेन् ।
5. सारथिभिः रथाः चाल्येन् ।
6. भवता ज्ञानं विन्द्येत ।
7. आत्मना आत्मा उद्धियेत ।
8. योगिना आत्मा युज्येत ।
9. योगिना आत्मविशुद्धये योगः युज्येत ।
10. सर्वेण गीता पठ्येत ।
11. योगिना आत्मा आत्मनि दृश्येत ।
12. भवद्धिः सर्वमपि अर्पणभावेन क्रियेत ।
13. भक्तेन भगवति बुद्धिः निवेश्येत ।
14. सर्वेण कामादित्रयं त्यज्येत ।

भावेप्रयोगः

1. अस्माभिः सुखिभिः भूयेत ।
2. योगिना मत्परेण आस्येत ।
3. साधकेन बुद्ध्या शनैः इन्द्रियेभ्यः उपरम्येत ।
4. पण्डितेन समदर्शिना भूयेत ।
5. केनापि अशुचौ नरके न पत्येत ।

८ पूर्वतनपाठेषु कर्मणिप्रयोगस्य, भावेप्रयोगस्य च ये नियमाः उक्ताः ते एव नियमाः अत्रापि अन्विताः भवन्ति ।

क्रियापदस्य लिङ्गलकाररूपाणि सावधानतया उच्चैः पठत -

'दृश्'धातुः - पश्येत्	प्रथमपुरुषः -	दृश्येत	दृश्येयाताम्	दृश्येरन्
	मध्यमपुरुषः -	दृश्येथाः	दृश्येयाथाम्	दृश्येध्वम्
	उत्तमपुरुषः -	दृश्येय	दृश्येवहि	दृश्येमहि

अभ्यासः

1. अवशिष्टरूपाणि रिक्तस्थानेषु पूरयत -

'वद्'धातुः	वदेत्	उद्येत	.....	.....
			.....	.....
			.....	.....
'नी'धातुः	नयेत्	नीयेत्	.....	.....
			.....	.....
			.....	.....
'आ+ह्वे'धातुः	आह्वयेत्	आहूयेत्	.....	.....
			.....	.....
			.....	.....

2. एतानि वाक्यानि कर्मणि परिवर्तयत -

- भवन्तः श्लोकान् पठेयुः । .....
- सर्वे परधर्मचरणं त्यजेयुः । .....
- मित्राणि ग्रन्थान् दद्युः । .....
- भवती सत्त्वगुणं रक्षेत् । .....
- वयं कीर्ति विन्देम । .....

6. सः धर्मं चरेत् । ..... ।
7. पुरुषाः कर्माणि कुर्युः । ..... ।
8. केऽपि कर्मणः फलं न काङ्क्षेयुः । ..... ।
9. भवन्तः इन्द्रियाणि निगृह्णीयुः । ..... ।
10. राजसत्यागी त्यागफलं न लभेत् । ..... ।
11. भवन्तः काम्यानां कर्मणां त्यासं सन्यासं जानीयुः । ..... ।
12. कोऽपि यज्ञदानतपः कर्म न त्यजेत् । ..... ।
3. एतानि वाक्यानि भावे परिवर्तयत -
1. भवान् तिष्ठेत् । ..... ।
2. मनः प्रसीदेत् । ..... ।
3. जनाः मोदेरन् । ..... ।
4. मनः सत्कार्यं रमेत् । ..... ।
5. सूर्यः प्रकाशेत् । ..... ।
6. पावकः ज्वलेत् । ..... ।
7. मित्रम् उपविशेत् । ..... ।
8. शरीराणि नश्येयुः । ..... ।
9. दीपः ज्वलेत् । ..... ।
10. तृष्णा नश्येत् । ..... ।
11. भगवद्गीता विलसेत् । ..... ।
12. अहम् अधर्मे न रमेय । ..... ।

सूक्तिः - परान् समुपसेवेत न सेव्येत परं पैरः ।

23 लोकहितं मम करणीयम्

एतद् गीतम् उच्चैः गायत -

तव्यत्-अनीयर्-प्रत्ययौ

मनसा सततं स्मरणीयम्
वचसा सततं वदनीयम्
लोकहितं मम करणीयम् ॥ लोकहितम् ॥

न भोगभवने रमणीयम्
न च सुखशयने शायनीयम् ।
अहर्निंशं जागरणीयम्
लोकहितं मम करणीयम् ॥ मनसा ॥

न जातु दुःखं गणनीयम्
न च निजसौख्यं मननीयम् ।
कार्यक्षेत्रे त्वरणीयम्
लोकहितं मम करणीयम् ॥ मनसा ॥

दुःखसागरे तरणीयम्
कष्टपर्वते चरणीयम् ।
विपत्तिविपिने भ्रमणीयम्
लोकहितं मम करणीयम् ॥ मनसा ॥

गहनारण्ये घनान्धकारे
बन्धुजना ये स्थिता गद्धे ।
तत्र मया सञ्चरणीयम्
लोकहितं मम करणीयम् ॥ मनसा ॥

- डा. श्रीधरभास्कर वर्णकरः

1. गीते स्थूलाक्षरैः मुद्रितानि पदानि सद्गृहीत -

1.....	2.....	3.....	4.....
5.....	6.....	7.....	8.....
9.....	10.....	11.....	12.....
13.....	14.....	15.....	16.....

अवधेयम्

एतानि रूपाणि सावधानतया अवलोकयत -

वदनीयम् - वद् + अनीयम् (अनीयर्)

गणनीयम् - गण् + अनीयम् (अनीयर्)

मननीयम् - मन् + अनीयम् (अनीयर्)

आवरणे लिखितः 'अनीयर्' इत्येषः कश्चन प्रत्ययः । एषः प्रत्ययः धातोः अन्ते योज्यते ।

यथा - पठ + अनीयर् = पठनीयम्

(अत्र 'पद' इति धातुः । 'अनीयर्' इति प्रत्ययः ।)

प्रायः अनीयर् प्रत्ययान्तं रूपं कर्मणि प्रयोगे भावे प्रयोगे च उपयुज्यते ।

धातुः	अनीयर् प्रत्ययान्तं रूपम्	धातुः	अनीयर् प्रत्ययान्तं रूपम्
क्रीड़	→ क्रीडनीयम्	रम्	रमणीयम्
खाद	→ खादनीयम्	सह	- सहनीयम्
खेल्	→ खेलनीयम्	मुद्	- मोदनीयम्
कृ	→ करणीयम्	शुभ्	- शोभनीयम्
चल	→ चलनीयम्	युध्	- योधनीयम्
गम्	→ गमनीयम्	ईक्ष्	- ईक्षणीयम्
श्रु	→ श्रवणीयम्	वृत्	- वर्तनीयम्
स्मृ	→ स्मरणीयम्	शी	- शयनीयम्
तृ	→ तरणीयम्	यत्	- यतनीयम्
भ्रम्	→ भ्रमणीयम्	लोक्	- लोकनीयम्

‘अनीयर्’ इव ‘तव्यत्’ इत्यपि अपरः प्रत्ययः अस्ति । यथा अनीयर् प्रत्ययः धातोः भवति तथैव तव्यत् प्रत्ययः अपि धातोः भवति ।

उदा - पठ + तव्यत् = पठितव्यम्

धातुः तव्यत् प्रत्ययान्तं रूपम् धातुः तव्यत् प्रत्ययान्तं रूपम्

क्रीड़ → क्रीडितव्यम् नम् → नन्तव्यम्

खाद → खादितव्यम् ब्रू → वक्तव्यम्

खेल्	→	खेलितव्यम्	शी	-	शयितव्यम्
कृ	→	कर्तव्यम्	वस्	-	वस्तव्यम्
चल्	→	चलितव्यम्	सृ	-	स्रष्टव्यम्
गम्	→	गन्तव्यम्	त्यज्	-	त्यक्तव्यम्
श्रु	→	श्रोतव्यम्	हा	-	हातव्यम्
स्मृ	→	स्मर्तव्यम्	भुज्	-	भोक्तव्यम्
तृ	→	तरितव्यम्	वह्	-	वोढव्यम्
भ्रम्	→	भ्रमितव्यम्	वद्	-	वदितव्यम्

अनीयरप्रत्ययान्तस्य इव तव्यत्प्रत्ययान्तस्य अपि प्रयोगः प्रायः कर्मणिप्रयोगे भावेप्रयोगे च भवति ।

यथा -	कर्मणिप्रयोगः	भावेप्रयोगः
	रामेण गन्तव्यम् ।	अश्वेन धावनीयम् ।
	शिष्येण प्रष्टव्यम् ।	सैनिकेन योद्धव्यम् ।
	बालेन पठनीयम् ।	सर्वैः सत्कार्ये रमणीयम् ।
	गीतया वदनीयम् ।	नायकेन जागरूकेण भवितव्यम् ।
	मुनिना तपनीयम् ।	अस्माभिः न पतनीयम् ।
	भक्तेन नमनीयम् ।	भवता न भेतव्यम् ।
	सर्वेण करणीयम् ।	छात्रैः उपवेष्टव्यम् ।
	भवता चिन्तनीयम्	विजिगीषुणा प्रयतनीयम् ।

आश्यासः

2. अत्र कानिचन वाक्यानि दत्तानि सन्ति । तानि वाक्यानि कर्मणिप्रयोगे तव्यत् - अनीयर-प्रत्यययुक्तानि रूपाणि उपयुज्य यथोदाहरणं परिवर्तयत -

उदा -	कर्तरिप्रयोगः	कर्मणिप्रयोगः
	देवः रक्षेत् ।	देवेन रक्षणीयम् ।
	1. सात्यकिः वदेत् ।	..... ।
	2. ऋषिः ध्यायेत् ।	..... ।
	3. माता पालयेत् ।	..... ।
	4. योधः नयेत् ।	..... ।

5.	कविः रचयेत् ।	.....
6.	धर्मः जयेत् ।	.....
7.	ज्ञानी दद्यात् ।	.....
8.	धेनुः चरेत् ।	.....
9.	भारवाहकः वहेत् ।	.....
10.	लेखकः लिखेत् ।	.....

‘अनीयप्रत्ययान्तं तव्यत्रत्ययान्तं च विशेषणं भवति । अतः तत् विशेषण-विशेष्योः सामान्यं नियमम् अनुसृत्य विशेष्यस्य लिङ्गां विभक्तिं वचनं च अनुसरति ।

उदा -

लिङ्गं यथा -

छत्रेण

पाठः पठनीयः / पठितव्यः । (पुंलिङ्गाम)
 पत्रिका पठनीया / पठितव्या । (खीलिङ्गाम)
 पुस्तकं पठनीयं / पठितव्यम् । (नपुंसकलिङ्गाम)

वचनं यथा -

कविना

काव्यं लेखनीयं / लेखितव्यम् । (एकवचनम्)
 काव्ये लेखनीये / लेखितव्ये । (द्विवचनम्)
 काव्यानि लेखनीयानि / लेखितव्यानि । (बहुवचनम्)

विभक्तिः यथा -

व्याख्या

करणीयस्य / कर्तव्यस्य कार्यस्य आवलिं करु ।

- (षष्ठीविभक्तिः)

करणीये / कर्तव्ये कार्ये तव श्रद्धा आवश्यकी ।

- (सप्तमीविभक्तिः)

3. अधस्तनकोष्ठकात् कः गुणः वर्धनीयः? कः अवगुणः त्यक्तव्यः इति वदत -

ज्ञानम्, भक्तिः, ममता, दर्पः, धृतिः, मतिः, उत्साहः, क्रोधः, मोहः, प्रेम, दीर्घसूत्रता,
आर्जवम्, क्षान्तिः, बलम्, शमः, द्वेषः, तेजः, साहसम्, धर्मनिष्ठा, स्मृतिः, आसक्तिः

उदा - 1. मया ज्ञानं वर्धनीयम् । ममता त्यक्तव्या ।

2. ....|
3. ....|
4. ....|
5. ....|
6. ....|
7. ....|
8. ....|
9. ....|
10. ....|
11. ....|
12. ....|
13. ....|
14. ....|
15. ....|
16. ....|
17. ....|
18. ....|
19. ....|
20. ....|
21. ....|

4. यथानिर्देशं वाक्यानि परिवर्त्य लिखत -

एकवचनम्	बहुवचनम्
उदा - सैनिकेन युद्धं करणीयम् ।	सैनिकेन युद्धानि करणीयानि ।
1. मया उत्तमं चित्रं द्रष्टव्यम् ।	..... ।
2. मया सत्यवचनम् एव वक्तव्यम् ।	..... ।
3. भवत्या शिशुः पालनीयः ।	..... ।
4. ..... ।	त्वया दुर्गुणाः त्यक्तव्याः ।
5. ..... ।	महिलया रड्गवल्यः रचनीयाः ।
6. त्वया पर्वदिने नूतनवस्त्रं धर्तव्यम् ।	..... ।
7. .... ।	मया सुन्दरचित्राणि लेखनीयानि ।
8. सर्वैः सुभाषितं कण्ठस्थीकरणीयम् ।	..... ।
9. ..... ।	शिक्षकेण पाठाः पाठनीयाः ।
10. .... ।	एतया नाटकानि द्रष्टव्यानि ।
11. .... ।	भवत्या प्रश्नाः प्रष्टव्याः ।
12. सर्वैः वृक्षः आरोपणीयः ।	..... ।
13. मया उत्तमलेखः लेखनीयः ।	..... ।
14. गौर्या पुष्पं चेतव्यम् ।	..... ।
15. ..... ।	सर्वैः नद्यः रक्षणीयाः ।
16. ..... ।	भारतीयैः धेनवः वन्दनीयाः ।
17. ..... ।	मया उत्तमविचाराः करणीयाः ।
18. मया दोषरहितवाक्यं वक्तव्यम् ।	..... ।
19. ..... ।	मया शिबिराणि चालनीयानि ।
20. शिक्षकेण उत्तमपाठ्यपुस्तकं रचनीयम् ।	..... ।

21. भवता कविता पठनीया । ..... |
 22. सर्वेण परम्परा पालनीया । ..... |
 23. ..... | भवद्धिः गीतावाक्यानि स्मरणीयानि ।
 25. छात्रेण चिन्तनं करणीयम् । ..... |

5. अधः प्रदत्तानि विधिलिङ्गवाक्यानि तब्यत् - अनीयरूप्रत्ययौ उपयुज्य परिवर्तयत -

उदा - अहं गीतां शृणुयाम् ।	मया गीता श्रवणीया ।
श्लोकान् पठेयम् ।	.....
स्वर्धर्मम् अवगच्छेयम् ।	.....
धर्मम् आचरेयम् ।	.....
कर्माणि कुर्याम् ।	.....
दानं दद्याम् ।	.....
शान्तः भवेयम् ।	.....
अहङ्कारं जह्याम् ।	.....
बन्धमोक्षौ जानीयाम् ।	.....
काम-क्रोध-मोहान् त्यजेयम् ।	.....
इन्द्रियाणि निगृहीयाम् ।	.....
आत्मानम् उद्धरेयम् ।	.....
सिद्धिं लभेय ।	.....
जीवनलक्ष्यं साधयेयम् ।	.....

6. एतत् सम्भाषणम् उच्चैः पठत, अत्र उपयुक्तानि अनीयरूप्रत्ययान्तानि, तव्यत्वान्तानि रूपाणि च जानीत -

माता - पुत्रि, अत्र आगच्छतु । अद्य किं किं पठितवती ?

पुत्री - गणितं पठितवती, विज्ञानं पठितवती । चरित्रमपि पठितवती ।

- माता - तावदेव पठितवती ?
- पुत्री - नैव अम्ब, सङ्गीतमपि पठितवती । अद्य एकं नूतनं गीतम् अपि ज्ञातवती ।
- माता - किं तत् गीतम् ?
- पुत्री - मनसा सततं स्मरणीयम् । वचसा सततं वदनीयम् । लोकहितं मम करणीयम् ।
- माता - समीचीनम् । अस्य गीतस्य अर्थं जानाति किम् ?
- पुत्री - आम् अम्ब, अध्यापिका सम्यक् विवृतवती । श्रुत्वा मनसि महान् आनन्दः उत्पन्नः ।
- माता - सत्यमेव । शिक्षिका पुनः किम् उक्तवती ?
- पुत्री - सा उक्तवती यत् अस्माभिः सर्वैः अपि लोकहितार्थमेव जीवनीयम् । मातापित्रोः वचनं अनुसरणीयम् । सत्यनिष्ठा पालनीया । गुरुः वन्दनीयः । असत्यं कदापि न वक्तव्यम् । साधुसेवा कर्तव्या ..... एवं बहूनि कार्याणि करणीयानि इति सूचितवती ।
- माता - सत्यम् एव तया उक्तम् । भवत्या अपि तस्याः वाक्यं परिपालनीयम् । तदर्थं सदा प्रयत्नः करणीयः । अस्तु, पाणिपादं प्रक्षाल्य आगच्छतु । अहं चायं दास्यामि । तदनन्तरं पठनम् अनुवर्तयतु ।
- पुत्री - अस्तु अम्ब ! तथैव करिष्यामि ।

गीतायाः एतेषु श्लोकेषु तत्तत्प्रत्ययान्तानि रूपाणि जानीत -

न मे पार्थास्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किञ्चन ।

नानवाप्तमवाप्तव्यं वर्त एव च कर्मणि ॥3.22॥

कर्मणो ह्यपि बोद्धव्यं बोद्धव्यं च विकर्मणः ।

अकर्मणश्च बोद्धव्यं गहना कर्मणो गतिः ॥4.17॥

ज्ञानं तेऽहं सविज्ञानमिदं वक्ष्याम्यशेषतः ।

यज्ञात्वा नेह भूयोऽन्यज्ञातव्यमवशिष्यते ॥7.21॥

सूक्तिः - कर्तव्यमेव कर्तव्यं प्राणैः कण्ठगतैरपि ।

24 कुर्वन् अपि न लिष्यते

उच्चैः पठत, अवगच्छत -

शतृप्रत्ययान्तानां प्रयोगः

(कुन्ती, द्रौपदी, कृष्णः, भीमः, धर्मजः, अर्जुनः, नकुलसहदेवौ अन्ये च ।)

- कुन्ती वत्स ! कृष्ण ! भवान् अस्मदर्थे अस्माकम् आपदां निवारणार्थे कियत् कष्टम् अनुभवन् अस्ति ?
- कृष्णः पितृष्वसः ! भवती यावत् वात्सल्यं दर्शयन्ती अस्ति तावतः वात्सल्यस्य फलम् अनुभवन्तः वयं यत् किञ्चित् कुर्मः । तत्र किं नाम कष्टम् !
- द्रौपदी भ्रातः ! मम बाल्ये अहं भवन्तम् अल्पम् उपचरन्ती एकदा सेवितवती । तेन अल्पेन उपचारेण एव प्रसन्नो भवान् अस्मान् विशेषेण मां रक्षन् एव भवति । वयं सदा कृतज्ञाः भवतः विषये ।
- कृष्णः भगिनि ! भवत्याः तादृश्यः आपदः आपतन्त्यः एव सन्ति । कथम् अहं श्वसन् ताः उपेक्षे ? इदं तु मम लघु कर्तव्यम् ।
- धर्मराजः कृष्ण ! एतावन्ति विश्वव्यवहारकार्याणि कुर्वन् अपि भवान् कथं न लिष्यते ?
- कृष्णः आर्य ! भवन्तः सर्वेऽपि अनेकानि साधारणकार्याणि कुर्वन्तः सन्तः तेषु न लिष्यन्ते । विशेषकार्येषु संलग्नतः लिष्यन्ते इव भवन्ति । एवम् एव अहमपि ।
- भीमः निर्लिप्ततां साधयितुं कथं शक्नोमि ? यतः अहं यत् किञ्चित् कार्यं विदध्द अपि कौरवाणां विषये क्रोधं त्यक्तुं न शक्नोमि ।
- कृष्णः भीमसेन ! भवतः निर्लिप्तता विलसन्ती एव प्रवर्तते । क्रोधकार्यमेकं त्यजन् अन्यत्र कार्येषु निर्लिप्तः एव अस्ति भवान् ।
- भीमः ह.... ह..... ह ।
- अर्जुनः अहम् अन्येन सह युद्धं कुर्वन् अपि अभिमन्युं विस्मर्तुं न शक्नोमि ।
- कृष्णः पार्थ ! भवान् अभिमन्युव्यामोहं विसृजन् युध्यताम् । तदा एव विजयः भविष्यति ।
- नकुलसहदेवौ- कृष्ण ! शूरपुत्रे अभिमन्यौ कथं भ्राता अनुरागं विमुच्चन् स्थातुं शक्नोति ? आवाम् अपि किल तस्मिन् प्राणान् धारयन्तौ निवसावः !
- कृष्णः भवतां निर्लिप्ततासाधनाय उपायम् उपदिशन् कानिचित् कार्याणि सूचयामि । तानि अनुतिष्ठन्तः अनुभवन्तु ।
- धर्मराजः अस्तु । भवान् यथा कथयति वयं तथा अनुतिष्ठन्तः साधनं कुर्मः ।

एतानि वाक्यानि पठत जानीत च -

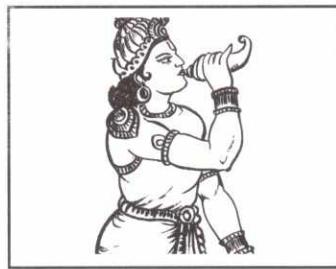
कृष्णः धावन् अस्ति ।

अर्जुनः नमन् पृच्छति ।

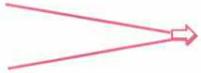

सरस्वती वीणां वादयन्ती गायति ।

कृष्णः पाञ्चजन्यं धमन् अस्ति ।

यानं गच्छति ।
यानं धूमं वमति ।

गच्छत् यानं धूमं वमति ।

एतानि वाक्यानि उच्चैः पठत -

1. छात्रः पाठं लिखति, चिन्तयति ।
2. बालकः क्रीडति, मित्रम् आह्वयति ।
3. भीमः प्रतिज्ञां स्मरति, दुर्योधनं ताडयति ।
4. वृद्धः मार्गं पश्यति, गच्छति ।
5. वाल्मीकिः स्नानाय गच्छति, क्रौञ्चौ पश्यति ।
6. शिक्षकः लिखति, पाठयति ।
7. नर्तकी नृत्यति, गीतं गायति ।
8. महिला वस्त्राणि क्षालयति, भाषते ।
9. विमानं गच्छति, शब्दं करोति ।
10. यन्त्रं चलति, कार्यं करोति ।

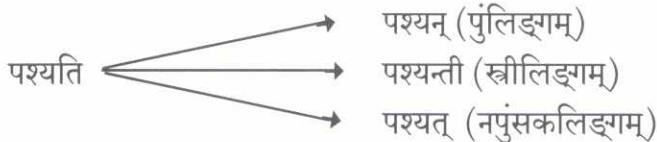
- छात्रः पाठं लिखन् चिन्तयति ।
- बालकः क्रीडन् मित्रम् आह्वयति ।
- भीमः प्रतिज्ञां स्मरन् दुर्योधनं ताडयति ।
- वृद्धः मार्गं पश्यन् गच्छति ।
- वाल्मीकिः स्नानाय गच्छन् क्रौञ्चौ पश्यति ।
- शिक्षकः लिखन् पाठयति ।
- नर्तकी नृत्यन्ती गीतं गायति ।
- महिला वस्त्राणि क्षालयन्ती भाषते ।
- विमानं गच्छत् शब्दं करोति ।
- यन्त्रं चलत् कार्यं करोति ।

अवधेयम्

एतेषु वाक्येषु स्थूलाक्षरैः मुद्रितानि ‘लिखन्, क्षालयन्ती, चलत्’ – इत्यादीनि ‘शत्रृ’ प्रत्ययान्तानि रूपाणि । वर्तमानकालार्थे परस्मैपदिधातूनां ‘शत्रृ’ प्रत्ययः भवति । ‘शत्रृ’ इत्यत्र ‘अत्’ भागः अवशिष्यते । शत्रृयोगात् शत्रन्तं प्रातिपदिकं सिद्ध्यते । विशेषणरूपेण शत्रन्तस्य प्रयोगः भवति । अतः एतस्य रूपाणि त्रिषु लिङ्गोषु अपि भवन्ति ।

यथा –

३ शत्रृप्रत्ययान्तस्य पुंलिङ्गरूपाणि एवं भवन्ति –

	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमाविभक्तिः	गच्छन्	गच्छन्तौ	गच्छन्तः
द्वितीयाविभक्तिः	गच्छन्तम्	गच्छन्तौ	गच्छतः
तृतीयाविभक्तिः	गच्छता	गच्छदृश्याम्	गच्छद्विः
चतुर्थीविभक्तिः	गच्छते	गच्छदृश्याम्	गच्छदृश्यः
पञ्चमीविभक्तिः	गच्छतः	गच्छदृश्याम्	गच्छदृश्यः
षष्ठीविभक्तिः	गच्छतः	गच्छतोः	गच्छताम्
सप्तमीविभक्तिः	गच्छति	गच्छतोः	गच्छत्सु

1. रिक्तस्थानानि पूरयत –

आश्यासः

प्रथमाविभक्तिः	वदन्	वदन्तौ	वदन्तः
द्वितीयाविभक्तिः	.....	.....	.....
तृतीयाविभक्तिः	.....	वददृश्याम्	वदद्विः
चतुर्थीविभक्तिः	.....	.....	.....
पञ्चमीविभक्तिः	.....	.....	वददृश्यः
षष्ठीविभक्तिः	वदतः	.....	.....
सप्तमीविभक्तिः	.....	.....	.....

८ शतप्रत्ययान्तस्य स्त्रीलिङ्गरूपाणि एवं भवन्ति -

प्रथमाविभक्तिः	गच्छन्ती	गच्छन्त्यौ	गच्छन्त्यः
द्वितीयाविभक्तिः	गच्छन्तीम्	गच्छन्त्यौ	गच्छन्तीः
तृतीयाविभक्तिः	गच्छन्त्या	गच्छन्तीभ्याम्	गच्छन्तीभिः
चतुर्थीविभक्तिः	गच्छन्त्यै	गच्छन्तीभ्याम्	गच्छन्तीभ्यः
पञ्चमीविभक्तिः	गच्छन्त्या:	गच्छन्तीभ्याम्	गच्छन्तीभ्यः
षष्ठीविभक्तिः	गच्छन्त्या:	गच्छन्त्योः	गच्छन्तीनाम्
सप्तमीविभक्तिः	गच्छन्त्याम्	गच्छन्त्योः	गच्छन्तीषु

2. रिक्तस्थानानि पूर्यत -

आश्र्यासः

प्रथमाविभक्तिः	लिखन्ती	लिखन्त्यौ	लिखन्त्यः
द्वितीयाविभक्तिः	.....	.....	.....
तृतीयाविभक्तिः	लिखन्त्या	.....	.....
चतुर्थीविभक्तिः	.....	.....	.....
पञ्चमीविभक्तिः	.....	लिखन्तीभ्याम्	.....
षष्ठीविभक्तिः	.....	.....	.....
सप्तमीविभक्तिः	.....	.....	.....

९ शतप्रत्ययान्तस्य नपुंसकलिङ्गरूपाणि एवं भवन्ति -

प्रथमाविभक्तिः	गच्छत्	गच्छती	गच्छन्ति
द्वितीयाविभक्तिः	गच्छत्	गच्छती	गच्छन्ति
तृतीयाविभक्तिः	.....	.....	.....
चतुर्थीविभक्तिः	.....पुंलिङ्गावत्	.....पुंलिङ्गावत्	.....पुंलिङ्गावत्
पञ्चमीविभक्तिः	.....शेषपुंलिङ्गावत्	.....शेषपुंलिङ्गावत्	.....शेषपुंलिङ्गावत्
षष्ठीविभक्तिः	.....	.....	.....
सप्तमीविभक्तिः	.....	.....	.....

अश्यासः

3. अधः दत्तानां क्रियापदानां शत्रन्तरूपाणि लिखत -

यथा - पठति	→	पठन् (पुं.)	पठन्ती (स्त्री.)	पठत् (नपुं.)
1. नयति	→	.....	.....	.....
2. इच्छति	→	.....	.....	.....
3. तिष्ठति	→	.....	.....	.....
4. खादति	→	.....	.....	.....
5. त्वजति	→	.....	.....	.....
6. पश्यति	→	.....	.....	.....
7. नमति	→	.....	.....	.....
8. हसति	→	.....	.....	.....
9. पृच्छति	→	.....	.....	.....
10. चिन्तयति	→	.....	.....	.....

विशेषक्रियापदानि	पुं.	स्त्री.	नपुं.
ददाति	→ ददत्	ददती	ददत्
बिभेति	→ बिभ्यत्	बिभ्यती	बिभ्यत्
करोति	→ कुर्वन्	कुर्वती	कुर्वत्
शृणोति	→ शृण्वन्	शृण्वती	शृण्वत्
शक्नोति	→ शक्नुवन्	शक्नुवती	शक्नुवत्
आप्नोति	→ आप्नुवन्	आप्नुवती	आप्नुवत्
चिनोति	→ चिन्वन्	चिन्वती	चिन्वत्
जानाति	→ जानन्	जानती	जानत्
क्रीणाति	→ क्रीणन्	क्रीणती	क्रीणत्
अश्नाति	→ अश्नन्	अश्नती	अश्नत्
बधाति	→ बधन्	बधती	बधत्
रोदिति	→ रुदन्	रुदती	रुदत्

८ एतेषु वाक्येषु शतप्रत्ययान्तानां रूपाणां प्रयोगः विभिन्नासु विभक्तिषु कृतः अस्ति । तानि सावधानं पठत, अवगच्छत च -

1. अहं विद्यालयं गच्छन्तं छात्रं मार्गं पृच्छामि ।
2. रमेशः ओदनं पचन्तीं भगिनीं प्रशंसति ।
3. शिक्षिका क्रीडतः बालकान् आह्वयति ।
4. यात्रिका: जले तरन्तीः नौका: पश्यन्ति ।
5. माता क्रीडता बालकेन सह सम्भाषणं करोति ।
6. विद्यालयं गच्छन्त्या छात्रया गीतं गीयते ।
7. अग्रजः हसते बालकाय मोदकं ददाति ।
8. पूजकः देवं प्रणमदृश्यः भक्तेभ्यः प्रसादं वितरति ।
9. भवती लिखन्तीभ्यः छात्राभ्यः दुग्धं ददातु ।
10. लिखते गोविन्दाय लेखनी रोचते ।
11. शास्त्रं बोधयदृश्यः गुरुभ्यः नमः ।
12. सैनिकः धावतः अश्वात् पतति ।
13. चोरः अनुधावदृश्यः आरक्षकेभ्यः बिभ्यति ।
14. पुत्र ! अत्र आगच्छन्त्याः शाकविक्रेत्र्याः कर्कटीं क्रीणातु ।
15. एषः विद्यालयं गच्छतः बालकस्य स्यूतः अस्ति ।
16. सङ्गीतशालां गच्छन्तीनां बालिकानां हस्ते वीणाः सन्ति ।
17. न्यायालये वदताम् अधिवक्तृणां युतकानि कृष्णानि वर्तन्ते ।
18. पठत्सु बालकेषु रमेशः चतुरः अस्ति ।
19. चरन्तीषु धेनुषु कपिला अधिकं दुग्धं ददाति ।
20. शिशुः दुग्धं पाययन्त्यां मातरि स्निह्यति ।

अश्यासः

4. उचितानि शतृप्रत्यान्तरूपाणि उपयुज्य अधोलिखितानि वाक्यानि परिवर्तयत -

उदा - युधिष्ठिरः मातरं नमति । युद्धाय गच्छति ।

युधिष्ठिरः मातरं नमन् युद्धाय गच्छति ।

1. अर्जुनः गीतां शृणोति । ..... |
2. महिलाः वार्तालापं कुर्वन्ति । ..... |
3. महिलाः मन्दिरं गच्छन्ति । ..... |
4. धेनवः चरन्ति । ..... |
5. गोपालः धेनुभ्यः जलं ददाति । ..... |
6. मालती उद्यानं गच्छति । ..... |
7. मालत्यै पुष्टं रोचते । ..... |
8. सैनिकाः धावन्ति । ..... |
9. भीष्मः सैनिकान् मारयति । ..... |
10. स्यन्दनं तिष्ठति । ..... |
11. सारथिः स्यन्दनाद् अवतरति । ..... |
12. भीमः गजम् आरोहति । ..... |
13. भीमस्य साहसं पश्यतु । ..... |
14. महिलाः शाटिकां क्रीणन्ति । ..... |
15. महिलानां समीपे धनं वर्तते । ..... |
16. सागरे नौकाः तरन्ति । ..... |
17. रक्तनौका शोभते । ..... |
18. सज्जनाः सत्यं वदन्ति । ..... |
19. नारायणः सज्जनेषु अन्यतमः अस्ति । ..... |
20. शिवः नृत्यति । ..... |
21. शिवः डमरुं वादयति । ..... |

5. कोष्ठके लिखितेभ्यः क्रियापदेभ्यः उचितं शत्रन्तं पदं निर्माय रिक्तस्थानं पूरयत -

उदा - 1. आत्मा उत्क्रामति । विमूढाः न पश्यन्ति ।	→ उत्क्रामति
विमूढाः उत्क्रामन्तम् आत्मानं न पश्यन्ति ।	
2. जनाः शरीरस्थम् आत्मानं कर्षयन्ति । ते आसुरनिश्चयाः भवन्ति ।	→ कर्षयति
..... आसुरनिश्चयाः भवन्ति ।	
3. अर्जुनः विषीदति । कृष्णः उपदिशति ।	→ विषीदति
..... कृष्णः उपदिशति ।	
4. नराधमा: द्विषन्ति । भगवान् आसुरयोनिषु क्षिपति ।	→ द्विषन्ति
.....	
5. भीमसेनः क्रुध्यति । कौरवाः बिभ्यति ।	→ क्रुध्यति
.....	
6. युधिष्ठिरः ध्यायति । सूर्यः अक्षयपात्रं दत्तवान् ।	→ ध्यायति
.....	
7. परमेश्वरः भूतेषु समं तिष्ठति । द्रष्टुं प्रयतताम् ।	→ तिष्ठति
.....	
8. मुक्तः यज्ञाय कर्म आचरति । कर्म समग्रं प्रविलीयते ।	→ आचरति
.....	
9. भीष्मः दुर्योधनस्य हर्षं जनयति । शङ्खं धमति ।	→ जनयति
.....	
10. भक्ताः प्रीतिपूर्वकं भजन्ति । कृष्णः अनुग्रहं करोति ।	→ भजन्ति
.....	
11. योगिनः प्रयलं कुर्वन्ति । चित्तशुद्धिं प्राप्नुवन्ति ।	→ कुर्वन्ति
.....	
12. साधकः योगं युनक्ति । भगवन्तं जानाति ।	→ युनक्ति
.....	

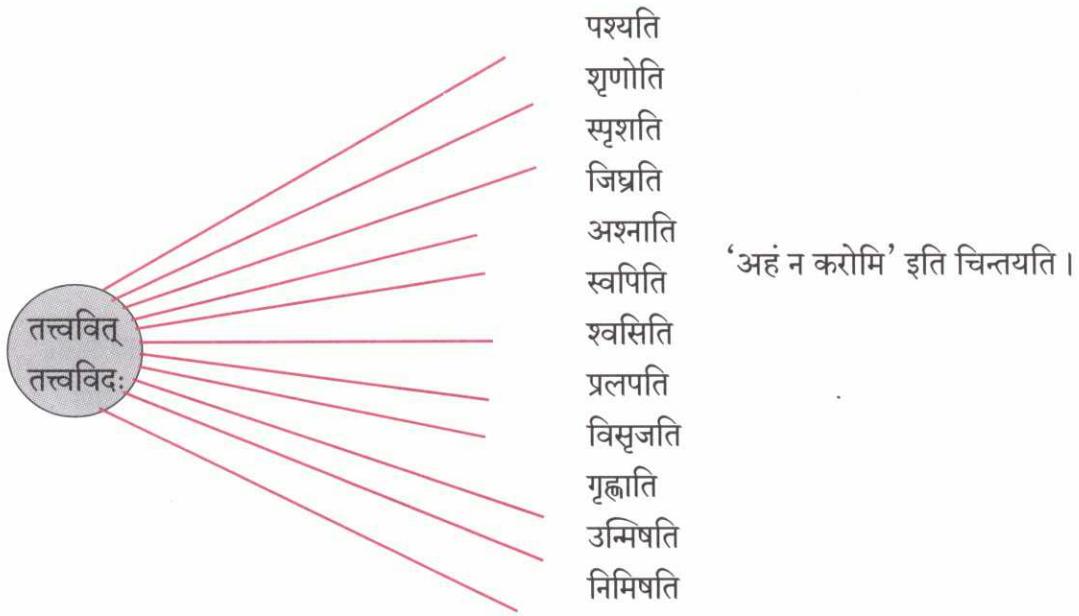
6. अथः प्रदत्तवाक्यानि भगवद्‌गीतां परिशील्य उचितैः शत्रन्तशब्दैः पूर्यत -

स्मरन्	इच्छन्तः	अनुचिन्तयन्	युज्जन्
भावयन्तः	भ्रामयन्	प्रहसन्	अजानन्तः
जानन्	कुर्वन्	धारयन्	

1. योगी आत्मानं ..... सुखमश्नुते । (6.28)
2. यतयः यत् पदम् ..... ब्रह्मचर्यं चरन्ति तदहं प्रवक्ष्ये । (8-11)
3. यः यं भावं ..... कलेवरं त्यजति सः तमेव एति । (8-6)
4. परस्परं ..... श्रेयः परमवाप्स्यथ । (3-12)
5. ईश्वरः यन्त्रारुढानि सर्वभूतानि ..... हृदेशो तिष्ठति । (18-6)
6. मूढाः भगवतः परं भावं ..... मानुषीं तनुम् आश्रितम् अवजानन्ति । (9-11)
7. एते शुक्लकृष्णे गती ..... योगी न मुह्यति । (8.17)
8. मनुष्यः अभ्यासयोगयुक्तेन चेतसा ..... परं दिव्यं पुरुषं याति । (8-8)
9. तत्त्वज्ञानी इन्द्रियाणि इन्द्रियार्थेषु वर्तन्ते इति ..... नैव किञ्चित् करोमि -
इति मन्यते । (5-9)
10. निराशीः यतचित्तात्मा शारीरं कर्म ..... अपि किल्बिषं न आपोति । (4-21)
11. हृषीकेशः अर्जुनं ..... इव उवाच । (2-10)
12. कृष्णं ..... यः प्रयाति सः परमां गतिं याति । (8-13)

7. मञ्जूषायां दत्तानां क्रियापदानां शत्रन्तरूपाणि उपयुज्य वाक्यानि वदत -

1. यथा - तत्त्ववित् पश्यन् ‘अहं न करोमि’ इति चिन्तयति ।

तत्त्वविदः पश्यन्तः ‘अहं न करोमि’ इति चिन्तयन्ति ।

2. .... |
3. .... |
4. .... |
5. .... |
6. .... |
7. .... |
8. .... |
9. .... |
10. .... |
11. .... |

अथोलिखितं संवादं पठित्वा तत्र प्रयुक्तानां शतृप्रत्ययान्तपदानां परिचयं प्राप्नुत -

- सुचित्रा - अम्ब ! महती बुभुक्षा ।
- माता - बहिः मुखं क्षालयन्तं विनीतम् आह्वय । अहं द्वयोः कृते भोजनं परिवेषयामि ।
- विनीतः - अम्ब ! अहं शीघ्रमेव आगच्छन् अस्मि ।
- माता - तव पिता इतोऽपि न आगतः । सः अपि विलम्बं कुर्वन् अस्ति ।
- सुचित्रा - प्रभाते प्राङ्गणे पाठं लिखन्ती अहं, तं त्वया गच्छन्तं दृष्टवती । अद्य कश्चित् विशेषः अस्ति किम् ?
- विनीतः - अहम् अपि पितरं प्रातः आरभ्य बहुषु कार्येषु त्वरां कुर्वन्तं दृष्टवान् ।
- माता - सत्यम् । अद्य विद्यालये कश्चित् कार्यक्रमः प्रचलन् अस्ति । तत्र तव पिता उत्तमं गायदध्यः छात्रेभ्यः पारितोषिकं दास्यति । अपि च संस्कृतेन सम्भाषणं कुर्वतीनां विद्यार्थिनीनां प्रवासम् आयोजयिष्यति ।
- सुचित्रा - प्रतिदिनं शिशुमन्दिरं गच्छन्त्यै मह्यं किं दास्यति ? पुनः कदाचित् विद्यालयं गच्छते विनीताय किं दास्यति ?
- विनीतः - अस्तु । भवती परिवेषयन्तीं मातरं पश्यतु ।
- सुचित्रा - भवान् अपि चषकात् पतत् जलं वारयतु ।
- विनीतः - भवती आप्नरसम् अथः पातयन्ती मा पिबतु ।
- माता - अलं कलहेन । अहम् उष्णां रोटिकां ददती अस्मि । उत्तमाः बालकाः खादन्तः कलहं न कुर्वन्ति ।

एते पद्ये उच्चैः पठत, अत्र प्रयुक्तानि शत्रन्तानि रूपाणि जानीत च -

गच्छन् पिपीलको याति योजनानां शतान्यपि ।

अगच्छन् वैनतेयोऽपि पदमेकं न गच्छति ॥

वेदानुद्धरते जगन्निवहते भूगोलमुद्बिभ्रते

दैत्यं दारयते बलिं छलयते क्षत्रक्षयं कुर्वते ।

पौलस्त्यं जयते हलं कलयते कारुण्यमातन्वते

म्लेच्छान् मूर्च्छयते दशाकृतिकृते कृष्णाय तुभ्यं नमः ॥

सूक्तिः - अपन्थानं तु गच्छन्तं सोदरोऽपि विमुच्वति ।

शानच्चप्रत्ययान्तानां प्रयोगः

एतां लोककथाम् उच्चैः पठत -

एकदा सपरिवारः श्रीकृष्णः द्वारकातः
वृन्दावनं गतः । तत्र कदाचित् एकस्मिन्
निकुञ्जे श्रीकृष्णः शयानः आसीत् । कृष्णस्य
दर्शनाय यत्मानाः सर्वेऽपि गोपकाः
कृष्णपत्न्यः परिजनाश्च तम् अलभमानाः
तस्य अदर्शनेन व्यथमानाः आसन् । कुत्रापि
विविधदेवताः प्रार्थयमानाः चिन्ताक्रान्ताः च
अभवन् ।

देवर्षिः नारदः अपि श्रीकृष्णं
दिदृक्षमाणः तत्र आगतः । श्रीकृष्णः कुत्रापि
न दृश्यमाणः अस्ति इति ज्ञात्वा सः स्वयं
तस्य अन्वेषणम् आरभमाणः निकुञ्जेषु
प्रविष्टः । सुन्दरैः वृक्षलतासरिदगिरिभिः
शोभामानेषु अपि वृन्दावननिकुञ्जेषु सः मोदमानः नाभवत् । अन्ते कुत्रचित् निकुञ्जे खिद्यमानं कृष्णम्
अपश्यत् ।

झटिति नारदः कम्पमानः तस्य समीपम् अगच्छत् । कृष्णः ज्वरेण वेपमानः शिरोवेदनया पीड्यमानः
च आसीत् । कारणं जिज्ञासमानः नारदः कृष्णम् अपृच्छत् । वेदनाम् असहमानः कृष्णः हाहाकारं कुर्वाणः
एव उत्तरं दत्तवान् । तत् श्रुत्वा नारदः स्वप्रभावेण धन्वन्तरिम् अश्विनौ च तत्र समाहृतवान् । तेषामुपचारेणापि
कृष्णस्य शिरोवेदना वर्धमाना एव अभवत् । धन्वन्तर्यादयः लज्जमानाः ततः निर्गताः । एतदन्तरे अन्तरिक्षात्
‘भक्तानां चरलधूलि’ एव भगवतः शिरोबाधायाः स्मर्यमाणम् औषधम् इति अशरीरवाक् श्रुता । परं
व्यथमानः नारदः तस्याम् आकाशवाण्यां श्रद्धानः नाभवत् । भगवतः रोगशान्तिं कामयमानः सः
अन्यान्यप्रयत्नान् कुर्वाणः आसीत् । अन्ते चरणधूल्यर्थं तदातृणां भक्तानामन्वेषाणाय प्रयत्नमानः सः
कृष्णपत्नीनां गोपकानां च समीपं गत्वा अपृच्छत् । परन्तु ‘चरणधूलिदानं पापाय कल्पते’ इति मन्वानाः ते
नारदस्य वचनेषु अश्रद्धानाः अवर्तन्त । ततः चरणधूलिं प्रार्थयमानः नारदः गोपिकाः अपृच्छत् । तेन
उच्यमानं वचनं पूर्णम् अश्रुत्वा एव ताः गोपिकाः दुःखम् असहमानाः अवर्तन्त । कथमपि कृष्णस्य
पीडानिवृत्तिम् अभिलष्माणाः ताः चरणधूल्या एव पीडावारणं मन्यमानाः तदर्थं स्पर्धमानाः अभवन् ।

नारदम् अनुवर्तमानाः ताः शयानस्य कृष्णास्य निकुञ्जम् आगताः । ताः स्वां स्वां चरणधूलिं कृष्णास्य शिरसि लेपयितुं त्वरमाणाः अभवन् । तासां भक्तिपारवश्यं वीक्ष्माणः कृष्णः स्मयमानः “श्रद्धानाः मत्परमाः भक्ताः भवत्यः मे अतीव प्रियाः” इत्यवदत् । कृष्णास्य वचनं श्रुत्वा गोपिकाः मोदमानाः नारदादयः लज्जमानाः च अभवन् ।

८ एतानि वाक्यानि सावधानं परिशीलयत -

चन्द्रः शोभमानः अस्ति ।	शिशुः वर्धमानः अस्ति ।
युवा मोदमानः अस्ति ।	सैनिकः युद्धमानः अस्ति ।
लता कम्पमाना अस्ति ।	एषा लज्जमाना अस्ति ।
पूजा प्रवर्तमाना अस्ति ।	निद्रा बाधमाना अस्ति ।
नक्षत्रं प्रकाशमानम् अस्ति ।	मित्रं स्पर्धमानम् अस्ति ।

एतेषु वाक्येषु स्थूलाक्षरैः मुद्रितानि शानच्प्रत्ययान्तानि रूपाणि सन्ति । आत्मनेपदिनां धातूनां वर्तमानकालार्थं शानच्प्रत्ययः भवति । (परस्मैपदिधातूनां शतृप्रत्ययः भवति इति पूर्वतने पाठे वयं ज्ञातवन्तः एव ।) शानजन्तानां प्रयोगः अपि विशेषणरूपेण भवति । अतः एतेषाम् अपि रूपाणि त्रिषु लिङ्गोषु भवन्ति ।

यथा -

शानजन्तरूपाणि -पुंलिङ्गे रामवत्, स्त्रीलिङ्गे लतावत् नपुंसकलिङ्गे फलवत् च भवन्ति ।

अध्यायः

१. यथोदाहरणम् एतेषां शानजन्तरूपाणि लिखत -

वन्दते	-	वन्द्	+	शानच्	→	वन्दमान
वर्धते	-	.....	+	.....	→	.....
कम्पते	-	.....	+	.....	→	.....
एधते	-	.....	+	.....	→	.....
मोदते	-	.....	+	.....	→	.....
सेवते	-	.....	+	.....	→	.....
लभते	-	.....	+	.....	→	.....

विद्यते	-	..... + ...	→ .....
शोभते	-	..... + ...	→ .....
स्पर्धते	-	..... + ...	→ .....
ईक्षते	-	..... + ...	→ ईक्षमाण
भाषते	-	..... + ...	→ .....
सज्जते	-	..... + ...	→ .....

2. अधोलिखितानि वाक्यानि शानजन्तप्रयोगेण परिवर्तयत -

1. शिशुः निरीक्षते ।	शिशुः निरीक्षमाणः अस्ति ।
2. धनुः संसते ।	.....
3. पण्डितौ विवदेते ।	.....
4. भक्तः कष्टं सहते ।	.....
5. कातरः खिद्यते ।	.....
6. बुधः यजते ।	.....
7. जिज्ञासुः भजते ।	.....
8. आञ्जनेयः आस्ते ।	.....
9. पाण्डवाः मोदन्ते ।	.....
10. रोमहर्षः जायते ।	.....
11. जीवात्मा उपसेवते ।	.....
12. भवान् सेवते ।	.....
13. आदित्यः प्रकाशते ।	.....
14. भीष्मः क्रुक्षेवे विराजते ।	.....
15. सेना वर्तते ।	.....
16. युद्धम् अनुवर्तते ।	.....
17. पदातयः स्पर्धन्ते ।	.....

3. पठत, अवगच्छत, शानचूप्रत्ययान्तपदानि चित्वा लिखत च -

1. खिद्यते - कृष्णः खिद्यमानम् अर्जुनं समाश्वासयति ।
2. भाषते - अर्जुनः प्रज्ञावादान् भाषमाणः अतिष्ठत् ।

3. मियते – युद्धे प्रियमाणः योद्धारः परमपदं प्राप्नुवन्ति ।
4. सज्जते – प्रकृते: गुणसम्मूढाः गुणकर्मसु सज्जमानाः भवन्ति ।
5. समवतिष्ठते – सर्वत्र समवतिष्ठमानम् ईश्वरं यः पश्यति सः परां गतिं याति ।
6. शेते – शरशस्यायां शयानाय भीष्मपितामहाय अर्जुनः जलम् अददात् ।
7. निरीक्षते – सेवां निरीक्षमाणस्य पार्थस्य मनः शिथिलं जातम् ।
8. डयते – खे डयमानं वैनतेयं दृष्ट्वा सर्पाः भीताः ।
9. उपास्ते – उपासमानैः योगिभिः परमात्मा दृष्टः ।
10. युद्धते – योगं युज्जानः भगवन्तं ज्ञास्यति ।
11. यतते – यतमानाः योगिनः तत्त्वं पश्यति ।
12. वेपते – वेपमानः अर्जुनः कृष्णं प्रणमति ।
13. कुरुते – देवार्थं कर्म कुर्वाणाः शाश्वतं पदम् आप्नुवन्ति ।

शानच्चप्रत्ययान्तपदानि –

1.	2.	3. ....
4.	5.	6. ....
7.	8.	9. ....
10.	11.	12. ....
13.		

एतानि वाक्यानि उच्चैः पठत –

1. सैनिकः युद्ध्यते । युद्ध्यमानः सैनिकः जयति ।
सैनिकः जयति ।
2. बालकाः मोदन्ते । मोदमानाः बालकाः स्नान्ति ।
बालकाः स्नान्ति ।
3. कन्या लज्जते । लज्जमाना कन्या जलं ददाति ।
कन्या जलं ददाति ।
4. भृत्यः भारं सहते । भारं सहमानः भृत्यः चलति ।
भृत्यः चलति ।
5. शठः मधुरं भाषते । मधुरं भाषमाणः शठः धनं हरति ।
शठः धनं हरति ।

6. जलयानं सागरे प्लवते । प्लवमानं जलयानं सागरे निमज्जति ।
जलयानं सागरे निमज्जति ।
7. दम्पती शिवं वन्देते । शिवं वन्दमानौ दम्पती पुष्पाणि अर्पयतः ।
दम्पती पुष्पाणि अर्पयतः ।
8. पुत्रौ मातरं सेवेते । मातरं सेवमाने पुत्रौ सन्तोषं प्राप्नुतः ।
पुत्रौ सन्तोषं प्राप्नुतः ।

विशेषरूपाणि -	पुंलिङ्गे	स्त्रीलिङ्गे	नपुंसकलिङ्गे
अधीते (अधि + इ)	अधीयानः	अधीयाना	अधीयानम्
शेते (शी)	शयानः	शयाना	शयानम्
विक्रीणीते (वि + क्री)	विक्रीणानः	विक्रीणाना	विक्रीणानम्
कुरुते (कृ)	कुर्वाणः	कुर्वाणा	कुर्वाणम्
जानीते (ज्ञा)	जानानः	जानाना	जानानम्
ब्रूते (ब्रू)	ब्रुवाणः	ब्रुवाणा	ब्रुवाणम्
भुइक्ते (भुज)	भुञ्जानः	भुञ्जाना	भुञ्जानम्
मनुते (मन्)	मन्वानः	मन्वाना	मन्वानम्
आस्ते (आस)	आसीनः	आसीना	आसीनम्
प्रयुझक्ते (प्र + युज्)	प्रयुञ्जानः	प्रयुञ्जाना	प्रयुञ्जानम्

4. अधोलिखितानि वाक्यानि यथोदाहरणानुगुणं परिवर्तयत -

उदा -

1. ज्वरः वर्धते । भवान् ज्वरं वर्धमानं ज्वरं निवारयतु ।
भवान् ज्वरं निवारयतु ।
2. अर्जुनः खिद्यते । कृष्णः अर्जुनस्य सागथिः अस्ति ।
3. वाणिजः शाकं विक्रीणीते । वाणिजः संस्कृतेन वदति ।
4. नक्षत्रे प्रकाशते । वैज्ञानिकाः अवलोकन्ते ।

5. सुवर्णकारः सुवर्णं परीक्षते । > ..... |
सुवर्णकारात् आभरणं स्वीकरोतु ।
6. स्तेनः भुइक्ते । > ..... |
जनाः तं दण्डयन्ति ।
7. धनु संसते । > ..... |
तस्य नाम गाण्डीवम् ।
8. मुनयः पर्युपासते । > ..... |
तेष्यः देवः वरं यच्छति ।

5. विशेषानुसारं शानजन्तरूपाणि योजयित्वा वाक्यानि रचयत -

उदा - शिष्यः वन्दते । तं गुरुः अभिनन्दति ।
वन्दमानं शिष्यं गुरुः अभिनन्दति ।

1. बालिका नाटकं वीक्षते । तया निद्रा कृता ।
..... |
2. आरक्षकाः चोरं गृह्णते । तान् सर्वे प्रशंसन्ति ।
..... |
3. सः सम्यक् काव्यम् अधीते । तस्य ज्ञानं वर्धते ।
..... |
4. ताः नृत्यं कुर्वते । भवती ताभ्यः पानकं ददातु ।
..... |
5. छात्राः प्रथमस्थानाय स्पर्धन्ते । तेषु कः प्रथमस्थानं प्राप्नुयात् ?
..... |
6. कपयः वृक्षेषु कूर्दन्ते । भवती तान् वीक्षताम् ।
..... |
7. वृष्टिः नितरां वर्धते । तस्यां मा क्रीडत ।
..... |

8. शिशुः तत्पे शेते । तं मा जागरयत ।

9. युद्धात् भीरवः पलायन्ते । तेषां हननं न श्रेयसे ।

10. माता पुत्रं प्रतीक्षते । तस्याः मुखे उल्कण्ठा दृश्यते ।

11. दुर्जनाः वृथा विवदन्ते । तेभ्यः दूरं गच्छत ।

12. ते वाक्यानि सम्यक् प्रयुज्जते । तेभ्यः किं ददानि ?

13. यशोदा कृष्णम् उलूखले बधीते । तां गोप्यः आह्वयन्ति ।

14. ते गुरुम् आद्रियन्ते । तेषु उत्साहः दृश्यते ।

15. सैनिकाः धैर्येण युद्धन्ते । तैः देशः रक्षितः ।

16. ताः सत्यमेव ब्रूवते । तासु सर्वे स्निह्यन्ति ।

17. निरीक्षकाः परीक्षां निरीक्षन्ते । तेभ्यः छात्राः बिभ्यति ।

18. युवकः वृद्धान् सेवते । तस्य साहाय्यं कुर्मः ।

19. आकाशे नक्षत्राणि द्योतन्ते । तानि बालाः वीक्षन्ते ।

20. सा नितरां खिद्यते । तां सख्यः सान्त्वयन्ति ।

कथान्तर्गतानि शानजन्तानि एतानि वाक्यानि परिशीलयत -

1. कृष्णस्य दर्शनाय सर्वे यतमानाः सन्ति ।
2. देवर्षिः नारदः कृष्णं दिदृक्षमाणः आगतः ।
3. सः मोदमानः अस्ति ।
4. खिद्यमानं कृष्णं नारदः अपश्यत् ।
5. नारदः कम्पमानः अगच्छत् ।
6. भगवतः अन्वेषणाय प्रयत्मानः अस्ति ।
7. गोपिकाः कृष्णस्य शिरोबाधानिवृत्तिं कामयमानाः सन्ति ।
8. गोपिकाः नारदम् अनुर्वर्तमानाः शयानस्य कृष्णस्य निकुञ्जं प्राप्तवत्यः ।

6. अत्र पाठे दत्तानां शानजन्तानां शब्दानां त्रिषु लिङ्गेषु रूपाणि लिखत -

यथा -	शयान	→	शयानः	शयाना	शयानम्
यतमान	→	.....	.....	.....	.....
प्रार्थयमान	→	.....	.....	.....	.....
आरभमान	→	.....	.....	.....	.....
मोदमान	→	.....	.....	.....	.....
खिद्यमान	→	.....	.....	.....	.....
जिज्ञासमान	→	.....	.....	.....	.....
त्वरमान	→	.....	.....	.....	.....
चिन्वान	→	.....	.....	.....	.....
लज्जमान	→	.....	.....	.....	.....

7. एतस्य क्रियापदस्य उचितस्य शानजन्तरूपस्य पुरतः (✓) चिह्नं लिखत -

उदा -	लम्बते	→	लम्बान	☐	लम्बमानः	☒	लम्बन्	☐
1.	सेवते	→	सेवन्	☐	सेवमानः	☐	सेवानः	☐
2.	शेते	→	शयानः	☐	शयमानः	☐	शयन्	☐
3.	स्मयते	→	स्मयानः	☐	स्मयन्	☐	स्मयमानः	☐
4.	कुरुते	→	कुर्वाणः	☐	कुर्वाणः	☐	करमाणः	☐

5. अधीते	→	अधीयानः	<input type="text"/>	अधीयमानः	<input type="text"/>	अधियानः	<input type="text"/>
6. शोभते	→	शोभानः	<input type="text"/>	शोभमानः	<input type="text"/>	शुभमानः	<input type="text"/>
7. मन्यते	→	मनुमानः	<input type="text"/>	मन्यानः	<input type="text"/>	मन्यमानः	<input type="text"/>
8. खिद्यते	→	खिद्यमानः	<input type="text"/>	खिद्यानः	<input type="text"/>	खिदमानः	<input type="text"/>
9. कम्पते	→	कम्पानः	<input type="text"/>	कम्पमानः	<input type="text"/>	कम्प्यानः	<input type="text"/>
10. ऊहते	→	ऊहमानः	<input type="text"/>	ऊहानः	<input type="text"/>	ऊह्वानः	<input type="text"/>

8. एतानि वाक्यानि बहुवचने परिवर्तयत -

1. शिशुः शयानः अस्ति ।	शिशवः शयानाः सन्ति ।
2. भक्तः देवं सेवमानः अस्ति ।	.....
3. छात्रा अधीयाना अस्ति ।	.....
4. अहं प्रतीक्षमाणः भवामि ।	.....
5. त्वं त्वरमाणः असि ।	.....
6. भवान् वर्धमानः भवतु ।	.....
7. भवती सर्वदा यत्माना भवतु ।	.....
8. एधमानः बालः चलति ।	.....
9. डयमानः पक्षी दूरं गच्छति ।	.....
10. स्मयमानः युवकः अवदत् ।	.....

9. यथोचितं योजयत -

कम्पमानः	कृष्णम्	⇒	.....	.....
स्मर्यमाणं	वचनं	⇒	.....	.....
खिद्यमानं	कृष्णपत्न्यः	⇒	.....	.....
प्रार्थयमानाः	वेदना	⇒	.....	.....
उच्यमानं	कृष्णम्	⇒	.....	.....
शोभमानेषु	नारदः	⇒	.....	.....
व्यथमानाः	औषधम्	⇒	.....	.....
वर्धमाना	निकुञ्जेषु	⇒	.....	.....

सूक्तिः - शयानं चानुशेते हि तिष्ठन्तं चानुतिष्ठति । अनुधावति धावतं कर्म पूर्वकृतं नरम् ॥

परिशिष्टम्

क) (शब्दरूपाणि)

इकारान्तः पुंलिङ्गः ‘पति’ शब्दः

पति:	पती	पतयः	सखा	सखायौ
हे पते	पती	पतयः	हे सखे	सखायौ
पतिम्	पती	पतीन्	सखायम्	सखायौ
पत्या	पतिभ्याम्	पतिभिः	सख्या	सखिभ्याम्
पत्ये	पतिभ्याम्	पतिभ्यः	सख्ये	सखिभ्याम्
पत्युः	पतिभ्याम्	पतिभ्यः	सख्युः	सखिभ्याम्
पत्युः	पत्योः	पतीनाम्	सख्युः	सखिभ्याम्
पत्यौ	पत्योः	पतिषु	सख्यौ	सखिभ्यः

इकारान्तः पुंलिङ्गः ‘सखि’ शब्दः

सखायौ	सखायः
सखायौ	सखायः
सखायौ	सखीन्
सखिभ्याम्	सखिभिः
सखिभ्याम्	सखिभ्यः
सखिभ्याम्	सखिभ्यः
सखिभ्याम्	सखिभ्यः
सखिभ्यः	सखिभ्युः

जकारान्तः पुंलिङ्गः ‘वणिज्’ शब्दः

वणिक्-ग्	वणिजौ	वणिजः	मरुत्	मरुतौ
हे वणिक्-ग्	वणिजौ	वणिजः	हे मरुत्	मरुतौ
वणिजम्	वणिजौ	वणिजः	मरुतम्	मरुतौ
वणिजा	वणिग्भ्यां	वणिभिः	मरुता	मरुदभ्याम्
वणिजे	वणिग्भ्यां	वणिभ्यः	मरुते	मरुदभ्याम्
वणिजः	वणिग्भ्यां	वणिभ्यः	मरुतः	मरुदभ्याम्
वणिजः	वणिजोः	वणिजाम्	मरुतः	मरुतोः
वणिजि	वणिजोः	वणिक्षु	मरुति	मरुतोः

एवमेव भिषज्, क्रत्विज्, इत्यादयः ।

दकारान्तः पुंलिङ्गः ‘सुहृद्’ शब्दः

सुहृद् - त्	सुहृदौ	सुहृदः
हे सुहृद् - त्	सुहृदौ	सुहृदः
सुहृदम्	सुहृदौ	सुहृदः
सुहृदा	सुहृदभ्याम्	सुहृद्भिः
सुहृदे	सुहृदभ्याम्	सुहृद्भ्यः
सुहृदः	सुहृदभ्याम्	सुहृद्भ्यः
सुहृदः	सुहृदोः	सुहृदाम्
सुहृदि	सुहृदोः	सुहृत्सु

तकारान्तः पुंलिङ्गः ‘मरुत्’ शब्दः

मरुतौ	मरुतः
मरुतौ	मरुतः
मरुतौ	मरुतः
मरुदभ्याम्	मरुद्भिः
मरुदभ्याम्	मरुद्भ्यः
मरुदभ्याम्	मरुद्भ्यः
मरुतोः	मरुताम्
मरुतोः	मरुत्सु

एवमेव दधत्, जाग्रत्, शूलभृत् इत्यादयः ।

नकारान्तः पुंलिङ्गः ‘राजन्’ शब्दः

राजा	राजानौ	राजानः
हे राजन्	राजानौ	राजानः
राजानम्	राजानौ	राजः
राजा	राजभ्याम्	राजभिः
राजे	राजभ्याम्	राजभ्यः
राजः	राजभ्याम्	राजभ्यः
राजः	राज्ञोः	राज्ञाम्
राज्ञि / राजनि	राज्ञोः	राजसु

नकारातः पुंलिङ्गः ‘पथिन्’ शब्दः

पन्था:	पन्थानौ	पन्थानः
हे पन्था:	पन्थानौ	पन्थानः
पन्थानम्	पन्थानौ	पथः
पथा	पथिभ्याम्	पथिभिः
पथे	पथिभ्याम्	पथिभ्यः
पथः	पथिभ्याम्	पथिभ्यः
पथः	पथोः	पथाम्
पथि	पथोः	पथिषु

एवमेव ‘मथिनशब्दः ।

सकारातः पुंलिङ्गः ‘विद्वस्’ शब्दः

विद्वान्	विद्वांसौ	विद्वांसः
हे विद्वन्	विद्वांसौ	विद्वांसः
विद्वांसम्	विद्वांसौ	विदुषः
विदुषा	विद्वद्भ्याम्	विद्वद्भिः
विदुषे	विद्वद्भ्याम्	विद्वद्भ्यः
विदुषः	विद्वद्भ्याम्	विद्वद्भ्यः
विदुषः	विदुषोः	विदुषाम्
विदुषि	विदुषोः	विद्वत्सु

ईकारातः स्त्रीलिङ्गः ‘स्त्री’ शब्दः

स्त्री	स्त्रियौ	स्त्रियः
हे स्त्री	स्त्रियौ	स्त्रियः
स्त्रियम्	स्त्रियौ	स्त्रीः/स्त्रियः
स्त्रिया	स्त्रीभ्याम्	स्त्रीभिः
स्त्रियै	स्त्रीभ्याम्	स्त्रीभ्यः
स्त्रियाः	स्त्रीभ्याम्	स्त्रीभ्यः
स्त्रियाः	स्त्रियोः	स्त्रीणाम्
स्त्रियाम्	स्त्रियोः	स्त्रीषु

नकारातः पुंलिङ्गः ‘गुणिन्’ शब्दः

गुणी	गुणिनौ	गुणिनः
हे गुणिन्	गुणिनौ	गुणिनः
गुणिनम्	गुणिनौ	गुणिनः
गुणिना	गुणिभ्याम्	गुणिभिः
गुणिने	गुणिभ्याम्	गुणिभ्यः
गुणिनः	गुणिभ्याम्	गुणिभ्यः
गुणिनः	गुणिनोः	गुणिनाम्
गुणिनि	गुणिनोः	गुणिषु

एवमेव ‘विद्यार्थिन्, एकाकिन्, अधिकारिन्, ज्ञानिन्, योगिन्, निवासिन् – इत्यादयः शब्दाः ।

ईकारातः स्त्रीलिङ्गः ‘लक्ष्मी’ शब्दः

लक्ष्मीः	लक्ष्म्यौ	लक्ष्यः
हे लक्ष्मि	लक्ष्म्यौ	लक्ष्यः
लक्ष्मीम्	लक्ष्म्यौ	लक्ष्मीः
लक्ष्म्या	लक्ष्मीभ्याम्	लक्ष्मीभिः
लक्ष्म्यै	लक्ष्मीभ्याम्	लक्ष्मीभ्यः
लक्ष्म्याः	लक्ष्मीभ्याम्	लक्ष्मीभ्यः
लक्ष्म्याः	लक्ष्म्योः	लक्ष्मीणाम्
लक्ष्म्याम्	लक्ष्म्योः	लक्ष्मीषु

ईकारातः स्त्रीलिङ्गः ‘श्रीः’ शब्दः

श्रीः	श्रियौ	श्रियः
हे श्रीः	श्रियौ	श्रियः
श्रीयम्	श्रियौ	श्रीः/श्रियः
श्रीया	श्रीभ्याम्	श्रीभिः
श्रीयै	श्रीभ्याम्	श्रीभ्यः
श्रीयाः	श्रीभ्याम्	श्रीभ्यः
श्रीयाः	श्रीयोः	श्रीणाम्
श्रीयाम्	श्रीयोः	श्रीषु

चकारान्तः स्त्रीलिङ्गः ‘वाच्’ शब्दः

वाक्-ग्	वाचौ	वाचः
हे वाक्-ग्	वाचौ	वाचः
वाचम्	वाचौ	वाचः
वाचा	वाग्भ्याम्	वाग्भिः
वाचे	वाग्भ्याम्	वाग्भ्यः
वाचः	वाग्भ्याम्	वाग्भ्यः
वाचः	वाचोः	वाचाम्
वाचि	वाचोः	वाक्षु

एवमेव ‘त्वच्’ शब्दः।

दकारान्तः स्त्रीलिङ्गः ‘आपद्’ शब्दः

आपद् -त्	आपदौ	आपदः
हे आपद्	आपदौ	आपदः
आपदम्	आपदौ	आपदः
आपदा	आपदभ्याम्	आपद्भिः
आपदे	आपदभ्याम्	आपद्भ्यः
आपदः	आपदभ्याम्	आपद्भ्यः
आपदः	आपदोः	आपदाम्
आपदि	आपदोः	आपत्सु

एवमेव ‘उपनिषद्, विपद्, सम्पद्, परिषद्, इत्यादयः।

षकारान्तः स्त्रीलिङ्गः ‘आशिष्’ शब्दः

आशीः	आशिषौ	आशिषः
हे आशीः	आशिषौ	आशिषः
आशिषम्	आशिषौ	आशिषः
आशिषा	आशीर्भ्याम्	आशीर्भिः
आशिषे	आशीर्भ्याम्	आशीर्भ्यः
आशिषः	आशीर्भ्याम्	आशीर्भ्यः
आशिषः	आशिषोः	आशिषाम्
आशिषि	आशिषोः	आशीषु/आशीःषु

तकारान्तः स्त्रीलिङ्गः ‘सरित्’ शब्दः

सरित्	सरितौ	सरितः
हे सरित्	सरितौ	सरितः
सरितम्	सरितौ	सरितः
सरिता	सरिदभ्याम्	सरिद्भिः
सरिते	सरिदभ्याम्	सरिदभ्यः
सरितः	सरिदभ्याम्	सरिदभ्यः
सरितः	सरितोः	सरिताम्
सरिति	सरितोः	सरित्सु

एवमेव ‘विद्युत्, तडित्’ इत्यादयः शब्दाः।

शकारान्तः स्त्रीलिङ्गः ‘दिश्’ शब्दः

दिक्-ग्	दिशौ	दिशः
हे दिक्-ग्	दिशौ	दिशः
दिशम्	दिशौ	दिशः
दिशा	दिश्याम्	दिश्भिः
दिशे	दिश्याम्	दिश्यः
दिशः	दिश्याम्	दिश्यः
दिशः	दिशोः	दिशाम्
दिशि	दिशोः	दिश्कु

तकारान्तः नपुंसकलिङ्गः ‘जगत्’ शब्दः

जगत् -द्	जगती	जगन्ति
हे जगत् -द्	जगती	जगन्ति
जगत् -द्	जगती	जगन्ति
जगता	जगदभ्याम्	जगद्भिः
जगते	जगदभ्याम्	जगदभ्यः
जगतः	जगदभ्याम्	जगदभ्यः
जगतः	जगतोः	जगताम्
जगति	जगतोः	जगत्सु

एवमेव ‘महत्, बृहत्, वियत्’ इत्यादयः।

नकारातः नपुंसकलिङ्गः ‘नामन्’ शब्दः

नाम	नामी/नामनी	नामानि
हे नामन्/ नाम	नामी/नामनी	नामानि
नाम / नाम	नामी/नामनी	नामानि
नामा	नामभ्याम्	नामभिः
नामे	नामभ्याम्	नामभ्यः
नामः	नामभ्याम्	नामभ्यः
नामः	नामोः	नामाम्
नामी/नामनि	नामोः	नामसु

एवमेव धामन्, दामन् इत्यादयः

सकारातः नपुंसकलिङ्गः ‘मनस्’ शब्दः

मनः	मनसी	मनांसि
हे मनः	मनसी	मनांसि
मनः	मनसी	मनांसि
मनसा	मनोभ्याम्	मनोभिः
मनसे	मनोभ्याम्	मनोभ्यः
मनसः	मनोभ्याम्	मनोभ्यः
मनसः	मनसोः	मनसाम्
मनसि	मनसोः	मनस्सु

एवमेव ‘शिरस्, सरस्, श्रेयस्, वयस्’ इत्यादयः शब्दाः ।

सकारातः पुंलिङ्गः ‘अदस्’ शब्दः

असौ	अमू	अमी
अमुं	अमू	अमून्
अमुना	अमूभ्याम्	अमीभिः
अमुष्मै	अमूभ्याम्	अमीभ्यः
अमुष्मात्	अमूभ्याम्	अमीभ्यः
अमुष्य	अमुयोः	अमीषाम्
अमुष्मिन्	अमुयोः	अमीषु

षकारातः नपुंसकलिङ्गः ‘चक्षुष्’ शब्दः

चक्षुः	चक्षुषी	चक्षुषि
हे चक्षुः	चक्षुषी	चक्षुषि
चक्षुः	चक्षुषी	चक्षुषि
चक्षुषा	चक्षुर्भ्याम्	चक्षुर्भिः
चक्षुषे	चक्षुर्भ्याम्	चक्षुर्भ्यः
चक्षुषः	चक्षुर्भ्याम्	चक्षुर्भ्यः
चक्षुषः	चक्षुर्षोः	चक्षुषाम्
चक्षुषि	चक्षुषोः	चक्षुषु

एवमेव ‘धनुष्, वपुष्’ इत्यादयः शब्दाः ।

ओकारातः पुलिङ्गः ‘गौ’ शब्दः

गौः	गावौ	गावः
हे गौः	हे गावौ	हे गावः
गाम्	गावौ	गा:
गवा	गोभ्याम्	गोभिः
गवे	गोभ्याम्	गोभ्यः
गोः	गोभ्याम्	गोभ्यः
गोः	गवोः	गवाम्
गवि	गवोः	गोषु

सकारातः खीलिङ्गः ‘अदस्’ शब्दः

असौ	अमू	अमू
अमुम्	अमू	अमू
अमुना	अमूभ्याम्	अमीभिः
अमुष्मै	अमूभ्याम्	अमीभ्यः
अमुष्मात्	अमूभ्याम्	अमीभ्यः
अमुष्य	अमुयोः	अमीषाम्
अमुष्मिन्	अमुयोः	अमीषु

ख) धातुरूपाणि दश लकारः

भूसत्तायां परस्मैपदी वर्तमाने लद् (लकारः)

भवति	भवतः	भवन्ति	अभवत्	अभवताम्	अभवन्
भवसि	भवथः	भवथ	अभवः	अभवतम्	अभवत
भवामि	भवावः	भवामः	अभवम्	अभवाव	अभवाम

अनद्यतने भूते लद् (लकारः)

परोक्षे लिद् (लकारः)

बभूव	बभूवतुः	बभूवः	भवेत्	भवेताम्	भवेयुः
बभूविथ	बभूवथुः	बभूव	भवेः	भवेतम्	भवेत
बभूव	बभूविव	बभूविम	भवेयम्	भवेव	भवेम

विद्यादौ लिद् (लकारः)

अनद्यतने लुद् (लकारः)

भविता	भवितारौ	भवितारः	भूयात्	भूयास्ताम्	भूयासुः
भवितासि	भवितास्थः	भवितास्थ	भूयाः	भूसास्तम्	भूयस्त
भवितास्मि	भवितास्वः	भवितास्मः	भूयासम्	भूयास्व	भूयास्म

आशिषि लिद् (लकारः)

भविष्यति लृद् (लकारः)

भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति	अभूत्	अभूताम्	अभूवन्
भविष्यसि	भविष्यथः	भविष्यथ	अभूः	अभूतम्	अभूत
भविष्यामि	भविष्यावः	भविष्यामः	अभूवम्	अभूव	अभूम

भूते लद् (लकारः)

विद्यादौ लोट् (लकारः)

भवतु, भवतात्	भवताम्	भवन्तु	अभविष्यत्	अभविष्यताम्	अभविष्यन्
भव, भवतात्	भवतम्	भवत	अभविष्यः	अभविष्यतम्	अभविष्यत
भवानि	भवाव	भवाम	अभविष्यम्	अभविष्याव	अभविष्याम

अनद्यतने भूते लद् (लकारः)

युध् सम्प्रहारे आत्मनेपदी वर्तमाने लट् (लकारः)

लद्

युध्यते	युध्येते	युध्यन्ते	अयुध्यत	अयुध्येताम्	अयुध्यन्त
युध्यसे	युध्येथे	युध्यध्वे	अयुध्यथाः	अयुध्येथाम्	अयुध्यध्वम्
युध्ये	युध्यावहे	युध्यामहे	अयुध्ये	अयुध्यावहि	अयुध्यामहि

लिद्

विधिलिङ्

युयुधे	युयुधाते	युयुधिरे	युध्येत	युध्येयाताम्	युध्येन्
युयुधिष्ठे	युयुधाथे	युयुधिध्वे	युध्येथाः	युध्येयाथाम्	युध्येध्वम्
युयुधे	युयुधिवहे	युयुधिमहे	युध्येय	युध्येवहि	युध्येमहि

लट्

आशिषि लिङ्

योद्धा	योद्धारौ	योद्धारः	युत्सीष्ट	युत्सीयास्तां	युत्सीरन्
योद्धासे	योद्धासाथे	योद्धाध्वे	युत्सीष्टाः	युत्सीयास्थां	युत्सीध्वम्
योद्धाहे	योद्धास्वहे	योद्धास्महे	युत्सीय	युत्सीवहि	युत्सीमहि

लृट्

लुड्

योत्स्यते	योत्स्येते	योत्स्यन्ते	अयुद्ध	अयुत्साताम्	अयुत्सत
योत्स्यसे	योत्स्येथे	योत्स्यध्वे	अयुद्धाः	अयुत्साथाम्	अयुद्धवम्
योत्स्ये	योत्स्यावहे	योत्स्यामहे	अयुत्सि	अयुत्स्वहि	अयुत्समहि

लोट्

लृद्

युध्यताम्	युध्येताम्	युध्यन्ताम्	अयोत्स्यत	अयोत्स्येताम्	अयोत्स्यन्त
युध्यस्व	युध्येथाम्	युध्यध्वम्	अयोत्स्यथाः	अयोत्स्येथाम्	अयोत्स्यध्वम्
युध्यै	युध्यावहि	युध्यामहि	अयोत्स्ये	अयोत्स्यावहि	अयोत्स्यामहि

परम्परै पदिनः धातवः:

धातुः	लट	कर्मणा	णिच्	कत्वा	त्वप्	हुम्	तत्वत्	अनीय्	कत्वत्	कत्
अट (गतौ)	अटति	अल्यते	आटयति	अटिला	पर्यट्य	अटिम्	अटितव्यम्	अटनीयम्	अटितवान्	अटितः
अर्च(पूजायाम्)	अर्चति	अर्च्यते	अर्चयति	अर्चित्वा	समर्च्य	अर्चिम्	अर्चितव्यम्	अर्चनीयम्	अर्चितवान्	अर्चितः
इुक्रीञ्(द्रव्यविनिमये)	क्रीणाति	क्रीयते	क्रापयति	क्रीत्वा	विक्रीय	क्रेतुम्	क्रेतव्यम्	क्रणीयम्	क्रीतवान्	क्रीतः
क्रीड़ि(विहारे)	क्रीडति	क्रीड्यते	क्रीडयति	क्रीडिला	संक्रीड्य	क्रीडिम्	क्रीडितव्यम्	क्रीडिनीयम्	क्रीडितवान्	क्रीडितः
खाद्(भक्षणे)	खादति	खाद्यते	खादयति	खादित्वा	संखाद्य	खादिम्	खादितव्यम्	खादनीयम्	खादितवान्	खादितः
गन्त्व्(गतौ)	गच्छति	गम्यते	गमयति	गत्वा	अवगत्य	गन्तुम्	गन्तव्यम्	गमनीयम्	गतवान्	गतः
गै(शब्दे)	गायति	गीयते	गापयति	गीत्वा	प्रगाय	गातुम्	गातव्यम्	गानीयम्	गीतवान्	गीतः
जप(व्यक्तायां वाचि मानसे च)	जपति	जप्यते	जापयति	जपित्वा	संजप्य	जपितुम्	जपितव्यम्	जपनीयम्	जपितवान्	जपितः
जीव(प्राणधारणे)	जीवति	जीव्यते	जीवयति	जीवित्वा	उपजीव्य	जीवितुम्	जीवितव्यम्	जीवनीयम्	जीवितवान्	जीवितः
ज्ञा(अवबोधने)	ज्ञानाति	ज्ञायते	ज्ञापयति	ज्ञात्वा	विज्ञाय	ज्ञातुम्	ज्ञातव्यम्	ज्ञानीयम्	ज्ञातवान्	ज्ञातः
ज्ञा(गन्धोपादाने)	जिग्राति	ज्ञायते	ज्ञापयति	ज्ञात्वा	आप्राय	ज्ञातुम्	ज्ञातव्यम्	ज्ञानीयम्	ज्ञातवान्	ज्ञातः
णम(प्रह्लवे शब्दे च)	नमति	नम्यते	नमयति	नत्वा	प्रणाय	नन्तुम्	नन्तव्यम्	नमनीयम्	नतवान्	नतः
णीञ्(प्रापणे)	नयति	नीयते	नाययति	नीत्वा	आनीय	नेतुम्	नेतव्यम्	नन्यनीयम्	नीतवान्	नीतः
त्यजति	त्यज्यते	त्याजयति	त्यक्त्वा	सन्त्यज्य	त्यक्तुम्	त्यक्तव्यम्	त्यजनीयम्	त्यक्तवान्	त्यक्तः	
दृश्यर(प्रेक्षणे)	पश्यति	दृश्यते	द शर्यति	दृश्वा	संदृश्य	दृश्यम्	दर्शनीयम्	दृष्टवान्	दृष्टः	
धावु(गतिशुद्धयोः)	धावति	धाव्यते	धावयति	धावित्वा	अनुधाव्य	धावितुम्	धावनीयम्	धावितवान्	धावितः	

धूर्(थाणे)	धरति	ध्ययते	धारयति	धृत्वा	उद्धृत्य	धर्तुम्	धरणीयम्	धृत्वान्	धृतः
दुपचष्(पाके)	पचति	पच्यते	पाचयति	पक्वा	विपच्य	पकुम्	पक्वनीयम्	पक्ववान्	पक्वः
पठ(व्यक्तायां वाचि)	पठति	पठ्यते	पाठयति	पठिता	प्रपञ्च	पठितुम्	पठनीयम्	पठितवान्	पठितः
पत्लू(गतौ)	पतति	पत्यते	पातयति	पतिता	निपत्य	पतितुम्	पतनीयम्	पतितवान्	पतितः
धातुः	तत्	कर्मणा	णिच्	कृत्वा	त्वप्	तुमुन्	तत्वत्	अनीयर्	कृतवत्
पा(पाने)	पिनति	पीयते	पाययति	पीता	निपीय	पातुम्	पातव्यम्	पीतवान्	पीतः
भू(सत्तायाम्)	भवति	भूयते	भावयति	भूत्वा	सम्भू	भवितुम्	भवनीयम्	भूत्वान्	भूतः
रक्ष(पालने)	रक्षति	रक्ष्यते	रक्षयति	रक्षिता	संरक्ष्य	रक्षितुम्	रक्षणीयम्	रक्षितवान्	रक्षितः
वद(व्यक्तायां वाचि)	वदति	उद्यते	वादयति	उदिता	अनूद्य	वदितुम्	वदनीयम्	उदितवान्	उदितः
सृ(गतौ)	सरति	स्थियते	सारयति	सृत्वा	अनुसृत्य	सर्तुम्	सरणीयम्	सृतवान्	सृतः
स्मृ(चिन्तायाम्)	स्मरति	स्मर्यते	स्मारयति	सृत्वा	विस्मृत्य	स्मर्तुम्	स्मरणीयम्	स्मृतवान्	स्मृतः
हसे(हसने)	हसति	हस्यते	हासयति	हसिता	विहस्य	हसितुम्	हसितव्यम्	हसितवान्	हसितः
अस(भुवि)	असति	भूयते	भावयति	भूत्वा	सम्भू	भवितुम्	भवनीयम्	भूत्वान्	भूतः
रोदिर्(अशुविमोचने)	रोदिति	रुद्यते	रोदयति	रुदिता	प्ररुद्य	रोदितुम्	रोदनीयम्	रुदितवान्	रुदितः
डुडाङ्(दाने)	ददाति	दीयते	दापयति	दत्त्वा	प्रदाय	दातुम्	दातव्यम्	दानीयम्	दत्तवान्
जीभी(भये)	बिभेति	भीयते	भाययति	भीत्वा	विभीय	भेतुम्	भयनीयम्	भीतवान्	भीतः
कुध(क्रोधे)	कुञ्चति	कुञ्चते	क्रोधयति	कुञ्चिता	संकुञ्चय	क्रोञ्चुम्	क्रोधनीयम्	कुञ्चवान्	कुञ्चः
णश(अदशने)	नशयति	नश्यते	नाशयति	नशित्वा	प्रणश्य	नशितुम्	नशनीयम्	नष्टवान्	नष्टः

ज्ञिह(प्रीतौ)	स्निहाते	स्नेहयति	स्नेहित्वा	संस्निहा	स्नेहितुम्	स्नेहित्यम्	स्नेहनीयम्	स्निधात्वान्	स्निधः
षिधु(संराङ्गौ)	सिध्याते	सेधयति	सिद्धवा	संसिद्ध	सेधितुम्	सेधित्यम्	सिद्धवान्	सिद्धः	
शक्लू(शक्तौ)	शक्नोति	शाक्यते	शाक्त्वा	प्रशक्य	शकुम्	शक्त्यम्	शक्तनीयम्	शक्तवान्	शक्तः
आलू(व्यातौ)	आयोति	आपयति	आत्वा	प्राय	आपुम्	आत्यम्	आपनीयम्	आत्वान्	आतः
क्षिप(प्रेरणे)	क्षिपति	क्षेपयते	क्षिप्त्वा	प्रक्षिप्य	क्षेपुम्	क्षेपत्यम्	क्षेपणीयम्	क्षिप्तवान्	क्षिपः
इषु(इच्छायाम्)	इच्छति	इच्छते	एषयति	इच्छा	समिष्य	एषुम्	एष्ट्यम्	एषणीयम्	इष्टवान्
लिख(अक्षरविचासे)	लिखति	लिख्यते	लेखयति	लिखित्वा	विलिख्य	लेखितुम्	लेखित्यम्	लिखितवान्	लिखितः
प्रच्छ(जीप्सायाम्)	पृच्छति	पृच्छ्यते	प्रच्छयति	पृथ्वा	आपृच्छ्य	प्रथुम्	प्रथयम्	प्रच्छनीयम्	पृष्ठवान्
धारु:	लद्	कर्मणि	णिच्	वत्वा	त्प्	तुमुन्	तत्वात्	अनीयर्	कतवत्
	विश(प्रवेशने)	विशयते	वेशयति	विश्वा	प्रविश्य	वेषुम्	वेष्ट्यम्	वेशनीयम्	विष्टवान्
मिल(सङ्गामे)	मिलति	मिल्यते	मिलित्वा	संमिल्य	मेलितुम्	मेलित्यम्	मेलनीयम्	मिलितवान्	मिलितः
डुक्ज(करणे)	क्रियते	कारयति	कृत्वा	सकृत्य	कर्तुम्	कर्तयम्	करणीयम्	कृतवान्	कृतः
ग्रह(उपादाने)	गृहति	गृह्यते	ग्राहयति	गृहीत्वा	ग्रहीतुम्	ग्रहीत्यम्	ग्रहणीयम्	गृहीतवान्	गृहीतः
चुर(स्तेये)	चोरयति	चोर्यते	चोरयित्वा	प्रतिगृहा	प्रतिगृहुम्	प्रतिगृह्यम्	प्रतिगृहीयम्	चोरितवान्	चोरितः
चिति(स्मृत्याम्)	चिन्तयति	चिन्त्यते	चिन्तियत्वा	चिन्तित्वा	चिन्तितुम्	चिन्तित्यम्	चिन्तनीयम्	चिन्तितवान्	चिन्तितः
तड(आघाते)	ताडयति	ताड्यते	ताडयित्वा	प्रताड्य	ताडयितुम्	ताडयित्यम्	ताडयीयम्	ताडितवान्	ताडितः
क्षत(शौचकर्मणि)	क्षालयति	क्षाल्यते	क्षालयित्वा	प्रक्षाल्य	क्षालयितुम्	क्षालयित्यम्	क्षालनीयम्	क्षालितवान्	क्षालितः
पाल(रक्षणे)	पालयति	पाल्यते	पालयित्वा	परीपाल्य	पालयितुम्	पालयित्यम्	पालनीयम्	पालितवान्	पालितः
रच(प्रतियन्ते)	रचयति	रच्यते	रचयित्वा	संरच्य	रचयितुम्	रचयित्यम्	रचनीयम्	रचितवान्	रचितः

आत्मनेपदिनः धारावः

अय(गतौ)	अयते	अयते	आयथति	अयित्वा	पलाच्य	अयितुम्	अयितव्यम्	अयनीयम्	अयितवान्	अयितः
इङ्(अध्ययने)	अधीते	अधीयते	अध्यापयति	—	अधीत्य	अधेतुम्	अधेतव्यम्	अध्ययनीयम्	अधीतवान्	अधीतः
ईक्ष(दर्शने)	ईक्षते	ईक्षते	ईक्षयति	ईक्षित्वा	प्रतीक्ष्य	ईक्षितुम्	ईक्षितव्यम्	ईक्षणीयम्	ईक्षितवान्	ईक्षितः
ऊह(विलक्ष)	ऊहते	ऊहते	ऊहयति	ऊहित्वा	समुहा	ऊहितुम्	ऊहितव्यम्	ऊहनीयम्	ऊहितवान्	ऊहितः
एध(वृद्धो)	एधते	एधते	एधयति	एधित्वा	समेध्य	एधितुम्	एधितव्यम्	एधनीयम्	एधितवान्	एधितः
कापि(चलने)	काप्ते	काप्ते	कापयति	कमित्वा	प्रकाश्य	कमितुम्	कमितव्यम्	कम्पनीयम्	कमितवान्	कमितः
कमु(काल्तौ)	कामयते	कामयते	कामयति	कामयित्वा	प्रकाश्य	कामयितुम्	कामयितव्यम्	कामनीयम्	कामितवान्	कामितः
काश(दीख्तौ)	काशते	काशयते	काशयति	काशित्वा	प्रकाश्य	काशितुम्	काशितव्यम्	काशनीयम्	काशितवान्	काशितः
कुर्द(क्रीडायाम्)	कुर्दते	कुर्दते	कुर्दयति	कूर्दित्वा	संकूर्द्य	कूर्दितुम्	कूर्दितव्यम्	कूर्दनीयम्	कूर्दितवान्	कूर्दितः
क्षमूष(सहने)	क्षमते	क्षमयते	क्षमयति	क्षमित्वा	—	क्षमितुम्	क्षमितव्यम्	क्षमनीयम्	क्षान्तवान्	क्षान्तः
धातुः	तर्	कर्मणा	णिच्	कर्त्वा	त्व्यप्	तुमुन्	तत्व्यत्	अनीयर्	कर्तवत्	कर्त
खिद(दैने)	खिद्यते	खिद्यते	खेदयति	खित्वा	प्रखिद्य	खेदेतुम्	खेदितव्यम्	खेदनीयम्	खिन्वान्	खिन्नः
गाह(विलोडने)	गाहते	गाहते	गाहयति	गाहित्वा	विगाहा	गाहितुम्	गाहितव्यम्	गाहनीयम्	गाहवान्	गाहः
जनी(प्रादुभर्ति)	जायते	जायते	जनयति	जनित्वा	प्रजन्त्वा	जनितुम्	जनितव्यम्	जननीयम्	जातवान्	जातः
डीङ्(विहायसा गतौ)	डीयते	डीयते	डाययति	डायित्वा	उड्हीय	डायितुम्	डायितव्यम्	डायनीयम्	डायितवान्	डयितः
त्रैङ्(पालने)	त्रायते	त्रायते	त्रापयति	त्रात्वा	परित्राय	त्रातुम्	त्रातव्यम्	त्राणीयम्	त्राणवान्	त्राणः
चिङ्(ईषद्धसने)	स्मयते	स्मीयते	स्माययति	स्मित्वा	विस्मीय	स्मीतुम्	स्मेतव्यम्	स्मयनीयम्	स्मितवान्	स्मितः
दृढ्(आदरे) (आडुपूर्वकः)	आद्रियते	आदरयति	आदरत्वा	आदृत्वा	आदृत्य	आदृतुम्	आदरतव्यम्	आदृतनीयम्	आदृतवान्	आदृतः

पद(गतौ)	पद्यते	पादयति	पत्वा	उत्पद्य	पतुम्	पतव्यम्	पदनीयम्	पन्नवान्	पनः
बाधू(लोडने)	बाधते	बाधयति	बाधित्वा	विबाध्य	बाधितुम्	बाधितवान्	बाधितः		
भाष(व्यक्तायां वाचि)	भाषते	भाषयति	भाषित्वा	प्रभाष्य	भाषितुम्	भाषणीयम्	भाषितवान्	भाषितः	
मुद(हर्ष)	मोदते	मोदयति	मुदित्वा	प्रमुद्य	मोदितुम्	मोदनीयम्	मोदितवान्	मोदितः	
यती(प्रचले)	यतते	यातयति	यतित्वा	प्रयत्य	यतितुम्	यतनीयम्	यततवान्	यतः	
रमु(क्रीडायाम्)	रम्यते	रमयति	रत्वा	विरस्य	रन्तुम्	रमणीयम्	रतवान्	रतः	
दुलभष(प्राप्तौ)	लभते	लभयति	लभ्यत्वा	उपलभ्य	लभ्युम्	लभनीयम्	लभ्यतवान्	लभ्यः	
लोक(दर्शने)	लोकते	लोकयति	लोकित्वा	आलोक्य	लोकितुम्	लोकनीयम्	लोकितवान्	लोकितः	
लस्सी(ब्रीडने)	लज्जते	लज्जयति	लज्जित्वा	विलज्ज्य	लज्जितुम्	लज्जनीयम्	लज्जितवान्	लज्जितः	
वदि(अभिवादनस्त्वयोः)	वद्यते	वदयति	वद्यित्वा	अभिवद्य	वद्यितुम्	वदनीयम्	वद्यतवान्	वन्दितः	
वृतु(वर्तने)	वर्तते	वर्तयति	वर्तित्वा	आवृत्य	वर्तितुम्	वर्तनीयम्	वर्तितवान्	वर्तितः	
वृधु(वृद्धौ)	वर्धते	वर्धयति	वर्धित्वा	प्रवृद्ध	वर्धितुम्	वर्धनीयम्	वर्धितवान्	वर्धितः	
शक्कि(शाङ्कायाम्)	शाङ्कते	शाङ्कयति	शाङ्कित्वा	आशाङ्कय	शाङ्कितुम्	शाङ्कनीयम्	शाङ्कितवान्	शाङ्कितः	
शिक्ष(विद्योपादाने)	शिक्षते	शिक्षयति	शिक्षित्वा	प्रशिक्ष	शिक्षितुम्	शिक्षणीयम्	शिक्षितवान्	शिक्षितः	
शुभ(दीनो)	शोभते	शोभयते	शिभित्वा	प्रशोभ्य	शोभितुम्	शोभनीयम्	शोभितवान्	शोभितः	
सह(मर्षणे)	सहते	सहयति	सोहद्वा	प्रसह्य	सोहुम्	सहनीयम्	सोहेद्वान्	सोहः	

उत्तराणि

1. 1. 1. वैरायेण | 2. कमेन | 3. द्वद्वेन | 4. संशयेन | 5. अधर्मेण | 6. मोहेन | 7. अशान्त्या | 8. मुद्रेन | 9. अश्रद्धया | 10. अज्ञानेन |
  11. निर्या | 12. प्रमादेन | 13. क्रोधेन | 14. दुःखेन | 15. भीत्या | 16. आलस्येन | 17. ईर्ष्या | 18. अहङ्कारेण |
2. 1. भक्ते: | 2. संस्कृते: | 3. ईश्वरानुग्रहात् | 4. कृष्णात् | 5. धर्मात् | 6. प्रयत्नात् | 7. पर्जन्यात् | 8. एकाग्रतायाः | 9. आधारात् |
10. कृष्णात् | 11. प्रयत्नात् | 12. ध्येयात् | 13. अभ्यासात् | 14. भाषाज्ञानात् | 15. त्यागात् |
3. 1. भीमः अर्जुनात् पूर्वः | 2. अर्जुनः भीमात् परः | 3. अर्जुनः नकुलात् पूर्वः | 4. नकुलः अर्जुनात् परः | 5. नकुलः सहभीवात् पूर्वः |
6. सहदेवः नकुलात् परः |
4. 1. शकुनिम् | 2. दुश्शासनम् | 3. कीचकम् | 4. कौरवान् |
5. 1. युधिष्ठिरेण सदृशः धर्मिष्ठः कः ? 2. भीष्मेण सदृशः दृढप्रतिज्ञः कः ? 3. कर्णेन सदृशः दाता कः | 4. गीतामृतेन सदृशेन तत्त्वं किम् ?
5. विश्वरूपेण सदृशं दृश्यं किम् ? 6. आशायाः सदृशः पाशः कः ? 7. तृतीये समाप्तत् का ? 8. अर्जुनेन सदृशः धनुधर्धः कः ?
6. 1. सदृशः | 2. परम् | 3. विना | 4. प्रति | 5. अलम् | 6. धिक् | 7. पूर्वः | 8. ऋते
- 2.3. 1. योगिनः कर्म कुर्वन्ति | 2. पण्डितः समदर्शी | 3. ते सन्यासिनः योगिनश्च | 4. सः महात्मा सुदुर्लभः |
5. सः वेदवित् | 6. अनन्यभाजः मां भजन्ति | 7. ज्ञेयः नित्यसन्न्यासी |
4. 2. सुहृत् हिताय योजयति | सुहृदः हिताय योजयन्ति | 3. सुहृत् गुह्याय निगूहति | सुहृदः गुह्यं निगूहति | 4. सुहृत् गुणान् प्रकटीकरोति | सुहृदः गुणान् प्रकटीकर्वन्ति | 5. सुहृत् आपदगतं न जहति | सुहृदः आपदगतं न जहति | 6. सुहृत् काले ददाति | सुहृदः काले ददति |
5. 1. अगुणिन् | 2. गुणिन् | 3. मत्सरिन् | 4. गुणरागिन् |
6. 1. गुणिनं नागुणी वेति | 2. मत्सरी | 3. गुणी गुणानुरागी च |
- 3.1. 2. आशिष्वौ | 3. स्रोतः, स्रोतसी | 4. दिक्, दिशः | 5. चक्षुषी | 6. परिषत्, परिषदः | 7. कर्मणी कर्मणि | 8. मनः, मनांसि | 9. सरित्, सरितौ | 10. जगती, जगन्ति | 11. आपदौ, आपदः |
2. 1. धनुः | 2. वचांसि | 3. आशिषा | 4. सम्पत् विष्ट् च | 5. सः | 6. चक्षुषी | 7. सर्वेताः | 8. कर्मणि |
3. 1. सरांसि | 2. आपदः | 3. जगत् | 4. सरितः | 5. तडितः | 6. विष्ट् | 7. जलस्योतांसि | 8. सत्यसम्पत् | 9. भगवतः आशिषः इव | 10. कृषिकर्म |
- 4.1. 1. विद्वस् - द्वि. वि, ए.व | 2. बुद्धिमत् - पञ्चमी - षष्ठी.वि, ए.व | 3. ज्ञानिन् - प्रथमा-द्वितीया.वि, द्वि.व | 4. सुहृद् - तृतीया-वि.ब.व | 5. विष्ट् - चतुर्थी.वि, ए.व | 6. जलमुच् - तृतीया-चतुर्थी.वि, द्वि.व | 7. मनस् - तृतीया.वि, ए.व | 8. वपुष् - चतुर्थी.वि, ब.व | 9. धनुष् - प्रथमा- द्वितीया.वि, ब.व | 10. कर्मन् - तृतीया.वि, ए.व | 11. पथिन् - द्वितीया.वि, ए.व | 12. यशस् - चतुर्थी.वि, ए.व |
2. 1. आपदा, आपदस्याम्, आपद्धिः | 2. कर्मणा, कर्मण्याम्, कर्मभिः | 3. ज्ञानिने, ज्ञानिभ्याम्, ज्ञानिभ्यः | 4. विद्युता, विद्युदभ्याम्, विद्युद्धिः | 5. चक्षुषा, चक्षुर्भायम्, चक्षुर्भिः | 6. स्रोतसा, स्रोतोभ्याम्, स्रोतोभिः | 7. नाम, नामी, नामानि | 8. शाखिना, शाखिभ्याम्, शाखिभिः | 9. योगिनम्, योगिनौ, योगिनः | 10. जगत्, जगती, जगन्ति | 11. सरः, सरसी, सरांसि | 12. आशिषे, आशीर्भायम्, आशीर्यः |
3. 1. सर्वशास्त्रवित् - विद्वान् | 2. बुद्धिमन्तम् - शास्त्रविद्वान्सम् | 3. विदुषः | 4. वपुषा | 5. शास्त्रविद्धिः | 6. परिहासवचांसि | 7. पथ्यनम् पलाशशाखिनः | 8. आत्मानम् | 9. वाचा | 10. महाज्ञानिने |
4. 1. देवशर्मणः | 2. अविद्यावन्तं भवन्तं निर्माणं पलाशपुष्पम् इव निश्चयोजनं मन्यन्ते इति उक्तवती | 3. वारणसीम् | 4. पल्या: वाचा | 5. कालिदासस्य कृतीना पञ्चमहाकाव्यानाम् |
- 5.1. 2. कर्मन् - कर्मणः | 3. चेतस् - चेतसाम् | 4. आकाङ्क्षिक्षन् - आकाङ्क्षिक्षणः | 5. देहिन् - देहिनाम् | 6. अनन्यगामिन् - अनन्यगामिनोः, 7. आत्मन् - आत्मसु | 8. विष्ट् - विषपादम् | 9. शिरस् - शिरस्सु | 10. विवेकिन् - विवेकिभ्यः |
2. 1. स्रोतसः, स्रोतसोः, स्रोतसाम् | 2. वयसः, वयोध्याम्, वयोध्यः | 3. विदुषि, विदुषोः, विद्युत्सु | 4. ज्ञानिनः, ज्ञानिभ्याम्, ज्ञानिभ्यः | 5. उपनिषदः, उपनिषदोः, उपनिषदाम् | 6. पुरुजिति, पुरुजितोः, पुरुजित्सु | 7. वेदविदः, वेदविद्याम्, वेदविद्यः | 8. आशिषि, अशिषोः, आशीर्णु | 9. वाचः, वाचोः, वाचाम् | 10. पथि, पथोः, पथिषु |
3. 2. कुत्र शुद्धता अस्ति ? 3. केषां बुद्ध्यः अनन्ताः ? 4. के पश्यन्ति ? 5. वयं कथं स्याम ? 6. नराः कानि विहाय नवानि धरन्ति ? 7. कः नित्यम् अवध्यः ? 8. कीदृशः अर्जुनः पृच्छति ? 9. माधवः पाण्डवश्च कीदृशे स्यद्दने स्थितौ ?
4. 1. धीमति | 2. सुहृत्सु | 3. विषप्तु | 4. सरिति | 5. वाशु | 6. जगति | 7. वपुष्णु | 8. शिरसि | 9. सरस्सु | 10. आत्मसु |
5. 1. सत्यजितः | 2. प्रधानमन्त्रिणः, मुख्यमन्त्रिणः | 3. मज्जन्तौ बालकौ | 4. भिषजां प्रमुखः नरेन्द्रमहोदयः | 5. कर्मणः प्रभावेण |
6. 1. 1. आत्माना | 2. अनन्तवतः | 3. कर्मसु | 4. अभावयतः | 5. मनसा | 6. असूयन्तः, अचेतसः | 7. ज्ञानिनः, वैरिणा | 8. देहिनम् | 9. हृदि | 10. अनुपकारिणे | 11. ज्ञानासिना | 12. गिराम् | 13. आत्मनः | 14. जन्मनाम् |
2. 1. धर्मसम्मूढेताः | 2. देही नवानि शरीराणि संयाति | 3. मा फलेषु | 4. आत्मानम् उद्दरेत् | 5. एषः वः इष्टकामधुक् अस्तु | 6. सर्वं किल्बैषैः मुच्यन्ते | 7. मनुष्याः पार्थं सर्वशः | 8. कर्मसङ्गानां बुद्धिभेदं न जनयेत् | 9. कृत्स्नवित न विचालयेत् | 10. परर्थः भयावहः | 11. ज्ञान-विज्ञानानाशनम् | 12. अर्थ विवस्त्वे ग्रोक्तवान् | 13. यः वेति सः माप् एति | 14. एधांसि भस्मसात् कुरुते | 15. आत्मशुद्धये कर्म कुर्वन्ति |
3. 2. ज्ञानिनम् उपसर्पायि | 3. ज्ञानिना सह चर्चा करोमि | 4. ज्ञानिने सर्वं सर्वपर्यामि | 5. ज्ञानिनः ज्ञानं सम्पादयामि | 6. ज्ञानिनः ज्ञानम् अपारम् | 7. ज्ञानिनि अवन्तः आनन्दः अस्ति |
4. 2. उपनिषदं सर्वे इच्छन्ति | 3. उपनिषदा सह गीतायाः चर्चा भवति | 4. उपनिषदे विदेशीया: सृहयन्ति | 5. उपनिषदः ज्ञानं प्राप्य सनुष्टः |

6. उपनिषदः पाठनं तत्र प्रचलति । 7. उपनिषदिं आत्मज्ञानम् अस्ति ।
5. 1. शुद्धम् । 2. अशु । 3. शु । 4. शु । 5. अशु । 6. शु । 7. अशु । 8. अशु । 9. शु । 10. अशु ।
7. 1. विशेषणं -विशेष्यम् । 1. परमम् - वचः । 2. सहजम् - कर्म । 3. महती - चमूः । 4. महारथः - द्रुपदः । 5. विक्रान्तः - अभिमन्युः ।
6. प्रियः - नरः । 7. शूरः - सैनिकः । 8. ऐश्वरं - रूपम् । 9. दिव्यं - चबुः । 10. दिव्यः - शड्खः । 11. कृशा - महिला । 12. अनन्तः - आकाशः ।
2. प्रियः अनुजः । प्रिया भगिनी । प्रियम् मित्रम् । प्रसिद्धः पुरुषः । प्रसिद्धां गीता । प्रसिद्धम् शास्त्रम् । महान् यज्ञः / त्यागः । महती शक्तिः / सिद्धिः । महत् कौशलम् / अधिष्ठानम् । श्रेष्ठः गणः । श्रेष्ठा शक्तिः । श्रेष्ठम् कार्यम् ।
3. 2. आत्मीयं मित्रम्, आत्मीये मित्रे, आत्मीयानि मित्राणि । 3. प्रियः पाण्डवः, प्रियौ पाण्डवौ, प्रिया: पाण्डवाः । 4. पूज्यः गुरुः, पुज्यौ गुरु, पूज्याः गुरवः । 5. चटुलः कपिः, चटुलौ कपी, चटुला: कपयः । 6. मधुरा वाणी, मधुरे वाण्यौ, मधुरा: वाण्यः । 7. कूरः शत्रुः, कूरौ शत्रू, कूराः शत्रवः । 8. महती कश्य, महत्यौ कथे, महत्यः कथाः । 9. श्रेष्ठः कर्ता, श्रेष्ठौ कर्तारौ, श्रेष्ठाः कर्तारः । 10. प्रसिद्धः ऋषिः, प्रसिद्धौ ऋषी, प्रसिद्धाः ऋषयः ।
4. प्राचीनः देवालयः, प्राचीनं देवालयम्, प्राचीनेन देवालयेन, प्राचीनाय देवालयाय, प्राचीनानात् देवालयात्, प्राचीनस्य देवालयस्य, प्राचीने देवालये । प्राचीना नगरी, प्राचीनानं नगरीम्, प्राचीनया नगर्या, प्राचीनायै नगर्यै, प्राचीनायाः नगर्याः, प्राचीनायाः नगर्याः, प्राचीनायां नगर्याम् । प्राचीनं भवनम्, प्राचीनं भवनम्, प्राचीनेन भवनेन, प्राचीनाय भवनाय, प्राचीनात् भवनात्, प्राचीनस्य भवनस्य, प्राचीने भवने ।
5. 2. उन्नतं शाखिनं कपिः आरोहति । 3. तीक्ष्णैः इषुभिः प्रतियोग्यति । 4. शान्ते आत्मनि चैतत्यं प्रकाशते । 5. अक्षयात् तूणीरात् शरं स्वीकरोति । 6. महता स्यन्दर्भेन गच्छति । 7. अद्वैष्टं भक्तम् ईश्वरः इच्छति । 8. पार्थः दिव्येन चक्षुषा ईश्वरं दृष्टवान् । 9. महत्यां निशायां संयमी जागर्ति । 10. श्रेष्ठायाः नार्याः नाम पाज्वाली । 11. पतिव्रतासु स्त्रीषु श्रीः भवति । 12. धीमति योगिनि कुशलता अस्ति । 13. सेवातप्यरेभ्यः सिद्ध्येभ्यः तत्त्वदर्शिनः ज्ञानं यच्छन्ति । 14. शूश्रूषेव अर्जुनाय कृष्णः ज्ञानं दत्तवान् । 15. आसुर्या योन्यां मूढाः जन्म प्राप्नुवन्ति । 16. सूर्यवंशप्रभवाय इक्षवाक्वे मनुः योगम् अब्रवीत् । 17. उत्तमे कर्मणि निरतः भव । 18. अहृद्कारिण्यां व्यक्तौ शान्तिः न भवति । 19. विशुद्धया बुद्ध्या आत्मनियन्त्रणं कुरु । 20. उन्नतात् वृक्षात् फलं पतति ।
6. 1. अर्जुनः दुष्टान् योधान् मारयति । 2. ज्येष्ठात् अग्रजात् । 3. ज्ञानिने । 4. चक्रिणम् । 5. स्वकीयम् । 6. तीक्ष्णेन । 7. निषुणे । 8. धर्म्यम् । 9. आत्मवैष्यः । 10. महीनी । 11. विपरीतानि । 12. अवस्थितान् । 13. दिव्येन । 14. देववरस्य । 15. प्रसन्नस्य ।
7. 1. ब्रह्म । 2. स्यदने । 3. भक्तानाम् । 4. चेतसा । 5. नारायणेन । 6. धनञ्जयः । 7. चक्रिणम् । 8. त्रीन् ।
8. 1. यन्नारुद्धानि । 2. धीमता । 3. श्वेतैः । 4. प्रमाथीनि । 5. कर्मसङ्ग्रहानाम् । 6. इमम् । 7. केवलैः । 8. क्षीणकल्पाः । 9. शुचौ । 10. मनः ।
- 8.1. 1. कः सेनयोरुभयोः मध्ये रथं स्थापितवान् ? 2. पण्डितः कान् कान् न शोचन्ति ? 3. केन गर्भः आवृतः ? 4. हरिः कर्मसै ऐश्वरं रूपं दर्शयामास ? 5. केभ्यः योगी अधिकः ? 6. कस्य मृत्युः ध्रुवः ? 7. अर्जुनः विषादेन कुरु उपाविशत ? 8. कः दुर्गातिं न गच्छति ?
2. 2. किम् - कानि । केन, काश्यां, कैः । काश्यां, केभ्यः । कस्मात्, केभ्यः । कस्य, कयोः । कयोः केषु ।
3. 1. एषा । 2. एतस्य । 3. एतस्याः । 4. एतम् । 5. एतस्मिन् । 6. एतेषु । 7. एतस्मिन् । 8. एतयोः । 9. तस्मिन् । 10. तान् । 11. तेषु । 12. तम् । 13. तस्मिन् । 14. तस्मिन् । 15. तत् ।
4. तस्य । तस्मिन् । तम् । तस्य । तेषाम् । तम् । तेषु । सः । तस्मिन् । तस्य । ते । तस्मात् । तस्मै । तेषाम् । ते ।
- 9.1. 1. एतया । 2. तया । 3. एताम् । 4. तया । 5. अनया । 6. एतया । 7. एतया । 8. ताम् । 9. एतस्मै । 10. तस्याः । 11. एताम् । 12. एतस्याः । 13. एताम् । 14. तया ।
2. 2. जनकः भूमौ का प्राप्तवान् ? 3. कथा सह रामस्य विवाहः अभवत् ? 4. हनुमान् कस्यै अद्युलीयकं दत्तवान् ? 5. रामः कस्या: क्रते एकवर्षम् अवसरत ? 6. कस्या: प्रियः रामः ? 7. कस्याम् आदर्शनारीणुणाः सन्ति ?
3. 2. तासु । 3. ताभ्याम् । 4. इमान् । 5. तस्याम् । 6. एतेषु । 7. तस्मात् । 8. अनयोः । 9. तान् । 10. अस्मिन् । 11. तासु । 12. एतस्मै । 13. तेष्यः । 14. एषिः । 15. तेषाम् । 16. एष्यः । 17. आष्यः । 18. अनेन । 19. अनयोः । 20. एतसाम् । 21. एताभ्याम् । 22. इमाम् । 23. एषिः ।
- 10.1. एकम् । एकस्य । एकस्मै । एकेन । एकस्मात् । एकस्मिन् । एकः ।
2. 2. त्रीणि । 3. तिसः । 4. तिसुभिः । 5. द्वौ । 6. त्रीणि । 7. पञ्च । 8. द्वाभ्याम् । 9. त्रयः । 10. द्वे । 11. चत्वारि । 12. पञ्चभिः त्रिभिः । 13. द्वौ ।
3. 2. त्रयः । 3. द्वे । 4. पञ्च । 5. पञ्च । 6. एकम् । 7. तिसः । 8. पञ्च । 9. द्वे । 10. चत्वारः । 11. त्रीणि । 12. एकः । 13. पञ्च । 14. द्वौ ।
15. चतसः । 16. अष्ट । 17. सप्त । 18. दश । 19. षट् । 20. नवः ।
4. 2. चत्वारि । 3. द्वाभ्याम् । 4. द्वादशसु । 5. एकस्याम् । 6. तिसृणाम् । 7. पञ्चानाम् । 8. दशभिः । 9. षट्भ्यः । 10. चतसृभ्यः । 11. चतसृषु । 12. तिसः ।
5. चत्वारः । चत्वारि । चतुर्तुः । एकम् । त्रयः । एकेन । एकस्य । एकस्य । चतुर्तुः । एकः । द्वौ । त्रीन् । चतुरः । त्रयः । एकम् । त्रयाणाम् । त्रीन् ।
- 11.1. 1. चतुर्थः, चतुर्थी, चतुर्दशम् । 2. षष्ठः, षष्ठी, षष्ठम् । 3. सप्तविंशतितमः, सप्तविंशतितमी, सप्तविंशतितम् । 4. विंशतितमः, विंशतितमी, विंशतितमम् । 5. षोडशः, षोडशी, षोडशम् । 6. पञ्चविंशतितमः, पञ्चविंशतितमी, पञ्चविंशतितम् । 7. नवपञ्चविंशतिमः, नवपञ्चविंशतिमी, नवपञ्चविंशतिमम् । 8. एकसप्तविंशतिमः, एकसप्तविंशतिमी, एकसप्तविंशतिमम् । 9. नवतितमः, नवतितमी, नवतितम् । 10. पञ्चविंशतितमः, पञ्चविंशतितमी, पञ्चविंशतितमम् । 11. त्रिसप्तविंशतिमः, त्रिसप्तविंशतिमी, त्रिसप्तविंशतिम् । 12. सप्तविंशतिमः, सप्तविंशतिमी, सप्तविंशतिमम् । 13. अष्टचत्वारिंशतमः, अष्टचत्वारिंशतमी, अष्टचत्वारिंशतमम् । 14. द्वाविंशतितमः, द्वाविंशतितमी, द्वाविंशतिम् । 15. चतुर्स्त्रिंशतमः, चतुर्स्त्रिंशतमी, चतुर्स्त्रिंशतम् । 16. द्व्यशीतितमः, द्व्यशीतितमी, द्व्यशीतितम् । 17. चत्वारिंशतमः, चत्वारिंशतमी, चत्वारिंशतमम् ।
2. 2. द्वितीयः - प्रथमाय । 3. द्वितीयः - चतुर्थाय । 4. पञ्चमः - चतुर्थाय । 5. तृतीयः - पञ्चमाय । 6. पञ्चविंशतितमः - पञ्चवाशत्तमाय ।

7. चतुर्सप्ततितमः - अष्टनवतितमाय, 8. पञ्चपञ्चाशत्तमः - एकसप्ततितमाय च वलयं ददाति ।
3. प्रथमाय । द्वितीयः । द्वितीयम् । पञ्चमः । चतुर्थाय । तृतीयः । प्रथमः । चतुर्थः । पञ्चमम् । षष्ठः । सप्तमी । प्रथमम् । तृतीयः । चतुर्थः ।
द्वितीयस्य । एकम् । एकम् । द्वितीयम् । प्रथमस्य । तृतीयेन । चतुर्थम् । चतुर्थेन । तृतीयः ।
4. 2. जनवरीमासस्य षड्दिवशतिदिनाङ्के गणतन्त्रदिनं भवति । 3. मार्चमासस्य प्रथमेदिनाङ्के विश्ववनितादिनं भवति । 4. एप्रिलमासस्य
चतुर्दशे दिनाङ्के अष्टेडकरजयतीदिनं भवति । 5. मईमासस्य प्रथमे दिनाङ्के विश्ववर्कार्मिकदिनं भवति ।
5. 2. द्वितीये दिने शक्रदेवः भीमेन हतः । 3. चतुर्थे दिने गजसेना भीमेन हता । 4. पञ्चमे दिने सात्यके: दशपुत्राः भूरिश्रवसा हताः । 5. सप्तमे
दिने शङ्खः द्रोणेन हतः । 6. अष्टमे दिने इरावान् अलम्बूषेण हतः । 7. दशमे दिने भीषः अजुनेन पातितः । 8. त्रयोदशे दिने अधिमन्युः
दौशशासनिना हतः । 9. चतुर्दशे दिने जयद्रथः अजुनेन हतः । 10. चतुर्दशे दिने भूरिश्रवाः सात्यकिना हतः । 11. पञ्चदशे दिने द्रोणः
धृष्टद्धूनेन हतः । 12. सप्तमशे दिने कर्णः अजुनेन हतः ।
6. 2. प्रथमः वानरः द्वितीयात् वृक्षात् तृतीयं वृक्षं गच्छति । 3. प्रथमः वानरः तृतीयात् वृक्षात् चतुर्थं वृक्षं गच्छति । 4. प्रथमः वानरः चतुर्थात्
वृक्षात् पञ्चमं वृक्षं गच्छति । 5. प्रथमः वानरः पञ्चमात् वृक्षात् षष्ठं वृक्षं गच्छति ।
- 12.2. 1. कस्यचित् । 2. कश्चित् । 3. केचित् । 4. केनचित् । 5. कस्मैश्चित् । 6. केषुचित् । 7. कानिचित् । 8. कञ्चित् । 9. केनचित् ।
10. केष्यचित् । 11. कानिचित् । 12. कस्यचित् ।
3. 2. केनचित् । 3. केषुचित् । 4. कश्चित् । 5. केचित् । 6. कास्मैश्चित् । 7. कानिचित् । 8. कस्याञ्जित् । 9. कासाञ्जित् ।
6. 1. कश्चित् । 2. कश्चित् । 3. कश्चित् । 4. कस्यचित् । 5. कश्चित् । 6. कश्चित् । 7. कश्चित् । 8. केचित् । 9. केचित् । 10. केचित् ।
11. किञ्चित् ।
- 7.2. कस्यचित् । 3. कस्माचित् । 4. कस्याञ्जित् । 5. केषुचित् । 6. केचित् । 7. किञ्चित् । 8. कस्याञ्जित् । 9. कस्मैश्चित् । 10. काश्चित् ।
- 13.1. 1. लप्यते, लप्यते, लप्यन्ते । लप्येते, लप्येते, लप्यच्च । लप्ये, लप्यावहे, लप्यामहे । 2. योत्प्यते, योत्प्यते, योत्प्यन्ते ।
योत्प्यसे, योत्प्येते, योत्प्यच्चे । योत्प्ये, योत्प्यावहे, योत्प्यामहे । 3. कम्पिष्ठते, कम्पिष्ठेते, कम्पिष्ठन्ते । कम्पिष्ठसे, कम्पिष्ठेते,
कम्पिष्ठच्चे । कम्पिष्ठे, कम्पिष्ठावहे, कम्पिष्ठामहे । 4. जनिष्ठते, जनिष्ठेते, जनिष्ठन्ते । जनिष्ठसे, जनिष्ठेते, जनिष्ठच्चे । जनिष्ठे,
जनिष्ठावहे, जनिष्ठामहे । 5. यक्षते, यक्षेते, यक्षन्ते । यक्षसे, यक्षेते, यक्षच्चे । यक्षे, यक्षावहे, यक्षामहे ।
2. 3. एताः करिष्यते । 4. तौ करिष्यते । 5. अहं चेष्टिष्ठामहे । 6. वयं चेष्टिष्ठावहे । 7. आवां चेष्टिष्ठावहे । 8. त्वं लप्यसे । 9. यूं लप्यच्चे ।
10. सः रस्यते । 11. ते रस्यन्ते । 12. एता: अशिष्यते । 13. तौ अशिष्यते । 14. अहं वर्तिष्ठे । 15. वयं वर्तिष्ठावहे । 16. त्वम्
आरप्यसे । 17. यूरुम् आरप्यच्चे । 18. अहं योत्प्ये । 19. आवां योत्प्यावहे । 20. वयं योत्प्यामहे । 21. त्वं वर्दिष्ठसे । 22. यूं वर्दिष्ठच्चे ।
3. 1. गोपालः सागरतीरे विहारं करिष्यते । 2. आप्म, सायद्वकाले सागरशोभा वर्धिष्ठते । 3. आप्म, सर्वे सागरसौन्दर्यम् आस्वादयिष्ठन्ते । 4. आप्म,
चन्द्रः आकाशे प्रकाशयिष्ठते । 5. आप्म, सायद्वकाले सूर्यः सागरे गाहिष्ठते । 6. सायद्वकाले आकाशे सूर्यः रुक्मवर्णेन
शोभिष्ठते । 7. विनीतः गोपालश्च सागरतीरे रात्रिं यावत् रस्यते । 8. सागरतीरे क्रीडारातः बालाः वर्तिष्ठन्ते । 9. सागरतीरे पक्वं फलम्
इव सूर्यः भासिष्ठते । 10. आप्म, द्वे मित्रे सागरतीरे मोदिष्ठते ।
4. 1. ब्रह्म चन्द्रं भासिष्ठते । 2. वर्धिष्ठते । 3. लप्यते । 4. संसिष्ठते । 5. कम्पिष्ठते । 6. संविष्ठन्ते । 7. रस्यन्ते । 8. चेष्टिष्ठन्ते । 9. करिष्यते ।
10. जनिष्ठते । 11. करिष्यते । 12. आसिष्यते । 13. भक्षयते । 14. क्रेष्ठते । 15. मंस्यते ।
5. 1. अहं गीतां क्रेष्ठे । (उत्तमपुरुषे) 2. त्वं कृष्णास्य वचनं कुरुष । 3. अहं राजभवने वर्तिष्ठे । 4. सः ज्ञानिनां चेष्टाः वीक्षिष्ठते । 5. भक्तः
सदा ईश्वरं भक्षयते । 6. युवां युद्धेभास्म । 7. अहं गंगं प्रपत्ये । 8. वयं मंस्यावहे । 9. तारौ शोभिष्ठते । 10. सः मोदिष्ठते ।
- 14.1. 2. सन्देहः अस्ति । 3. सन्देहः नास्ति । 4. सन्देहः अस्ति । 5. सन्देहः अस्ति । 6. सन्देहः अस्ति । 7. सन्देहः नास्ति । 8. सन्देहः अस्ति ।
9. सन्देहः नास्ति । 10. सन्देहः अस्ति ।
2. पृच्छेत्, पृच्छेयुः - पृच्छेयम्, पृच्छेम । नयेत्, नयेयुः - नयेयम्, नयेम । नमेत्, नमेयुः - नमेयम्, नमेम । वदेत्, वदेयुः - वदेयम्, वदेम ।
खादेत्, खादेयुः - खादेयम्, खादेम । इच्छेत्, इच्छेयुः - इच्छेयम्, इच्छेम । स्मरेत्, स्मरेयुः - स्मरेयम्, स्मरेम ।
3. 1. आगच्छेत् । 2. लिखेत् । 3. पृच्छेयुः । 4. आहूयेत् । 5. कुर्यात् । 6. कुर्याम । 7. शक्नुयुः । 8. आगच्छेताम् । 9. भवेयुः । 10. भवेत् ।
4. 1. गृहीयात्, गृहीयुः, गृहीयाम्, गृहीयाम । 2. अस्तीयात्, अस्तीयुः, अस्तीयाम्, अस्तीयाम । 3. जानीयात्, जानीयुः, जानीयाम्, जानीयाम । 4. बधीयात्,
बधीयुः, बधीयाम्, बधीयाम । 5. तनुयात्, तनुयुः, तनुयाम्, तनुयाम । 6. शृणुयात्, शृणुयुः, शृणुयाम्, शृणुयाम । 7. प्राप्नुयात्, प्राप्नुयुः, प्राप्नुयाम्, प्राप्नुयाम । 8. गणयेत्, गणयेयुः, गणयेयम्, गणयेम । 9. मार्जयेत्, मार्जयुः, मार्जयेयम्, मार्जयेम । 10. कथयेत्, कथयेयुः, कथयेयम्, कथयेम ।
5. 1. सा क्रीणीयात्, ते क्रीणीयाताम्, ताः क्रीणीयुः । 2. एषः गृहीयात्, एतौ गृहीयाताम्, एते गृहीयुः । 3. एषा अस्तीयात्, एते अस्तीयाताम् । एता:
अस्तीयुः । 4. भवान् जानीयात्, भवन्तौ जानीयाताम्, भवन्तः जानीयुः । 5. भवती शक्नुयात्, भवत्यौ शक्नुयाताम्, भवत्यः शक्नुयुः ।
6. अयं तनुयात्, इमौ तनुयाताम्, इमै तनुयुः । 7. इयं गणयेत्, इमे गणयेयाम्, इमाः गणयेयुः । 8. त्वं कथयेत्, युवां कथयेतम्, यूरुं कथयेत ।
9. अहं शक्नुयाम् । आवां शक्नुयाव, वयं शक्नुयाम ।
6. 1. आग्रजः स्वच्छांतां कुर्यात् । 2. अनुजा रुद्रावल्लीं स्थापयेत् । 3. अहं वस्तु अनेतुं बहिः गच्छेयम् । 4. ते अलद्वकारं कुर्यात् । 5. सर्वे स्वकार्यं ज्ञाता कुर्यात् ।
7. 2. प्रायः सः आगत्य कुर्यात् । 3. श्वः त्वं मित्रगृहं गत्वा फलानि खादेः । 4. वयं तत्र तिष्ठेम । 5. बालकाः अत्र क्रीडेयुः । 6. जना: किं कुर्यात् ।
7. सा आगच्छेत् त्वम् अपि आगच्छः । 8. कार्यं समाय यूरुं खादेत् । 9. भवन्तः पुस्तकालयं गत्वा लिखेयुः । 10. गृहे के केतिष्ठेयुः ।
8. 1. गच्छेयम् । 2. कुर्याम् । 3. कुर्याम् । 4. गच्छेयम् । 5. क्रीडेयम् ।

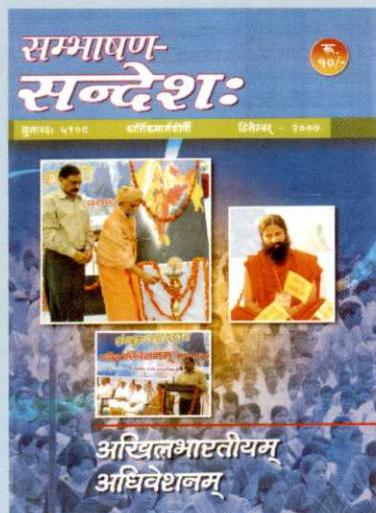
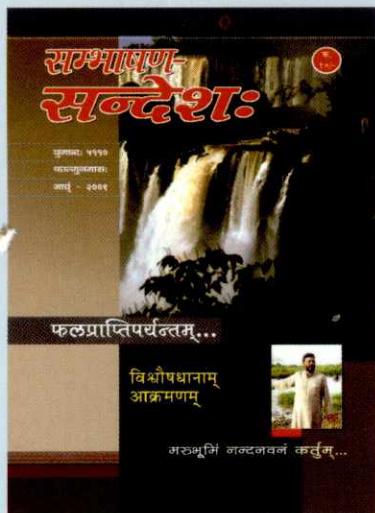
15. 1. पठेताम्। पठेम्। शक्तयात्। कुर्युः। शक्तयाताम्। गृह्णीयुः। क्रीणीयात्। पृच्छेयम्। प्राप्नुयाम्। गणयेः। क्रीडेम्। चलेताम्। दद्यात्। शृणुयात्। कुर्याव। शक्तयाम्।
2. 2. विहरेयुः। 3. गर्जेयुः। 4. कूजेत्। 5. धावेत्। 6. क्रीडेताम्। 7. वदेयुः। 8. तरेत्। 9. धावेयुः। 10. गृह्णीयाताम्। 11. चर्वेत्। 12. गर्जेत्। 13. चलेत्। 14. गिलेयुः। 15. तरेयुः।
3. 1. पठेत्। 2. पिबेत्। 3. गच्छेत्। 4. पश्येयुः। 5. कुर्युः। 6. सम्पादयेम्। 7. विहरेयुः। 8. कुर्युः। 9. जानीयुः। 10. क्रीडेयुः। 11. नमेयम्। 12. भवेयुः। 13. क्रीणीयाः। 14. वदेम्। 15. स्मरेयम्। 16. कुर्युः। 17. लालयेयुः। 18. वसेम्। 19. शुण्याः। 20. उपदिशेत्। 21. कुर्यात्। 23. क्रीणीयुः। 24. लिखेत्। 25. वदेयुः।
4. (क) 1. पूजयेत्। 2. आचरेत्। 3. कुर्यात्। 4. रक्षेत्। (ख) 1. वदेयुः। 2. ब्रूयात्। 3. कुर्यात्। (ग) 1. प्राप्नुयाम्। 2. आप्नुयाम्। 3. पालयेयम्। 4. कुर्याम्। 5. रक्षेयम्।
16. 1. 1. अशोभताम्, अशोभन्त। अशोभाताम्, अशोभध्वम्। अशोभे, अशोभावहि, अशोभामहि। 2. सेवेयाताम्, सेवेरन्। सेवेथाः, सेवेयाथाम्, सेवेध्वम्। सेवेय, सेवेवहि, सेवेमहि। 3. लभेत्, लभेयाताम्, लभेन्। लभेथाः, लभेयाथाम्, लभेध्वम्। लभेय, लभेवहि, लभेमहि। 4. अरमत्, अरमेताम्, अरमन्। अरमथाः, अरमेथाम्, अरमध्वम्। अरमे, अरमावहि, अरमामहि। 5. अमोदत्, अमोदेताम्, अमोदन्त। अमोदथाः, अमोदध्वम्। अमोदे, अमोदावहि, अमोदामहि। 6. जायेत्, जायेयाताम्, जायेन्। जायेथाः, जायेयाथाम्, जायेध्वम्। जायेय, जायेवहि, जायेमहि।
2. 1. त्वम् अलज्जथा:। 2. असतः भावः न अविद्यत्। 3. मनसः निग्रहं सुदुष्करम् अमन्ये। 4. श्रद्धावान् ज्ञानम् अलभत्। 5. त्वं प्रज्ञावादान् अभाषथाः। 6. युवाम् एतं हतं अमन्येताम्। 7. सर्वे विस्मिताः त्वां व्यैक्षन्त्। 8. यूयं श्रद्धायावित्ताः अयज्ञध्वम्। 9. वयं घोरम् अतपामहि। 10. आवाम् ईश्वरम् अभजावहि। 11. अकुर्वन्। 12. अलभत्। 13. अभजन्त्। 14. अभुजत्। 15. अन्वर्तन्त्।
3. 1. अहम् अवन्दे। आवाम् अवदावहि। 2. युवकः अकम्पत्। युवकाः अकम्पन्त्। 3. युवाम् असहेयम्। यूयम् असहध्वम्। 4. बालिका अवर्धत्। बालिके अवर्धेताम्। 5. त्वम् अशोभथाः। यूयम् अशोभध्वम्। 6. आवाम् ऐक्षावहि। वयम् ऐक्षामहि। 7. त्वम् असेवथाः। युवाम् असेवेथाम्। 8. भवन्तौ अलभेताम्। भवन्तः अलभन्त्। 9. अहम् अमन्ये, वयम् अमन्यामहि। 10. भवती अरमत्। भवत्वौ अरमेताम्।
4. 2. वयं राश्रूहिताय यतेमहि। 3. यूयं कदापि न सर्वेध्वम्। 4. शत्रवः भीत्या पलायेन्। 5. त्वं परीक्षायां विजयेथाः।
5. 1. सेवेत्। 2. लभेयाताम्। 3. सेवेय, भुज्जीय, लभेय। 4. सेवेन्, भुज्जीरन्, लभेन्। 5. सेवेमहि, भुज्जीमहि, लभेमहि। 6. सेवेथाः, भुज्जीथाः, लभेथाः। 7. सेवेन्, भुज्जीरन्, लभेन्। 8. सेवेयाथाम्, भुज्जीयाथाम्, लभेयाथाम्। 9. भुज्जीवहि, सेवेवहि, लभेवहि। 10. सेवेध्वम्, भुज्जीध्वम्, लभेध्वम्। 11. सेवेत्, भुज्जीत्, लभेत्। 12. लभेयाताम्, सेवेयाताम्, भुज्जीयाताम्।
17. 1. 1. यदि अर्जुनः धूर्विद्यायाः अभ्यासं न अकरिष्यत् तर्हि ख्यातः न अभिविष्यत्। 2. यदि एकलव्यः न अदास्यत् तर्हि सः गुरुभक्तः इति प्रसिद्धः न अभिविष्यत्। 3. यदि कर्णः दानेन सर्वान् न अतोषयिष्यत् तर्हि दानवीरः इति ख्यातिं न प्राप्यत्। 4. यदि श्रीकृष्णः ब्रजं विहाय न अगमिष्यत् तर्हि द्वारकाकुर्या राज्यं न अरचयिष्यत्। 5. यदि पाण्डवाः द्यूतं न अक्रीडिण्यन् तर्हि सर्वदा पराजयं न प्राप्यन्। 6. यदि मुनिः शापं न अकरिष्यत् तर्हि दुष्टनः शकुन्तलां न व्यस्मरिष्यत्। 7. यदि बालिका: गीतां न अन्वगास्यन् तर्हि गीता कण्ठस्था न अभिविष्यत्। 2. अभविष्यत्, अभविष्यत्, उदतरिष्यत्, उदतरिष्यत्, अलप्यत्, अलप्यत्, प्राप्यत्, प्राप्यत्, अकरिष्यत्, अकरिष्यत्, अन्वकरिष्यत्, व्यस्मरिष्यत्, अभविष्यत्।
3. 1. यदि छात्राः अभविष्यन् तर्हि शिक्षकः अपाठयिष्यत्। 2. यदि कोषे धनम् अभविष्यत् तर्हि फलम् अक्रेष्यम्। 3. यदि उत्साहः अभविष्यत् तर्हि लक्ष्यं प्राप्यत्। 4. यदि विरामः अभविष्यत् तर्हि भवती नाटकम् अद्रक्ष्यत्। 5. यदि भवतः वचनं सत्यम् अभविष्यत् तर्हि अद्व्ययकरिष्यम्। 6. यदि वृक्षाः उन्नताः अभविष्यन् तर्हि अपतिष्णन्। 7. यदि सः सम्यक् कार्यम् अकरिष्यत् तर्हि निर्वाचने अजेष्यत्। 8. यदि भवान् कम्बलम् अधरिष्यत् तर्हि शैत्यं न अबाधिष्यत्। 9. यदि जलम् अभविष्यत् तर्हि तडागः शुच्कः न अभविष्यत्। 10. यदि अनिलः आलस्यम् अत्यक्ष्यत् तर्हि सुखम् अन्वभविष्यत्।
4. 1. अस्ति, सकर्मकः। 2. नास्ति, अकर्मकः। 3. अस्ति, सकर्मकः। 4. अस्ति, सकर्मकः। 5. अस्ति, सकर्मकः। 6. अस्ति, सकर्मकः। 7. नास्ति, अकर्मकः। 8. नास्ति, अकर्मकः। 9. अस्ति, सकर्मकः।
5. 1. सकर्मकवाक्यम्। 2. अकर्मकवाक्यम्। 3. सकर्मकवाक्यम्। 4. सकर्मकवाक्यम्। 5. सकर्मकवाक्यम्। 6. अकर्मकवाक्यम्। 7. अकर्मकवाक्यम्। 8. सकर्मकवाक्यम्। 9. अकर्मकवाक्यम्। 10. सकर्मकवाक्यम्। 11. सकर्मकवाक्यम्। 12. अकर्मकवाक्यम्। 13. अकर्मकवाक्यम्। 14. सकर्मकवाक्यम्। 15. सकर्मकवाक्यम्। 16. अकर्मकवाक्यम्। 17. अकर्मकवाक्यम्। 18. सकर्मकवाक्यम्। 19. अकर्मकवाक्यम्। 20. अकर्मकवाक्यम्।
2. 2. वैश्वारेण अनं पच्यते। 3. तेन राज्यम् इष्यते। 4. एतेन विषयः ज्ञायते। 5. अभिमन्युना सन्देशः प्रेष्यते। 6. यज्ञेन पापं क्षात्यते। 7. मया कथा श्रूयते। 8. तेन हतः मन्यते। 9. क्षत्रियेण युद्धं लभ्यते। 10. कृष्णो मार्गः सूच्यते। 11. शिष्येण गुरुः सेव्यते। 12. सैनिकेन शत्रुः ताङ्गते। 13. केशवेन विभूतियोगः कथ्यते। 14. रथिना सैयम् आलोक्यते। 15. जैनः इद्वज्ञालं वीक्षते। 16. कृष्णो भक्तः इष्यन्ते। 17. तामसगुणयुक्तैः अकार्यं क्रियते। 18. धूमेन वह्निः आव्रियते। 19. भीषणे शङ्खः ध्यायते। 20. सर्वेण कर्मफलम् अनुभूयते।
3. 2. निर्मायते, निर्मायेते, निर्मायन्ते। 3. दीयते, दीयेते, दीयन्ते। 4. विधीयते, विधीयेते, विधीयन्ते। 5. हायते, हायेते, हायन्ते।
4. 2. भक्तैः पुष्पाणि चीयन्ते। 3. शिक्षिकया ग्रन्थः अधीयते। 4. अधिकारिणा विचाराः श्रूयन्ते। 5. तथा लेखनी क्रीयते। 6. सेवकेन स्यूताः।

- नीयन्ते । 7. सचिवैः कार्याणि क्रियन्ते । 8. बालिकाभिः वस्त्राणि ध्रियन्ते । 9. वरेण कन्या त्रियते । 10. सैनिकेन नदी तीर्यते । 11. भक्तेन देवः ध्यायते । 12. भाषणकरेण विषयः प्रस्तूयते । 13. अस्माभिः गीतानि श्रूयन्ते । 14. युष्माभिः सल्कार्यं क्रियते । 15. यतिना भगवान् स्तूपते । 5. वद् - उद्यते, उद्यन्ते, उद्योगे, उद्ये, उद्यामहे । वच् - उच्चेते, उच्चेथे, उच्च्यच्चे, उच्चावहे, उच्चामहे । आ + हे - आहूयते, आहूयते, आहूयसे, आहूयेथे, आहूये, आहूयावहे ।
- 6.1. पुष्पम् । 2. भारः । 3. बीजानि । 4. उपायनानि । 5. जलम् । 6. अहम् । 7. आभूषणानि । 8. यूयम् । 9. प्रकृतिः । 10. सेवकाः । 11. देशः । 12. त्वम् । 13. तृणम् । 14. देवैः ।
- 19.1. 2. शिशुभिः रुद्यते । 3. बालेन उत्थीयते । 4. जनैः उपविश्यते । 5. तेन कुर्याते । 6. शुनकैः भाष्यते । 7. त्वया खिद्यते । 8. उम्मतैः हस्यते । 9. सिंहेन गज्यते । 10. दीपैः जल्यते । 11. नर्तक्या नृत्यते । 12. महिलाभिः लज्जयते । 13. पापेन क्षीयते । 14. गङ्गया उद्धयते । 15. आरक्षकैः उष्ट्रयते । 16. सख्येन वृथते । 17. अस्माभिः स्थीयते । 18. शाखाभिः कम्प्यते । 19. चित्रेण शुच्यते । 20. पर्यटकैः प्रम्यते ।
- 2.1. एतेन सन्न्यासिना भूयते । 2. तेन भिक्षाटनं कृत्वा जीव्यते । 3. प्रतिदिनं प्रभाते एव तेन प्रस्थीयते । 4. तेन सनुष्टेन भूयते । 5. तेन न प्राप्यते । 6. न शुच्यते न किमपि काङ्क्षयते । 7. तेन सर्वदा एकभावेन स्थीयते । 8. निन्दायां प्रशंसायां वा तेन समानेन दृश्यते । 9. सुखेन दुःखेन च सः न प्रभाव्यते । 10. तेन भगवतः आराधनं क्रियते । 11. तेन भगवतः अतीतविषये भूयते । 12. तेन ध्यायते चेत् भगवान् एव । 13. तेन दृश्यते चेत् भगवान् एव । 14. तेन भाव्यते चेत् भगवान् एव । 15. एवं सर्वदा सर्वत्र सर्वथा भगवमयोन वृत्यते ।
3. 1. कृष्णेन ज्योतिषां रविणा भूयते । 2. वेदानां सापमवेदेन भूयते । 3. नक्षत्राणां शशिना भूयते । 4. कृष्णेन इन्द्रियाणां मनसा भूयते । 5. कृष्णेन भूतानां चेतनया भूयते । 6. कृष्णेन सरसां सापारेण भूयते । 7. कृष्णेन सर्ववृक्षाणाम् अशत्येन भूयते । 8. कृष्णेन पश्चिमां वैतरेयेन भूयते । 9. कृष्णेन आयुधानां वज्रेण भूयते । 10. कृष्णेन स्तोतासां जाह्नव्या भूयते । 11. कृष्णेन अक्षराणाम् अकारेण भूयते । 12. कृष्णेन छन्दोऽन्यायां गायत्र्या भूयते । 13. कृष्णेन ज्ञानवतां ज्ञानेन भूयते । 14. कृष्णेन सत्त्ववतां सत्त्वेन भूयते ।
4. 1. एकः पोहाविष्टः भवति । 2. सः समचितः न भवति । 3. सः कर्पहूलं प्राधान्येन चिन्तयति । 4. एकदा सः एकं गुरुं प्राप्नोति । 5. गुरुः उपदेशं करोति । 6. एतस्य मनसि प्रश्नः उद्घवति । 7. तेनापि मध्ये बहुभिः गीतायाः उदाहरणैः गुरुः तं बोधयति । 8. सः अपि मध्ये मध्ये जिज्ञासां प्रकट्यति । 9. अन्ततो गत्वा सः सत्यंमेकत्वम् च अवगच्छति । 10. तदनुसारम् आचरणस्य निश्चयं करोति । 11. सः सनुष्टः जीवनं करोति । 12. अये तस्य जीवनम् अवलोक्नते । 13. सः तत्त्वं बोधयति । 14. सर्वे एतत् इच्छन्ति । 15. एते स्वजीवने तदाचरितुं प्रयत्नं विद्यथति । 16. एवं सः सार्थकं जीवनं करोति ।
- 20.1. रक्ष्यताम्, नीयताम्, ऊद्यताम्, वन्द्यताम्, ईक्ष्यताम्, सह्यताम्, दीयताम्, ऊद्यताम्, श्रूयताम्, ज्ञायताम्, आलोक्यताम्, अपेक्ष्यताम्, वृत्यताम्, शुभ्यताम् ।
2. ज्ञायताम्, ज्ञायेताम्, ज्ञायन्ताम् । ऊद्यताम्, उद्योगताम्, ऊद्यन्ताम् । लभ्यताम्, लभ्येताम्, लभ्यन्ताम् । ज्ञायस्व, ज्ञायेथाम्, ज्ञायध्वम् । ऊद्यस्व, ऊद्योगम् । लभ्यस्व, लभ्येथाम्, लभ्यध्वम् । ज्ञायै, ज्ञायावहै, ज्ञायामहै । उद्यै, उद्यावहै, उद्यामहै । लभ्यै, लभ्यावहै, लभ्यामहै ।
3. 1. सारथिना रथः स्थाप्यताम् । 2. भक्तेन देवैः ध्यायताम् । 3. योधैः शदूखनादः श्रूयताम् । 4. भवता भोगाः समीकृताम् । 5. भवद्भिः परमाणुतिः प्रयायताम् । 6. छावेण पाठौ पठेयताम् । 7. तेन अश्वौ दृश्येताम् । 8. त्वया युद्धं क्रियताम् । 9. सेनापतिना सेना नीयताम् । 10. युष्माभिः लोकसङ्घाः क्रियताम् । 11. मुमुक्षुणा अशोच्याय न दीयताम् । 12. त्वया क्षेत्रः भगवान् ज्ञायताम् । 13. बुधेन तत्त्वं ज्ञायताम् । 14. युष्माभिः राज्ञः भुज्यताम् । 15. अग्रजेन अनुजौ नीयताम् । 16. धर्मिष्टः जयः लभ्यताम् । 17. भवद्भिः देशः सेव्यताम् । 18. दुर्योधेन आचार्यः उपसङ्गम्यताम् । 19. युष्माभिः कदापि अधर्मः न क्रियताम् । 20. सैनिकैः युद्धं वीक्ष्यताम् । 21. सर्वैः मनः अभ्यासेन गृह्यताम् । 22. युष्माभिः स्वर्धमः चर्यताम् । 23. सर्वैः धृतिः विन्द्यताम् । 24. अर्जुन ! त्वया मर्तुः दृश्यन्ताम् । 25. ज्ञानवता भगवान् प्रपद्यताम् । 26. श्रद्धाचार्द्भिः ज्ञानं लभ्यताम् । 27. त्वया प्रकृतिः विद्यताम् । 28. युवाणां सत्यम् ऊद्यताम् । 29. भवद्भिः गीता श्रूयताम् । 30. भवत्या भ्रातः उपदेश्यन्ताम् । 31. योगिना न मुहूर्यताम् । 4. केनापि अशुचौ नरके न पल्यताम् । 5. कदापि अधर्मेण न अभिवृत्यताम् । 6. सर्वैः ज्ञानवर्धनाय प्रयत्यताम् । 7. भवद्भिः स्वधर्माचरणे रम्यताम् । 8. कस्यापि कर्मणि सक्तिः न ज्ञायताम् । 9. अस्माभिः देशाहिताय यत्पत्ताम् । 10. संस्कृतप्रावाहकेन संस्कृतेन विराज्यताम् ।
5. 2. लभ्यताम् । 3. पाण्डवैः । 4. स्वर्धमः । 5. भुज्यताम् । 6. भवद्भिः ते । 7. आत्मा । 8. आयताम् । 9. विजयः । 10. यशसा ।
- 21.1. औहृत - औहृन्त, औद्यत - औद्यन्त, अयायत - अयायन्त, ईयत - ईयन्त, उपास्यत - उपास्यन्त, आकाङ्क्षयत - आकाङ्क्ष्यन्त । अवेद्यत - अवेद्यन्त, अपर्क्यत - अपर्क्यन्त, अक्रियत - अक्रियन्त, अदृश्यत - अदृश्यन्त ।
- 2.1. मनुना ईक्षाकुः औच्यत । 2. अस्माभिः भगवतः वर्त्म अन्वयत्वत् । 3. तया श्रेयः अवायत् । 4. गणेशेन महाभारतम् अलिख्यत । 6. भक्तेन गीता अपर्क्यत । 7. तेन सल्कार्यम् अक्रियत । 8. अर्जुनेन विश्वरूपम् अदृश्यत । 9. युधिष्ठिरेण भीष्मः अनम्यत । 10. सैनिकेन कुरुक्षेत्रम् अगम्यत । 11. कर्णेन कवचकुण्डलम् अदीयत । 12. अर्जुनेन कुरुक्षेत्रे सम्बन्धिनः ऐक्ष्यत । 13. भीमेन दुर्योधनः आहूयत । 14. धर्मराजेन एकदा व्याजेन असत्यम् औद्यत ।
3. 1. औद्यत । 2. अधाव्यत । 3. अक्रियत । 4. अदृश्यत । 5. अपीयत । 6. अस्मर्यन्त । 7. व्यदार्यन्त । 8. अस्थीयत । कर्तरि वाक्यानि - 1. कृष्णः अर्जुनम् अवदत् । 2. अश्वा: रणाङ्गाणम् अधावन् । 3. योगिनः ध्यानम् अकुर्वन् । 4. भगवान् विश्वरूपम् अदर्शयत् । 5. पार्थः गीतामृतम् अपिवत् । 6. वयं ल्लोकान् अम्रराम । 7. शदूखघोषः धर्त्तराण्यां हृदयानि व्यदार्यत् । 8. माधवः स्यन्दने अतिष्ठत ।
- 22.1. उद्येत, उद्येयाताम्, उद्येरन् । उद्योगाः, उद्योगाथाम्, उद्योग्यम् । उद्येय, उद्योवहि, उद्येमहि । नीयेत, नीयेयाताम्, नीयेरन् । नीयेथाः, नीयेयाथाम्, नीयेव्यम् । नीयेयहि, नीयेयेवहि । आहूयेत, आहूयेयाताम्, आहूयेरन् । आहूयेथाः, आहूयेयाथाम्, आहूयेव्यम् । आहूयेयम्, आहूयेवहि, आहूयेमहि ।

2. 1. भवद्धिः श्लोकाः पक्षेयर् । 2. सर्वैः आचरणं त्यज्येत । 3. मित्रैः ग्रथा: दीयेरन् । 4. भवत्या गुणः रक्ष्येत । 5. अस्माभिः कीर्तिः विन्द्येत । 6. तेन धर्मः चर्येत । 7. पुरुषैः कर्माणि क्रियेरन् । 8. केनापि कर्मणः फलं न काङ्क्ष्येत । 9. भवद्धिः काम्यानां कर्मणां न्यासः ज्ञायेत । 12. केनापि यज्ञदानतपः कर्म न त्यज्येत ।
3. 1. भवता स्थीयेत । 2. मनसा प्रसीद्येत । 3. जनैः मुद्येत । 4. मनसा सत्कार्ये रम्येत । 5. सूर्योण प्रकाश्येत । 6. पावकेन ज्वल्येत । 7. मित्रेण उपविश्येत । 8. शरीरैः नश्येत । 9. दीपेन ज्वल्येत । 10. तृष्ण्या नश्येत । 11. भगवद्गीताया विलस्येत । 12. मया न रम्येत ।
- 23.1. 1. सात्यकिना वदनीयम् । 2. ऋषिणा ध्यानीयम् । 3. मात्रा पालनीयम् । 4. योधेन नवनीयम् । 5. कविना रचनीयम् । 6. धर्मेण जयनीयम् । 7. ज्ञानिना दानीयम् । 8. धेन्वा चरणीयम् । 9. भारवाहकेण वहनीयम् । 10. लेखकेन लेखनीयम् ।
2. वर्धनीयाः गुणाः - भवितः, ममता, मतिः, सृष्टिः, धार्मिकता, आर्जवम्, बलम्, साहस्रम्, तेजः, प्रेम त्यक्तव्याः गुणाः - क्रोधः, मोहः, द्वेषः, दर्दः, आसक्तिः, दीर्घसूत्रता ।
3. 1. मया चित्राणि द्रष्टव्यानि । 2. मया सत्यवचनानि वक्तव्यानि । 3. भवत्या शिशवः पालनीयाः । 4. त्वया दुर्गाणः त्यक्तव्यः । 5. महिलया रहगवल्ली रचनीया । 6. त्वया पर्वदिने नूतनवस्त्राणि धर्तव्यानि । 7. मया सुन्दरचित्रं लेखनीयम् । 8. सर्वैः सुभाषितानि कण्ठस्थीकरणीयानि । 9. शिक्षकेण पाठः पाठनीयाः । 10. एत्या नाटकं द्रष्टव्यम् । 11. भवत्या प्रश्नः प्रष्टव्यः । 12. सर्वैः वृक्षाः आरोपणीयाः । 13. मया उत्तमलेखा: लेखनीयाः । 14. गौर्यै पुष्टाणि चेत्यव्यानि । 15. सर्वैः नदी रक्षणीया । 16. भारतीयैः धेनुः वन्दनीया । 17. मया उत्तमः विचारः करणीयः । 18. मया दोषरहितवाक्यानि वक्तव्यानि । 19. मया शिविरं चालनीयम् । 20. शिक्षकेण उत्तमपाठ्यपुस्तकानि रचनीयानि ।
3. श्लोकाः पठनीयाः । धर्मः अवगतव्यः । धर्मः आचरणीयः । कर्माणि करणीयानि । दानं दातव्याम् । शान्तेन भवितव्यम् । अहड्कारः हानीयः । इन्द्रियाणि निग्रहणीयानि । आत्मा उद्धरणीयः । सिद्धिः लब्धव्या । लक्ष्यम् साधनीयम् ।
- 24.1. वदन्तं, वदतौ वदतः। वदता । वदते, वददृश्यां, वददृश्यः। वदतः: वदताम् । वदति, वदतोः, वदत्सु ।
2. लिखन्नीर्णी, लिखन्त्तौ, लिखन्तीः। लिखन्या, लिखन्तीभ्यां लिखन्तीभिः। लिखन्त्यै, लिखन्तीभ्यां, लिखन्तीष्यः लिखन्या: लिखन्तीभ्यां लिखन्तीष्यः। लिखन्त्याः लिखन्तीभ्यां लिखन्तीष्यः। लिखन्त्योः, लिखन्तीष्यः, लिखन्तीषु ।
3. 1. नयन्, नयन्ती, नयत् । 2. इच्छन् - इच्छन्ती - इच्छत् । 3. तिष्ठन् - तिष्ठन्ती - तिष्ठत् । 4. खादन् - खादन्ती - खादत् ।
5. त्यजन् - त्यजन्ती - त्यजत् । 6. पश्यन् - पश्यन्ती - पश्यत् । 7. नमन् - नमन्ती - नमत् । 8. हसन् - हसन्ती - हसत् ।
9. पृच्छन् - पृच्छन्ती - पृच्छत् । 10. चिन्तयन् - चिन्तयन्ती - चिन्तयत् ।
4. 1. अर्जुनः गीतां शृण्वन् जागरितः भवति । 2. महिला: वार्तालापं कुरुत्वः मन्दिनं गच्छन्ति । 3. चरन्तीभ्यः धेनुभ्यः गोपालः जलं ददाति ।
4. गच्छन्तौ मालतैः । 5. धावतः सैनिकान् । 6. तिष्ठतः स्यन्दनात् । 7. आरोहतः भीष्मस्य । 8. क्रीणतीमां महिलानाम् । 9. तरन्तीषु नौकासु ।
10. वदत्सु सज्जनेषु । 11. नृत्यन् शिवः ।
5. 2. कर्षयन्तः जनाः । 3. विषीदत्तम् अर्जुनम् । 4. द्विषतः नराधमान् । 5. कुरुत्वतः भीमात् । 6. ध्यायते युधिष्ठिराय । 7. तिष्ठन्तं परमेश्वरम् ।
8. आचरतः मुक्तस्य । 9. हर्षं जनयन् भीष्मः । 10. भजतः भक्तानाम् । 11. कुर्वन्तः योगिनः । 12. युज्जन् साधकः ।
6. 1. युज्जन् । 2. इच्छन्तः । 3. स्पर्शन् । 4. भावयन्तः । 5. भ्रामयन् । 6. अजानन्तः । 7. जानन् । 8. अनुचित्यन् । 9. धारयन् । 10. कुर्वन् । 11. प्रहसन् । 12. स्पसन् ।
- 25.1. 1. वृथू - वर्धमान, 2. कम्प - कम्पमान, 3. एधू - एधमान, 4. मुदू - मोदमान, 5. सेवू - सेवमान, 6. लभू - लभमान, 7. विद् - विद्यमान, 8. शुभू - शोभमान, 9. स्पर्ध - स्पर्धमान, 10. ईक्ष - ईक्षमान, 11. भाषू - भाषमान, 12. सज्जू - सज्जमान ।
2. संसामानम्, 3. विवदमानौ, 4. सहमानः, 5. खिद्यमानः, 6. यजमानः, 7. भजमानः, 8. आसमानः, 9. मोदमानः, 10. जायमानः, 11. उपसेवमानः, 12. सेवमानः, 13. प्रकाशमानः, 14. विराजमानः, 15. वर्तमाना, 16. अनुवर्त्तमानम्, 17. स्पर्धमानाः ।
- 3.1. खिद्यमानम्, 2. भाषमाणः, 3. प्रियमाणाः, 4. सज्जमानाः, 5. समवतिष्ठमानम्, 6. शयनाय, 7. निरीक्षमाणस्य, 8. डयमानम्, 9. उपासमानैः, 10. युज्जानः, 11. यतमानाः, 12. वेष्यानाः, 13. कुर्वाणाः ।
- 4.2. खिद्यमानस्य, 3. विक्रीणानः, 4. प्रकाशमाने, 5. परीक्षमाणात्, 6. भुज्जानम्, 7. संसमानस्य, 8. पर्युपासमानेभ्यः ।
- 5.1. वीक्षमाणया । 2. गृह्णानान् । 3. अधीयानस्य । 4. कुर्वतीभ्यः । 5. स्पर्धमानेषु । 6. कूर्दमानान् । 7. वर्धमानायां । 8. शयनम् ।
9. पलायमानानाम्, 10. प्रतीक्षमाणायाः । 11. विवदमानेभ्यः, 12. प्रयुज्जनेभ्यः । 13. ब्रह्मतीषु । 14. आद्रियमाणेषु ।
15. युक्तमानैः । 16. ब्रुवाणासु । 17. निरीक्षमाणेभ्यः । 18. सेवमानस्य । 19. द्योतमानानि । 20. खिद्यमानम् ।
6. 1. यतमानः-यतमाना-यतमानम्, प्रार्थयमानः-प्रार्थयमाना-प्रार्थयमानम्, आरभमाणः-आरभमाणा-आरभमाणम्, मोदमानः-मोदमाना-मोदमानम्, खिद्यमानः-खिद्यमाना-खिद्यमानम्, जिज्ञासमानः-जिज्ञासमाना-जिज्ञासमानम्, त्वरमाणः-त्वरमाणा-त्वरमाणम्, चिन्वानः-चिन्वानम्, लज्जमानः-लज्जमाना-लज्जमानम् ।
7. लम्बमानः, सेवमानः, शयनः, स्पर्शमानः, कुर्वाणः, अधीयानः, शोभमानः, मन्यमानः, खिद्यमानः, कम्पमानः, ऊहमानः ।
- 8.2. भक्ताः सेवमानाः, 3. छात्राः अधीयानाः, 4. वयं प्रतीक्षमाणाः, 5. यूर्यं त्वरमाणाः, 6. भवन्तः वर्धमानाः, 7. भवत्यः यतमानाः, 8. बालाः एधमानाः, 9. डयमानाः पक्षिणः, 10. स्पर्शमानाः युवकाः ।
9. कम्पमानः नारदः । स्पर्शमाणम् औषधम् । खिद्यमानं कृष्णम् । प्रार्थयमानः कृष्णपत्न्यः । उच्चमानं वचनम् । शोभमानेषु निकुञ्जेषु । लज्जमानः धन्वन्तर्यादयिः । वर्धमाना वेदना ।

संस्कृताय भवन्तः कृपया अधोनिर्दिष्टेषु पञ्चविंशत्यां कार्येषु कानिचन पञ्च कार्याणि कुर्वन्तु

१. 'वदतु संस्कृतम्' इत्यस्य पुस्तकस्य पञ्च प्रतिकृतीः क्रीत्वा पञ्चभ्यः जनेभ्यः ददातु ।
२. 'पत्राचारद्वारा संस्कृतशिक्षणम्' इति योजनायां पञ्च शिक्षार्थिनः योजयतु ।
३. सम्भाषणसन्देशापत्रिकायाः पञ्च ग्राहकान् सद्गृह्णातु ।
४. पञ्चभ्यः जनेभ्यः संस्कृतभारत्यै धनसहयोगराशिं सद्गृह्ण्य ददातु ।
५. संस्कृतभारत्याः पञ्च पुस्तकानि क्रेतुं पञ्च जनान् प्रेरयतु ।
६. पञ्चसु स्थानेषु सम्भाषणशिविराणाम् आयोजने साहाय्यं करोतु ।
७. वर्षे पञ्च दिनानि संस्कृतप्रचारकार्याय ददातु ।
८. पञ्चविधानि प्रचारपत्रकाणि मुद्राप्य ददातु ।
९. पञ्च संश्लेषकान् कारयित्वा मुद्राप्य च ददातु ।
१०. पञ्च संस्कृतशुभाशयपत्राणि कारयित्वा / मुद्रयित्वा ददातु ।
११. पञ्चसु विद्यालयेषु संस्कृतच्छात्रेभ्यः दानाय पञ्च पुरस्कारान् ददातु ।
१२. Pride of India इत्यस्य पुस्तकस्य पञ्च प्रतिकृतीः क्रीणातु विक्रीणतां वा ।
१३. पञ्चसु मन्दिरेषु संस्कृतभारत्याः प्रचारफलकानि स्थापयतु ।
१४. पञ्चानां प्रभावि-प्रतिष्ठित-जनानां कृते संस्कृतभारत्याः परिचयं कारयतु ।
१५. प्रचारार्थं पञ्च वस्त्रफलकानि कारयित्वा ददातु ।
१६. पञ्चानां विद्यालयानां ग्रन्थालयेभ्यः संस्कृतभारत्याः पुस्तकानां गुच्छान् ददातु ।
१७. प्रतिदिनं पञ्च रूप्यकाणि संस्कृतप्रचारकार्याय दानरूपेण दानपात्रे स्थापयतु ।
१८. प्रतिदिनं पञ्चभिः जनैः सह किञ्चित् किञ्चित् संस्कृतसम्भाषणं करोतु ।
१९. पञ्च जनान् संस्कृतं पाठयतु ।
२०. प्रतिसप्ताहं पञ्च नूतनजनान् दूरभाषया सम्पर्क्य संस्कृतभारतीं परिचाययतु ।
२१. संस्कृतकार्ये सहयोगाय पञ्च संस्थाः प्रेरयतु ।
२२. संस्कृतकार्यविषये पञ्च लेखान् लिखतु ।
२३. पञ्चभ्यः जनेभ्यः संस्कृतविषये पत्राणि लिखतु ।
२४. पञ्चसु स्थानेषु संस्कृतविषये, संस्कृतभारत्याः विषये च भाषणं करोतु ।
२५. उपायनदानसमये पञ्चसु प्रसङ्गेषु संस्कृतपुस्तकानि ददातु ।

सम्भाषणसन्देशः

(बहुवर्णरचित्रा संस्कृतमासपत्रिका)

सरला भाषा । सुलभावगमनयोग्या ललिता शैली । कथा,
विज्ञानं, भाषापाठनं, भाषाभ्यासः, राष्ट्रियविन्तनं, शब्दसम्पत्तिः,
सामयिकविचारः, आधुनिकाः वार्ताः इत्यादयः ।
अन्येऽपि बहवः लेखाः ।

वार्षिक ग्राहकशुल्कम् - रु. ११०/-

द्वैवार्षिक ग्राहकशुल्कम् - रु. २१०/-

त्रैवार्षिक ग्राहकशुल्कम् - रु. ३००/-

ग्राहकशुल्कं धनादेश(M.O)द्वारा डिमाण्ड फ्राफ्ट(D.D) द्वारा वा
अधस्तनसङ्केताय प्रेषयन्तु -

Sambhashana Sandeshah

'Aksharam', 8th Cross, 2 Phase

Girinagar, Bangalore - 560 085

Ph : (080) 26722576 / 26721052

E mail - samskritam@gmail.com

संस्कृतारती
देहली

ISBN 978-81-87276-45-2

रु. १५०.००